

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository



Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

24P4

1

243
9-61
1869

E 24 H y-5 - 35

2796

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎԻՃԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Հ. Զարովի պատմություն

• 2001

2010

11531



~~ՀՀՀ~~ 469-ԿՎ ԳԻՐՔ
ԱՅԱՄՈՒՏ ԴԵՒԹՈՒ

~~ՀՀՀ~~
469-ԿՎ ԳԻՐՔ
ՏԵՇԱՅԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
Տ. Տ. ԳԵՂՋԱՑ

ՄՐԵԱԶԱՆ ԿԱԹՈՒԳԻԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՐԱ

ՀՐԵՄԱՆԱԿ
ՄՐԵԱՑ ԵՐՈՒՍՈՂԵՄԻ ՊԱՏՐԻԱՐք
Տ. Տ. ԵՍԱՅԻԱՅ
ՄՐԵԱԶԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

193504

ԵԿ Տ ՏԵՂԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ Կ. ՊՈԼՍՈՑ
Տ. ԱՐԻԱՑԱԿԻԱՆ
ՄՐԵԱԶԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ



Հ Տ ՏԵՂԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ԱՊԱՔԵԼԱԿԱՆ ՎԹՈՒՈՑ Ա. ՅԱԿՈՎԵԱՆ
ՏԵՐՈՒՈԱՆԴԵԱՆ

-1869-

Գ Ի Ր Ք

ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱԿԻԹԻ

ՍԱՀՄՈՍ Ա.

Ը Խ ՆԵՌԱ Ե այր որ ոչ գնաց ՚ի խոր հուրդս ամեղարշտաց . ՚ի Ճանապարհի մեղաւորաց նա ոչ էկաց , և յա թոռս ժանտից նա ոչ նստաւ :

Ը Խ Յօրէնա տեառն են կամք նորա , և յօրէնս նորա խորհեւոցի նա ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի . և եղիցի նա որպէս ծառ որ տնկեալէ ՚ի գնացս ջուրց :

Որ զպտուղ իւր ՚ի ժամու տացէ , եւ տերեւ նորա մի թափեսցի , և զամենացն զոր ինչ արասցէ յաջողեսցի նմա : Ոչ այսպէս են ամեղարիշտը և ոչ այսպէս , այլ որպէս հողմ զփոշի զի հոսէ ՚ի վերաց երեսաց երկրի :

Վ ասն այսորիկ ոչ յարիցեն ամեղարիշտը ՚ի գատասան , և ոչ մեղաւորը ՚ի խոր հուրդս աղողարոց :



Յահոնց արքարք ՚ի Տէր . ուզրոց վայելէ օրհնութիւն . խոսավան եղերուք տեառն օրհնութեամբ , սասնացն ասպմատաբանաւ սասմն ասացէք նաև :

Քանզի ճանաչէ տէր զՃանապարհու
արդարոց . ճանապարհը ամպարշտաց
կորիցեն :
Տառիք Դ :

ՍԱՐԱՍՐՈՒ Բ .

Ի ՆԵՐԱՅԵՐԵՐՈՅՆ ԵՐԵՎԻՆ ԱՌԱ ԸՆԴ Թ ՀԱՅԱՄՐ ԵՒՆ :

Ո՞նդէր խոռվեցան հեթանոսը , և ժռ
զոլուրդք խորհեցան սնուսիս :
Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի ,
և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին վասն
տեառն և վասն օծելց նորա :
Խզեսուք զիապանս նոցա , եւ ընկեռ
ցուք ՚ի մենչ զուծ նոցա :
Անակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնու
քօք , և տէր արհամարհեսցէ զնոսա :
Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկու-
թեամբ իւրով , և սրտմտութեամբ
իւրով խոռվեցուացէ զնոսա :
Աս կացի թագաւոր ՚ի նմանէ ՚ի վերայ
միօնի լերին սրբոյ նորա , պատմել
ինձ զըրամանս տեառն :
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու , ես
այսօք ծնայ զբեզ :

Ինդրեա յինէն և տաց քեզ զհեթանու

սրս ՚ի ժառանգութիւն , եւ իշխանու-
թիւն քեզ զամենայն ծագս երկրի :
Հոլուեսցես զնոսա գաւաղանաւ եր
կաթեաւ , որպէս զանօթ բրտի փրշ-
րեսցես զնոսա :

Երդ թագաւորք զայս ՚ի միտ առեք ,
խրատեցարուք ամենեքեան ոյք դա
տիք զերկիր :

Օսուայեցէք տեառն երկիւղիւ եւ
ցնծացէք առաջի նորա գողութեամբ :
Ինկալարուք զիսրատ նորա զի մի բար-
կացի տէր , և կորնչցիր ՚ի ճանապար-

հայն արգարութեան :

Ի ժամանակի որպէս բորբոքեսցի բար-
կութիւն նորա :

Երանի ամենեցուն ոյք յուսացեալ են
՚ի տէր :
Տառիք Դ :

ՍԱՐԱՍՐՈՒ Գ .

Ասուն ՚ի Դաստի . ՚ի ժամանակի չկ խորոշեալ երնա յերե-
սաց Եբեռովնոյ որուոյ իւրոյ :

Տէր զի բազում եղեն նեղեչք իմ , բա-
զումք յարեան ՚ի վերայ իմ :
Բազումք առեին զանձեւ իմմէ , թէ չիք
փրկութիւն նորա առ աստուած իւր :

ԵԱՐ դու տէր օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմց:
Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի,
լուաւ ինձ ՚ի լեռնե սրբոյ իւրմէ:
ես ննջեցի և ՚ի քուն եզէ . զարթեայ
և տէր ընդունելի իմ է :

ԱՅ երկեաց ես ՚ի բիւրուց զօրաց նուցա,
որ շուրջանակի պատեալ պահեալ
պաշարէին զիս :

Վրի տէր և փրկեա զիս աստուած իմ,
զի դու հարեր զամենեսեան ոյք էին
ընդ իս թշնամութեամբ ՚ի տարապար
տուց, և զատամունս մեղաւորաց փրշ
րեսցես:

Տեատոն է փրկութիւն, ՚ի վերաց ժուց
զովրդեան քո օրհնութիւն քո:
Տաշիք ը: Գորդաց եւ:

Որդիք մարդկան մինչեւ յերբ էք խրա
տասիրաք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութիւն,
և իննդրէք զատութիւն :

Օաներուք զի սրանչելիս արար տէր
սրբոյ իւրում, և տէր լուիցէ ինձ ՚ի
կարդալ իմում առ նա:
Հարկանայք և մի մեղանչէք. զոր ինչ աշ
մէք ՚ի սիրոս ձեր, յանկողինս ձեր զըդ
ջացարուք :

Ոատուցէք սրասարագ արդարութեան,
և յուսացարուք ՚ի տէր:
Հազումք առէին թէ ո՞ցուցցէ մեզ
զբարութիւն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս
երեսաց քոց, և ետուր ուրախութիւն
սրաից մերոց:

Ի պաղոց ցորենոյ զինւոյ ձիթոյ իւր
եանց ցուցեր զնոսա:

Խաղաղութեամբ յայս և ՚ի սոյն նըն
շեսցուք և զարթիցուք. զի դու տէր
միայն առանձին յուսով քով բնակեց
ցուցեր զմեզ:

ԱՅՆ ՄՈՍ Դ.

1. Խաղաղութեամբ յայս երգոց ՚ի Դաստի:

Ի կարդալ իմում լուար ինձ աստ
ուած ըստ արդարութեան. ՚ի նեղու
թենէ ինձ անդորր արարեր. ողորմեա
ինձ և լուք աղօժից իմոց:

ՍԱՀՄՈՍ Ե.

Ի իսպարած վասն վեճաթելոցն . Առըն ՚ ՚ Դաստին :

Հանից իմոց ունկն դիր տէր , և ՚ ի միտ
առ զաղաղակ իմ :

Նայեա ՚ ՚ ձայն աղօմից իմոց , թագաւ
որ իմ և աստուած իմ :

Աս զքեզաղաջեմ տէր , ընդ առաւօսս
լուիցես ձայնի իմում . ընդ առաւօսս
պատրաստ եղեց յանդիման լինել առ
քեզ :

Ոչ թէ դու աստուած կամիս զանօրէ ~
նութիւն , ոչ բնակեն առ քեզ չափը . մի
անօրէնք բնակեացէն առաջի աշաց քոց :
Վտեցեր զայնոսիկ ցը գործեն զանօրէ ~
նութիւն . կորուսանես զամենեսէան

ցը խօսին սուտ :

Զայր արին նահեղ և զնենգաւոր սփոզ
առնես դու տէր . այլ ես ըստ բազում
ողորմութեան քում մատից ՚ ՚ տուն քո ,
Երկիր պագից ՚ ՚ տաճար սուրբ քո եր
կիւղեւ . քո :

Տէր առաջնորդեաինձ յարդարութեան
քում . վասն թշնամեաց իմոց ուղիղ
արա առաջի իմ զՃանապարհո քո :

Ոչ գոյ ՚ ի բերանս նոցա Ճշմարտութիւն ,
և սիրոք նոցա նանրեալք են :

Որպէս գերեզման բացեն կոկորդիք նոցա
լեզուօք իւրեանց նենդաւորք եղեն :
Դատեա զնոսա աստուած՝ զի անկթին
՚ ի խորհրդոց իւրեանց . ըստ բազում
ամսպարշտութեան նոցա մերեւա ըզ

նոսա զի գառնացուցին զքեզ :

Ուրախ լիցին ամեներեան որ յու ~
սացեալ են ՚ ի քեզ , յաւիտեան ցնծաս
ցեն , և բնակեսցես գու ՚ ի նոսա :

Պարծեսցին ՚ ի քեզ սիրելք անուան
քո , զի օրհնեսցես գու զարդարն .
տէր որպէս զինու հաճութեամբ քո
պատրակեցեր զմեզ :

ՍԱՀՄՈՍ Զ.

Ի իսպարած ընդ օբնութիւնն վասն ութիւնուաց .
Առըն ՚ ՚ Դաստին :

Տէր , մի սրտմատութեամբ քով յան
դիմաներ զիս , և մի բարկութեամբ քով
կիւտեր զիս :

Ողըմեա ինձ տէր զի հիւանդ եմես .
բժշկեա զանձն իմ զի խոռվեցան ու ~
կերք իմ :

Վնձն իմ յոյժ խռովեցաւ , և դու տէր
մինչեւ յերբ :

Դարձ տէր և փրկեա զանձն իմ . կեցո
զիս տէր ըստ ողորմութեան քում :
Զի ոչ ոք է որ 'ի մահու յիշէ զբեզ,
կամ 'ի դժոխս որ խռատովսն առնի
առ քեզ :

Վաստակեցի ես 'ի հեծութեան իմում .
լուացի զամենայն գիշեր զմահիճն իմ ,
և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ
թացի :

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ ,
մաշեցայ ես 'ի վերոյ ամենայն թշնա
մեաց իմոց :

Դքաց կացէք յինէն ամեներեան ցք
գործէք զանօրէնութիւն :

Խռաւ տէր ձայնի լալց իմց , լուաւ
տէր ազօթից իմոց . և տէր զիսնդըր
ւածս իմ ընկալաւ :

Ամաշեցին և խռովեցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ , դարձին յետս և
ամաշեցին յոյժ վաղվաղակի և խռո
վեցին :

ՍԱՀՄՈՒ է . առաջ առաջ
Սաղմոն է Դամակ . ուստի բանի Քուամից
ուրաց Յեմայ :

Sէր աստուած իմ 'ի քեզ յուսացայ ,
փրկեա զիս , յամենայն հալած չուց իմոց
ապրեցո զիս :

Գուցէ երբէք յափշտակիցէ որպէս
առիւծ զանձն իմ . ոչ ոք իցէ որ փրկ
կիցէ , և ոչ այն որ ապրեցուցանիցէ :

Տէր աստուած իմ թէ արարի զայս ,
թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ձեռու իմ :
Թէ հասուցի երբէք այնոցիկ որ հա
տուցին ինձ չար , անկեայց և ես 'ի
թշնամեաց իմոց ընդունայն :

Հալած եսցէ ապա թշնամին զանձն իմ ,
հասցէ կոխեսցէ յերկիր զիկանս իմ ,
և զիսու իմ 'ի հող բնակեցուսցէ :

Երի տէր բարկութեամբ . քովւ և բար
ձըր լեր 'ի ապառէլ թշնամեաց իմոց :

Զարթիք տէր աստուած իմ 'ի հրամա
նըս քո զոր պատուիրեցէր , և ժողովք
ժողովքոց շուրջ եղիցին զքեւ :

Վասն այսօրիկ 'ի բարձունս զարձ տէր .
և տէր դատի զժողովուրդս իւր :

Դատ արա ինձ տէր ըստ արդարութեան իմում, ըստ անքծութեան իւմում որ յիս:

Կատարեսցին չարիք ՚ի վերայ մեղաւ սորաց, և յաջոլեսցես գու արդարոյն: Ուրքննէ զսիրոս և զերիկամունս առ տուած արդար: յիրաւի է օգնութիւնն ինձ յաստուծոյ՝ որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ ոյք ուղիղ են սրտիւք: Եստուած դատաւոր արդար հզօր և երկայնամիտ որ ոչածէ զբարկութիւն իւր զօրհանապալ:

Եպա թէ ոչ գառնայք առ նա, զսուր իւր սրեալէ և զաղեղն իւր լարեալ, և ՚ինմաս ապարատուեալէ զանօթս մաշհու, և զնեսոս իւր այրեցելովք է գործեալ:

Եհաւասիկ երկնեաց զանօրենութիւնն յդացաւ զցաւս, և ծնաւ զանօրենութիւնն:

Դժւբն զոր փորեաց և պեղեաց, ՚ինոյն անկցի ՚ի խորխորատ զոր և գործեաց: Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նորա, ՚ի վերայ գագամթաննորա անօրենութիւնը իւր իցեն:

Խոստովան եղեց տեաւոն ըստ արդարութեան նորա, սազմոս ասացից անուան տեաւոն բարձրելց: Տանք մէ:

ՍԱՀՄՈՍ Ը.

Ի կապահած ՚ի վերայ հոյակացն: Ասունս ՚ի Կապահի:

Տէր տէր մէր, զի սքանչելի է անուն բոյ ամենայն երկրի: Համբարձաւ մեծվայելութիւն քո ՚ի վերաց քան զերկինս, ՚ի բերանոց մանկանց տղայոց ասրնեգիւցաց հաստատեացի օրհնութիւն:

Վասն թշնամեաց քոց տէր, զի եղծցի թշնամին և հակասւակորդն:

Տեսից զերկինս զգործս մասնանց քոց, զլուսին և զասաւզս զորս դու հաստատեցիր:

Ո՞վ է մարդ զի յիշես գու զնա, կամ որդի մարդոյ՝ թէ այց ինչ արասցես գունմա:

Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան զշրեշտակս քո, փառօք և պատուով պասկեցեր զնոսա, և կացուցեր զնա ՚ի վերայ ամենայն ձեռակերտաց քոց:

Օսմենայն ինչ հնազանդ արարեր ՚ի
ներքոյ ոտից նորա, վնաշն և զարջառ
և զամենայն ինչ:
Եւս և զերէ վայրի, զթուանս երկնից,
զձկունս ծովուց որ շրջն ընդ շատիղ
ծովուց:
Տէր տէր մեր, զի պանչելի է անուն
բոյ ամենայն երկրի,
Տունք թ գորդայ իւ.

ՍԱՀՄՈՍ Թ.

Ի խարարծ Հան Գողակեայ որդույ. Ասդու ՚ի Դաւիթ:
Պոհացայց զքեն տէր բոլորով սրբ
տիւ իմով. պատմեցից զամենայն լու
քանչելիս քո:
Ուրախ եղեց և ցնծացայց ՚ի քեզ. սաղ
մոս ասացից անուան տեառնդ բար
ձբելոյ:

՚ի դառնալ յետո թշնամեաց իմոց,
տիւրասացին և կորիցեն յերեսաց քոյ:
Երարեր զբատաստանս իմ և զիրաւու
նըս. նստար յամոռ դատաւոր արդա
բութեան:

Աստեցեր ՚ի հեթանոսս, և կորեաւ
ամբարիչտն. զանուանս նոցա Ծնչեցեր
յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնամ
ւոյն զէն պակասեաց մինչ խապառ:
Զարարաբս աւերեցեր, և կորեաւ յի
շատակ նոցա ազարակիտ:
Վստուած կայ եւ մնայ յաւիտեան,
պատրաստ արար զամոռ իւր ՚ի դա
տաստանի:

Խիքն դատի զաշխարհ արդարութեամբ,
և զժողովուրդ իւր ուղղութեամբ:
Եղեւ տէր ապաւէն տնանկի, օգնական
՚ինեզութեան ՚ի գեազ ժամանակի:
Յուսացին ՚ի քեզ ամենեքեան ոյք
գիտեն զանուն քոյ. զի ոչ թողցես
զայնոսիկ՝ որ ինդքեն զքեզ տէր:
Ասզմոս ասացէք տէաւն՝ որ բնակեաւ
լըն է. ՚ի սիոմի. պատմեցէք ՚ի հեթա
նոսս զգործս նորա:
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց, և ոչ
մուացաւ տէր զազօթս տնանկաց:
Աղօրմեաց ինձ տէր՝ և տէս զիսոնար
հութիւն իմ՝ ի թշնամեաց իմոց. ուբար
ձբր արարեր զիս դրաց ՚ի մահուանէ:
Որպէս պատմեցից զամենայն օրհնու

թիւնս քո ՚ի գրունս դատեր սխովնի .
և ցնծացոյց ՚ի գրկութեան քում .
ընկան հեթանոսք յապահանութեան
իւրեանց զօր արարին . որոգայիթ զօր
թագուցին առցէ զօտոս նոցա :
Դանաչի տէր յաւնել զգատաստանս
իւր . և ՚ի գործս ձեռաց իւրեանց կա
պեսցին մեղաւորք :
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ՚ի գժոխս,
և ամենայն հեթանոսք որ մոռացան
զատուած :

Աջ իսպառ մոռանայ տէր զաղքատն .
Համբերութիւն տնանկաց մի՛ կորիցէ
իսպառ :
Երի տէր և մի՛ զօրասցի մարդ . դատես
ցին հեթանոսք առաջի քու :
Կացու տէր օրենադիր ՚ի վերայ նոցա , և
ծանիցեն հեթանոսք թէ մարդիկ են :
Ծնդէ՞ր տէր կացեր ՚ի հեռաստանէ .
անտես արարեր ՚ի գէպ նեղութեան
ժամանակի :

Յամբարտաւանել ամպարշտին այրի
աղքատն . արգելցին ՚ի խորհուրդսիւ
րեանց՝ զօր և խորհեցան :
Զի գովի մեղաւոր ՚ի ցանկութիւն

անձին իւրոյ որ զրկէն , և նա զովի :
Խակ ընդէ՞ր բարիացոյց մեղաւորն զառ
տուած , ըստ բարւում բարիւթեան
իւրում թէ ոչ խնդրի :
Ոչ է ասուած առաջի աշաց նորա .
պիոջ են ճանապարհք նորա յամենացն
ժամ :

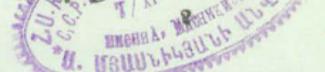
Յարձրեալ են իրաւունք յերեսաց նո
րա . ՚ի վերայ ամենային թշնամիւց իւ
րոց տիպեսցէ :

Այսոց ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ ասաւ
նեցաց ազգե յազգ առանց չարի :
Մեծք և գաւնաւթիւն և նենդու
թիւն լի է բերան նորա , և ՚ի ներբց
լեզուի նորա ցաւը և վաստակք :
Կատի վարանեալ ընդ մեծամեծս ՚ի
գաղտնիս՝ ապանանել զանբիծն :
Աչք նորա ՚ի անանկը հացին . վարանի
՚ի գաղտնիս որպէս զաւիւծ ՚ի մերւոջ
իւրում :

Դարանի յափշտակէլ զաղքատն , յա
փշտակէլ զաղքատն և ձգէլ զնա :

Յորոգայիթ իւր խոնարհեցաւոց զնա
խոնարհեցի և անլիի ՚ի այլութեան լուսաւութեան

՚ի վերայ աննակաց :



Օ ի ասաց՝ իսրաի իւրում՝ թէ մոռա
շառ աստուած . դարձոյց զերեսս իւր
զի մի՛ տեսցէ խապառ :

Երի տէր աստուած իմ . բարձր եղիցի
ձեռն քո , և մի՛ մոռ անար զո՞նանկու :
Խակ ընդէ՞ր բարկացոյց ամսարիշտն
զաստուած . զի ասաց՝ իսրտի իւրում
թէ ոչ քննի :

Տեսանես գու զնա՝ իցաւս և՝ իսրտմը՝
առութիւնս և հայիս . ՚ի քեզ թողեալ է
աղքատն , և որբոյն գու ես օգնական :
Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի և չարի .
խնզրեսցին մեղք նորա , և նա մի՛ գտցի :
Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտե
նից . կորիցյեն հեթանոսք յերկրէ նորա:
Օ ցանկութիւն տնանկաց լուար տէր .
՚ի պատրաստութիւն սրտից նոցա հա
յեցաւ ունկն քո :

Դաստ առնել որբոյն և տնանկի , զի մի՛
եւս յաւելցի մարդ՝ ՚ի մեծաբանել
իւրում՝ ՚ի վերայ երեսաց երկրի :

Տառապ է :

ՍԱՐՄՈՍ Ճ .

Ի խափառած . Սաղմոս ՚ի խափիլ :

Ի տէր յուսացայ , որպէս ասկցէք ցանձն
իմ , փոփոխեաց՝ ՚ի լերինս որպէս ճընճ
զուկ :

Օ ի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեւ
զունս իւրեանց . պատրաստ արարին
զնետս ՚ի կապարձու , ձգել ընդ խաւար
այնոցիկ՝ ոյք ուղեղ են սրտիւք .
Օ ի զօր գուն շննեցեր , նորա աւեւ
րեցին . խակ արգարն զի՞ արար :

Տէր ՚ի տաճար սուրբ իւրում . տէր
յերկինս յամթոռ իւրում :

Եզը նորա՝ ՚ի տնանկու հային , և արտեւ
ւանունք նորաք նոնեն զորդիս մարդ կան :

Տէր քննեէ զարդարն և զամսարիշտն .
որ սիրէ զմեզս , ատեւայ զանձն իւր :
Տէրասցէ՝ ՚ի վերայ մեղաւորաց որու
գայթ՝ հուր և ծծումք . այս մրրիկ
բաժին բաժակի նոցա :

Երդար է տէր՝ զարդարութիւն սիրէ .
զուղլութիւն տեսանեն երեսք նորա :

Տառապ է :

ՍԱՀՄՈՍ ԺԲ.

Ի խառըրծ, ՚ ի վերա ուներբերին .

Վարեցո զիս տէր զի նու աղեաց սուրբ,
նուաղեցին ճշմարտու թիւնք յօրդւոց
՚ի մարդկանէ :

Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի իւ
րում. շրմակիք նենգաւորօք սրատ՝ ՚ի
սիրտ խօսեցաւ :

Վատակիէ տէր զամենայն շրմունս նեն
գաւորս և զլեզուս մեծաբանս :

Ոյք ասացին՝ զի զուս մէր մեծս արաւ
ցուք. շրմունք մէր առ մեզ են, և
արդ մէր ովլէ տէր :

Վասն առաւապանաց աղքատի և հե-
ծութեան տնանիի, այժմ յարեայց առ
աէ տէր. և կից զիրկութիւն իմ, և հաւ
մարձակեցոց ՚ինոսա :

Բանիք տեսան են բանիք սուրբ, որպէս
զարձաթ ընտրեալ և փորձեալ յեր-
կուէ, սրբեալ և սպարզեալ եւ թնդաւ
տիկի հոգլս :

Դու տէր պահեցեր զմեզ և ապրե-
ցուցեր զմեզ յազգէ յայսմանէ մին
չեւ յաւիտեան :

Եռւրջանակի ամսպարիչոր շրջին. ըստ
բարձրութեան քում մեծս արացես
դու զորդիս մարդկան :

Տանգ ը :

ՍԱՀՄՈՍ ԺԲ.

Ի խառըրծ. Սուն ՚ Դաւիդ :

Ոյնչեւ յերբ տէր մոռանաս զիս խա-
պաս. մինչեւ յերբ դարձուցանես
զերեաս քո յինէն :

Ոյնչեւ յերբ գնեմ զիսրհուրդու յան-
ձըն իմ, և առաք սրտի իմոց զաւուրս :

Ոյնչեւ ցերբ բարձրանայ թշնամին
՚ի վերայ իմ. նայեա և լուր ինձ տէր
ասառած իմ :

Եցս տուր տէր աշոց իմոց, զի մի եր-
բէր նեշեցից ՚ի մահ :

Ոի տասսէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի
նմա, կամ նեղիչը իմ ցեծացեն՝ թէ
ես սասանեցայ :

Ես յողորմութիւնս քո տէր յուսացայ.
ցեծացաւ սիրտ իմ ՚ի փրկութեան
քում. օրհնեցից զտէր զբարերարդ իմ:

Տանգ ը :

ՍԱՀՄՈՍ ԺԴ.

Ի Կապուած. Ասովն է Դասելի.

Ասաց անդգամն՝ ի սրտի իւրումթէ ոչ
գոյ ասառուած :

Վաղականեցան և պղծեցան յանօրէնու-
թեան իւրեանց . և ոչ ոք է որ առնէ-
գբաղցրութիւն :

Տէր յերկնից նայեցաւ յամենայն որ
դիս մարդկան , տեսանել թէ իցէ՞ ոք
իմաստուն որ խնդրիցէ զաստուած :

Վմենեքեան խոտորեցան՝ ի միասին , և
անպիտանացան :

Ոչ ոք է որ առնէ գբաղցրութիւն , և չէ
ոք մինչեւ ՚ի մի :

Արպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան , որ
գործեն զանօրէնութիւն :

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս
կերակուր հայի , և առ տէր ոչ կար
դացին :

Ենդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ եր
կիւղ , զի տէր է յազդ արդարոց :

Զխորհուրդ աղքատի յամօթ արա-
րին , զի տէր է յօյ նորա :

Ո տացէ ՚ի սիովնէ զիրկութիւն իսրայ-

էլի . ՚ի դարձուցանել տեառն զգերու-
թիւն ժողովրդեան իւրոյ , ցնծասցէ-
յակովլը՝ և ուրախ եղեցի իսրայէլ :

Տունք + : Գործացոյ լու :

ՍԱՀՄՈՍ ԺԴ.

Ի Կապուած. Ասովն է Դասելի:

Sէր ով կացցէ ՚ի խորանի քում , կամ
ով բնակեսցէ ՚ի լեառն սուրբ քու-
նը զնայ անբիծ զործէ զարդարութիւնն
խօսի զշմարտութիւն ՚ի սրտի իւրումն
Ով ոչ նենդաւորեաց լեզուաւ իւրով .
և չար ընկերի իւրում ոչ արար :
Կախատինս՝ ՚ի մերձաւորաց նա ոչ առ-
նու . արհամարհեալ է առաջի նորա
չարագործն :

Զէրկիւղածս տեառն փառաւոր առնէ .
որ երգնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ :
Զարծաթ իւր ՚ի վարձու ոչ տայ , կա
շառ ՚ի վերայ իրաւանց ոչ առնու . որ
զայս արացին , նա մի սասանեսցի յա-
փառեան :

Տունք լ .

ՍԱՆՄՈՍ ՃԵ.

Ուղիղ յլքանակին ՚ ՚ ՚ ՚ :

Պահեա զիս առառուած զի ես ՚իքեզ
յուսացայ, տասցի տեառն՝ տէր իմ ես
դու և բարիք իմ ինձ ՚իքէն են :

Արբոց, քոց որ են յերկիքի քում, քո
քանչելի արարեր զամենայն կամս իմ
՚ինուս :

Յաճախեցին հիւանդութիւնք նոցա.
յետ այսորիկ տպա վազվազեցին:
Աչ ժողովնեցայց ՚ի ժողովս նոցա յա
րեան, և ոչ յիշեցից զանուանս նոցա
՚ի շըմծունս իմ:

Տէր բաժին ժառանգութեան իմց և
բաժակի իմց, դու ես որ այսորէն գարե
ձու զանես զժառանգութիւնն իմ յիս:
Վիճակի ելին ինձ ընդ ընտիրս, և ժա
ռանգութիւնն իմ հաճոյ եղեւ ինձ:
Օրհնեցից զուէր որ իմաստուն ա
րար զիս, մինչ ՚ի գիշերի եւս իրա
տեցին զիս երիկամունք իմ:

Յառ աջագցն տեսանէի զուէր առաջի
իմ յամենայն ժամ, զի է ընդ աջմէ իմ
մէ զի մի սասանեցայց :

Վասն այսորիկ ու բախ եղեւ սիրտ իմ,
և ցնծացու լեզու իմ, եւս և մար
մին իմ բնակեցէ յուսով :

Զիոն օնոցես զանձն իմ ՚ի դժոխս, և
ոչ տացես սրբոց քում տեսանել զա
սրականութիւն :

Ցուցեր ինձ զճանապարհոց կո կենաց,
ցուցեր զիս ու բախութեամբ երեւ
աց քոց, ՚ի բաղցրութենէ վայելու¹
թեան աջոց քո մինչ խապառ :

Տակո ժա :

ՍԱՆՄՈՍ ՃԵ.

Ալիք ՚ ՚ ՚ ՚ :

Լուր տէր որդի արութեան, և նայեա
՚ի խնդրուածս իմ, ունինդիր աղօթից
իմց, զի ոչ շրմամբ նեւնգուորոք *
Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն,
և ոչք իմ աերցեն զուզղութիւն :
Փորձեցեր զարբա իմ եւ քննեցեր ՚ի
դիշերի, փորձեցեր զիս և ոչ գտաւ
յիս ոնիքառութիւն :

Վի խօնեացի բերան իմ զգործս որդւոց
մարդկան, վասնբանից շրմանց քոց ես
պահեցից զճանապարհս խիստս :

Հաստատեա զշաւիլս իմ՝ ՚ի ճանապարհ
հի քում, զի մի գայթակղեսցին գը
նացը իմ:

Ես առ քեզ տէր կարդացի՝ զի լուար
ինձ աստուած, խոնարհեցո առ իս
զունկն քո, և լուր բանից իմոց:
Ոքանչելի արարեր զողորմութիւնս
քո, ո քրիես զայնոսիկ ոյք յուսա
ցեալ են ՚ի քեզ, յայնցանել ոյք հաւ
կառակ կան աջոց քո:

Պահեա զիս որպէս բիթ ական, ՚ի հու
վանի թեւոց քոց ծածկեսցես զիս յեւ
բեսաց ամպարտաց, ոյք տառապեւ
ցուցին զիս:

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին, ՚ի
ճարպս իւրեանց արգելան, և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանու
թիւն:

Վերժեցին զիս, և այժմ գարձեալ
պատեցան զինեւ, ուշ եգին խոնարհ
հեցուցանել զիս յերկիր:

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ զի
պատրաստ է յորս, և որպէս կորիւն աւ
ոիւծու զի նատի դարանեալ:

Երի տէր՝ ժամանեա նոցա և խափա

նեա զնոսա, վրկեա զանձնիմ յամպա
բշտաց սրոց, և ՚ի ձեռանել թշնամուցն
Տէր կորո զնոսա յերկիր, բաժանեա
և խափանեա զնոսա ՚ի կեանս իւրեանց:
Գաղտնեօք քովիք լրան որովայնիք նո
ցա, յագեցան կերակրովիք, և թողին
զմնացուածու տղայոց իւրեանց:
Ես արգարութեամբ երևեցաց երեսաց
քոց, յագեցայց յերեւել փառաց քոց:

Տուղք Ճե, Գործաց Լ:

ՍԵՐՄՈՍ ՃԵ.

Իդապարած ՚ի վերոյ պարտբանու նահատակի ծառայի Տեռան
Դաւիդ. Այ իսույս թշնամ զբան օրենութիւնն յանուր
յուրա ինչու վա Տէր ՚ի յեւոց ամենայն լընամեաց, և ՚ի
յեւոց Սասուլաց, և ասէ.

Սիրեցից զքեզ տէր զօրութիւն իմ.
տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ և
վրկիչ իմ:

Վստուած օգնական իմ և ես յուսամ
՚ի նա, ապաւէն իմ, եղիւր քրիու
թեան իմց ընդունելի իմ է:

Օքհնելով կարդացից առ տէր, և ՚ի
թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Եռորջ եղեն զինեւ երկունք մահու .
և ուղիք անօրէնութեան խռովեւ
ցուցին զիս :
Պիտիք գժոխոց պաշտրեցին զիս ժա
մանեցին ինձ որոդացիք մահու :
Տնեղութեան խում ես առ տէր կար
դայի, և առ աստուած խմ ավաղակիցին :
Վուաւ ինձ տէր ՚ի առաջարէ սրբոց
իւրմէ ձոյնի աղօժիյ իմոց, և աղա
զակ իմ առաջի նորա մայէ յականձա
նորա :

Խռովեցաւ և դողաց երկիր և հիմունք
լերանց սասանեցան և խռովեցան, զի
բարկոցաւ ՚ի վերաց նոցա աստուած :
Ել ծուխ ՚ի բարկութենէ նորա և
հուր յերեաց նորա բորբոքեցաւ,
և փայլատակունք հատան ՚ի նմանէ :
Խոնարհեցոց զիրինս և էջ, և մէգ ՚ի
ներքոյ սոից նորա :

Ել ՚ի քրովես և թւեաւ, սլացանա
՚ի թեւա հոգմոց :

Եդ զիսաւարին ՚ի ծածկոյթ իւր, և
շուրջ զիսվաւ են յարկը իւր, և խա
ւարային շուրբ մինչեւ յամզա օդոց,
՚ի փայլատակել նորա առաջի նոցա ,

ամպք անցուցին զկարկուտ և զկայ
ծակունս հուր :

Որոտաց տէր յերկնից, և բարձրեալն
ետ զձոյն իւր ՚ի կարկուտ և ՚ի կոյծա
կունս հուր :

Վրաքեաց զին տա իւր և ցրուեաց բզէ
նոսա, յաճախեաց զփայլատակունս
իւր, և խա ովեցոց զնասա :

Երեւեցան աղերբ ջուրց, և յայտնե
ցան հիմունք աշխարհի :

Խաստե քումմէ տէր, և ՚ի չնչել
հոգւոց բարկութեան քո :

Վրաքեաց ՚ի բարձանց և ընկալու զիս :

ընկալու զիս ՚ի ջուրց բարձմաց :
Փրկեցէ զիս տէր ՚ի թշնամեաց իմոց
հզօրոց, և յատելեաց իմոց, զի հզօրք
եղեն քան զիս :

Ճամանեցին ինձ յառուր չարշարանաց
իմոց, և զեւ տէր հզօրիչ իմ և եհան
զիս յանդորր, և փրկեցէ զիս տէր զի
կամեցաւ զիս :

Ճամանեցէ ինձ տէր լսոտ սրբարու
թեան իմում, ըստ անրծութեան ի
մում հատուցէ ինձ :

Ես պահեցից զմանապարհս տեառն ,

և ոչ ամպարշտեցայց յաստուծոյ իմմէ:
Վմենայն իրաւունք նորա առաջի իմ
են . զարդարութիւն իւր ոչ ՚ի բացէ
արար լինեն:

Եղէց և ես անբիծ ընդ նմա . զգուշաց
ցայց յանօրէնութենէ իմմէ :
Հատուցէ ինձ տէր լատ արդարու-
թեան իմում, ըստ սրբութեան ձեռաց
իմոց առաջի աշաց իմոց :
Ծնդ սրբոյն սուրբ եղիցես, ընդ առն
անբիծի անբիծ եղիցես, ընդ ընտրեալ-
սըն ընտրեալ եղիցես և զժիւրմն կոր-
ծանեսցես :

Դու զժողովուրդս խօնարհս կեցու-
ցանես . զաշ ամբարտաւանից դու խո-
նարհեցուցանես :

Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ տէր .
աստուած իմ լցու առնես ինձ ՚ի իսա-
ւարի :

Քեւ փրկեցայց ՚ի փորձութենէ . աս-
տուծով իմով անցից ընդ պարիսապս .
Վստուած իմ անբիծ են ձանապարհք
քո , և բանք տեսան ընտրեալ են . և
ասպաւէն ամենեցուն որ յուսան ՚ի նա-
յան զի ով է աստուած բաց ՚ի տեսաւ

նէ . կամ ով է աստուած բաց յաս-
տուծոյ մերմէ :
Վստուած որ զժեցուցեր ինձ զօրու-
թիւն , և եղիր յանբծութեան ըզ-
ձանապարհս իմ :

Հաստատեցեր զոտս իմ որպէս զեղծեր-
ւի , և ՚ի վերայ բարձանց կացուցեր զիս .
Ուսուցեր զձեռս իմ ՚ի պատերազմ , և
արարեր զբազով իմ որպէս զաղեղն
հաստ , և ետուր ինձ զպաշտպանու-
թիւն փրկութեան քո :
Եջ քո ընկալաւ զիս , և խրատ քո
կանգնեաց զիս խօսպատ , և խրատ քո
ուսուցյէ զիս :

Ծնդ արձակեցեր զինացս իմ ՚ի ստորեւ
իմմէ . և ոչ ակարացան շաւիդք իմ :
Հալածեցից զժշնամիս իմ և հասից
նոցա , և ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ՝ մինչև
սպառեցից զնոսա :

Նեղեցից զնոսա եւ այլ մի կարասցեն
կալ . և անկցին ՚ի ներբյ ոտից իմոց :
Զժեցուցեր ինձ զօրութիւն ՚ի պա-
տերազմի . զյարուցեալսն ՚ի վերայ իմ
ներբյ իմ արարեր :
Զժշնամիս իմ հալածականս արարեր ,

և զատելիս խմ սատակեցեր .
Վղաղակեցին և ոչ ոք էր որ փրկէր զնու
սս . կարգացին առ աէր՝ և ոչ լուա-
նոցա :

Վանքեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի
հօգմոյ, որպէս կրու գուեհաց կոխեցից
զնոսա :

Փրկեցի զիս տէր՝ ՚ի համսուակառւթեւ
նէ ժողովրդեան, և կայուացէ զիս գը-
լուխ հեմ մնասաց :

Ժողովրդ զոր ոչ գիտէի ծառայեաց
ինձ, և ՚ի լուր ականջաց լուսու ինձ :
Արդիք օտարաց ստեցին ինձ, որդիք օ-
տարաց մաշեցան և կազմացան ՚ի շա-
ղաց խւրեանց :

Կենդանիէ տէրև օրհնեալէ աստուած,
բարձր եղիցի աստուած փրկութեան
իմոյ :

Սստուած որ խնդրէ զիրէժ իմ, և հը-
նազննդ առնէ, զժողովրդ և ընդ ինեց
գրիիւ իմ՝ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկաց
ցողաց . յայիցանէ որ յարուցեալ են
՚ի վերաց իմ՝ բարձր արտօներ զիս, և
յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս :
Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ

՚ի հեթանոս, և անուան քում սալը
մու ասացից :

Ուծ արարեր զիրկութիւն թագաւու-
րի նորա . առնել ողորմութիւն ընդ
օծելոյ նորա, ընդ գաւութիւ և ընդ զա-
ւոկի նորա ազգէ մինչեւ յազգ :

Տունք ծ :

Իսոնոն գործացու և Ասուման մէ : Տունք մւլ :



ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄՅԱՅԱՅԻ ԵԽ ԱՐԴԻՇՑՆ ԻՄԱՅՑԻՒՆ
ԵՒՀ մէ .

(Օրհնեացուք զաէր, զի փառօք է
փառաւորեալ :

Օհեծեալս և զերիվարս ընկէց ՚ի ծով .
օդնական ընդունելի իմ տէր, և եղէ
ինձ ՚ի փրկութիւն .

Աա է իմ աստուած և փառաւոր առ-
նեմ զսա . աստուած հօր իմոյ՝ և բար-
ձրը արարից զսա :

Տէր խորտակէ զաբառերազմունս, տէր
անուն նորա :

Զընտիրս արանց և զընտիրս սպառա-
զինաց, զկառս և զերիվարս և զամենայն
զօրութիւն փարտոնի, ընկէց ՚ի ծով .

Օով ծածկեաց զնոսա . ընկան յան
դունդս խորոց իբրեւ զմշմս :
Աջ քո տէր փառաւորեալ է զօրու-
թեամբ իւրով . աջ քո տէր խորտակեաց
զմժնամիս . քո :

Եւ մեծութեամբ փառաց քոց մանրե-
ցեր զհակառակորդս . քո , առաքեցեր
զբարկութիւն սրտմտութեան քոյ , և
եկեր զնոսա որպէս զեղէգն :

Յոզի զօրութեան սրտմտութեան քո
պատառեցան ջուրք , դիզան կացին որ-
պէս սպարիսազ քարեայ ջուրք ծովուն ,
և պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն ՚ի մէջ
ծովուն :

Երաց թշնամին , ասէ . հալածեցից հու-
սից հարից , բաժանեցից զաւարն , և
լցուցից ՚ի նոցանէ զանձն իմ :

Իսուր իմ՝ արկից զնոսա . տիրեսցէ և
բարձրացի ՚ի վլրոյ նոյա ձեռն իմ :
Ուարեցեր զհողմն քո և ծածկեաց ըլ-
նոսա ծով . ընկալեցան և իջն որպէս
կապար ՚ի ջուրս սաստիկս :

Ո՞ նման է քեզ յաստուածս տէր . կամ
ո՞նման է քեզ փառաւորեալդ . ՚ի սուրբատ
Արանչելի փառաւորեալ որ տունեւ

զնանս և զարուեսա . ձգեցեր զձե-
սըն . քո և երկու զնոսա երկիր :
Վրանորդեցեր արդարութեամբ ժո-
զովրեան . քոյ , այս զոր և փրկեցեր :
Եւ միսիթարեցեր զօրութեամբ քով
՚ի բանակեատու սրբութեան . քո . լուան
աղդ . ը և բարկացան , և երկունք կա-
լան զենամիշ փշտացւոց :

Յայիհամ փութացան գատաւորք ե-
դովիմայ , և իշխանք մովաքացւոց :
Կալան զնոսա գողումն , հալեցան ամե-
նայն բնակիչք բանանացւոց :
Ընկցի ՚ի վլրայ նոցա ահ և երկիւղ .
և ՚ի զօրութենէ բազկի . քո . քարացին :
Ոինչեւ անցցէ ժողովուրդ . քո տէր ,
մինչեւ անցցէ ժողովուրդ . քո՝ այս զոր
ստացար :

Տարեալ սնկեացես զնոսա ՚ի լերին ժաւ
ուանդութեան . քոյ :

Զօր ստացար ՚ի սկզբանէ տէր , ստա-
ցար սրբութեամբ զօր սպասարատեցին
ձեռք . քո . և տէր ժմադաւոր յաւի-
տեանս յաւխենից և եւս :

Զի եմուտ փարաօն կառօք և երիվարոք
և ընտիր սպատաղինօք ՚ի մէջ ծովուն :

Եւ ած՝ ի վերայ նոցա աէր զֆուրս ծու
վուն . և որդիքն խրայէլ կնացին ընդ
ցամաք՝ ի մէջ ծովուն .
փառք հօր և որդւոյ և :

ՄԱԴՅԱՆՔ

Քրիստոս է իմ աստուած , և փառա
ւոր առնեմ զնա . աստուած հօր իմոյ,
և բարձր արարից զնա :

Վարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ ա
նարատիմօր քո և կուսի , և վասն խա
չի . քո պատուականի , ընկալ զաղաշա
նըս մեր և կեցո զմեզ :

Քարոզ և աղջին Երանեալ և Կրթեւ զի ինոնոց :

Վ ասն ՚ի վերուստ խազաղութեան և
փրկութեան անձանց մերոց զտէր աւ
զաշեսցուք :

Տէր ողորմեա :

Վ ասն լսէլ լինելոյ տեառն աստուծոյ
ձայնի աղաշանաց մերոց զտէր աղա .
Վ ասն քաւիչ և ներող լինելոյ ՚ի վերայ
մեղաց մերոց , զտէր աղա :

Վ ասն թողլոյ մեղ զամենայն յանցանս
մեր զիսամայ և զակամայ , զտէր աղա .
Վ ասն զի մի խոտանս զտանել մեղյաւ
ւուրի պատասխանատուութեան ըզ
տէր աղա :

Վ ասն հոգւոյն հանգուցելոց որք ճըշ
մարիս և ուղիղ հաւատով ՚ի քրիստոս
ննջեցին , զտէր աղա :

Վ ա և միաբան վասն ճշմարիս և սուրբ
հաւատոյս մերոյ , զտէր աղա :
Օ անձինս մեր և զիմեանս տեառն աս
տուծոյ ամենակալին յանձն արացուք .
Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք :

Ո զօրմեաց մեղ տէր աստուած մեր ըստ
մեծի ողորմութեան քում . ասաս
ցուք ամենեքեան միաբանութեամբ ,
Տէր ողորմեա . տէր ողորմեա . տէր
ողորմեա :

Եղի :

Տէր տուընջեան և գոյացուցիչ գիշե
րոյ . որ արարեր զսիւ ՚ի զքօսանս բա
րեգործութեան ՚ի փրկութիւն ան
ձանց մերոց , և զգիշեր ՚ի հանգիստ
քնոյ տկարացեալ բնութեանս մերում

Խոկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբե
րանա մեր յօրհնաբանութիւն ահա
ւոր և փառաւորեալ անուանու քում
սրբոյ ։ Ընկալ և այժմ զազաշանա մեր ,
և յաջողեա մեզ ուղիղ հաւատով և
առաքինասեր վարութ ՚ի նոյն պաշտօն
կանխել միշտ , և նովին կանոնիւս ան
դադար փառաւորեմք դհայր և զորդի
և զսուրբ հոգին , այժմ և միշտ և յա
խտեանա յաւխտենից . ամեն :

Խոզաշողիւն ամենցուն :

Երանձոյ երիբարձիւցուս :

Օքեղ որ յամենայնի գթած և մար
դասէր տէրդ ես , աղաչեմք հանապազ
զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ
՚ի կարոդի կրօնաւորութեանս մերում
թեթեւացու տէր զքաղցր լուծքո զոր
եգիր ՚ի վերսոյ մեր , զի կարացութ կալ
՚ի պատուիրանի քում , և ըզ հաճոցն
առնել առաջի քո յամենայն ժամ ՚ի
տուէ և ՚ի գիշերի : Հրեշտակային եր
գալցութեամբ զքեզ օրհնել զքեզ
զովել , և քեզ զոհութիւն և փառ
մատուցանել ամենազօր տէրութեաւ

նրդ , այժմ և միշտ և յաւխտեանս յա
խտենից . ամեն :

Ողբանք :

Սաղմոսիւթ և օրհնութեամբ և եր
գօր հոգեւորօր անդադար փառաւո
րեմք զհայր և զորդի և զուրբ հոգին ,
այժմ և միշտ և յաւխտեանս յաւխտե
նից . ամեն :

Օրհնեալ տէր մեր յատւս քրիստոս
ամեն :

Հայր մեր որ յերկինս :





Ս Ա Պ. Մ Ա Ս Ճ. Զ.

Ի Ե ր ա ր ա ծ . Ա ռ ջ ն ո վ Դ ա շ ի լ :

Երպէս պատմեն զիարւս աստուծոյ,
զարարածս ձեռաց նորա պատմեն
հաստատութիւն։
Օր աւուր բզիսէ զըան, և գիշեր գիշեր
րից ցուցանել զգիտութիւն։
Է Են բանք և ոչ են խօսք, որոց ոչ լսին
ձայնիք նոցա:

Ենդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա,
մինչեւ ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա
Յարեւու եհար զիստրան իւր, և ինքն
որպէս փեայ զի ելանել յառագատէ
իւրմէ, ցնծայ նա որպէս սկայ յլնթաւ
նալ զճանապարհս իւր։

՚ի ծագաց երկիրից են ելք նորա. հանէ
զիստ նորա մինչեւ ՚ի ծագս նորուն.
և ոչ ոք իցէ որ թագիցէ ՚ի տապօջ նորա.
Օրենք տեսան անրիծ են, և գարձուց
ցանեն զշողիս. միսյութիւն տեսան
հաւատարիմ, և իմաստուն առնէ ըզ-

տպայս։

Արդարութիւն տեառն ուղիղէ, և ուրախառնէ զսկրտու, պատութրանկ տեառ ուրն լցու են և լցու տան աչաց, երկիւղ տեառն սուրբ՝ և մայց յաւիտեան: Դատաստանիք տեառն ճշմարիտ են, և արդար է նոյն:

Յանկալի է նա քան զամկի և քան զականս պատուականս բազում: Քաղցր է նա քան զմեզու խորիխու: Քանզի ծառաց քու պահեսցի զայս: ՚ի պահել նմա հասուցումն բազում: Զյանցուածու իւր ան կարէ առնուլ ՚իմիտ, ՚իգալունեաց իմոց սուրբ պատկիս տէր, և յօտարէ պահեա զծառայր քու:

Եպաթէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ եղց, և սուրբ եղց ՚իմեզաց մեծաց:

Եղիցին քեզ հաճոյ բանկ բերանոյ իմոց և խորհուրդը սրտի իմոց առաջի քու յամենայն ժամ: տէր օգնական իմ և փրկիչ իմ:

Տաճիր ժու:

ՍԱԴ. ՄՈՍ ԺԹ.

Ի խորագիւ ։ Առողու ՚ի Դատիվ:

՚ուից քեզ տէր յաւուր անձկու թեան, օգնական եղիցի քեզ անունառ տուծոյ յակովեայ:

Եռաքեսցէ քեզ տէր օգնութիւն ՚ի սրբութենէ իւրմէ ՚ի սիովնէ, և ընկալցի զե զքեզ:

Յիշեսցէ տէր զամենայն պատագուքու և զուխաս ընդունելի արացի:

Տացէ քեզ տէր ըստ սրտի քում եւ զամենայն խորհուրդոյ քու նա կատարեցի:

Ցնծացուք մեք ՚ի փրկութեան քում, յանուն աստուծոյ մերոյ մեք մեծք եղիցուք:

Եցուսցէ տէր զամենայն խնդրուածուքու այժմ ծանեաք զի կեցոց տէր զօծեալ իւր:

Կուառ սմա յերկնից ՚ի սրբութենէ իւրմէ, ՚ի զօրութիւն փրկութեան աջոց իւրոյ:

Սորա կառօք և սորա երիւարօք, մեք զամուն տէտան աստուծոյ մերոյ կարդացուք:

Ապա իսախանեցան և անկան . մեր յաւ
րեաք և ուղիղը եղաք .
Տէր կեցո զմագաւորն և լուր մեզ
յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ
Տակ ժ .

ՍԱՀՄՈՍ Ի .

Ի խորոշ . Ասովս Դ' Վահին :

Տէր ՚ի զրութեան քում ուրախ եւ
զիցի թագաւորն . ՚ի փրկութեան քում
ցնծացէ յոյժ :

Օ ցանկութիւն սրտի նորա ետուր
նմա , և զկամ շրթանց նորա ոչ ար
գելեր ՚ի նմանէ :

Ժաման արաբեր զնա յօրհնութիւն
քաղցրութեան քոյ . Եդիր ՚ի գրուխ
նորա սպակ ՚ի քարե պատուականէ .
Կեանս խնդրեաց ՚ի քէն , և ետուր նմա
ընդ երկայնաւուրս , յաւիտեանս յաւ
իտենից :

Ուծ են փառք նորա ՚ի փրկութեան
քում , զիտոս և զմեծ վայելութիւն
դիցես ՚ի վերայ նորա :

Տայցես զնա յօրհնութիւն յաւիտեաւ
նըս յաւիտենից , ուրախ արասցես զնա
յուրախութիւն երեսաց քոյ :

Յագաւոր յուսացաւ ՚ի աւեր , յողորմու
թենէ բարձրելոյն նա մի սասանեսցի .
Վացի ձեռն քո ՚ի վերայ թշնամեաց
քոց . և աջ քո զտցէ զամենայն ատեւ
լիմ քո :

Դիցես զնոսա որպէս հնոց ՚ի համ-ր՝ ՚ի
ժամանակի երեսաց քոյ :
Տէր բարկութեամի իւրով իսուովեացուսցէ զնոսա ,
Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ , և զաւակ
նոցա յարդեւոց ՚ի մարդկանէ .
Խոսորեցան ՚ի քէն չարութեամի , խորհ
հեցան խորհուրդ՝ զօր ոչ կարասցեն

Հաստատել :

Երացես զնոսա հալածեալս , ՚ի մեաց-
ուածս քո պատրաստեսցես զերեսս
նոցա :

Շարձր լեր աւեր ՚ի զօրութեան քում .
օրհնեցից և սազմոս ասացից զօրու
թեան քում :

Տակ ժա : Գործադրութ :

ՍԱՀՄՈՍ ՏԱ.

Ի հապարած . վասն ուստառքին օգնականութեանց . Սաղման
Դ Պատին :

Աստուած աստուած իմ նայեաց առ
իս . ընդէլ թողեր զիս , հեռի եղէ ՚ի
փրկութենէ իմմէ վասն բանից յան
ցանաց իմոց :

Վստուած իմ ՚ի սուե կարգացի առ
քեզ և ինձ ոչ լուար , ՚ի գիշերի՝ և
ինձ ոչ անսացեր :

Դու ՚ի սուրբս բնակեալ ես , և գովեալ
յիսրայէլի :

Ի քեզ յուսացան հաբրն մեր . յուսա
ցան ՚ի քեզ , և փրկեցեր զնոսա :

Եռքեզ աղազակեցին և կեցին . ՚ի քեզ
յուսացան և ոչ ամաչեցին :

ԱՅԼ ես որդին եմ , և ոչ եմ մարդ . նայ
խառինք մարդկան և արհամարհամիք ժռ
զովուցոց :

Ամենեքեան որ տեսանէին զիս , արհաւ
մարհէին զինեւ . խօսէին շրմամքը , և
շարժէին զզլուխա իւրեանց :

Յուսացաւ ՚իտէր և փրկեացէ զնոս . կե
ցուսցէ զնա՝ զի կամի զնա :

Դու ես որ հանար զիս յարդանդին . յոյս
իմ ՚ի սուեանց մօր իմոյ :

Ի քեզ անկայ ես յարդանդէ որովայնէ-
մօր իմոյ , գու ես ասուուած իմ :

Ո՞ի ՚ի բացեաց առնիր յինէն , զի նեղու-
թէր մերձեալ են և ոչ ոք է որ օգնէ ինձ :
Շուրջ եղեն զինեւ զուարակք բազումք ,
և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս :

Բացին ՚ի վերայ իմ զըերանս իւրեանց ,
որպէս զառիւծ զի մանչէ՝ և յափշտակէ :

Ես որպէս զջուր հեղայ , և ցրուեցան
ամենայն ոսկերք իմ . և եղեւ սիրտ իմ
որպէս մոմհալեալ՝ ՚ի մէջ որովայնի իմոյ :
Զորացաւ որպէս խեցի զօրութիւն իմ .
յեզու իմ ՚ի քիմ իմ կցեցաւ , և ՚ի հող
մահու իջուցին զիս :

Շուրջ եղեն զինեւ շունք բազումք , և
ժողովք չարաց պաշարեցին զիս :

Ծակեցին զձեռս իմ և զոսու , և թշ-
ւեցին զամենայն ոսկերս իմ . և նորա

հայեցան և տեսին զիս :

Յամանեցան զշանդէրձս իմ ՚ի մէջ իւ-
րեանց , և ՚ի վերայ պատմուճանի իմոյ
վիճակս արկանէ ին :

Դու տէր մի՛ հեռի առներ զօգնութիւն

քո յինէն, և տէր յօդնել ինձ նայեաց:
Փրկեա ՚ի սրոյ զանձն իմ, և ՚ի ձեռաց
շանց զմիամօրութիւն իմ:
Փրկեա զիս ՚ի բերանոյ առիւծու, յեղ
ջերէ միեղջերուի զիսոնարհութիւն իմ:
Պատմեցից զանուն քո եղարց իմոց.
՚ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից գքեզ
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր.
ամենայն զաւակն յակովեան փառա
ւոր արացեն զնա:
Երկից՝ ՚ի տեառնէ ամենայն զաւակն
իսրայէլի, զի ոչ արհամարհեաց և ոչ
անարդեաց տէր զաղօթա աղքատի, և
ոչ դարձոյց վերեսս իւր յինէն, այլ ՚ի
կարդալ իմում առ նա լոււաւ ինձ:
Վքէն է գովութիւն իմ, յեկեղեցիս
մեծս օրհնեցից գքեզ:
Օուխտո իմ կատարեցից առաջի ամե-
նայն երկիւղածայ նորա:
Կերիցեն տնանելը և յապեսցին . օրհ-
նեցին զտէր որբ խնդրեն զնա:
Կեցցեն սիրտք նոցայաւիտեանս յաւ-
տենից . յիշեսցեն և դարձցին առ տէր
ամենայն ծագք երկրի:
Երկիր պաղցեն նմա ամենայն տոհմք

ազանց զի տեառնէ արբայութիւն, և
նա տիրէ ՚ի վերայ ամենայն հեթանո
սաց:
Կերան և երկիրապազին նմա ամենայն
պարարագ երկրի, առաջի նորա անկցին
ամենեքեան որ իշանեն ՚ի հող:
Վնձն իմ նոլաւ կեայ, և զաւակ իմ ծաւ
ույեսցէ նմա:
Պատմեցից տեառն յազգ որ գալոցն է .
պատմեցեն զարդարութիւն ժողովր
դեան որ ծնանելոցն իցէ զոր արար տէր
Տաճար ու
Ս Ա Դ Մ Ո Ս Ի Բ .
Ի կապուտք . Ասուն ՚ի Դամիլի .
Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցէ:
Ի վայրի գալարուոջ անդ բնակիցցոյց զիս,
և առ ջուրս հանգստեան մնոյց զիս:
Դարձոյց զանձն իմ առ իս, առաջնոր
դեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդարու-
թեան վասն անուան իւրոյ:
Թէպէտ և գնացից ես ՚ի մէջ ստուերաց
մահու, ոչ երկեայց ՚ի չարէ զի դու-
տէր ընդ իս ես:

Յուղքու և գաւազան, նորա միսիթա
ըեսցեն զիս :

Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան,
ակն յանդիման նեղաց իմոց :

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
որպէս անսապակ արբեցոց զիս :

Ողորմութիւն քո տէր զհետ իմ եկես
ցէ զամենայն աւուրս կենաց իմոց.
բնակել ինձ ՚ի տան տեառն ընդ երկայն

աւուրս :

Տունց բ .

ՍԱԴՄՈՍ ԻԴ .

Ասուն ՚ Դաստի մաշտաբուն :

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով, աշխարհ
և ամենայն բնակիչք նորա :
Նա ինքն ՚ի վերաց ծովու հիմունս արկ
նմա . ՚ի վերաց զետոց պատրաստեաց
զնա :

Ո՞վ ելքէ ՚ի լեառն տեառն, կամ ո՞վ
կացցէ ՚ի տեղւոջ սրբութեան նորա :
Ո՞ր սուրբ է ձեռօք և անթիծ սրտիւ,
որ ոչ առ զնանրութիւնս յանձն իւր,
և ոչ երդուաւ ընդ բնիկերի իւրում
նենդութեամբ :

Սա առցէ զօդնութիւն ՚ի տեառնէ,
զողորմութիւն յաստուծոյ փրկչէն
իւրմէ :

Եւս ազգ է որ խնդրէ զտէր, խնդրէ
տեսանել զերես աստուծոյ յակովեայ:
Համբարձէք իշխանք զգրունս ձեր ՚ի
վեր . համբարձին գրունք յաւիտե-
նից և մոյց թագաւոր փառաց :
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց . տէր
հզօր զօրութեամբ իւրով, տէր հզօր
՚ի պատերազմի :

Համբարձէք իշխանք զգրունս ձեր ՚ի
վեր . համբարձին գրունք յաւիտենից
և մոյց թագաւոր փառաց :

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տէր զօ-
րութեանց . սա ինքն է թագաւոր
փառաց :

Տունց մե, գորզոյս ծ .

ՍԱԴՄՈՍ ԻԴ .

՚ Դաստի մաշտաբուն :

Վարքեղ տէր համբարձի զանձն իմ,
աստուած իմ ՚ի քեղ յուսացոյ՝ մի ա-
մաշեցից, և մի ծիծաղեսցին զինեւ թշ-
նամիք իմ:

Վմենեքեան որ համբերեն քեզ՝ մի աւ
մաշեսցեն, այլ ամաշեսցեն անօրենք
յունայնութեան խրեանց։
ԶՃանապարհս քո տէր ցոյց ինձ, և
գշաւիզս քո ուսու ինձ։

Վռաշնորդեա ինձ՝ ի ճշմարտութեան
քում և ուսու զիս, զի գու ես ասու
ւած փրկիչ իմ, և ես քեզ համբերի
զօրհանապաղ։

Յիշեա տէր զգիթութիւնս քո, և զու
ղորմութիւնս որ ենն յաւիտենից։
Զմեզս մանկութեան իմոց և զանդիւ
տութեան իմոց մի յիշեր. այլ յիշեա
զիս տէր ըստ ողորմութեան քում
վասն քաղցրութեան քո, զի քաղցր
և ուղիղ ես։

Վասն այսորիկ օրէնսգէտ առնես զմեւ
դաւորս ՚ի ճանապարհի. առաջնորդես
հեզոց ՚ի գատաստանի. ուսուցանես
հեզոց զՃանապարհս քո։

Վմենայն ճանապարհը տէր առն ողորմու-
թեամբ և ճշմարտութեամբ են այնու
ցիկ, որք իննդրեն զուխտ և զվիացու-
թիւն նորա։

Վասն անուան քո տէր քաւեա զմեզս

իմ զի բաղում եւ զին, ովէ մարդ որ
երկնչի ՚ի սեւաւնէ, օրէնսգէտ առնէ-
զնա ՚ի ճանապարհի յոր և համեցաւ։
Վնձն նորա ՚ի բարտութեան համագիցէ.
և զաւակ նորա ժառանգեսէ զերկիր։
Զօրութիւնէ տէր երկիւզածաց իւ-
րոց, և զիտակարանս խր ուսուցանե-
նոց։

Եւք իմ յամենայն ժամ առ տէր, և
նա համեւ յորոգայթէ զասս իմ։
Այցեա առ իս և ողորմեա ինձ, զի միա
մօր և աղքատ եմ ես։

Վեղութիւնը սրտի իմոց բազում եղեն
յոյժ, և ՚ի վշաաց իմոց հան զիս։

Տես վխնարհութիւն իմ և վլաստակ
իմ, և թող ինձ զամենայն մեզս իմ։
Տես զթշնամիս իմ զի բազում եղեն,
առելութիւն զոր ՚ի նանիր առեցին
զիս։

Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս, և մի
յամօթ եղեց զի յուսացաց ՚ի քեզ։
Վարիծք և ուղիղք կցորդ եղեն ինձ,
և ես քեզ համբերի. փրկեա աստուած
զիարայէ լ յամենայն նեզութեանց նո-
րա։

ՍԱՀՄՈՍ ԻԵ.

Ի կապորած. Ասղնու ՚ի Դաստիլ:

Դատ արա ինձ տէր՝ զի ես յանքութեան իմում գնացի . ՚ի տէր յուացայ զի մի եղեց հիւանդ :

Փորձեա զիս տէր և քննեա զիս . փորձեա զերիկամունա իմ և զսիրս իմ : Ողորմութիւն . քո տէր առաջի աշաց իմոց, և հաճոյ եղեց ճշմարտութեան քում :

Ոչ նատայց ես յաթուս նանրաց . ընդանօրէնս ես ոչ մախյ :

Վաեցի ես զժողովս չարաց, և ընդ ամպարիշտա ես ոչ նատայց :

Եռւացայց սրբութեամբ զձեռս իմ, և շուրջ եղեց զսեղանութեամբ տէր :

Եսեւ ինձ զձայն օրհնութեան քո, և պատմեւ զամենոյն սրանիւլս քո :

Տէր սիրեցի զվայելութիւն տան քո, և զուեղի յարկի վատաց քոց :

Մի կորուսաներ ընդ ամպարիշտա զանձըն իմ, և մի ընդ արս արիւնահեղս զիեանս իմ :

Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութեան

են, և աջ նոցա լի է կաշառօք : Ես յանբծութեան իմում գնացի . փրռ կեա զիս տէր և ողորմեա ինձ : Ասն իմ կացցի յուզգութեան . յեւ կեղեցիս մեծս օրհնեցից զրել :

Տանիք ժր :

ՍԱՀՄՈՍ ԻԶ.

Ասղնու ՚ի Դաստիլ . Քննէւ եր օֆեալ :

Տէր լոյս իմ և կեանիք իմ՝ ես յումմէն երկեայց, տէր ապաւեւն կենաց իմոց՝ ես յումմէն գողացայց :

Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտեւ ըդշմարմին իմ, նեղիւը իմ և թշնամիք իմ նորա տկարացան և անկան :

Թէ պատրաստեացի ՚ի վերայ իմ պատեւրալն, ոչ երկիցէ սկսա իմ . թէ յարիցէ ՚ի վերայ իմ ճակատամարտ, սակայն և այսունիկ ՚ի քեզ տէր յուացայ : Զմի խնդրեցի ՚ի աեառնէ՝ և զսյն ազաւեմ . բնակեւ ինձ ՚ի տան տեառն զամենոյն աւուրս կենաց իմոց :

Տեսանեւ ինձ զվայելութիւն տեառ ուրն, և հրաման տալ ՚ի տաճարի նորա օածկեաց զիս ՚ի խորանի իւրում

յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս
՚ի ծածկյթ խորանի իւրում.։
Դ վիմե՞ բարձր արարեր զիս, և այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ՝ ի վերայ թշնաւ
մեաց իմոց,։

Ծուրջ եղէց և աստուցից ՚ի խորանի
նորա պատարագ օրհնութեան. օրհնեա
ցից և սաղմոս ասացից տեառն.։
Դուր տէր ձայնի իմում զի կարդացի
առ քեզ, ողորմեա ինձ և ըսւր ինձ զի
քեզ ասաց սիրտ իմեւ խնդրեաց, երեսք
իմ զերեսս քո տէր խնդրեցին.։
Ո՞ դարձուցաներ զերեսս քո յինեն,
և մի խոտորիք բարկութեամք ՚ի ծաւ
ռայէ քումմէ.։

Օդնական իմ լեր տէր, և մի անարդեր
զիս, և մի թողուր զիս աստուած փրկիչ
իմ.։

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս, և
տէր ընկալու զիս.։

Օրենսդէտ արա զիս տէր ՚ի ճանաւ
պարհի քում. առաջնորդեա ինձ ՚ի
շաւիս. քո ուղիս.։

Վասն թշնամեաց իմոց, մի մատներ զիս
՚ի ձեռս նեղաց իմոց.։

Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք մեղաց, և
տոեցին ինձ յանօրէնութեան իւրեանց
Հաւատացի տեսանեւլ զըարութիւն
տեառն յերկիր կենդանեաց. համբեր
տեառն և քաջալերեաց, զօրաացի սիրտ
քո և համբեր տեառն.։

Տամաք ժու գործապնդ իւզ.։

ՍԱԿՄՈՍ ԻԵ.։

Ապուն ՚ի Դաստիլ.։

Առ քեզ տէր կարդացի աստուած իմ
մի լուեր յինեն. մի երբէք լուեսցես յիւ
նէն, նմանիցիմ այնոցիկ որ իջանեն ՚ի

գուր.։

Դուր տէր ձայնի խնդրուածաց իմոց
յաղաշեւ ինձ առ քեզ. ՚ի համբառնալ
ձեռաց իմոց ՚ի տաճար սուրբ քո.։
Ո՞ համարիք ընդ ամսարիշտո զանձն
իմ. մի ընդ այնոսիկ որ գործեն զանօ-
րէնութիւն կորուսաներ զիս.։

Ո.յ.ք խօսին զսաղաղութիւն ընդ ընկե-
րըս իւրեանց, և չարութիւն է ՚ի սիր-
տըս նոցաւ.։

Տուր նոցա տէր ըստ գործս նոցա . ըստ
անօրէնութեան գնացից նոցա հասո
նոցա :

Ի՞ստ գործոց ձեռաց նոցա հասո նո
ցա զշատուցումն նոցա նոցին :
Ոչ խմացան նորա զգործս տեառն , և
ոչ ՚ի գործս ձեռաց նորա հայեցան .
կործանեացես զնոսա , և այլ միշինեացին :
Օրհնեալէ տէր՝ զի լուաւ ձայնի աղօ
թից խոց . տէր օդնական իմ և պաշտ
պան իմ :

Ի նա յուսացաւ սիրո իմ , օդտեցաւ
և զրւարձացաւ մարմին իմ . և ես կա
մօք իմովք խոստովան եղեց նմա :

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոց ,
ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոց :
Փրկեա զժողովրդութունքու հովուեա և բարչ
ձրացո զնոսա մինչեւ յաւիտեան :
Տուր ժամ

ՍԱԴՄՈՍ ԻՀ .

Ասպմու ՚ի Պատիի . օրհնութեանց նուստիտուց Տաճարին :

Վատուցէր տեառն օրդիք աստուծոյ ,
մատուցէր տեառն զորդիս խոյոց :

Վատուցէր տեառն զվատու և զպատիւ .
մատուցէր տեառն զվատու անուան
նորա . երկիրպագէր տեառն ՚ի սրահ
սրբութեան նորա :

Զայն տեառն ՚ի վերայ ջուրց և ասու
ուած փառաց որոտաց , և տէր ինքն ՚ի
վերայ ջուրց բազմաց :

Զայն տեառն զօրութեանց , և ձայն
տեառն մեծվայելութեանց :

Զայն տեառն փշտ զմայրս , և մանրէ
տէր զմայրան լիբանանու :

Վանկրեացէ զնոսա որպէս զմատաղա
տունկն լիբանանու , որսիրելին է որպէս
զորդիս միեղջերուի :

Զայն տեառն հատանէ զբոց ՚ի հրոյ .
ձայն տեառն շարժէ զանապատն , և
խումբեցուցանէ տէր զանապատն կա
գէս :

Զայն տեառն հաստատէ զեղջերուս ,
և յայտնի առնէ զանտառս :

Ի տաճարի նորա , ամենայն ոք ասէ
փառս նմա :

Տէր զջոհեղեղս զնաառւցանէ և ցածու
ցանէ . թագաւորեցից տէր յաւիտեան
Տէր զօրհեղեղս զնաառւցանէ իւրոց

տացէ . և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր
՚ի խաղաղութիւն :
Տաշը յա :

ՍԱՀ. ՄՈՍ ԻԹ .

Ապղմուն ՚ի Դատիլ . օրհնութեանց նասակառեաց Տաճարին :

Քարձր առնեմ զքեզ տէր զի ընկա
լար զիս , և ոչ ուրախ արարեր զժը ըշ
նամիս իմ :

Տէր աստուած իմ կարգացի առ քեզ և
բժշկեցեր զիս . տէր հաներ ՚ի դոկտորոց
զանձն իմ . փրկեցեր զիս յայնցանէ որ
իջանեն ՚ի գուբ :

Աղմուս ասացեք տեառն սուրբք նորա .
Խոստովանն եղերուք յիշատակի սրբու
թեան նորա :

Որտմութիւն է ՚ի բարկութեան նո
րա , և կեանք են ՚ի կամաց նորա :

Շնոր երեկոյս հանգիցեն լայիք . առաւ
ւօտու եղիցի ուրախութիւն :

Ես ասացի ՚ի բարեկենանութեան ի
մում , թէ ոչ սասանեցայց յաս-իտեան :

Տէր ՚ի կամն քո ետուր գեղց իմոյ զօ
րութիւն . գարձուցեր զերեսս քո
յինէն , և ես եղէ խոռվեալ :

Առ քեզ տէր կարգացի , առ աստուած
իմ աղաղակեցի , զի՞նչ օգուտ է քեզ
յարենէ իմնէ թէ իջանեմ ես յա
պականութիւն :

Ոիթէ հող խոստովան առնիցի առ
քեզ , կամպատմեացէ զճշմարտութիւն :

. ՔՊ :

Եղաւ ինձ աէր և ողօրմեցաւ , և տէր
եղեւ ինձ օգնական :

Դարձայց զսուգ իմ յուրախութիւն .
Գերծ յինէն զքուրծ , և ինձ զգեցոյց
զուրախութիւն :

Որպէս սազմոս ասացեն . քեզ փառք իմ .
Կայլմի՛ զլջացայց , տէր աստուած իմ
յաւ-իտեան խոստովան եղէց քեզ :

Տաշը յա : Գորգապ լո :

ՍԱՀ. ՄՈՍ Լ.

Ի կապարած , նահապակութիւն գոյնութեան . Ապղմուն ՚ի Դատիլ :

Լ . քեզ տէր յուսացայ՝ մի ամաչեցից
յաւ-իտեան . յարդարութեան քում
փրկեա և ասպեցո զիս :

Խոնարհեցո առ իս զունին քո . վաղ
վաղեա կեցուցանել զիս :

Վեր իմ աստուած պաշտպան և տուն
ապաւինի ասլրեցուցանել զիս, զի հզօ-

րիչիմ և ապաւեն իմ գու ես :

Վասն անուան քո առաջնորդեցեր ինձ
և մնուցեր զիս, և հանցես զիս յորու

գայթե յայահանէ որ թագուցաւինձ,
Դու ես պաշտպան իմ տէր, և ՚ի ձե-

ռը քո յանձն առնեմ զշողի իմ:
Փրկեցեր զիս տէր աստուած ճշմարտու-

թեամբ քով, ատեցեր զայնոսիկ որ պա-
հեն զերիլիւղ ՚ի մնուխ:

Ես ՚ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ու-
րախ եղէց ՚ի փրկութեան քում:

Հայեցար ՚ի խոնարհութիւն իմ և փրկե-
ցեր ՚ի վշտաց զանձն իմ: և ոչ մատնե-

ցեր զիս ՚ի ձեռս նեղաց իմոց, և կա-
ցուցեր յանդորրու զոսու իմ:

Ողորմեա ինձ տէր զի նեղեալ եմ ես.
Խոռովուցաւ ՚ի սրտմոռութենէ ակն իմ,

անձն իմ և փոր իմ:

Պակասեցան ՚ի ցաւոց կեանք իմ, և ամք
իմ յոդւոց ելանելոյ:

Ըղքատացաւ ՚ի տկարութենէ զօրու-
թիւն իմ, և ոսկերք իմ խռովեցան:

Քան զամենայն թշնամիս իմ եղէ ես

նախատ դրացեաց իմոց, յոյժ ահ և եր-
կիւղ ծանօթից իմոց:

Վմենեքեան ոյք տեսանէին զիս, ար-
տարս փախչէին յինէն:

Վուացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ՚ի
սրտէ, և եղէ ես որպէս զանօթ կր-
րուսեալ:

Զի լրւայ ես զբամբասանս բազմայ՝
որ շուրջ էին զինեւ. ՚ի ժողովել նոցա
՚ի միասին առնուլ զանձն իմ խորհե-
ցան, այլ ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ:

Վսացի դու ես աստուած իմ, և ՚ի ձե-
ռը քո է ժառանգութիւն իմ:

Փրկեա զիս ՚ի ձեռաց թշնամեաց իմոց,
և ՚ի հալածչաց իմոց:

Երեւեցո զերես քո ՚ի ծառաց քո,
ասլրեցո զիս տէր ըստ ողորմութեան

քում. տէր մի՛ յամօթ եղէց զի կար-
դացի առ քեզ:

Վմաշեսցեն ամնպարիշոք և իջցեն ՚ի դր-
ժոխս. և համբ եղիցին շըթունք նեն
դաւոքք, ոյք խօսեին զարդարոյ զանի
ըաւութիւն յամբարտաւաննութեան

և յանդոմնել իւրեանց:
Որպէս զի բազում է ողորմութիւն

Քաղցրութեան.քո տէր, զոր պահեցեր
Երկիւղածաց.քոյ :

Արարեր դու այնոցիկ ոյք յուսացեալ
են 'ի քեզ, առաջի որդւոց մարդկան,
Ամրացուցեր զնոսա 'ի ծածկոյթ երեւ
սաց քոյ, 'ի խոռոշութենէ մարդկան :
Ծածկեցեր զնոսա 'ի խորանի քում,
'ի հակառակութենէ լեզուաց :

Օրհնեալէ տէր, զի սրանչելի արար զո
զորմութիւն խը 'ի քարաք ամուր:
Էս ասացի 'ի գարմանալ իմում, թէ
ընկեցաց ուրեմն յերեսաց աշաց.քոյ:
Վասն այսորիկ ըսւար ձայնի ազօմից իւ
մոց, յազաղակել իմում առ.քեզ:

Ոիրեցէր զտէր ամենայն սուրբք նորա,
զի ստուգութիւն խնդրէ տէր, և հա
տուցանէ այնոցիկ որ առաւել առնեն
զամբարտաւանութիւն :

Քաջալերացարուք և զրասցին սիրով
ձեր, ամենեքեան ոյք յուսացեալէք
'ի տէր :

Տանք էլ :

ՍԱՆՄՈՍԼԱԱ.

Խանապատիւն ՚ի Դաստի :

Երանի՛ ում թողութիւն եղեւ մե-
ղաց, և ծածկեցան ամենայն յանցանք
նորա:

Երանի՛ առն՝ որում ոչ համարեսցի տէր
զմեզս նորա, և ոչ գոյ նենդութիւն
'ի բերան նորա :

Խոեցի ես և մաշեցան ամենայն ոս-
կերք իմ, առ աղաղակելինձ առ տէր
զօրհանապազ 'ի տուէ և 'ի դիշերի :
Ծանրեաց ձեռն քո 'ի վերայ իմ. գար-
ձայ 'ի թշուառութիւն, զի հարան
յիս փուշք :

Զմեզս իմցուցից քեզ, և զանօրէնու-
թիւնս իմ ոչ ծածկեցից 'ի քէն :
Հասցի թէ պատմեցից ինձէն զմեզս իմ,
և դու թողցես զամենայն ամպարըշ-
տութիւնս մեղաց իմոց :

Վասն այսորիկ յալոթու կացցեն առ
քեզ ամենայն սուրբք 'ի ժամ ընդու-
նելի :

Ըայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց բառ
մաց, որ առ նոսա ինչ ոչ մերձեսցին :

Դու ես ապաւեն իմ՝ ի նեղութենէ
յայսմանէ, որ շուրջ եղեն զինեւ:
Ցնծութիւն իմ փրկեա վիս յայնցանէ,

որ պաշտեցին զիս:

Խմաստուն արարից զբեղ և խելամուտ
՚ի ճանապարհ յոր և գնացես, և հաս-

տատեցից ՚ի վերայ քո զաչս իմ:
Ով լինիք որպէս զձիս և զջորիս զի ոչ
դոյ ՚ի նոսս խմաստութիւն. ՚ի սանձս
և ՚ի դանդանաւանդս ճմլեսցես զիլակս
նոցա, որ առ քեզ ինչ ոչ մերձենան:
Բազում տանիջանիք են մեղաւորաց,
բոյց ոյք յուսան՝ ՚ի տէր՝ ողորմութիւն
տեառն շուրջ եղեցի զնոքօք:

Արախ եղերուք և ցնծացէք արդարը
՚ի տէր. պարծեցարուք ամենէքեան
ցք ուղիղ էք սրտիւք:

Տունք ժդ: Գործոց իր:

ՍԱՐՄՈՍ ԼԲ.

Աւշն ՚ի Դաւիթ.

Ցնծացէք արդարը ՚ի տէր. ուղղոց
վայելէ օրհնութիւն. խոստովան ե-

զերուք տեառն օրհնութեամբ. տաս
նաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս աւ
ասցէք նմա:

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր
զի բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհ-
նութեամբ:

Ուղիղ են պատգամք տեառն և ամեն-
այն գործք նորա հաւատովք. և սիրէ
զողորմութիւն և զիրաւունս տէր:
Ողորմութեամբ տեառն լի եղեւ եր-
կիր, և բանիւ տեառն երկինք հաստա-
տեցան, և հոգւով բերանոյ նորա
ամենայն զօրութիւնք նոցա:

Ժողովեաց որպէս ՚ի տիկս զջուրս ծռ-
վու. և դնէ ՚ի խորս զգանձս իւր:
Երկիցէ ՚ի տեառնէ ամենայն երկիր, և
՚ի նմանէ դողասցեն ամենայն բնակիչք

աշխարհի:

Նա ասաց և եղեն, ինքն հրամայեաց՝
և հաստատեցան:

Տէր ցրուէ զիսորհուրդս հեթանոսաց,
անարգէ տէր զիսորհուրդս ժողովրդոց,
և արհամարհէ տէր զիսորհուրդս իւ-
սանաց:

Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մնայ,

խորհուրդ սրտի նորա ազգի մինչեւ
յազգի :

Երանի ազգի որոց տէր աստուած օգ
նականէ նմա ժաղավարդ զոր լնարեաց
՚ի ժառանգութիւն իւր :

Յերկնից նայեցաւ տէր յամենայն որ
դիս մարդկան . ՚ի պատրաստ բնակու
թենէ իւրմէ հայեցաւ յամենայն ըլ
նակիչս աշխարհի :

Ո ստեղծ առանձին զմիրաս նոցա , ՚ի
միտ առնու զամենայն գործս նոցա :
Ոչ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապրեացի
ժագառոր , և ոչ սկայ ՚ի բազում
զօրութեան իւրում :

Սուտ է ձի ՚ի փրկութեան իւրում .
՚ի բազում զօրութեան իւրում ոչ
ապրեցուցանէ դհեծեալի :

Աչք տեառն ՚ի վերայ երկիւղածաց իւ
րոց , և ոյք յուսան յովորմութիւն
նորա :

Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նոցա , և
կերակրել զնսաս ՚ի սովի :

Վնձինք մեր համբերեացեն տեառն զի
օգնական և պաշտպան մեր է :

Ինա ուրախ եղիցին սիրաք մեր , և յա

նուն սուրբ նորա յուսացուք :
Եղիցի ողորմութիւն քո տէր ՚ի վերայ
մեր , որպէս յուսացաք ՚ի քեզ :
Տանը ԺՅ :

ՍԱՐՄՈՍ 19.

Ապան ՚ի Կառավարի ՚ի ժամանակի ՚ի այլաժուռեաց վերեւս իւր
առջիւնուաց . և առ արքակաց վնա , և գեաց :

Օրհնեցից զտէր յամենայն ժամ , յա
մենայն ժամ օրհնութիւն նորա ՚իբե
րան իմ :

Ի տէր պարծեացի անձն իմ . լուիցեն
հեղք , և ուրախ եղիցին :

Ուծ արարեք զտէր ինեւ . և բարձր
արացուք զանուն նորա ՚ի միասին :
Խնդրեցի ՚ի տեառնէ և լուաւ ինձ , յա
մենայն նեղութենէ իմմէ փրկեաց զիս :
Վատիք առաւէր և առէք զնսու , և երեսոք
ձեր մի՛ ամացեսցեն :

Եյս աղքատ կարգաց առ տէր , և տէր
լուաւ սմա . յամենայն նեղութենէ նո
րա փրկեաց վնա :

Վանակ հրեշտակաց տեառն շուրջ է
զերկիւղածագք իւրակբ , և պահեց զնսա:
Դաշակեցէք և տեսէք զի՞քազգը :

Երանեալ է այր որ յուսայ ՚ի նա :
Կըկեռուք ՚ի տեառնէ ամենայն սուրբք
նորա . զի ոչ ինչ է պակասութիւն եր
կիւղածաց նորա :

Ուծամեծք աղքատացան և քաղցեան .
բայց ոչ խնդրեն զտէր՝ մի պակաւ
սեսցի ՚ի նոցանէ ամենայն բարութիւն :
Եկայք որդեակիք իմ և լուարուք ինձ , և
զերկիւղ տեառն ուսուցից ձեզ :
Ավ մարդ՝ որ կամիս զիւանս , սիրես
զաւուրս քո տեսանել ՚ի բարութեան :
Խուեցո զեզուքո ՚ի չարութենէ . շըր
թունք քո մի խօսեսցին զնենգութիւն :
Խոտորեա ՚ի չարէ և արա զբարի . խընդ
րեա զիսազաղութիւն և երթ զհետնորա :
Աչք տեառն ՚ի վերայ արդարոց , աւ
կանչք նորա ՚ի վերայ աղօթից նոցա :
Երեսք տեառն ՚ի վերայ չարագործաց ,
սատակել յերկրէ զյիշատակս նոցա :
Կարդացին արդարք առ տէր , և տէր
լուաւ նոցա . յամենայն նեղութենէ
նոցա փրկեաց զնոսա :

Ուերձ է տէր առ այնոսիկ որ մաշեալ
են սրտիւք , և զիսոնարհս հոգւով
կեցուցանէ :

Բազում նեղութիւնք են արդարոց ,
յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր . և պա
հէ զամենայն ոսկերս նոցա , և մի ՚ի նու
ցանէ մի փշեսցի :

Ուահ մեղաւորի չարէ , բայց որ ատեայ
զարդար՝ զղացիչ :
Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց .
մի զղացին ամենեքեան ոչք յուսա
ցեալ են ՚ի նա :
Տամա իս : Դորզայ ի :

ՍԱՆՄՈՒՌ

Ի հապարած . Առջև ՚ի Դաստիարակութեան

Դատեա տէր զայնոսիկ ոչք գատին
զիս . մարտիր ընդ այնոսիկ որ մարտըն
չին ընդ իս :

Եռ զգէն և զասպարքո , և արի յօդնել
ինձ . հան զսուրքո ընդգէմ հալած
չաց իմոց , արդել զնոսա . և ասս դու
ցանձն իմ թէ փրկութիւն քո ես եմ .
Եմաշեսցեն և յամօթ լիցին ոչք իւրնդէ
բէին զանձն իմ . դարձցին յետս և ա
մաշեսցեն որ խորհեին ինձ չար :

Տեսեր տէր և մի՛ լուեր . տէր մի՛ ՚իբա
ցեայ առնիր յինէն :

Չարթիր և հայեաց տէր՝ յիրաւունս
իմ, աստուած իմ և տէր իմ՝ ՚ի դատաս
տանս իմ. և իրաւ արա ինձ ըստ ար
դարտւթեան քում տէր աստուած իմ:

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ, և
մի՛ ասացեն՝ ՚ի սիրտս իւրեանց՝ թէ
վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց զի ընկլու
զաք զնա :

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին ցը խըն
դային ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ
և զանարդանս ցը մեծաբանեին՝ ՚ի վե
րայ իմ:

Ծնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ, ա
մենեքեան ցը կամին խաղաղութիւն
ծառայի քո :

Եզզու իմ խօսեսցի զարդարութիւնս
քո, զօրհանապատզ զգովութիւնս քո :
Տաշը իւ :

ՍԱՀՄՈՍ ՆԵ .

Ի խորած . ծառացի փետոն . Սաղնո ՚ի ՚իտին :

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ միտս
իւր, թէ չըր երկիւզ զաստուծց ա
ռաջի աշաց նորա :

Կենդեաց առաջի նորա գտանել զա
նօրէնութիւն, և ատել զնա :
Բանք բերանոյ նորա անօրէնութիւն
և նենդութիւն են :

Ոչ կամեցաւ նա խմնալ զբարի, զա
նօրէնութիւն խորհեցաւ յանկողնի
իւրում :

Եկաց նա յամենայն ձանապարհ որ ոչ
է բարի, և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ .
Տէր յերկինս է ողորմութիւն քո, ճըշ
մարտութիւն քո մինչեւ յամսա :

Երդարութիւն քո որպէս լերինք առ
տուած . իրաւունք քո որպէս զխորս
բազումն . զմարդիկ և զանասուն կե
ցուցանես գու տէր :

Որպէս զի բազում արարեր զողորմու
թիւն քո աստուած . այլ որդիք մարդ
կան՝ ՚ի հովանի թեւոց քոց յուսաւ
ցին :

Երբեացին նոքա ՚ի պարարտութենէ
տան քո . և զուղխ փափկութեան քո
տացես ըմպել նոցա :

Ի քէն է տէր աղքիւր կենաց, և լու
սով երեսաց քոց տեսանեմք զոյս :

Օագեա զողորմութիւնս քո՝ ցը ճա

Նաշեն զքեզ, զարդարութիւնս քո՝ որ
ուղիղ են սրտիւք:

Ո՞ի եկեցէ ՚ի վերայ մեր ոտն ամբար
տաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի
գողացուցեն զմեզ:

Ենք անկցին տմենեքեան ոյք գործեն
զանօրէնութիւն. մերժեսցին և այլ
մի կարասցեն հաստատիլ:

Տուաք մք զողբաց խ:
Կանոն Գողբաց է: Սաղման մք:
Տուաք մզ:

ՕՐՃԱՌԻԹԻՒՆ ՄԵԾԻԿ ՄՈՎՍԻՍԻ ԱՍՏՈՒՏԱՆԱՏԵՍ
ՄԱՐԴԱՐԵՒ

Ր. ՕՐՃԱՌԻ

Սայեցարուք երկինք և խօսեցայց.
Հւիցէ երկիք զպատգամնը բերանոյ իմայց.
Ընդունելի լիցի որպէս անձրեւ բար
բառ իմ, և իջցէ որպէս ցող պատ
գամք իմ:

Որպէս անձրեւ ՚ի վերայ սիզոյ, որպէս
տարափ ՚ի վերայ խոտոյ. զի զմնուն
տեառն կարդացուք, և տուք օրհա
նութիւն տեսոն սաստուծոյ մերոյ:

Կատուած որոյ ճշմարտութեամբ են
գործք նորա, և ամենայն ճանապարհք
նորա իրաւամբք են:

Կատուած հաւատարիմէ և ոչ գոյ ՚ի
նմա անիրաւութիւն, արդար և ճըշ-
մարիտ է տէր:

Ո՞ւզան և ոչ նմա որդիքն արատոյ, ծը-
նունդք խոտորեալք և թիւրեալք:

Ո՞չ այդ այն է զօր տեառն հաստուցա-
նէիք գուռք, ժողովուրդք յիմար եւ
ոչ խմատուն:

Ո՞չ սա ինքն է հայրն քո որ ստացաւ
զքեզ, արար՝ և ստեղծ զքեզ:

Ըուշլիցին քեզ աւուրքն յաւիտենից.
Խմացարուք զամս աղգաց մինչև յազգաւ-

չարցիք դու ցհարս քո և պատմես
ցենքեզ, ցծերս քո և ստացեն քեզ:

Ի ժամանակի որպէս բաժանեաց բար
ձրեալն զազգս ամենայն, որպէս սըի-

ուեաց նա զորդիսն ադամայ:

Կացոյց սահմանս հեթանոսաց ըստ
թուոյ հրեշտակաց աստուծոյ:

Եղեւ բաժին տեառն ժողովուրդք իւր
յակովը, և վիճակ ժառանգութեան

իւրոյ խրայէլ:

Բաւական եղեւ նմա յանապատի, ՚ի
ծարաւ տօթոյ յանջրուոջ պաշտպա-
նեաց զնա :

Իրատեաց զնա և պահեաց որպէս բիբ
ական . որպէս զարծուի ՚ի թեւս իւր
ընկալաւ զնա, որպէս ՚ի վերայ ձագուց
իւրոց դթայցաւ :

Տարածեաց զթեւս իւր և ընկալաւ
զնա, և բարձրեալ բերէր զնա ՚ի վե-
րայ միջնողան իւրոյ :

Տէր միսյն ածէր զնոսա, և ոչ գոյր
ընդ նոսա աստուած օտար,
Աստուած եհան զնոսա ՚ի զօրութիւն
երկրի . կերակրեաց զնոսա արդեամբք
անդաստանաց :

Դիեցոյց նոցա մեղը ՚ի վիմէ, և իւղ յա-
պառաժ վիմէ :

Էւղ կովուց կաթն մաքեաց ձարպով
հանդերձ խոյոց որթուց ցլուց և նո-
խաղաց :

Զպարաբութիւն երիկամանց ցորե-
նոյ, և զարիւն խալողոյ արբ զինի :
Եկեր յակովը յագեցաւ, և անգու-
շեաց սիրելին :

Դիրացաւ ստուարացաւ լայնացաւ .

Եթող զտէր աստուած զարարիչ իւր,
և յեստ եկաց յաստուծոյ փրկէլ իւրմէ .
Դարիկացուցին զիս օտարոտիւք իւր-
եանց, և կռովք իւրեանց դառնացու-
ցին զիս :

Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ աստուծոյ ,
դիցն զորս ոչ գիտէին նորք և առժա-
մայնք, զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարք
նոյա :

Ցողին զտէր որ ծնաւ զնոսա . մոռա-
ցան զաստուած որ կերակրեաց զնոսա .
Լաւես տէր և նախանձեցաւ, և սրտմը
տեցաւ ՚ի վերայ ուստերաց և դատե-
րաց նոցա և ասէ :

Դարձուցից զերեսս իմ՝ ՚ի նոցանէ . ցու-
ցից նոցա զինչ լինելոց իցէ յապա ժա-
մանակի :

Զի ազգ մի թիւր են նորքա և որդիք
անհաւանիք . նորքա նախանձեցուցին
զիս ՚ի չաստուածս իւրեանց, և դառ-

նացուցին զիս ՚ի կռուս իւրեանց :
Վրդ և ես նախանձեցուցից զնոսա յազգ
անպիտան, և անմիտ ազգաւ զկծեցու-
ցից զնոսա :

Փառք հօր և որդւոյ և :

ՄԱՐԹԱՆ Ք

Տուր փառս աստուծոյ, տուր օրհնութիւն մարդասիրին յաւխտենից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։ Վարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քո և կուսի, և վասն իսաշիքո պատուականի ընկալ զաղաչանն մեր և կեցո զմեզ։

Քարոզ և ազնիք կրկնեց պատմեն և Տէր ազաէն խնձուց։

Ո ասն 'ի գիշերի և 'ի տունջւան և յամենայն ժամն խօսել մեզ զբան տեառն, զտէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեաւ։

Վասն չանկանելց մեզ 'ի փորձութիւն, որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զտէր աղաչեսցուք։

Վասն անբիծ և անդասապարս կոտ մեզ առաջի ահեղ ատենին քրիստոսի, զտէր աղաչեսցուք։

Վասն առաջնորդելց մեզ 'ի նաւահանգիստն կերնայ անխախմանից, ըզտէր աղաչեսցուք։

Վասն արժանիկ լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երեխից արքայութեանն, զտէր աղաչեսցուք։ Վասն հոգւոցի հանգուցելոց՝ որք ճըշմարիտ և ուղիղ հաւատութիրիստոն նեցին, զտէր աղաչեսցուք։ Եւեւս միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ, զտէր աղա։ Զանձինս մեր և զմիսեանս տեառն առածոց ամենակալին յանձն արասցուք։ Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութեան քում, ասացուք ամենեքեան միաբանութեամբ։ Տէր ողորմեաւ, տէր ողորմեաւ, տէր ողորմեաւ։

Եղիք։

Ի գիշերի և 'ի տունջւան և յամենայն ժամու զքեզ աղաչեմք, և 'ի քին խըն գրեմք մարդասէր տէր։ Եւր մեզ ասասուած փրկիչ մեր։ խոնարհենցի ունեկըն քո 'ի խնդրուածս մեր, զի մի ունայն լցցին վաստակը ծառայից քոց, այլ համարեա զաշխատութիւնս մեր 'ի զործ արդարութեան և 'ի սպառուգ 6

սոտուածպաշտութեան . Յնկալ տէր
զազօթս և զերկրպագութիւնն մեր,
և հասու մեզ զորդրմութիւն . քո առաւ
տապէս . ծածկեա զմեզ ընդ հովա-
նեաւ ամենազօր աջոկդ . քո . զօրացու ըզ-
մեզ տէր զօրութեամբ սուրբ հոգ-
ւոյդ . պահեա զմեզ որպէս բիբ ական,
և արա առ մեզ նշան բարի ՚ի գովեստ
և ՚ի փառաբանութիւն անուանդ
քում սրբոյ : Օ.ի ՚ի քո փառս կատարի
ամենայն արարածոց մշտնջենաւոր փա-
ռաբանութիւն ՚ի բարձունս հօր և
որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ , այժմ և միշտ
և յաւխտեանս յաւխտենից . ամէն :

Խողողովիւն ամենդուն :
Վարչոն երիտագեցուն :

Հովիւ . քաջ հովիւ բարի և յաւխտե-
նական , նսյեաց և սց արա բանաւոր
հօտի քո , զոր ժողովեցեր առ քեզ
զթութեամբ . քո : Օ.ի քո առաջի կամբ
տէր , և առ ՚ի քէն ողորմութեանցդ
և զթութեանցդ ակն ունիմք : Օ.ամե-
նեսեան օրհնեատ զամենեսեան իմաստ
նացո , զամենեսեան լուսաւորեա , և

ամենեցուն պարզեւեա զերկինից ար-
քայութիւնգ : Վասն զի գու ես տէր
կենաց և աստուած ողորմութեան . և
քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և
որատիւ , այժմ և միշտ և յաւխտեանս
յաւխտենից . ամէն :

Ո՞ղբեան :

Ի գիշերի և ՚ի տունջեան և յամենայն
ժամու անդադար փառաւորեմբ ըզ-
հայր և զորդի և զսուրբ հոգիոյ , այժմ
և միշտ և յաւխտեանս յաւխտենից ,
ամէն :

Օքհնեալ տէր մեր յիսուս . քրիստոս .
ամէն :

Հոյր մեր որ յերկինս :





ՍԱՐՄՈՑ 1.2.

Ապշար կ Պատիւ։

ՄԻ նախանձիր ընդ չարս, մի ընդ
այնոսիկ որ գործեն զանօրէնութիւն։
Զի որպէս խոտ վաղլաղակի ցանքեռ
ցին, որպէս զգալարի խոտոյ վաղվա
գակի անցցեն։

Յուսա՞ի տէր՝ և արտ գըաղցրութիւն,
բնակեա յերկրի՝ և հովուեսցիս ՚ի մե-
ծութեան նորս։

Ճառեա ՚ի տեառնէ՝ և նա տացէ քեզ
զինդրուածն սրտի քո ։ յայտնեատուա
չի տեառն զճանապարհու քո և յուսու
՚ի նա։

Կա արացէ և հանցէ որովէս զցոն
զարդարութիւնս քո ։ զիրատունս քո
որպէս զօր հասարակ։

Հնազանդ մեր տեառն և ծառայեա նման,
և մի նախանձիր ընդ այնոսիկ որոց ա-
ռակեալ իցեն ճանապարհու իւրեանց,
ընդ մարդոյ որ գործէ զանօրէնու-
թիւն։

Վռեա ՚ի բարկութենէ , հանդիր ՚ի
սրտմառթենէ , և մի՛ նախանձիր ընդ
չարս :

Չարք վաղվարտիի օստակեսցին , բայց
ոյք համբերեն տեառն՝ նոքա ժառան
գեսցեն զերկիր :

Փոքր մի և այլ ոչ եւս իցէ ամսպարիշ
տըն . խնդրեսցես զտեզի նորա և ոչ
գտցես :

Այլ որ հեզք են՝ նոքա ժառանդես
ցեն զերկիր , և փափկասցին ՚ի բազում
խսզաղութեան իւրեանց :

Սպասէ մեզաւոր արդարոյ , և կրծտէ
՚ի վերայ նորա զատամունս իւր , այլ
տէր ծիծաղեսցի զնովաւ :

Քանզի յառաջազոյն տեսանէ , զի հա
սեալ է օր նորա :

Առուր հանին մեզաւորք և լարեցին զու
զեզունս իւրեանց , հարկանելզաղքատ
և զտնանկ , սպանանել զայն՝ որ խո
նարհն է սրտիւ :

Առուրք նոցա մոցցեն ՚ի սիրտա նոցա , և
աղեզունք նոցա փշուսցին :

Լաւ է սակաւիկի ինչ արդարոյ , քան
զրազում մեծութիւնի մեզաւորաց . և

բազուկը ամսպարշաց խորտակեսցին :
Հաստատէ տէր զսրդարս , և ճանաչէ
զաւուրս անբծից . ժառանդութիւն

նոցա յաւիտեան եղիցի :
Ո՞ր ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամանակս չա
րութեան , այլ յաւուրս սովոր յա
գեսցին :

Եհա մեզաւորք կորիցեն . այլ թշնա
միք տեառն ՚ի փառաւորել և ՚ի բարձ
րանալ իւրեանց պակասեսցին որպէս
ծուխ զի պակասէ :

Փոխս առնու մեզաւորն և ոչ հասու
ցանէ . այլ որ արդարինէ ողորմի և տայ :
Ոյք օրհնեն զոէր՝ ժառանդեսցեն զեր
կիր , և ոյք անիծանեն՝ սատակեսցին
՚ի նմանէ :

Ի տեառնէ ուզզին գնացք առն . գճաւ
նապարհս նորա նա կամի յցի :
Թէպէտ և գայթակզեսցի , նա մի՛ կոր
ծանեսցի , զի տէր ձեռոնկալու և նորա
Պանուկէի ես և ծերացայ , և ոչ տեսի
զարդար արհամարհեալ , և ոչ զզաւակ
նորա՝ թէ մուրանայ հաց :

Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ . զա
ւակ նորա օրհնեալ և վիցի յաւիտեան :

Խոստորեա՝ ի շարէ և արտ զբարի. բնակ
կեսցես յաւիտեանս յաւիտենից՝ ի նման
Տէր սիրէ զիրաւունս և ոչ բնդ վազր
հարկանէ զառւրբա իւր, այլ յաւի
տեսան պահէ վնսսա:

Ենօրէնք հալածեսցին՝ ի միասին, և զա
ւակ ամպարշտաց սատակեսցի:

Ա. Յ. արդարը ժառանգեսցին զերկիր,
և բնակեսցին յաւիտեանս յաւիտե
նից՝ ի նման:

Ներան արդարոյ խորհի վիմաստու
թիւն, և լեզու նորա խօսեսցի վիրա
ւունս:

Օրէնք տառուծոյ խորոյ են՝ ի սրտի խո
րում, և մի՛ գայթակղեսցին զնացք բնորս
չայի մեշտառն ընդ արդար, և խըն
դրէ սպանաննել զնա: այլ տէր ոչ թու
զու զնա՝ ի ձեռոս նորա, և ոչ դատաւ
պարտէ՝ յորժամ դասի զնա:
Համբեր տեառն և պահեա զճանաւ
պարհս նորա, և բարձր արացի զքեզ
՚ի ժառանգել զերկիր, և զատակումնի
մեղաւորաց տեսցես:

Տեսի զամբարիշան վերացեալ բարձ
րացեալ, որովէս զմոցրա լիբանանս:

Մնցի՝ և ահա ոչ էր, խնդրեցի՝ և ոչ
դատաւ տեղի նորա:

Պահեա զանբծութիւն և տես զուղ
զութիւն, զի գոն մնացուածք առնիսա
զաղարարի:

Ենօրէնք հալածեսցին՝ ի միասին, և զա
ւակ ամբարշտաց կորիցէ:

Փրկութիւն սորդարոց ՚ի տեառնէ է,
վերակացու է նոցա ՚ի ժամանակս նե
զութեան:

Օզնեացէ նոցա աէր և փրկեսցէ զնսա,
տարեցուացէ զնսա ՚ի մեղաւորաց,
և կեցուոցէ զնսա զի յուսացան ՚ի նա
Տանգ թ:

ՍԱՀՄՈՍ 1. Ե.

Ասուն ՚ի Դասին, աս ՚ի իշտառն ըբանն:

Տէր մի՛ պատմութեամբ քո յանդիւ
մաներ զիս, և մի՛ բարկութեամբ քո
խրատեր զիս:

Զի նետք քո հարան զիս, և յիս համ
տառեցու ձեռն քո:

Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմայ, յեւ
բեաց բարկութեան քո:

Ոչ է խաղաղութիւն ուկերաց իմայ,

յերեսաց մեղաց իմոց :
 Վնօրէնութիւնը իմ բարձրացան քան
 զզլուխ իմ. որպէս բեռն ծանր ծան
 բացանի վերաց իմ :
 Նեխեցան և փոտեցան վերը իմ, յերե
 սաց անզգամնւթեան իմոց :
 Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ, զօր
 հանապազ տրտում գնայի. զի անձն
 իմ լի եղեւ չարչարանօք, եւ ոչ զյ
 բժշկութիւն մարմնոց իմոց :
 Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչեւ
 յոյժ, մոնչեի առ հեծութեան սրբ
 տի իմոց :
 Տէր առաջի քո է ամենայն ցանկու
 թիւն իմ, և հեծութիւն իմ 'ի
 քէն ոչ ծածկեցաւ :
 Արտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս
 զօրութիւն իմ. ըստ աչաց իմոց և սյօ
 ոչ եղեւ ընդ իս :
 Շաբեկամք և մերձաւորք իմ առաջ
 չի իմ մերձեցան և կացին, և մերձաւ
 ուորք իմ հեռի եղեն յինէն :
 Շռնագատէին զիս և խնդրէին զան
 ձըն իմ ցըք խնդրէին չար 'ի վերաց իմ.
 խօսեցան զանօրէնութիւն և զնենդու

թիւն զօրհանապազ խորհեցան :
 Այլ ես որպէս խուլ՝ զի ոչլոէ, որպէս
 համբ՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր :
 Եզէ ես որպէս մարդ որ ոչ լոէ, և ոչ
 զնն խօսք 'ի բերան նորա :
 Ես 'ի բեղակէր յուսացրայ, և գուլուի
 ցես ինձ տէր աստուած իմ :
 Խացի թէ մի ուրախ եղիցին յիս
 թշնամիք իմ, 'ի սասանել ոտից իմոց՝
 'ի վերաց իմ մեծամեծս խօսեցան :
 Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ, և ցաւը
 իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ :
 Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից, և
 հօգացաց վասն մեղաց իմոց :
 Խսկ արդ թշնամիք իմ կենդանի են և
 զօրացեալ են քան զիս. բազում էին
 ոյք ատէին զիս 'ի տարապարտուց :
 Ույը հասուցին ինձ չար փոխանակ
 ընդ բարւոյ, չար խօսէին զինէն, զի
 ես երթայի զհեւա արդարութեան :
 Աի թողուր զիս տէր աստուած իմ,
 և մի 'ի բացէ առնիր յինէն. հայեաց
 յօդնել ինձ տէր փրկութեան իմոց :

ՍԵՐ.ՄՈՍ 1.2.

Ի վագորած . յի բնելով օրհնութեան ՚ի Դասը :

Վասցի թէ պահեցից զքանապարհս
իմ, զի մի մեղաց լեզուաւ խմով :
Նդի պահապան բերանց խմոց, ՚ի հու
կառակել մեզաւորին առաջի խմ:
Խոռոշ եղի և խոնարհեցայ . ըեցի ՚ի
բարութենէ, և ցաւը իմ նորոգեցան
յիս :

Զեռաւ սիրտ իմ ՚ի փարփ խմում, և ՚ի
խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր :
Խօսեցայ լեզուաւ խմով և առացի՝ ցոյց
ինձ տէր զիստարած իմ և զթիւ աւ
ռուրց խմոց քանիօն է , զի զիստա
ցից թէ որչափի ինչ պակասեալ է յինչնէ
Ահա չոփով եղիր զաւուրս իմ, և կար
զօրութեան խմոց որպէս ոչ ինչ է աւ
ռաջի իմ . սակայն ամենեւին ընդու
նայն է ամենայն մարդ մարդի :

Ազգաքն որպէս ՚ի պատիերի շրջի մարդ,
սակայն զուր խոռովի . դանձէ և ոչ զիւ
տէ ուժ ժողովի :
Խակ արդ ովլ է համբերութիւն իմ՝
թէ ոչ դու տէր, կամ կար զօրութեան

իմոյ՝ թէ ոչ ՚ի քէն :
Յամենայն անօրէնութենէ իմմէ փլր
կեցեր զիս . նախատինս անզգամաց աւ
րարեր զիս :
Խոռոշ եղի և ոչ բացի զքերան իմ, զի
գուռութենէ, ձեռին քուես պակասեցայ ;
Կատամբութեամբ վասն մեղաց խրա
տեցեր զինարդ , մաշեցեր որպէս սարչ
դիստայն զանձն նորա . սակայն ընդու
նայն է ամենայն մարդ :
Խուր տէր աղօթից խմոց , ունկն գիր
ինդրուածաց խմոց , արտասուաց խմոց
մի ըսեր :
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո , նժդեհ
և անցաւոր որպէս ամենայն հարք իմ :
Թոյլ արա ինձ զի հանգեցայց մինչեւ
երթեալ լիցեմ , ուստի ոչ եւս գտա
նիցիմ :

Տառապ յէ .

ՍԱՀ. ՄՈՍ 1. Թ.

Ի կոստած . Սաւն ՚ Դաւիդ :

Համբերելով համբերի տեսառն և նույնցաւ առ իս և լուաւ ազօթից իմոց :
Եհան զիս ՚ ի գրոց տառապանաց, ՚ ի կաւոց և ՚ ի տղից :

Հաստատեաց ՚ ի վերոց վիսի զառա իս,
և ուզգեաց զգնաց իս:

Արե ՚ ի բերան իմ օրհնութիւն նոր,
զօրհնութիւն տեսառն աստուծոյ մերոց:
Տեսցեն բազումք և երկիցեն, և յուս
սասցին ՚ ի տէր, երանեալ է այր՝ որոյ
անուն տեսառն յօյս է նորա:

Ոչ հայեցաւ նա ՚ ի նանրութիւն և ոչ
՚ ի մոլութիւն սուտ:

Բազումք արարեր դու տէր աստուած
իմ զարանչելիս . քո . խորհրդոց . քոց ոչ
ոք է որ նմանէ քեզ:

Պատմեցի և խօսեցաց, և բազում եղեն
.քան զմիւ . ընդ զոհս և ընդ պատաւ
բազս ոչ հաճեցար . լելիս հաստատեցեր ինձ, զողջակեզս և զվան մեղացն

ոչ ինդրեցեր :

Ըստիժամասացի թէ ահաւասիլ գամ

Ես, ՚ ի գլուխա զրոց զրեալ է վասն իմ
Վրնել զկամն քո աստուած իմ կամեւցայ, և զօրենս քո ՚ ի մէջ որովայնի իմոյ,
Վւետարանն եցից զարդարութիւնս քո
յեկե զեցիս մեծս, ահա զշրժունս իմ
ոչ արգելց ՚ ի քէն :

Տէր դու գիտացեր զի զարդարութիւնն . քո ոչ ծածկեցի ՚ ի սրտի իմում,
զձշմարտութիւնն . քո զփրկութիւնն . քո
Խոսցի և ոչ թագուցի զողորմութիւնն . քո, և զձշմարտութիւնն . քո ՚ ի ժողովը
դենէ մեծէ :

Վայ դու տէր մի հեռի առներ զզը-
թութիւնն . քո յինէն . զի ողորմութիւնն . քո և ձշմարտութիւնն . քո յաւ
մենայն ժամընկացի զիս :

Շուրջ եղեն զինեւ չարք՝ որոց ոչ եր
նոցաթիւ . հասին ինձանօրէնութիւնն .
իմ, և ես ոչ կարացի տեսանել :

Բազումք եղեն քան զշեր գլուց իմց,
և սիրու իմ եթող զիս :

Կամեւաց տէր փրկել զիս, և տէր յօդ-
նել ինձ նայեաց :

Վմաշեցեն և յամօթ լիցին ցք իսլեզ-
րէին զանձն իմ բառնալ զսա . զարձ

յին յետու և ամաչեսցեն որ խորհելին
ինձ չար :

Կրեսցեն զամօթ առ ժաման վաղվա
զակի, որ առեն ինձ վաշ վաշ :

Ցնծացեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ, առ
մեներեան որ խնդրեն զբեզ աեր :

Եսացեն յամենայն ժամ՝ մեծ է ասո,
ուած, և ոյք սիրեն զփրկութիւնսը :

Ես աղքատ և անանկ եմ ասուած
խորհեա զիս, օդնական և պաշտպան
իմ, և գու ասուած իմ մի յամենար :

Տառիք իր : Գործացու ձը :



ՍԱԳԾՈՍ Խ,

Ի հագործ : Առաջնա ՚ի Դամիլ :

Երանի որ խորհի զադքատն և զար
նանկ, յաւուր չարի փրկե զնա աեր :
Տէր փրկե զնա և կեցուցանել, երա
նելի առնել զնա ՚ի վերայ երկրի, և ոչ
մատնե զնա ՚ի ձեռա թշնամեաց իւրոց :
Տէր օգնական է նմա ՚ի մահիճն ցայ
ւոց իւրոց, զամենայն անելողինս նոյ
րա գարձուցանել ՚ի հիւանդութիւնել
հորա :

Ես սաացի աեր ողորմեա ինձ, բժբշ
կեա զանձն իմ, ես մեզայ քեզ:
Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար, երբ ի
ցէ զի մեռցի և կորիցէ անուն նորա :
Վնաներ տեսանել զնանրութիւն, խօ
սէր ՚ի սիրտ իւր, ժողովը զանօրէնու
թիւն յանձն իւր :

Երտարս ելաներ եւ զնոյն խօսեր . զի
նէն շնչելին ամենայն թշնամիք իմ :
Խորհեցան չար ՚ի վերայ իմ. բան անօ
րենութեան եգին ՚ի վերայ իմ :
Վիթէ որ ննջիցէն, և այլ ոչ եւս յա
ւելուցու յառնել. քանզի և այրն խա
զազութեան իմոյ յոր և եսն յուտացայ :
Որ ուտեր զհաց իմ, յաճախեաց առ
նել ինձ խառեռութիւն :

Ե. Ա. Ղ. Գու աեր ողորմեա ինձ, կանգնեա
զիս և հասուցից նոցա :
Յայսմ ծանեայց թէ հաճեցար ընդ
իս, զի մի ուրախ եղիցին յիս թըշ
նավիք իմ :
Ե. Ա. Ղ. Վիս յանեծութեան իմաւմ ընկաւ
լար. հասուատեցեր զիս առաջի քոյա
ւիտեան :

Օրհնեալ աեր տարուած խրայէ լիյա

Հիտեանս յաւիտենից . եղիցի եղիցի :
Տունք ճդ :

ՍԱՆ.ՄՈՍ Խ.Ա.

Ի կապարծ . իմաստունեան որբուզն կրիմա . Ասուն Դ Դասիլլ :

Որպէս փափաքէ եղերու յալքերս
ջուրց , այնպէս փափաքէ անձն իմ առ
քեզ աստուած :

Օարաւի է անձն իմ առ քեզ աստ
ուած հզօր և կենդանի . Երբ եկից երեւ
և եցաց երեսացդ աստուծոյ :

Եղեն ինձ արտաառոք իմ կերակուր ՚ի
տու է և ՚իդիշերի . այն զի ասենցիս զօր
հանապազ՝ թէ ուր է աստուած քո :
Զայս որպէս յիշէի տառապէր յիս ան
ձըն իմ . քաջալերէի զի մտից ընդյար
կաւ պանչելեաց տանն աստուծոյ :
Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան,
և ՚ի ձայն բարեկենդանութեան :

Երդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ , կամ
ընդէ՞ր խուռիս զիս . յուսա առ աստ
ուած , խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեւ
աց իմոց աստուած է ,
Մնձն իմ յօժ խուռիսաւ , վասն այ
սորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդաւ

Նանու , ՚ի հերմոննէ ՚ի լեռնէ վորուէ :
Խորք ՚ի խորոց կարգացին առ քեզ ,
՚ի ձայն աահանաց քոց :
Վմենայն զբօսանք քո , և ալիք քո ան
ցին ՚ի վերայ իմ :

Վտուէ պատուիրեաց տէր զըզօրմու
թիւն իւր , գիշերի զօրհնութիւննոր .
և աղօմք իմ առ աստուած վասն կե
նաց իմոց :

Վասցի աստուծոյ՝ ընդունելի իմ ես .
Ընդէ՞ր մերժեցիր զիս , ընդէ՞ր տրդ
տում գնամես ՚ինեղելթ շնամեոյ իմոց :
Ի փշուէ ոսկերաց իմոց նախատեցին
զիս թշնամիք իմ յանելցիս զօրհանա
պագ՝ թէ ուր է աստուած քո :
Երդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ , կամ
ընդէ՞ր խուռիս զիս . յուսա առ աստ
ուած , խոստովանեա նմա՝ փրկիչ ե
րեսաց իմոց աստուած է :

ՍԱՆ.ՄՈՍ Խ.Բ.

Ասուն Դ Դասիլլ :

Վաստ արա ինձ աստուած , և իրաւ
արա ինձ ՚ի գաստաստանի խում :
Յաղիկ որ ոչ է սուրբ , ՚ի մարգոյ մեւ

զառորեւ նենդաւորէ փրկեա զիս :
Դու աստուած հզօրիչ իմ ես, ընդէ՞ր
մոռացար զիս, ընդէ՞ր արտում գնամ
ես ՚ի նեղել թշնամոյ իմց :
Արաբեա տէր զրյու քո և զճմարտու-
թիւնքո, զի առաջնորդեցեն ինձ, հան-
ցեն զիս ՚ի լեան առք և ՚ի յարկս քո :
Վատից առաջի սեղանոյ աստուծոյ առ
աստուած՝ որ ուրախ առնէ զման-
կութիւն իմ :
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ,
աստուած աստուած իմ :
Արդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ
ընդէ՞ր խոռովու զիս . յուսա առ աստ-
ուած, խոստովանեա նմա՞ փրկիչ ե,
բեսաց իմոց աստուած է :

Տարբ է : Գործոց ՀԴ :



ՍԵՐՄՈՍ ԽԳ .

Ի խաբարած . ի մասութեան որդուոյն կրկիայ . Ասովն դ' Իսովին :
Աստուած ականջօք մերովք ըւաք,
զօր հարքն մեր պատմեցին մեզ :
Դործն զօր գործեցեր յաւուրս նո-
ցա , յաւուրսն առաջինս :

Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսա և զնո-
սա տնկեցեր . չարչարեցեր զժողո-
վուրդս, և հաներ զնոսա :
Աչ թէ արով խորեանց ժառանդեսցէն
զերկիր , և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց
զնոսա :

Ա. Ալ աջ . քո և բազուկ քո և լցու և-
րեսացքոց, զի համեցար գու ընդնոսա :
Դու ինքն ես թագաւոր իմ և ասու-
ուած իմ, որ հրամայեցեր զիրկու-
թեանցն յակովլեայ :

Քեւ զթշնամիս մեր հարցուք , և ա-
նուամբ . քով արհամարհեսցուք զյա-
րուցեալան ՚ի վերայ մեր :

Աչ թէ յազեզն իմ յուսացեալ եմ, և
ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս :

Ա. Ալ գու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնամեաց
մերոց, և զատելիս մեր յամօթ արաբեր,
Վատուծով պարծեսցուք զօրհանա-
պազ, և անուան նորա խոստովան ե-
ղիցուք յաւիտեան :

Կայց արդ մերժեցեր և անարպեցեր
զմեզ, եւ ոչ ելեր աստուած ընդ
զօրս մեր :

Դարձուցեր զմեզ յեսա քան զթշնա-

միս մեր, և ատելիք մեր յափշտակեցին զմեղ:

Կտուր զմեղ որդիս ովնար ՚ի զենումն, և ընդ հեթանոս ցրուեցեր զմեղ: Վաճառեցեր զմողուրդս քո առանց գնց, և ոչ դոյ թիւ աղաղակի մերոյ: Արարեր զմեղ նախատինս դրացեաց մերոյ: Տաղը և այսին կատականաց այ նոցիկ որ շուրջ էին զմեղք:

Արարեր զմեղ յառակս հեթանոսաց, ՚ի շարժել զգլուխս ժողովոդոց: Զօր առենոյն նախատինք իմ առաջի իմեն, և ամօթերեւսաց իմոց ծածկեաց զիս:

Ի ձայնել նախատրդին և չարախօսի, յերեսաց թշնամոյն և հալածի: Եյս ամենոյն եկն ՚ի վերոյ մեր և մեր զբեղ ոչ մոռացաք, և ոչ սոտեցաք ուխտիքում, և ոչ գարձաք յետս սրտիւք մերովք:

Դարձուցեր զշաւիլս մեր ՚ի ճանապարհոց քոյ, խոնարհ արարեր զմեղ ՚ի տեղի չարչարանաց, և ծածկեցին զմեղ սոտեկիք մահու:

Թէ մոռացեալ իցե մեր զանուն առ

տուծց մերոյ, կամ ձգեալ իցե զձեռս մեր առ աստուածս օտարս: Սակայն աստուած խնդրէ զայս, զինաքննէ զգագտնիս պախց մերոց: Վան քո մեռանկմբ զօրհանապազ, համարեցաք որպէս զովնար ՚ի զենումն: Զարթիր՝ ընդէ՞ր ննջես տէր, արի և մի մերժեր զմեղ խապառ: Զմէ գարձուցանես վերես քո՞ի մէնջ, մոռանաս զազքատութիւն եւ զնեւ զութիւնս մեր: Խոնարհ եղեն մինչեւ ՚ի հոլ անձինք մեր, և յերկիր կցեցան մէջք մեր: Երի տէր օգնես մեղ, և փրկեա ըզ մեղ վասն անուան քո:

Տաղք իւ:

Ս Ե Ր Մ Ո Ս Խ Գ .

Ի կոբործոծ զառանցելց ժամանակաց, որդւոյն կրկնաց ինաւ գումարին: Այսու օրնենութեան վասն պիտի լոյն:

Հզմեացէ սիրո իմ զպատգամն քո բարիս, և ասացից զգործս իմ թագաւորի: Ենդու իմ որպէս զրիչ արագագիլ դարի, գեղեցիկ տեսանելով քոն զա մենայն որդւոց մարդկան:

Ավուեցան շնորհը ՚ի շրթանց քոց , վա-
սըն այսորիկ օրհնեաց զքեզ աստ-
ուած յաւիտեան :

Ո՞ծ զսուր ընդ մէջ քո հզօր , վայելու-
թեան և գեղց քո :

Վարեա ուզեա և թագաւորեա վա-
սըն ճշմարտութեան հեղութեան և
արտարութեան , եւ առաջնորդեացէ
քեզ սբանչելապէս աջ .քո :

Նեաք քո արեալ են հզօր , և ժողո-
վուրդը ՚ի ներքոյ քո անլախն , ՚ի սիր-
տրա թշնամեաց թագաւորի :

Եթու քո աստուած յաւիտեանս յա-
ւիտենից , գաւազան ուզութեան
գաւազան արքայութեան .քո :

Այրեցեր զարդարութիւն , և ատե-
ցեր զանօրէնութիւն :

Վասն այսորիկ օծ զքեզ աստուած
աստուած քո իւզով ուրախութեան ,
առաւել .քան զընկերս .քո :

Օմուռս և ստացնն և կամաս ՚ի զգես-
տէ քումմէ ՚ի տաճարաց փղոսկրէից ,
ուստի ուրախ արարին զքեզ գատերք
թագաւորաց ՚ի պատիւ :

Կացցէ գձաց ընդ աջմէ քումմէ , ՚ի

Հանդերձս ոսկե հուռաս զարդարեալ
և պաճուճեալ :

Դուրդուստր և տես խոնարհեցուն
կըն քո .մոռա զժողովուրդ քո և ըզ-
տուն հօր քո , զի ցանկացաւ թագա-
ւոր գեղց քո :

Սա ինքն է տեր քո՝ երկիր պազցես
սմա . և գուսար ծուրայ երկիր պազ-
ցէ սմա . և պատարագօք զերես սորա
պաշտեացին մեծամեծք ՚ի ժողովրդոց :
Ըմենացն փառք գտներ թագաւորի ՚ի
ներքոյ , ՚ի վերջուսորս ոսկե հուռաս
զարդարեալ և պաճուճեալ :

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ
նորա , և զընկերս նորա տարցին նմա .
Եծցեն ցնծութեամբ և ուրախութեամբ
և տաղցին ՚ի տաճար թագաւորի , և
փոխանակ հարց .քոց եղիցին որդիք .քո :
Կացուացէս զնոսա իշխանս ընդ ամե-
նացն երկիր , յիշեւցի անուն քո ընդ
ամենացն ազգս ազգաց :

Վասն այսորիկ ժողովուրդը խոստովան
եղիցին առ քեզ յաւիտեան՝ և յաւի-
տեանս յաւիտենից :

ՍԱՀՄՈՍ ԽԵ.

Ի կապորած . որբույն Կրկես ի վերայ Գաղտնեաց :

Վաստուած մեր արաւէն և զօրութիւն
օգնական ի վերայ նեզութեանց որ
գտին զմեզ յոյժ :

Վասն այսորիի ոչ երկիցուք մեք ի
խռովիւլ երկրի , ի փոխուսէլ լերանց
ի սիրոս ծովու :

Վոչեցին և խռովիւցան ջուրը նոցա . խռու
վեցան լերինք ի զօրութենէ նորա :
Վնացք գետոց ուրախ առնեն զբա
զաքն աստուծոյ , և սուրբ արար զյար
կըս իւր բարձրեալն :

Վստուած ի մեջ նոյա , և նորա մի սաշ
սանեսցին . օգնեսցէ նոյա աստուած
ի վաղորդայնէ մինչ ի վաղորդայն :

Խռովիւցան հեթանոսք և խոնարհեցան
թագաւորութիւնք . ետ զձայն իւր
բարձրեալն և խռովիւցաւ երկիր :

Տեր զօրութեանց ընդ մեզ ընդունե
լի է մեր աստուած յակովեայ :

Վկայք և տեսէք զգործս աստուծոյ ,
որ արար զնշանս եւ զարուեսսո ի
վերայ երկրի :

Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մինչեւ ի
ծագս երկրի . զպղեղունս փշրեայ , զղենս
խորտակեաց և զասպարս այրեաց հրով :
Կանխեցէք և ծանելրուք զի ես եմ առ
տուած . բարձր եղեց ի հեթանոսս ,
և բարձրացայց ի վերայ երկրին
Տեր զօրութեանց ընդ մեզ ընդունե
լիի է մեր աստուած յակովեայ :

Տանք ժա : Գործացն ծա :

ՍԱՀՄՈՍ ԽԵ .

Ի կապորած . վասն որբույն Կրկես . Ասովն ի Դաւիթ :

Օ ախօ հարեք ամենայն հեթանոսք .
աղաղակեցէք առ աստուած 'ի ձայն ցըն
ծութեան :

Տեր բարձրեալ և հարկու , թագաւոր
մեծ 'ի վերայ ամենայն երկրի :

Հնազանդ արար զժողովուրդս ընդ
մեզ , և զհեթանոսս 'ի ներքյ ոտից
մերոց :

Բնորեաց զմեզ իւր 'ի ժառանգութիւն ,
գեղեցկութեանցն յակովեայ
զոր և սիրեաց :

Համբարձաւ աստուած օրհնութիւ,
և տէր մէր ձայնիւ փողը :
Վաղմոս ասացէք աստուծոյ մերում,
ապղմոս ասացէք թագաւորին մե-
րում սաղմոս ասացէք :
Թագաւոր մէծ ՚ի վերայ ամենայն եր-
կրի աստուածէ, սաղմոս ասացէք նմա
խմաստութեամբ :

Թագաւորեաց աստուած ՚ի վերայ հե-
թանոսաց, աստուած նստաւ յախո-
սրբութեան իւրոյ :

Խշանիք ժողովորոց ժողովեցան առ
աստուած արքահամու, զի աստու-
ծոյ զօրութիւնիք յերկրէ յոյժ համ-
բարձան :

Տաւաք թ :

ՍԱԿՄՈՍ ԽԵ .

Սպղմոս օրհնութեան որբացն կրթոյ, երբորտ լաբալու :

Վեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ,
՚ի քաղաք աստուծոյ մերոյ ՚ի լեաւն
սուրբ նորա :

Հաստարմատ ցնծացէ ցնծութեամբ
ամենայն երկիրը լերինք սիովնի կողմանիք
հիւսիսոյ քաղաք թագաւորի մէծի :

Լստուած ՚ի տաճարի իւրում յայտ-
նի, ՚ի ժամանակի որպէս օգնական լի-
նէր նոցա :

Վհաւատիկ ժագաւորութիւնը երկրի
ժողովեցան, և անցին ՚ի միասին,
ինքեանը տեսին այսպէս և զարմացան.
խոռվեցան սասանեցան, և գողումնն
կալաւ զնոսա :

Ենդ երկունք որպէս ՚ի ծննդեան, ՚ի
հողմ սաստիկ փշրեսցէ զնաւս ՚ի
ժարախա :

Որպէս լուաք՝ սոյնավէս և տեսաք, ՚ի
քաղաք տեսաւն զօրութեանց ՚ի քաղաք
աստուծոյ մերոյ :

Լստուած հիմունս արկ նմա յաւի-
տեան, ընկալաք աստուած զօղօրմու-
թիւն քո ՚ի մէծ ժողովութեան քո :

Ըստ անուան քում սոյնավէս և օրհ-
նութիւն քո ընդ սմենայն տիեզերս,
և արդարութեամբ լի է աջ քո :

Աւրախ եղիցի լեաւն սիոն, և ցնծաս-
ցեն դստերք յուգայ վասն կրաւանց
քոց տէր :

Ծրչեցարուք զսիովնիւ, պաշարեցէք
զնա, և պատեցէք զաշտապակս նորա :

Վիք զախրաս ձեր իվերաց զօրութեանց
նորա . բաժանեցէք զամուրա նորա,
զի սրատմել կարսածիք յազգ յայլ:
Էամաէ աստուած աստուած մեր յաւի
տեանս յաւիտենից , և տա հոփուեսցէ
զմեղ մինչեւ յաւիտեան :

Տառապ ժդ:

ՍԱԴՄՈՍ ԽԸ.

Ի կատարած որդուոցն կրիմայ . Ասմաս օրհնութեան ՚ի Դասելի .
|| ուարուք զայս ամենայն ազգք . ուն
կիդիք լըրուք ամենեքեան ոյք բնաւ
կեալ էք յաշնարհի :
Օնունդք երկրի և որդիք մարդկան,
՚ի միասին մեծամեծք և տնանկեք :
Եւրան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն ,
և խորհուրդք սրտի խմց գհանձար :
Խոնարհեցուցից յաւակումն զունկինիմ .
բացից զառակի օրհնութեան ՚իսկզբանէ :
Ծնդէ՞ք բնաւ երկնչիմ ես յաւուր
չարի , զի անօրէնութիւնք գնացից ի
մոց շուրջ եղեն զինեւ :
Յուսացեալք ՚ի զօրութիւն իւրեանց ,
՚ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց
պարծեսցին :

Եղբայր ոչ փրկէ և ոչ փրկէ մարդ , և
ոչ տայ աստուծոյ զփրկանս իւր և ոչ
դիմնս փրկանաց անձին իւրոյ :
Վաստակեա յաւիտեան , և կեցցես
մինչ խաղառ , և ոչ տեսցես զապակաւ
նութիւն :

Ծորժամ տեսցես թէ խմաստունիք
մեռանին , ՚ի միասին անզգամբ և ան
միաբ կորիցեն , և թողցեն օտարաց
զմեծութիւն իւրեանց :
Գերեւզմանք տունք նոցա եղիցին յա
ւիտեան , և յարկք նոցա ազգէ մինչեւ⁴
յազգ . և կարդասցին անուանք նոցա ՚ի
հողս իւրեանց :

Մարդ ՚ի պատուի էր և ոչ խմացաւ ,
հաւասարեաց անանոց անբանից և
նմանեաց նոցա :

Եւս ճանապարհ է զայթակղութեան
նոցա նոցին . յետ այսորիկ բերանօք իւ-
րեանց հաճեսցին :

Մրակէս խաչն ՚ի գժօվակ մատնեսցին , և
մահ հովուեսցէ զնոսա . և տիրեսցեն
նոցա ուղեղք ընդ առաւօտս :

Օդնութիւն նոցա մաշեսցին ՚ի գժո-
խլս , և ՚ի փառաց իւրեանց անեցին :

Հայրց տակայն աստուած փրկեսցէ զան
ձըն իմ ՚ի ձեռաց գժոխոց , յորժամ՝
ընդունին զիս :

Ո՞ի երկնչըր յորժամ մեծանայ մարդ , և
յորժամբազում լինին փառք տան նորաւ
օ ի ոչ թէ ՚ի մեռանել իւրում առցէ
ընդ իւր զամենայն . եւ ոչ թէ իջցեն
փառք տան նորաւ ընդ նմա :

Ա յ լ անձն նորաւ ՚ի կեանս իւրում օրհ-
նեսցի . և խօստովան եղիցի քեզ՝ յոր-
ժամ բարի պահացես դու նմա :

Մացէ նա մինչեւ յազգ հարց իւրոց ,
մինչեւ յաւիտեան լցո մի տեսցէ :
Մարդ ՚ի պատուի եր և ոչ իմացաւ ,
հաւասարեաց անասնոց անբանից և
նմանեաց նոցա :

Տանք ի : Գործոց իր :

ՍԱՀՄՈՍ ԽՅ.

Առըն ՚ի Կառիլ :

Աստուած աստուծոց տէր խօսեցաւ ,
կոչեաց զերկիր յարեւելից մինչ ՚ի
մուտս արեւու :

Ի պիտիւէ մեծ վայելըութիւն փրկու-
թեան գեղոյ նորաւ
Աստուած մեր յայտնապէս եկեսցէ ,
աստուած մեր մի դադարեացէ :
Հուր առաջի նորաւ բորբոքեացի , և
շուրջ զնովաւ մրրիկ յցժ :
Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վերուատ և զերկիր
՚ի դատել զեղողովուրդ իւր . ժողովել
առ ինքն զառւրքս իւր , և ցը գնեն
զպատարագս ու խտից ՚ի վերայ սեղանոյ
նորաւ :

Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն
նորաւ , զի աստուած դատուոր է .
Լուր ժողովուրդ իմ և խօսեցաց ընդ-
քեզ , և խրայէլ քեզ վկայեցից , զի
աստուած աստուած քո եռ եմ :

Ոչ թէ վասն պատարագայ քոց կշտամ
քեմ զքեզ , զի ողջակի զք քո առաջի
իմ են յամենայն ժամ :

Ոչ ընդունիմ ՚ի տանէ քումիմ զուա-
րակս , և ոչ ՚ի հօտից քոց նոխազս :

Իմ է ամենայն զազան անստառի , երէ
լերանց և ամենայն անստառ :

Գիտեմ ես զամենայն թռչունս երկ-
նից . զեղեցկութիւն վայրի ընդիս է :

թէ քաղցեայց՝ քեզ ինչ ոչ ասացից,
զի իմէ աշխարհ լրիւ իւրով։
Աչ ուտեմ ես զիմս զուարակաց քոց, և
ոչ զարիւն նօխազաց քոց ըմպեմ։
Վասո աստուծոյ պատարագ օրհնու-
թեան, կատարեա բարձրելոյն զուխոս
.քո :

Կարդասցես առ իս յաւուր նեղու-
թեան քո. ես փրկեցից զքեզ և դու-
փառաւոր արացես զիս։
Սակայն մեղաւորին ասէ ասուուած։
իսկ դու ընդէ՞ր բնաւ պատմես զար-
դարութիւն իմ, կամ առնուս զուխոս
իմ՝ ի բերան։ քո :

Զի դու ատեցեր զիմրատ իմ, մերժե-
ցեր և յետս ընկեցեր զամենայն բու
նըս բերանց իմց։

Թէ տեսանէիր զգոլս, ընթանայիր
ընտ նստա, և ընտ շունս դնէիր զըս
ժին։ քո :

Ծերան քո յաճախէր զարութիւն,
և լեղու քո նիւթէր զնենդութիւն։
Վասեալ զեզեօրէ քումիմէ չարախօսէ-
իր, և ՚ի վերայ որդւոյ մօր քո դնէիր
զգայթակղութիւն։

Զայս ամենայն արարեր ելուեցի քեզ,
կարծեցեր անօրէնդ ՚ի մար քում թէ-
ե ես քեզ նմանիցեմ։
Երդ յանդիմանեցից և կացուցից զայս
ամենայն առ աջի քո իմացարուք ամենե-
քեան որոց մուացեալ իցէ զաստուած։
Գուցէ երբէք յափշտակիցիք, և ոչ ոք
իցէ որ փրկիցէ։

Պատարագ օրհնութեան վասուաւոր ա-
րացէ զիս, և անդ է ճանապարհ ուր
ցուցից նմա զիրկիութիւն աստուծոյ
Տաղաւոր էր.

Ա Ա Ն Մ Բ Յ Ճ .

Ի կապարած . Ասոցն ՚ի Դաւիթ . չկ եկն առ նա Նաբան ճար-
գարէ, իբրև չկ նորալ եր նա առ Շետաբէն։

Ողօրմեա ինձ տատուած ըստ մեծի
ողօրմութեան քում, ըստ բազում գլ-
թութեան քում չնջեա զանօրէնու-
թիւնս իմ։

Եռաւել լուա զիս՝ յանօրինութենէ-
իմմէ, և ՚ի մերզաց իմոց սուրբ արա զիս։
Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն զի
տեմ, և մեզք իմ առաջի իմ են յու
մանայն ժամ։

Քեզ միայն մեղաց տէր, և չար առաջ
ջի քո արարի :

Արսէս արտաք եղիցիս 'ի բանաքո, և
յաղթող 'ի դատել քեզ:
Անօրէնութեամբ յղացաւ, և 'ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր,
զանցացաւ և զծած կեալս իմաստու-
թեամբ քով յայտնեցեր ինձ:
Ճօղէայիս մշտաւ և սուրբ եղէց, լը-
ւա և քան զծիւն սպիտակ եղէց:
Վսելի արտ ինձ զցնծութիւն և զուրաւ
խութիւն, և ցնծացեն ոսկերք իմ
տառապեալք:

Դարձո զերեսաքո 'ի մեղաց իմոց, զու-
մենայն անօրէնութիւնս իմ քաւեա
յինէն:

Այրտ սուրբ հաստատեա յիս ասու-
ուած, և հոգի ուղիղ նորոգեա 'ի
փորի իմում:

Մի ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոյց
և զհոգի քո սուրբ մի հաներ յինէն:
Տուր ինձ ցնծութիւն փրկութեան,
հոգւով պետութեամբ քով հաստա-
տեա զիս :

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհուքո,
և ամսարիշոք առ քեզ դարձցին:
Փրկեա զիս յարենէ ասսուած ասու-
ուած փրկութեան խմյ . ցնծացյ-
լեզու իմ յարդարութեան քում:
Տէր եթէ զըրթունս իմ բանաս, բե-
րան իմ երգեցից զօրհնութիւնս քո:
Յէ կամեցեալ էիր պատարագս մա-
տուցանէաք քայց դու ընդ ողջակէ զը-
իալ ոչ հաճեցար:

Պատարագ ասաւոծց հոգի խոնարհ,
զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ ասու-
ուած ոչ արհամարհէ:

Բարի արա տէր կամօք քովք սիօնիի, և
շննեսցին պարիսպք երուսաղէմի:
Յայնժամ հաճեցիս ընդ պատարագս
արդարութէ, յորժամուխտեալ զուու
բանն եթէ 'ի սեղան քեզ պատարագս:
Տանք ի :

ՍԱՀՄՈՍ Ծ.Ա.

Ի խորրծ ինսպիրատիվն . Սառու Կ' Դաստի . ի ժամանելի
չ են 'Դուչէ պատմաց Սառուը, ինչ անապափ 'Դուիի
ի դան Ըդիմվայ է :

Օ ի պարձի 'ի չարութեան հզօր զանց
ըէնութիւն, զօրհանապազ զմնիրաւու-

թիւն խորհեցաւ ՚ի լեզուի խւրում՝
զպէս ածելի սուը սրեաց զիենիգու-
թիւն, սիրեաց զարութիւն քան զբա-
րութիւն . զանօրէնութիւն քան ըդ-
խօսս արդարութեան :

Աիրեաց նա զամենայն խօսս կործան-
ման, և զիեզուս նենդաւորս :

Վասն այսորիկ ասատուած կործանեացէ
զնա խաժառ . խլեսցէ և հանցէ զնա ՚ի
յարկաց խւրոց, և զարմասս նորա
յերկրէն կենդանեաց :

Տեսցեն արդարք և երկիցցեն, զնովաւ-
ծիծաղեցեն և ասասցեն :

Այս այր է որ ոչ արար զաստուած
իւր օգնական, այլ յուսացաւ սա ՚ի
բազում մեծութիւն իւր, և զօրա-
ցաւ . ՚ի նաներութեան խւրում :

Ա. Եւ որպէս ձիթենի պատալից
՚ի տան աստուծոյ . յուսացայ յողոր-
մութիւն աստուծոյ յաւխանան և
յաւխտեանս յաւխտենից :

Խոստովան եղէց քեզ յաւխտեան զի
արարեր, և համբերից անուան քում,
զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց :

ՍԱՀ.ՄՈՍ Ճ.Բ.

Ի հարաբեն . Հանն Անալշենայ . իմաստութիւն ՚ի Դամոկիլ :

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի խւրում թէ
ոչ գց ասատուած . ապականեցան և
պղծեցան յանօրէնութեան խւրեանց,
և ոչ ոք որ առնէ զբազցրութիւն :
Վստուած յերկնից նայեցաւ յամենայն
որդիս մարդկան, տեսանել թէ ի
ցէ՞ որ իմաստուն որ իննդրիցէ զասա-
ուած :

Վմեներեան խոտորեցան ՚ի միասին, և
անպիստանացան:

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ որ
մինչեւ ՚ի մի :

Որպէս ոչ ծանիցեն ամեներեան, որ
գործեն զանօրէնութիւն :

Ո. Ե. Պոտեին զգողովուրդ իմ որպէս
կերակուր հացի, և առ աստուած ոչ
կարդացին :

Վնդ երկիցեն երկիւղ՝ ուր ոչ իցէ եր
կիւղ . զի աստուած ցրուեսցէ զա-
կերս մարդահաճոյից :

Վմաշեսցեն և յամօթ լիցին, զի աստ-
ուած անարդեաց զնոսա :

Ո՞տացէ ՚ի սխալնել գիրկութիւն խո
րայէլի . ՚ի զարձուցանել տեառն ըդ
գերութիւն ժողովրդեան խրոյ, ցըն
ծասցէ յակովը և ուրախ եղեցի խ-
րայէլ :

Տակ թ :

ՍԱՀՄՈՍ Ճ.Գ.

Ի հասպարած . ընդ օրենութիւն իմաստութիւն ՚ի Դաստի , ՚ի Ժա-
մանուի չենին Օ իմացին և առնել ցԱստութ առն Դաստի
իմաստութեանսի առ Թէլ :

Կաստուած յանուան քում կեցո զիս,
և ՚ի զօրութեան քում իրաւ արա ինձ:
Կաստուած լուր աղօթից խմոյ . ունին
դիր բանից բերանոյ խմոյ :

Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ , և հը-
գորք խնդրեցին զանձն իմ , և ոչ հա-
մարեցան զքեզ աստուած առաջի խ-
րեանց :

Եհա աստուած օգնական իմ , և տէր
ընդունելի հոգւոյ խմոյ :

Դ զարձուցանել զարն ՚ի թշնամիս իմ,
Ճշմարտութեամբ քով աստակեա ըդ
նոսա :

Ես կամօք իմովք պատարագո մա-

տուցից քեզ , և խաստովան եղեց ա-
նուան քում տէր՝ զի քարի է :
Յամենայն նեղութենել իմմէ փրկեցիք
զիս , և ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:
Տունք է :

ՍԱՀՄՈՍ Ճ.Գ.

Ի իմարտոծ . ընդ օրենութիւն իմաստութ իմ . Ուղար-
կի Դաստի :

Ունին դիր աստուած աղօթից իւ-
մոց , և մի անտես առներ զմնդրուածո
իմ :

Կայեւա առ իս և լուր ինձ , զի արտօնե-
ցայ ես ՚ի ձանձրանալ իմում և խոռ-
վեցայ :

Ի ձայնէ թշնամեցն և ՚ի նեղել մեղա-
ւորին խոտորեցան յիս անիրաւու-
թեամբ , բարկութեամբ ոխս պահե-
ին ինձ :

Աիրու իմ խոռովուցաւ յիս , և երկիւղ մա-
հու անկաւ ՚ի վերայ իմ :

Եհ և գողումն եկն ՚ի վերայ իմ , և ծած-
կեաց զիս խուար :

Կաէի տայր ոք ինձ թեւս որպէս
զաղաւնոց . զի թուչէի վերանայի ,

Հեռացեալ գաղթարեի յանապատի :
 Վկն ունեի աստուծոյ որ փրկեր զիս
 'ի կարձմութենէ զայրանալոյ, մըրը
 կեալ 'ի նեզսրտութենէ :
 Շնկլու տէր և բաժանեա զիւզուսնոցա,
 զիւեսի զանօրէնութիւն և զհակաւ
 ռակութիւն 'ի քաղաքի :
 Դտուե և 'ի զիշերի շուրջ եղեն զպա
 րսպօք նորա, անօրէնութիւն, չա-
 րիք և մեղք են 'ի մեջ նոցա, և ոչ պաշ
 կահեաց 'ի հրապարակաց նոցա վաշին
 և նենդութիւն :
 Օի թէ թշնամոյն նախատեալ եր՝
 համբերեի արդեօք, կամ ատելոյն
 մեծաբանեալ եր 'ի վերայ իմ, թագչէի
 արդեօք 'ի նմանէ :
 Խսկդու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ
 իմ և ծանօթ իմ :
 Վպաքէն 'ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ
 և քեզ կերակուր, զի գնացար միաբաւ
 նութեամբ 'ի տան աստուծոյ :
 Եկեսցե մահ 'ի վերայ նոցա և կենդաւ
 նոյն իջեն 'ի գծոփս, զի չարու-
 թիւն է 'ի բնակութեան նոցա և 'ի
 մեջ նոցա :

Ես առ աստուծած կարգացի և տէր
 լուաւ ինձ յերեկոյս, 'ի վաղրդայն,
 'ի հասարակ աւուր :
 Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայնի ի
 մումիկիւցէ խաղաղութեամբ զանձն
 իմ 'ի մերձաւորաց իմոց, զի կարեօք հա-
 սին 'ի վերայ իմ :
 Լուիցէ աստուծած և խոնարհ արացէ
 զնոսա, որ յառաջն է քան զյաւե-
 տեանս :
 Օի ոչ գոյր նոցա վախանակ, և ոչ եր-
 կեան յաստուծոյ :
 Զգեաց զձեռն իւր 'ի հասուցանել
 նոցա, եւ նորա պղծեցին զօրէնա
 նորա :
 Բաժանեցան 'ի սրտմութենէ երե-
 սաց նորա, և եհաս 'ի սիրսս նոցա:
 Կակուղ էին բանք նոցա քան զձեթ,
 և ինքեանք որպէս սլաք :
 Վնկեա 'ի տէր զհոգս քո, և նա կերա-
 կրէ զքեզ, և ոչ տայ յաւիտեան սա-
 սանութիւն արդարոյ :
 Դու աստուծած իջուսցես զնոսա 'ի
 գուր ապակիանութեան, աղք արիւնա
 հեղք և նենդաւորը մի հասարակւցեն :

զաւուրս իւրեանց, այլ ես 'ի քեզ տէր
յուսացայ:

Տունք իր՝ Գորգոյն լը:
Կամոն Գորգոյն է, Ասղին ժթ:
Տունք ժի:

ՕՐՃԱՌԻԹԻՒՆ ՄԵԾԻԿ ՊԱՎՈՒՄ
ԱՏՏՈՒԱՆԱԾԵՍ ՄԱՐԳԱՐԵՒ
Ք. ՕՇԽԱՅ լը:

Օ ի հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկու-
թենէ իմմէ. այրեցի և իջէ մինչ 'ի
գժոխս ներբինս:
Կերիցէ զերկիր և զամենայն բռյա երկ-
րի նոցա. վառեացին հրով, բորբոքեց-
ցին հիմնենք լերանց նոցա,
կուտեցից զշարխս ամենայն 'ի վերաց նո-
ցա, և նետիւք իմովլք սպառեցից զնոսա.
Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովլց, գա-
զանաբեկ գէշ անկեալ ամենայն թըուչ
նոց երկից:
Լարս առանցք ժկութեան արձակեցից
'ի վերաց նոցա. զգաղանս անապատի,
որ այսր և անդր բարչեցին զնոսա ընդ
երկիր:

Երտաքուստ մանկակոսորս արասցէ
զնոսա տուր, և 'ի ներքուստ շտեմարա-
նաց նոցա անափ արհատ իբր ահից:
Զերիտասարդս կուսանօք հանդերձ, և
զողայս հաստատելովք ծերովք հան-
դերձ:

Վացի թէ ցրեցից զնոսա, և գաղարե-
ցուցից դիմատակս նոցա յազգաց:
Թէ ոչ վասն բարկութեան սրոմառու-
թեան թշնամեցն զի մի երկայնակեացք
եղիցին, և մի բարձրասցին հպարտա-
ցեալ թշնամիքն և աստացեն:
Թէ ձեռն մեր բարձր է և բազուկ մեր
հզօր. և ոչ տէր աստու ած արար զայս
ամենայն:

Օի ազդ մի խորհրդակորոյս են նորա,
և ոչ կոյ 'ի նոսա խմատութիւն, և ոչ
խորհրդան 'ի միտ առնուլ զայս ամե-
նայն, և արդ ընկալցին զամօթ յան-
ձինս իւրեանց:

Զարմանք մի մեծ այս են . զիարդ մի
զհաղոս հալածիցէ, կամ երկուք ըդ-
բիւրս շարժեացեն:
Թէ ոչ տէրառն աստու ծոյ մասնեալ եր
զնոսա, և տուեալ իցէ զնոսա 'ի ձեռս

թշնամեաց նոցա :

Զիոչ են դիք նոցա որպէս զատուած
մերայլ թշնամիք մեր վասախորհուրդը :
Յայգւոյն սովովմայ էր որթ նոցա , և
առւնկ նոցա 'ի դոմորայ :

Խաղող նոցա խաղող գառնութեան և
ողկոյզ նոցա 'ի գառնութիւն լեզւոյ :
Արամուտութիւն վիշտուայ զինի նոցա .
սրտմուտութիւնիժից անհնարինառանց
բժշկութեան :

Ոչ այս ամենայն ժողովեալ է առ իս ,
կերեալ և պահի 'ի գանձի խմում :
Յաւուր վրիժուց հատուցման հատու-
ցից նոցա , 'ի ժամանակի յորսում հար-
ցի զքարի ոսն նոցա :

Վերձ է օր կորստեան նոցա . հասեալ
է պատրաստութեամբ . տէր 'ի վերայ
նոցա :

Դատի տէր զժողովուրդ իւր , և 'ի ծառ
ուայս իւր միսիժարի :

Զի ետես զնոսա լրեալս , լուծեալս
և մասնեալս 'ի գերութիւն :

Եւ ասիցէ տէր . ուր են դիքն ձեր
յորս յուսացեալ էիք դուք 'ի նոսա ,
զորոց զջարակ սպանդից ուտէիք , և

լմողէիք զիինին զո՞յից :
Երդ յարիցեն օդնեսցեն , և եղիցին
ձեղ թիկունիք :

ԱՄԲԻՆ ՄՊԳ.ՄԵՍԻ

Օաներուք և տեսեք զի ես եմ , և
ոչ դոյ այլ աստուած բաց յինէն :
Ես սպանանեմ , և ես կեցուցանեմ ,
հարկանեմ և ես բժշկեմ , և ոչ ոք
իցէ որ հանիցէ զձեղ 'ի ձեռաց իմոց .
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ , եր-
գուայ աջոլ իմով և ասացի՛ թէ կեն
դանի եմ ես յաւխտեան :

Արեցից որպէս փայլակն զսուսեր իմ , և
'ի խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ :
Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց
իմոց , և ատելեաց իմոց հատուցից ըլ-
հատուցումն նոցա նոցին :

Երբեցուցից զնետս իմ յարենէ նոցա ,
և սուր իմ կերիցէ միտ յարենէ վիրա-
ւորաց գերելոց զլիսոց իշխանաց թըլ-
համեաց նոցա :

Աւրախ եղիցին երկինք նովաւ , և եր-
կիրապազցեն նմա ամենայն որդիք աս-
տու ծոյ :

Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժու^շ
զովրդեան նորա, զօրացուցեն զնա աւ
մենայն հրեշտակք աստուծոյ։
Խնդրելով խնդրեցաւ վրեժ արեան որ
դւոյ նոցա, հասուցումն թշնամեաց
նոցա հասուցաւ նոցա։
Հասուցումն առելեաց նոցա հասուց
աւ նոցա . արքեսցէ տէր վերիպք
ժողովրդեան խրոյ։
Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՆԹԱՆՔ

Դու ես տէր մեր, գու ես քրիստոս
վրիփիչ մեր, զքեզօպհնեն անձինք մեր։
Սարդասէր տէր, վասն արքուհւոյ աւ
նարատի մօր քո և կուսի, և վասն խաչի
քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր
և կեցո զմեզ։

Քարոզ և ողբէ՛ Ա՛ նախանձիր և խոստվան խնացն։
Վ ասն ուղղելոյ զինացս մեր ՚ի ճանա
պարհս խաղաղութեան, զտէր աղաւ
չեցուք։
Տէր ողորմեաւ ։ տէր ողորմեաւ ։ տէր

Վ ասն ցրելոյ ՚ի մէնջ զամենայն խոր
հուրդս չարին, զտէր աղաւ։
Վ ասն պարդեւելոյ մեզ առողջ խոր
հուրդս և առարինի վարս, զտէր աղաւ։
Վ ասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն խրոյ, զտէր աղաւ։
Վ ասն խորսակելոյ զհակառակիրդն
վաղվաղակի ընդ ոսխւք մերովք, զտէր
աղաւ։

Վ ասն հոգւոցն հանդուցելոց՝ որք ճրշ
մարդտ և ուղիղ հասատով՝ ՚ի քրիստոս
ննջեցին, զտէր աղաւ։
Եւ եւս՝ միաբան վասն ճշմարդտ եւ
սուրբ հաւատոց մերոյ, զտէր աղաւ։
Զանձինս մեր և զիմեանս տեառն աս
տուծոյ ամենակալին յանձն արացուք։
Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք։

Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր ըստ
մեծի ողորմութեան քում. ասացուք
ամենեքեան միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեաւ ։ տէր ողորմեաւ ։ տէր
ողորմեաւ

Ըշմ.

Տէր երկնի և երկրի, արարիչ ամենայն
9

որսաբածոց երեւելքաց և աներեւութից : Առ քեզ կարգամք յամենայն ժամ, զի ընդ ամենայն տեղիս է տերութիւնքո, և արքայութիւնքո ամենեցուն տիրէ : Շնորհեա մեզ ամենեցուն երկիւզիւ ՚ի պաշտօնքո կանխել հանապազ: սիրել գքեզ ՚ի բոյր սրտե և ՚ի բովանդակ մտաց, և յամենայն զօրութենէ մերմէ պահել զպատուի բանս քո: Համբառնալ առ քեզ զձեռոս մեր ՚ի սրբութիւն առանց բարկութեան և երկմոռութեան, և գտանել՝ ի քեն շնորհ և ողորմութիւն, և առաջիննասէր գործոցն յաջողութիւնն ամեն զի գուռ ես տէր կենաց և աստուած ու զորմութեան, և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւնն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամեն:

Խաղաղութիւնն ամենեցուն:
Ասպարծոյ երիտրագիւսուն:

Քում ամենազօր և յաղթող տէրութեանդ կրկնի ամենայն ծունը յերկրագագութիւնն, և փառաւորեալ է յամենեցունց թագաւորութիւնն քուագաւորութիւնն:

Կայեա յերկրապաղութիւնս մեր, և ուսումնեզ առնել զարդարութիւնն ճըշ մարտութեան, վասն զի գու ես աստուած խաղաղութեան, որ բարձեր զմշնամութիւնն ՚ի միջոց, և արարեր խաղաղութիւնն յերկինս և յերկրի : Հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարզեւս քցին բարեացդ, որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւոր արասցես՝ դասելով ընդ ճշմարիս երկրապաղուս քո: աստուած մեր և տէր՝ փրկիչց յիառուս քրիստոս: Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոցն այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից: ամեն:

Ուղեանք:

Եերգս օրհնութեան և ՚ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր և զօրդի և զսուրբ հոգիդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից: ամեն: Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս: ամեն:

Հայր մեր որ յերկինս:

ԱՅՆ ՄԱՍ ՏԵ.

Ի յարաբած . վասն ժողովրեանն որ ՚ ի որբոյն հետացեալ երեւ .
՚ ժամանակին ոչ իւլոն ըստ ոյլադիմուն ՚ Գեւի . Յարձակագիր .
Սաշուն ՚ Պատակին .

Աղօրմեա ինձ աստուած զի կոխեաց
զիս մարդ . զօրհանապաղ պատերազ
մունկը նեղեցին զիս :

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ՝ զօրհանա
պաղ . բազում էին ոյք մարտնչեին ընդ
իս ՚ ի բարձանց :

Ի տուէ եց ոչ երկեայց զի ՚ ի տէր յուն
սացայ . աստուծով գովեցից զբանն իմ,
յաստուած յուսացայ և ոչ երկեայց ,
զի՞ պասցէ ինձ մարդ :

Զօրհանապաղ զբանն իմ անարդեցին .
զինէն էին խորհուրդք նոցա ՚ ի չարու
թեան :

Պանդուիտք եղիցին և թարթաքունք
չընեսցին . նոքա գարշապարի իմում
սպասեսցեն , որպէս և սպասէին անձին
իմոյ :



Զայն Տեառն ՚ ի մերս չուրց : և Աստուած փառաց
որուաց : և Տեր ինքն ՚ ի մերս չուրց բազմաց :

Արպետ առ ոչնչէ մերժեսցես զնոսա ,
բարկութեամբ զժողովուրդոս հնազան
գեցուսցես :

Եստուած զկեանս իմ պատմեցից քեզ .
եղիյ զարտասուս իմ առաջի քո որ
պէս խոստացար գու ինձ :

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց,
յաւուր յորում կարդացից առ քեզ :
Աշա ծանեայ զի աստուած իմ ես գու ,
զաստուած օրհնեցից 'ի բանս իմ և ըզ-
տէր գովեցից 'ի խօսս իմ . յաստուած
յուսացայ և ոչ երկեայց , զի պարացե-
ինձ մարդ :

Օինէն են ուխաք իմ զոր տաց քեզ
աստուած օրհնութեամբ :

Քրկեցեր զանձն իմ 'ի մահուանէ , զաշս
իմ յարտասուաց , և զոտս իմ 'ի գայթազ-
զութենէ . հաճոյ եղեց առաջի տեառն
յերկրին կենդանեաց :

Տուաք ժա:

Ս Ա Վ Մ Ո Ս Ծ Զ .

Ի խոտրած , դ' արտիանէր , 'ի Դասիի յայընառիլլ . 'ի ժամանա-
կ վէ վայուացել լուգոյեալեր յերեսոց Սասուաց յայըն անդ :

Ողորմեա ինձ աստուած ողորմեա ինձ ,
զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ :

Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց , մին
չեւ անցցէ անօրէնութիւն :

Եղաղակեցի առ աստուած բարձրեալ ,
առ աստուած բարերար իմ :

Եռաքեաց յերկնից և կեցոյց զիս . եկ
'ի նախատինս որ կոխելին զիս :

Եռաքեաց աստուած զօղորմութիւն
և զՃմարտութիւն իւր , և փրկեաց
զանձն իմ 'ի միջոց գաղանաց , զի նրեւ
ջէի ես խոռվեալ :

Որդւոց մարդկան աստամունք իւրեանց
զէն և նետք են , և լեզուք նոցա որպէս
սուր սուսեր :

Բարձրեալ ես գու յերկինս աստուած ,
յամենայն երկրի են փառք քո :

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց և
խոնարհ արարին զանձն իմ . փորեցին
առաջի իմ խորխորատ , և անկան ին-
քեանք 'ի նոյն :

Պատրաստ է սիրտ իմ աստուած , պատ-
րաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ա-
սել քեզ փառօք իսլովք :

Զարթիք փառք իմ զարթիք սաղմո-
սիւք և օրհնութեամբ , և ես զար-
թեացյ առաւօտոց :

Խոստովան եղէց քեզ՝ ՚ի ժողովուրդու
տէր, և սաղմոս ասացից քեզ յազինս
Ո՞ւծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմութիւն
քո, մինչեւ յամսա ճշմարտութիւն քո
Իարձրեալ ես դու յերկինս աստուած,
յամենայն երկրի են փառք քո։
Տանգ ժու

ՍԱՀՄՈՍ ՃԵ.

Ի խաղած։ ՚ի ապահովէր յարձակիր. Սաղմոս ՚ի Դասին։
Ժօէ արդարեւ զարդարութիւն խօսեցիր, և ուղիղս դատէիր որդիքը մարդկան։
Քանզի և արդ իսկ ՚ի սրտի ձերում
զանօրէնութիւն գործեց յերկրի. աւ
նիրաւութիւն ձեռք ձեր նիւթեն։
Օտար եղեն մեղաւորք ՚ի մօրէ. խար
բեցան յարգանդէ և խօսեցան սուտ։
Որտմառութիւն նոցա ըստ նմանութեան օձի, որպէս իժի քարրի զի լը-
ցեալ է զականջս իւր։
Զի մի լուիցէ նա զձայն թովիչ ճարտարի, և մի առցէ գեղ ՚ի գեղատուէ
իմաստնոյ։

Սստուած փշրեսցէ զատամունս նոցա
՚ի քերանս իւրեանց. և զժանիս առիւ-
ժուց խորտակեաց տէր։

Վնարդ եղիցին նոքա որպէս ջուր զի հեղուու. ՚ի լարել աղեղան նորա տկարասցին որպէս մամ զի հալի, և սպառեսցին Ծնկաւ հուր և ոչ աեսին զարեւ, մինչչեւ ՚ի միտ առեալէր զիտուշ իւրեանց որպէս գժեիկ բարկութեամբ կենդաւ նւայն կիզցէ զնոսա։
Ուրախ եղիցի արդար յորժամ տեսացէ զհատուցումն, և զձեւս իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի։
Եւ ասասցէ մարդ՝ թէ արդարեւ գուցէ պտուղ արդարոյ, և է աստուած որ դատի զնոսա յերկրի։
Տանգ ժու Գործառն է դ.

ՍԱՀՄՈՍ ՃԵ.

Ի խաղած։ ՚ի ապահովէր յարձակիր. ՚ի ժամանակի վկասութեաց Սաղմոս կազմուաց լուսն նոր, վկասութեաց Սաղմոս ՚ի Դասին։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեայ իմոց աօտուած, յայնցանէ որ յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ ապրեցո զիս։
Փրկեա զիս յայնցանէ ոյք գործեն զանօրէնութիւն, յարանց արիմատհեղաց ապրեցո զիս։

Որսալ զանձն իմ կամեցան. և հասին՝
վերայ իմ հզօքք :

Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք, առանց մեշ
զայ ընթացայ և ուղիղ եղե :
Զարթիր ընդ առաջ իմ և տես գու
տէր զօրութեանց, աստուած խօսյէլին
Կայեաց և այց արտ ամենայն հեթա
նոսաց . մի՛ ողորմիր ամենեցուն, որ
գործեն զանօրէնութիւն :

Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որ
պէս շունք, և շրջեսցին զբաղաբաւ :
Նոքա զօղանցեսցեն բերանովք իւր
եանց, և սուր է ՚ի շրթունս նոցա :
Խակ արդ ովլ լուաւ զսյո, զի գու տէր
ծիծաղեսցիս զնոքօք և արհամարհես
ցես զամենայն հեթանոսա :

Զզօրութիւն իմ առ քեզ պահեցից,
զի աստուած օգնական իմ է :

Կստուած իմ ողորմութիւնն նորա կան
խեսցէ առ խ, և աստուած իմ ցուցցէ
ինձ ՚ի թշնամիս իմ:

Մի՛ սպանաներ զնոսա, զի մի՛ մոռասցին
զժողովուրդ քո :

Ցիրուեա զնոսա զօրութիք քով և ընկճեա
զնոսա, զի գու ես պաշտպան իմ տէր :

Ո՞ւզք բերանց նոցա և բանք շրթանց
նոցա, ընկցին նորա յամբարտուանու
թեան իւրեանց :

Յանեծս և ՚ի տոտթիւն մատնեսցին,
՚ի կատարածի բարկութեան սպառեա
ցին և մի՛ գտցին :

Գիտասցեն զի աստուած տիրէ յակով
բայ, և ամենայն ծագաց երկրի :
Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որ
պէս շունք, և շրջեսցին զբաղաբաւ :
Նոքա ափուեսցին յուտել, ապա թէ
ոչ յագեսցին, տրոնջեսցեն,
և օրհնեցից զօրհնութիւնն աւեառն .
ցնծայսց առաւ օտուց յոզորմութեան
քում :

Եղեր իմ պաշտոպան և տուն ապաւինի,
յաւուր նեղութեան իմոյ :

Օդնական իմ քեզ սաղմոս ասացից
աստուած սպաւէն իմ, աստուած ո՞
զորմութեան իմոյ :

Տունք իւ :

ՍԱՀՄՈՍ Ծ.Թ.

Օ սահմանական ու ուստանել, ի ժամանակի վեհակ
պրո և զի ի խնդիրու և զ սուրբառն Ամուս, և ի շաբաթն
հորիակեր Յաւել չոր առջեցի յերիառան հաղոր: Յարձականին
Ուստի ի Դաստի:

Վստուած մերժեցեր և աւերեցեր ըզ
մեզ: բարկացար և գթասցիս ի մեզ:
Հարժեցեր զերիիր և խռովեցուցեր
զա, բժշկեա զհարսւածս սորա, զի
ասանեցաւ:

Ցուցեր ժողովրեան քում խստու-
թիւն, և ետուր ընկել մեզ զինի յի-
մարութեան:

Կտուր երկիւղածայ: քոյ նշան, զի ասկ
րեսցին յերեսաց աղեղան:

Արակէս փրկեցան սիրելիք քո, կեցո ա-
ջով քո և լուր մեզ:

Վստուած խօսեցաւ ի որբութենէ-
իւրմէ. բարձր եղեց, բաժանեցայ ըզ
սիւքեմ և զհովիսոյ յարկաց չափեցից:
Իմէ գաղաադ և իմէ մանասէ, եփ
ըեմ հզօրիչ զլիսյ իմոյ:

Ցուդաթագաւոր իմ, մովաք աւազան
յուսոյ իմոյ:

Յեղովմէ ուղղեցից զգնացս իմ, և ինչ
այլազգիք հնազանդ եղեն:
Ո տարցի զիս ի քաղաք ամուր, կամ ՞
առաջնորդ եացէ ինձ մինչեւ յեղովմէ:
Եթէ ոչ գու աստուած որ մերժեցեր
զմեզ, և ոչ ելեր աստուած ընդ զօրս
մեր:

Տուր մեզ օդնութիւն ինեղութեան,
զի ընդունայն է փրկութիւն մարդոց:
Վստուծով արացուք զօրութիւն, և
նա արհամարհեացէ զայնոափկ որ նե-
ղեն զմեզ:

Տաշուց ճու:

ՍԱՀՄՈՍ Կ.

Ի կապարած: Ըստ օրնեսթիւն: Ապահ ի Դաստի:

Լուր աստուած աղօթից իմոյ, և նայ-
եա տէր յաղօթս իմ:
Ի ծագաց երկրի կարդայի առ քեզ,
մինչ ի վաստակել սրտի իմոյ:
Ի վիմէ բարձր արարեր զիս, առաջնոր-
դեցեր ինձ, և իմ եղեր յոյս, և աշտա-
րակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամ
ըցն:

Բնակեցայ ես ի յարկս քոյ յաւիտեան,

և ծածկեցաց ընդ հովանեաւ թեւոց
քոյ :

Դու աստուած լուար աղօթից խոնց .
Ետուր ժառ անգութիւն ոյք երկնչեն
յանուանէ քումիշ :

Աւուրսյաւուրսյաւելքը թագաւորի
ամաց նորա , աւուրս ազգաց մինչեւ
յազգու :

Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի աստու-
ծոյ ողորմութիւն և ձշմարտութիւն ,
ոյք խնդրեցեն ՚ի նմանէ :

Այսպէս սազմոս ասացից քեզ յաւի-
տեանս յաւիտենից , և տաց քեզ զա-
զօթս իմ օր ըստ օրէ :

Տառը ը , Գործոց իր :

ՍԱՀՄՈՍ ԿԱ.

Ի բարործ . ՚ի պէտ ի բիլումայ . Սաղու ՚ի Դատիլ :

Բայց միայն աստուծոյ հնազանդ լեռ
անձն իմ , զի ՚ի նմանէ է ինձ փրկութիւն .
Կա է աստուած իմ և փրկիչ , արաւելն
իմ զի մի սասանեցայց :
Ոինչեւ յեր յաւիտեանս ժամանակաց :
Ուինչեւ յեր յաւնէք ՚ի վերայ մար-
դոյ սպանանել ամեներեան , որպէս

զորմոյ թիւրելց և զանկոյ մերժելց .
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան
մերժել յինէն , և ընթացան ՚ի ծարաւ
ւըս իւրեանց :

Եկրանօք իւրեանց օրհնելին , և պատիւք

անիծանելին :

Բայց սակայն աստուծոյ հնազանդ լեռ
անձն իմ , զի ՚ի նմանէ է ինձ համբեւ
րութիւն :

Կա է աստուած իմ և փրկիչ իմ , ապա-
ւելն իմ՝ զի մի սասանեցայց :

Յաստուծոյ է զօրութիւն իմ և փառք
իմ . աստուած օգնութեան իմոյ , յոյս
իմ է առ աստուած :

Յուսացարուք ՚ի նա ամենայն ժողովը
ժողովութոց . սփռեցէք առաջի նորա
զսիրտս ձեր , զի աստուած օգնականէ
մեր յաւիտեանս ժամանակաց :

Ուակայն ընդունայն են որդիք մարդկան ,
սուտ են որդիք մարդկան . ՚ի կշխուիւ-
րեանց մեղանչեն և ինքեանիք յունայ-
նութեան են ՚ի միասին :

Ո՞ի յուսացք յանիրաւութիւն , և յա-
փշտակութեան մի ցանկայք , և մե-
ծութիւն թէ առիւ դայցէ՝ մի յօ-

Ժարեացին սիրոք ձեր .
Ականդամ խօսեցաւ աստուած , և եր.
կուս զայս լուաք :
Յաստուծոյ է զօրութիւն , և քո տէր
ողորմութիւն , և գու հասուցանես
իւրաքանչիւր ըստ գործս նոցա .
Տանը ժդ.

ՍԱՀՄՈՍ ԿԲ .

Ասովն է 'Դասին . միշտեւ նառն ոտ յանապարփ անդ ,
ձեւապարփ :

Աստուած աստուած իմ ես առ քեզ
առաւօտ առնեմ . ծարաւեաց առ
քեզ հոգի իմ . քանի պատիկ եւս և
մարմին իմ :

Արպէս երկիր անապատ և անջուր , ուր
ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ :

Եյսպէս 'ի սուրբս երեւեցայց քեզ ,
տեսանելինձ զօրութիւն քո և բզ
փառս քո :

Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո
քան զկեանս իմ , և շրմունք իմ
գովեսցեն զքեզ :

Եյսպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս իմ ,
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ .

Արովէս 'ի Ճարազոյ պակարսութենէ
լցոյն անձնիմ , շրմութիք ցնծութեամբ
օրհնեցի զքեզ բերան իմ :
Օի թե յիշէի զքեզ յանկազնի իմում ,
ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ
քեզ :

Օի եզեր իմ օգնական , 'ի հավանի
թեւոց քոյ ցնծայաց :
Եկն զինի քո անձն իմ և զիս լնկալաւ
աջ քո , և նորա 'ի նանիր խնդրեցին
զանձն իմ :

Սացեն 'ի ներքաց անգնդոց երկիր ճառ
նեցին 'ի ձեռս սրոյ , և բաժինք աղ
ուեսուց եղիցին :

Թագաւոր յուսացաւ 'ի աեր . կոմիս
ցին ամենելքեան օր երգնուն նովաւ .
Խցցին բերանիք այնոյիկ ոյք խօսին զա
նիրաւութիւն :

ՍԱՀՄՈՍ ԿԳ .

Ի կապարծ . Ասովն է 'Դասին :

Ե ուր աստուած ալօթից իմոց յազաւ
չելինձ առ քեզ . յերկիւ զեթշնամւոյն
գրիեա զանձն իմ :

Օածկեցեր զիս 'ի ժողովոց չարաց 'ի
բազմութենէ որ գործեն զանօրէնու-
թիւն :

Ո.յ.ք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս
խրեանց լարեցին զաղեզունս խրեանց
միրա դառնութեան :

Զգել 'ի գաղտնիս այնոցիկ ոյք ուղիղ
են սրտիւք, յանկարծանիի ձգեցեն 'ի
նոսա և մի երկիցեն :

Ո.յ.ք զօրացուցին յանձնիս խրեանց
զբանս չարութեան . խորհեցան թա-
գուցանելինձ որոգայթ և ասացին ոչ
տեսանել զայս տէր :

Քննեցին զանօրէնութիւն, պատրաս-
տեցան 'ի քննել զքննութիւն :

Յատիցէ այր 'ի խորութիւն սրտի խւ-
րոյ, և բարձր եղիցի աստուած :

Եթոք տղայոց եղեն վէրք նոցա, տը-
կարացան 'ի նոսա լեզուք խրեանց, և
խոսվեցին ամենեքեան ոյք հային
ընդ նոսա :

Երկեաւ ամենայն մարդ, և պատմեցին
զգործս աստուծոյ, և զարարածս նորա
'ի միտ առին :

Աւրախ եղիցի արտար 'ի տէր, և յու-

սասցին 'ի նա . նովաւ զովեսցին ամե-
նեքեան ոյք ուղիղ են սրտիւք:
Տունք ժ. Գորդոս լու :

ՍԱՆՄՈՍ ԿԴ.

Ի կարուց . Ապան 'ի Դամիկ : Օրհեռ-թիւն Երեմայկ,
Երեմայկ և Ճողովրեան յրժամ 'ի պատկանաթիւնն
կամուն եւստել :

 Պաել վայելէ օրհեռութիւն աստ-
ուած 'ի սիսին, և քեզ տացին աղօթք
յերուսաղէմ:

Լուր աղօթից խմոյ, զի առ քեզ ամե-
նայն մարմին եկեցի :

Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վերայ մեր.
զամարդարշութիւնս մեր գու քաւես-
ցես :

Երանի զօր ընարեցեր և ընկալար, և
ընակեցին 'ի գաւիթս քո :

Լցցուք մեք 'ի բարութենէ տան քո,
առւրը և տաճար քո սրանչելի արդա-
րութեամբ :

Լուր մեզ աստուած փրկիչ մեր, յոյս
ամենայն ծագաց երկրի և որ 'ի ծով
հեռի :

Ո պատրաստէ զլերինս զօրութեամբ
իւրով, և զգեցեալ է զօրութիւնն:
Ո խոռովեցուցանէ զմեծութիւնն ծո-
վու, և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ:
Խոռովեցին հեթանոսք, և երկիցեն
բնակիչը երկրի ՚ի նշանաց քոց:
Յեւս առաւօսու՛ ընդ երեկոյս զուար
ճասացին, հայեցար յերկիր արբեցուցեր
զնա, և բազում արարեր զմեծու-
թիւնն նորա:

Դեմն աստուծոյ լի եղեւ ջուրը .
պատրաստ արարեր զիերակիւր նորա,
զի այսպէս է պատրաստութիւնն:
Օ ակօս նորա արբեցուցեր, և բազում
արարեր զարմուխ նորա:

Ի ցողել նորա զուարի եղիցի բայս նո-
րա . օրհնեացի պասկ տարւոյ ՚ի քաղ-
ցրութեան քում:

Դաշտք քուցցին պատրաստութիւն պարար-
տասցին գեղեցկութիւնն անապատի:
Ելուրը ցնծութիւնն զգեցցին, և զգեց-
ցին խոյք մաքեաց :

Հովիսք բազում արասցեն ցորեան,
ազապակեացեն և օրհնեացեն:

Տաշք ժը

Ս Ա Զ Մ Ո Ս Կ Ե .
Ի խաղաք Սաղմոն ՚ի Դաւթիր յարութեանն:
Վ զաղակեցեր առ աստուած ամենայն
Երկիր սաղմոն ասացեր անուան նորա,
և տուք զիառոս օրհնութեան նորա:
Վսացեր աստուծոյ, որպէս զի ահեղ
են գործք քու . ՚ի բազում զօրութեան
քում ստեցին քեզ թշնամիք քու,
Վմենայն երկիր երկիրսպազցեն քեզ,
սաղմոն աստացեն քեզ, և սաղմոն ա-
ստացեն անուան քում:
Եկրցք և տեսէք զգործու աստուծոյ,
որպէս զի ահեղ են խորհրդով քան զա-
մենայն որդւոց մարդկանն:
Ո գարձոյց զծովին ՚ի ցամաք, և ընդ
գետս անցին յոտանաւոր:
Ընդ ուրախ եվիցուք մեր ՚ի նա, որ տի-
րեն զօրութեամիք իւրով յաւիտենից:
Աշք նորա ՚ի հեթանոսս հային . ոյք
գառնացու ցին զիա մի՛ բարձրասցին
յանձինս իւրեանց:
Օրհնեցեր հեթանոսք զատուած մեր,
լսելի արարեր զձայն օրհնութեն նորա:
Վ յի որ եւ ու զանձնիմ ՚ի կեանս, և ոչ ետ

գողութիւն ոտից մերոց :
 Փորձեցեր զմեղ աստուած և քննեցեր,
 որպէս և քննի արծաթ :
 Խուցեր զմեղ յորոգայթ , եդիր նե
 զութիւն ՚ի թիկունս մեր , և ան
 ցուցեր զմարդիկ ՚ի վերաց զլսոց մերոց :
 Անցար մեր ընդ հուր և ընդ ջուր , և
 հաներ զմեղ ՚ի հանդիսաւ :
 Մտից ՚ի տունքու սպատարագօք . տաց
 քեզ զուխտա իմ զոր խոստացան քեզ
 չըթունիք իմ , զոր բերան իմ խօսեցաւ
 ՚ի նեղութեան :
 Զողջակեզս ուղղալից մաստուցից քեզ
 խոյովք և խնկովք . և քեզ մաստուցից
 զուարակս և նոխազս :
 Եկայք լուարուք ինձ և պատմեցից
 ձեզ ամենեքեան ոյք երկնչիք յաստու-
 ծոյ , զոր ինչ արար անձին իմոյ :
 Եռ նա բերանով իմով կարդացի , և
 բարձր արարից զնա լեզուաւ իմով :
 Զմեզս թէ տեսանեի ՚ի որտի իմում ,
 մի լուիցէ ինձ տէք :
 Վասն այսորիկ լուաւ աստուած և նայ-
 եցաւ ՚ի ձայն խնդրուածաց իմոց :
 Օրհնեալ է աստուած որ ոչ ՚ի բացէ

արար զաղօթս իմ , և ոչ զողօթմութիւն
 իւր յինէն ,
 Տանիք ժիշ :

ՍԱԿԱՍ Ա ԿԶ .

Ի խորարծ . Ընդ օրհնութիւնս . Աաղճս Երժոց :

Վստուած ողօրմեա մեզ և օրհնեա ըզ
 մեզ , երեւեցո զերեսս քո ՚ի մեզ և ո-
 զորմեա մեզ :

Դ'անաչել յերկրի զՃանապարհս քո ,
 յազինս ամենայն զփրկութիւնս քո :
 Խոստավան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
 աստուած , խոստավան եղիցին առ քեզ
 ժողովուրդք ամենայն :

Ուրախ եղիցին և յնծացեն ազնիք ,
 զի դու դատիս զժողովուրդք յուղ-
 զութիւն , և ազգաց երկրի դու ա-
 ռաջնորդես :

Խոստավան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
 աստուած . գոհասացին զքէն ժողովուրդք
 ամենայն :

Երկրի ետ զալուղ իւր , և օրհնեաց
 զմեզ աստուած աստուած մեր :
 Վստուած մեր օրհնեացէ զմեզ , և ՚ի
 նմանէ երկլիցեն ամենայն ծագք երկրի
 Տանիք է , Գոպաց իւր :

ՍԱՀԱՐՈՒ ԿԵ.

Ի ԽԱՊՈՒԹՅՈՒՆ . Առշմու ՚ ԴՐԱՄԲԻ :

Յարխյէ աստուած և ցրուեսցին աւ
մենացին թշնամիկ նորա , փախչիցին աւ
տելիք նորա յերեսաց նորու .
Որպէս պահատէ ծուխ՝ պակասեսցին ,
որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ՝ այնակէս
կորիցին մեղաւորք յերեսաց աստու .
ծոյ :

Մադարք ուրախ եղիցին ցնծասցեն աւ
ռաջի նորա , և զուարձասցին յուրա .
խութեան իւրեանց :

Օքնեցէք զատուած և օսղմոս աւ
սացէք անու ան նորա . Ճանապարհ արու
րէք ոյնամիկ որ նասի ընդ արեւմուտո
և տէր է անուն նորա :

Ցնծասցեն առաջի նորա , և խոտիւա
ցին յերեսաց նորա :

Ար հ զյրն է որբոց և գատաւոր այր
եացաստուած ՚ի տեղւոջ որբութեան
իւրում :

Մասուած բնակիցուցանէ զմխակրօնս
՚իտան , և հանէ զիապեալս քաջու
թեամբ իւրով , սոյնակէս և զգառնաւ

ցողս որ բնակի ալ են ՚ի գերեզմանս .
Եստուած ընդ ելաննել քեզ առաջի ժո
ղովոյ եան րո , ընդ ոնցանել քեզ ընդ
անապատ երկիր շարժեցաւ .
Քանզի և երկինք ցողեցին յերեսաց
աստուծոյ ՚ի սինէ , առաջի աստուծոյ
խրայէլի :

Վնձրեւ կամաց պատրաստեցեր աստ
ուած ժառանգութեան քում . թէ
պէտ հիւանդացաւ , սակայն գու հաս
տառեցեր զիս , և զաղանիք քո բնաւ
կեսցեն ՚ի նմաւ :

Պատրաստ արարեր քաղցրութեամբ
քով աղքատի աստուած . տէր տայէ
զբան ոյք աւետարանեն զօրութեամբ
բազմու :

Թագաւոր զօրութեանց սիրելոյ , զգե
զեցկութիւն ուն քո բաժանել յա
ւարի , թէպէտ և ննջեռջի ՚ի մէջ վի
ճակաց :

Թէւք աղաւնուոյ արծաթմապատ , և
թիկնամեջք նորա ՚ի գոյն ուկուոյ :
՚ի գումարել երկինաւորին զմխապաւո
րոս ՚ի վերոյ նորա՝ ձիւնասցի սաղմոն :
Եւան աստուծոյ լեառն պարարտ :

Եւառն մածեալ և լրառն պարարտ, և
զի՞նչ կարծէք լերինք հազարտացեալք:
Եւառն ընդ որ համեցաւ աստուած
բնակիլ՝ ի նմա քանզի և աէր իսկ բնաւ
կեսցէ ՚ի նմա խապատ:
Կառք աստուածոյ բիւրապատիկք հա-
զարք ուղղիչք, և աէր ՚ի նոսա ՚ի սի-
նէ սրբութենէ իւրմէ:
Ել ՚ի բարձունս գերեաց զգերու-
թիւն, առ աւար բաշխեաց պարզեւս
և ետ որդւոց մարդկան, քանզի թե-
րահաւասից եւս բնակեալ եղիցի ՚ի
նմա:

Տէր աստուած օրհնեալ, օրհնեալ տէր
զօրհանապաղ, առաջնորդեսցէ մեզ
աստուած փրկիչ մեր:

Վստուած մեր աստուած կենարար,
և ՚ի տեառնէ են ելք մահու:

Բայցսակայն աստուած փշեսցէ զգլու-
խըս թշնամեաց մերոց, և զէերն կար-
ճովին որ գնան յանօրէնութեան իւ-
րեանց:

Վսաց տէր՝ ՚ի խորոց անդնդոց դարձու-
ցից, և ՚ի միջոց ժանեաց զայն ՚ի դուրս
կորպեցից:

Որպէս թայցի ոտն քո յարեան, և լե-
զուք շանց քոյց յարենք թշնամեաց քոյց:
Երեւան գնացք քո աստուած, գնացք
աստուածոյ թագաւորին մերոց սրբոյ:
Կանիւեցին իշխանք հանել զօրհնու-
թիւն ՚ի մէջ կուսանեաց և գովկաց:
Յեկեղեցիս օրհնեցիք զաստուած, և
զտէր յազքերացն իսրայէլի:
Մնդ բենիամին ՚ի տղայութեան զար-
մանալի, իշխանք յուգայ առաջնորդք
նորա, իշխանք զարուդոնի և իշխանք
նեփիթաղիմայ:

Հրամայեա աստուած զօրութեամբ
քոյ զօրացո զայս զոր հաստատեցիք
՚ի մեզ:

Դ տաճարէ քումմէ երուսաղեմէ քեզ
մասուսցին թագաւորք զպատարագա-
վաստեա՝ ՚ի գաղան եղեգան, ՚ի ժողովն
զուարակաց և ՚ի գասս երնջոց:
Խոտեսցին այնորիկ որ ընտրեալ են
արծաթով լ ցրուեա զհեթանոս և
ցք կամին ընդ պատերազմ:
Վկեսցեն հրեշտակք յեղիպտոսէ հըն-
դիկք յառաջազոյն ձեռնետու լիցին
առ աստուած:

Թագաւորութիւնը երկրի օրհնեցէք
զաստուած , և տողմա ասացէք
տեառն :

Դանապարհ արարէք այնմիկ որ նստի
յերկինս երկնից ընդ արեւելս :
Ըհա տայէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօ-
րութեան . և տուք զիտառս աստուծոյ:
Ի վերայ խրայէլի մեծ վայելութիւն
նորա . և զօրութիւն նորա մինչեւ յամ
պրս երկնից :

Սքանչելի է աստուած ՚ի վերայ սրբ
բոց իւրոց , աստուած խրայէլի :
Նա տայէ զօրութիւն , հաստատութի
ժողովրդեան իւրայ . օրհնեալէ աստուած :

Տուդի ու :

ՍԱԴՄՈՍ ԿՀ.

Ի իստորած . վասն շատանցելոց . Ալղման ՚ի Դաստիլ .

Կեցո զիս աստուած զի հասին ջուրը
յանձն իմ , ընկլայ ես ՚ի խորս անդըն
դոց ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ :
Եկի ես ՚ի խորս ծովու , և շրջանիք ըն-
կլմեցին զիս :
Պաստակեցի ես առ արագակել և կեր
կերեցաւ կոկորդ իմ :

Եռադղեցին աշք իմ , առ յուսալինձ
առ ակեր աստուած իմ :

Բայլում եղենք քան զշեր վլսց իմոյ ,
ոյք ատելին զիս ՚ի ասրապարատոց :
Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ասելիք
իմ ինանիր , ինչ զոր ոչ յափշտակեալն
է՝ առուժելի նոցա :

Վստուած գու ծանեար զանդգամու-
թիւն իմ , և յանցանիք իմ ՚ի քեն ոչ
ծածկեցան :

Ոի ամաչեսցեն վասն իմ որ համբերեն
քեզ ակեր ակեր զօրութեանց , մի՛ պատ-
կառեսցեն վասն իմ ոյք խնդրեն ըզ-
քեզ աստուած խրայէլի :

Վասն քո համբերի նախատանաց , և
ծածկեաց ամօթ վերեսս իմ :

Օսար եղէ ես յեղբարց իմոց , և հիւր
որբւոց մօր իմոյ :

Նախանձ տան . քո եկեր զիս . և նախա-
տինք նախատանց քոց անկան ՚ի վերայ
իմ :

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ և
եղեն ինձ այս նախատինք . արարի ըզ-
հանգերձս իմ քուրձ և եղէ յառակ
նոցա :

Օինէն խորհեին ցըք նատեին առ գրուն
նըս զիս այսին առնէին որ ըմբեին դինին
Ես յաղօթս կայի առ քեզ տէր , 'ի
ժամանակ ընդունելի :

Վատուած ՚ի բաղում ողջոմութեան
քում լուր ինձ , 'ի ճշմարտութիւն
փրկութեան քո :

Կարեցո զիս ՚ի կաւոյ զի մի ընկայց .
ապրեցայց ես յատելեաց իմոց և 'ի
խորոց ջուրց բաղմաց :

Ո՞ի ընկցեն զիս պայցար ջուրց , և մի
ընկղմեացեն զիս անկունդք խորոց .
Ջրհոր մի կափուսցէ զերան իւր ՚ի
վերայ իմ :

Դուր ինձ տէր զի քաղցր է ողորմուն
թիւն քո , ըստ բաղում գլութեան
քո հայեա լիս , և մի գարձուցաներ
զերես քո ՚ի ծառայէ քումիտ , զի նե
զեալեմ ես վաղվաղակի լուր ինձ :
Հայեայանձն իմ և փրկեազիս , և վասն
թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս :

Զի դու գիտես զնախատինս իմ , զա
մօթ իմ և զպատկաւանս իմ :

Դուածի քո են ամենայն նեզիչք անձին
իմոց . նախատանաց համբեր սիրտ իմ

և թշուառութեան :
Եկն ունեի թէ՛ ո արտմեսցի ընդիս ,
և ոչ ոք էր . և միսիթարիչ ինձ ոք ոչ
գտաւ :

Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեզի , և 'ի ծառ
բաւ իմ արդուցին ինձ քացախ :

Եղեցին սեզանիք նոցա առաջի նոցայր
բոգայթ , 'ի հատուցումն և 'ի գայթակէ
զութիւն :

Խաւարեսցին աչք նոցա զի մի տեսցեն ,
և զմիկունս նոցա հանապազ կորացու :
Արկցես ՚ի վերայ նոցա զբարկութիւն
քո . սրտմութիւն բարկութեան քո :

Հասցէ ՚ի վերայ նոցա :
Եղեցին բնակութիւնիք նոցա աւերակի
և 'ի յարկն նոցա մի որ իցէ որ բնակիցէ :
Զի զոր գուն հարեր հալածեցին , և
՚ի վերա ցաւոց իմոց յաւելին :

Դիր զմեզս ՚ի վերայ մեղաց նոցա , զի
մի մացեն յարդարութիւն քո :

Զնցեսցին նոքա ՚ի գպրութենէ քում
մէկենաց , և ընդ արդարս քո մի գրեսցին
Եղբատ և ցաւած եմ ես . փրկութիւն

քո աստուած ընկացի զիս :
Օրհնեցից զանուն աստուծոյ իմոց օրհ-

նութեամբ, և բարձր ապարից զնա գու
վութեամբ:

Հաճոյ եղիցի աստուծոյ քան զօրթ
մատալ, որ բերե եղիւրս և կճղակս:
Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին.
Խնդրեցէք զատուած և կեցցեն ան-
ձինք ձեր:

Օք լուաւ տէր տնանկաց, և զկա-
պեալս իւր ոչ արհամարհեաց:

Օքհնեսցեն զնա երկինք և երկիր ծովք
և ամենայն որ զեռաց ՚ի նոսա:

Վասուած փրկէ զփովն, և շնեացին
քաղաքը հրեաստանի. շնեացեն բը-

նակեսցեն և ժառանգեացեն ՚ի նմա:

Չաւակ ծառայից քոց հաստաեացի
անդ, և ոյք սիրեն զանուն քո բնա-
կեցցեն ՚ի նմա:

Տառապ:

ՍԱՀՄՈՍ ՀՅ.

Ի խառարած. ՚ի Դասի առ ՚ի յիշովն իրեւն չը Տեսուն:

Վասուած յօգնել ինձ նայեաց, և տէր
յընկերել ինձ վութա:

Վամշեացեն և յամօթ լիցին որ խնդրեին

զանձն իմ. գարձցին յետո և ամաչես
ցեն որ խորհեին ինձ չար:

Դարձցին առժաման ամաչեցեալ, որ
ասէին ինձ վաշ վաշ:

Ցնծացեն և ուրախ լիցին՚ի քեզ ամե-
նեքեան որ խնդրեն զքեզ:

Վսացեն յամենայն ժամ՝ մեծէ առ
տուած, և ոյք սիրեն զփրկութիւնսքու-
իս աղքատ և տնանկեմ աստուած օգ-
նեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես
և տէրիմ մի՛ յամենար:

Տառապ զւ Գորգաս իս:

ՍԱՀՄՈՍ ՀՅ.

՚ի խառարած. որդ-ողն Յանաբաբայ. յեր առաջնոյ
գերութեանն. Սաղմոն ՚ի Դասի:

Պքեզ տէր յուսացայ մի՛ ամաչեցից
յստիսեան. յարդարութեան քում
փրկեա զիս և ապրեցո զիս:
Խոնարհեցո առիս զունկն քո, և կեցո
զիս:

Եէր իմ աստուած ապաւէն և տէղի
ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստա-
տութիւն իմ և ապաւէն իմ գու ես,

Աստուած իմ՝ փրկեա զիս՝ ՚ի ձեռաց մեւ
զաւորի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։
Դու ես համբերութիւն իմ տէր տէր,

յոյս իմ՝ ՚ի մանկութենե իմմեւ։

Եքեղ հաստատեցայ ես յարգանդէ,
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն
իմ, և առ ՚ի քէն է օգնութիւն իմ յա
մենայն ժամ։

Արպէս զիս նշաւակ եղէ ես բազմաց, և
դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ։

Եցի բերան իմ գոլութեամբ, որպէս
օրհնեցից զիաւս քո, զօրհանապազ
զմեծվայելըութիւնս քո։

Ո՞ի ընկենուր զիս տէր ՚ի ժամանակս
ծերութեան, ՚ի պակասել զօրութեան
իմոյ մի՛ թողուր զիս։

Եսացին թշնամիք իմ ինձ և որ պաշարեա
ցին զանձն իմ, խորհեցան ՚ի միասին
և ասացին։

Եստուած եթող զնա, հալածեսցուք
և հասցուք նմա, զիս ոչ է որ փրկէ
զնա։

Եստուած իմ մի՛ հեռի առնիր յիմնէն,
և աստուած յօդնելինձ նայեաց։

Եմաչեսցեն և պակասեսցին որ չարաւ

իսու կային զանձնէ իմմեւ։ զգեցին
զամօթ և զպատկաւանս ոյք ինդրէն
ին ինձ չար։

Ես յամենացն ժամ յու սայաց, և յա
ւելից յօրհնութիւնս քո։

Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւնս
քո, զօրհանապազ զդովութիւնս քո։

Որպէս ոչ թէ խարդախութիւն ինչ
զիաւի զդարութեան, այլ մոից ՚ի
զօրութիւնս տեաւնն. և տէր յիշեցի

զարդարութիւնս քո միայն։

Եստուած իմ ուսուցեր զիս ՚ի մանկու
թենէ իմմեւ. և ցարդ եւս պատմեցից

զարդարութիւնս քո։

Ոինչեւ յալեւորել և ՚ի ծերանալ, առ
սուած իմ մի՛ թողուր զիս։

Ոինչեւ պատմեսցի բազուկ քո ազգի
ամենացնի որ գալոցնէ։

Օգօրութիւնս քո և զարդարութիւնս
մինչ ՚ի բարձունս, զոր արարեր մեծաւ
մեծաւ, աստուած ո՞նման է քեղ։

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն բա
զում և չարչարանս, դարձար միփիթաւ
րեցեր զիս, և ՚ի խորոց անդնդոց եւը
կրէ հաներ զիս։

Յաճախեցեր՝ ՚ի զօրութիւնս քո, դարձար և միսիթարեցեր զիս, և ՚ի խորոց երլիքէ միւսանեղամ հաներ զիս։
Ըրդ և ես խստովան եղեց քեզ ՚ի պատրաստութիւն սաղմոսաց ճշմարիտ աստուած, սաղմոս ասացից քեզ օրհն նութեամբ սութքդ խարցէին։
Ճնծասցեն շրթունք իմ յորժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ, և անձն իմ զոր և փրկեցեր։

Եւս և լեզու իմ զօրհանապաղ խօսեացի զարդարութիւնս քո։
՚ի ժամանակի որպէս յամօթ լիցին, ամաչեացեն ոյք խորհեին ինձ շար։
Տունը իւ.

ՍԱՀՄՈՍ ՀԱ.

Ի Աղջոնն Աղջոն։

Վաստած զիրաւունս քո արքայի տուր, զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորին Դատել զժողովուրդ քո արդարութիւն, և զադքասոս քո իրաւամբք։
Ըոցեն լերինք զիսպաղալութիւնն ժողովրդեան, և բլուրք զարդարութիւնն իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան,

և կեցուսցէ զորդիս անանկաց, և խոնարհեցուսցէ զամբարտաւանս կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու յառաջ քան զլուսին, ազգէ մինչեւ յազգ։
Եցցէ որպէս զանձրեւ ՚ի վերաց գեղման, որպէս ցող զի ցողէ յերկիր։
Ծագեցի յաւուրու նորա արդարութիւնն, մինչեւ կատարեցի լսւսին։
Տիրեցի նա ՚ի ծովէ մինչեւ ՚ի ծով, ՚ի գեսոց մինչեւ ՚ի ծագս աշխարհի։
Վուաջի նորա նախ հնդիկք անկցին, և թագաւոր թարսաի և կզզեաց պատարագս մաստուսցեն նմա։ Թագաւորք արաբայ և սաբայ պատարագս բերցեն նմա։

Երկիրպագցեն նմա ամենայն թագաւորք երլիքի, և ամենայն ազգք ծառայեցին նմա։
Զի փրկեաց զաղքան ՚ի հզօրէ, զաղքան և զանանկ որոյ ոչէ իւր օգնականն նիխայեցի նա յաղքասն և ՚ի տնանկի, և զանձինս անանկաց կեցուսցէ ՚ի վաշխից շարաց փրկեցի զանձինս նոցա-

Պատուական է անուն նորա առաջի նոր
ցա . կեցցէ և տասի նմա յոսկւոյն աւ
բաբացւոց :

Յաղօթս կացցեն առ նա յամենայն
ժամ, և զօրհանապաղօրհնեսցեն զնա:
Եղեցի հաստատութիւն ընդ ամենայն
երկիր, և 'ի վերսց գլխոց լերանց :
Վարձրասցի քան զիկանան պտուղնո
րա . ծաղկեսցի 'ի քաղաքի տեառն որ
պէս խոտ երկիրի :

Եղեցի անուն տեառն օրհնեալ յաւի
տեան, զի յառաջ քան զարեւ է ա
նուն նորա :

Ե նա օրհնեսցին ամենայն ազգք եր
կրի, ամենայն ազինք երանիցեն նմա:
Օրհնեալ տէր աստուած խրայէլի որ
առնէ սրանչէլիս միայն, և օրհնեալ է
անուն սուրբ փառաց նորա յաւի
տեան, լցոցի փառօք նորա ամենայն
երկիր . եղեցի եղեցի :

Տռնկ ի: Գործոց խու:
Կանոն Գործոց է: Սազմա ժէ . Տռնկ մէ:

ԱՂօթս և նուսան Մօրն ՍԱՄՈՒԵԼԻ

մ. Թագ. թ:

♦ Աստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր, և
բարձրացաւ եղջլւր իմ յաստուած
փրկիչ իմ:

Ե նդարձակեցաւ բերան իմ 'ի վերսց
լընամեաց իմոց . ուրախ եղից 'ի
փրկութեան քո :

Օ 'ի ոչ գոյ սուրբ որպէս զտէր, և ոչ
արդար որպէս զաստուած մեր, և չեք
սուրբ բաց յաստուծոյ մերմել:

Ո 'ի սպածիք և մի խօսիք զամբարտա-
ւանս, և մի եցէ ընդ բերանս ձեր
քան հարարա մեծաբանութեան:

Վաստուած գիտութեանց տէր, աստուած
պատրաստէ իւրով իմաստութեամբ
զգիտութիւն յարարածս իւր:

Հզօրաց հաստ ազեղունք թուլացան,
և տկարք վաւեցան զօրութեամբ :

Յաղ. և լիք հացիւ նուաղեցին, և
քաղցեալք 'լցին զերկիր :

Վմուն ծնաւ եւլմն, և բազմածինն
նուաղեաց 'ի ծննդոց :

Տէր մեռուցանէ և տէր կեցուցանէ :

իջուցանէ՝ ՚ի գժոխս և հանէ։
Տէր աղքատացուցանէ և տէր մեծաւ
ցուցանէ։ Խոնարհ առնէ զամբարտապ
ւանս մինչեւ յերկիր, և բարձր առնէ
զառապավեալս յազեւաց։

Կասուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխան
նըս ժողովրդեան, և ամժու փառաց
ժառանգեցուցանէ նոյսա։

Կաստարէ զուխտս ու խսաւորաց, և
օրհնեաց զամս արդարոյ։

Զի ոչ մէ իւրով զօրութեամբ զօր
րանայ հզօր, այլ տէր տիկար առնէ ըզւ
հակառակորդս իւր, տէր սուրբ է։

Վի պարծեսցի խորհրդականն ՚ի խոր
հուրդս իւր, և մի՛ պարծեսցի հզօրն
՚ի զօրութեան իւրում, և մի՛ պար
ծեսցի մեծն ՚ի մեծութեան իւրում։

ԵԱԼ որ պարծին՝ ՚ի տէր պարծեսցի, ՚ի
խորհուրդս զիսութեան զտէր ճաւ
նաշել։

Առնելիքաւունս և գործել արդարու
թիւն ՚ի վերաց երեսաց երկրի։

Տէր ել յերկինս և որտաց, և ինքն
գատի առանց բարբառեց։

Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց,

և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։
Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յաստուած
փրկիչ իմ։ Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի
տէր, տերամի հաւատով։

Վարդանէր տէր, վասն սրբուհւոյ աւ
նարատի մօր քո և կուսի, և վասն
խաչի քո պատուականի, ընկալ զազա
շանս մեր և կեցո զմեզ։

Գարու և առջի՞ Ողորմեա և ինեղութեան խոնուց։

Վ ասն գտանելոյ մեղնորհ և ողորմու
թիւն ՚ի բարերար տեառնէ մերմէ ըզւ
տէր աղաչե սցուք։
Տէր ողորմեա։

Վ ասն փրկելոյ զմեզ ՚ի վըպարտութենէ
մարդկան և յորոտայթից սատանայի,
զուէր աղա։

Վ ասն ամենայն աղանց քրիստոնէից և
տանց հաւատացելոց, զտէր աղա։

Վ ասն որք ՚ի լերինս յայրս և ՚ի փապարս

բնակեալ են սուրբ հարքն մեր, զտէր ա,
վ ասն ոք սաղմասիւր և օրհնութեամբ
կատարեն զամենայն ժամանակս կենաց
իւրեանց, զտէր աղա:

Վ ասն հոգւոյն հանդուցելոց՝ ոքը ճշշ
մարիս և ուղիղ հաւասարվ՚ի. բրիստոս
ննջեցին, զտէր աղա:

Եւ եւմ՝ միաբան վասն ճշմարիս ևսուրբ
հաւատոյս մերց, զտէր աղա:

Զ անձինս մեր և զմիմեանս տեառն առ
տուծոյ ամենակալին յանձն արասցուք:
Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք:

Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր ըստ
մեծի ողորմութեան քում, ասասցուք
ամենէքեան միաբանութեամբ:

Տէր ողորմեա, տէր ողորմեա, տէր
ողորմեա:

Եղից:

Գ ոհանամբ զըէն տէր աստուած մեր,
որ զարթուցեր զմեզ ՚ի հանդստենէ-
քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քո: Զար-
թո զմիաս մեր արդարութեամբ առ-
քեզ տէր աստուած մեր, զի տեսցեն
աչք մեր զմիկութիւն քո: Եկեսցէ և

բնակեսցէ առ մեզ աստուածութիւն
քո, և ողորմութիւն քո հովանի և պա-
հապան եղիցի՚իմերայ պաշտօնէից քոյց:
Եւ զմեզ զծառայք քո արժանի արա
՚ի տուէ և ՚ի զիշերի և յամենայն ժա-
մու միշտ խորհել ՚ի սէր պատուիրա-
նաց քոց: Եւ գոհութեամբ փառաւու-
րել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի,
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւի-
տենից, ամեն:

Խաղաղ-թիւն ամենեցուն:
Ապոն-ծոյ երիբուժեցուն:

Կ ենդանարար զօրութիւն և աղբիւր
անմահութեան, գու ես քրիստոս առ
տուած փրկիչ մեր: Որ շնորհեցեր մեզ
՚ի մեջ զիշերի յառնել և խստովան
լինել առ քեզ վասն իրաւանց և ար-
դարութեան քո: Եւ այժմ աղաչեմք
զքեզ տէր աստուած մեր, արա զմեզ
արթունս և պատրաստ ՚ի ժամ առա-
ւօտու ընդ սուրբս քո: Եւ ընդ նոսին
գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ
հօր և ընդ սուրբ հոգւոյն, այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամեն:

Վահութեամբ և ճշմարիտ խոստովաւ
նութեամբ անդադար փառաւորեմք
զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին,
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտեւ
նից ։ ամեն :

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս .
ամեն :

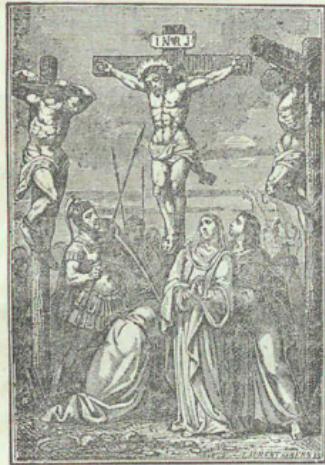
Հայր մեր որ յերկինս :



Առաջնա յանդի :

Խըրեւ զի բարի Ե խարայէլ աստուած,
և ոյ ը ուղիղ Են սրտիւք :
Կայց զի իմ փոքր մի եւս սասաննեալ
Եին ոտք , սակաւիկ մի և գայթակղեալ
Եին գնացք իմ :
Կախանձեցայ ես ընդ ահօրէնս զխա
զազութիւն մեզաւորաց , որպէս տե՛
սանէի՝ ոչ գոյր վրէպ մահու նոցա :
Հաստատուն Եին տանջանիք նոցա . ՚ի
վաստակս մարդկան չեն նորա , և ըստ
մարդկան ոչ տանջեսցին :

Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամբար՝
տաւանութիւն . արկան զիւրեամբը
զամալարշտութիւն և զանիրաւութիւն
իւրեանց :
Ելցէ որպէս ՚ի ճարպաց անիրաւութիւն
նոցա , զի գնացին նորա ըստ խորհրդ
գոյ սրտից իւրեանց :



Ճակեցին զեւսս իմ՝ և զառ իմ՝ և թուեցին զամեն
նոյն ուկերս իմ . Նորա հայեցան և աւսն զիս :

Խորհեցան և խօսեցան չարութեամբ,
զապիրատութիւն ՚ի բարձունս խոր-
հեցան :

Եղին յերկինս զըւերանս իւրեանց , և
զիշզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ :
Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ գարձ-
ցի այսրէն , և աւուրք իմ լի կատա-
րեալ գացին ՚ի նոսա :

Խսացին զիսա՞րդ գիտաց աստուած , կամ
գուցէ արդեօք գիտութիւն առ ՚ի
բարձրելոց :

Եհա մեղաւորք են և աջողեալ ե նո-
ցական և ունին զմեծութիւն աշխարհի:
Խսացի՝ ՚ի զուր ուրեմն արդարացուցի
զիրտ իմ , լուայա սրբութեամբ զձե-
ռըս իմ , և եղի ես խոշտանիեալ զօր-
հանապազ և կշտամբանք իմ ընտ ա-
ռաւօսոս ,

Թէպէտ և ասէի՝ թէ այսպէս պատմե-
ցից , ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց ո-
րոց և ուխտեցի :

Ի մոի եղի թէ սակայն և այս ջան է
առաջի իմ , մինչեւ մոից ՚ի սրբութիւն
աստուծոյ , և ՚ի միտ առից զիստարած
նոցա :

Աակայն վասն նենգութեան նոցա տա-
րագիր արասցես վեռաս , կործանեսցես
զնոսա յամբագոտաւանութեան իւրեանց
Խոկ զիսա՞րդ եղեն աւեր յանկարծակի
սատակեցան , պակասեցան , կորեան
վասն անօրէնութեան իւրեանց , և ե-
ղեն որպէս երազք զարթուցելոց :
Տէր ՚ի քաղաքի քում զպատկերս նոցա
անարդեսցես . զի հուր բորբոքեցաւ
՚ի սրափ իմում և երիկամունք իմ այ-

լագունեցան :

Կս արհամարհեալ եղի և ոչ գիտացի .
որպէս զանասուն համարեցայ առաջի
քո , և ես յամենայն ժամ ընդ քեզ եմ:
կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ , ՚ի խոր-
հուրգս քո առաջնորդեցեր ինձ , և
փառօք ընկալար զիս :

Օ յինչ կայ իմ բնաւ յերկինս , կամ ՚ի
քէն զի՞նչ եւս խնդրեցից յերկրի :
Նուազեաց սիրտ իմ և մարմին իմ . առ-
տուած սրտի իմոյ , բաժին իմ աս-
տուած յաւխտեան :

Եհաւասիկ ոյք հեռի արարին զանձինս
իւրեանց ՚ի քէն կորիցեն , սատակեսցես
զամենեսեան որ ապստամբ եղեն ՚ի քէն

ինձ մերձենալ առ աստուած բարի է, և
դնել առ տէր զյոյս իմ։
Պատմել զամենայն օրհնութիւնն քո
՚ի գրունս դստեր սիովնի։
Տունք իք։

ՍԱՀՄՈՍ ՀԳ.

Խաղաղութիւն յԱշուկ։

Չնդի՞ր մերժեցեր աստուած խապառ.
Բարկացաւ սրտմտութիւն քո ՚ի վերայ խաչին արօտի քո։
Յիշեա զժողովուրդ քո զոր ստացար ՚ի սկզբանէ, փրկեցեր զիլճակ ժառանց գութեան քո։
Եառն սիովն այս՝ ուր բնակեցեր դու ՚ի սմա. համբարձ զձեւն քո ՚ի վերայ ամբարտաւանութեան նոցա խապառ։
Որ ինչ անօրինեցաւ թշնամին ՚ի սըր բութեան քում, պարծեցան ատելիք քո ՚ի մէջ բարեկենդանութեան իւրեանց։

Եղին զնշանս իւրեանց ՚ի նշանս, և ինքեանք ոչ ծանեան զելս ՚ի վերուստ։
Որպէս յանտառի փայտատօք կոտու-

րեցին զդրունս նորա, ՚ի միամին փայտատօք և միճօք կործանեցին զնա։
Այրեցին ՚ի հուր զարբութիւն քո։
յերկրի պղծեցին զիսրան անուան քո։
Երացին ՚ի սիրտս իւրեանց ազգ.ք նոցա ՚ի միամին, եկայ.ք լուեցուսցուք զամենայն տօնս աստուծոյ յերկրէ։
Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք և ոչ եւս գուցէ մարդարէ, և զմեզ ինչ ոք ոչ Ճանաչիցէ։

Ոինչեւ յերբ աստուած նախատէ թշնամին, բարկացուցանէ հակառակորդ գըն զանուն սուրբ քո։
Ինդի՞ր դարձուցանես զձեռն քո, և զաջ քո ՚ի միջոյ ծոցոյ քումիւթեան խապառ։
Երատաւած թաղաւոր մեր յառաջ քանի զյաւիտեանս, որ արարեր զփրկութիւն ՚ի մէջ երկրի։

Դու հաստատեցեր զօրութեամբ քով զծով, դու խորտակեցեր զգլուխս վեշապայց ՚ի վերայ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխս վիշապին, և ետուր զնա ՚ի կերակուր զօրացն հնդկաց։
Դու բղնեցուցեր զաղըիւրս և զփտակս։
Դու ցամաքեցուցեր զգետսս սաստիկս։

Յու Ե տիւ և քո Ե զիշեր, զըս և զա
րեւ գու Հաստատեցեր. և դու Հաս-
տատեցեր զամենայն սահմանս երկ-
րի. զգագուն և զամառն դու ստեղծեր:
Ես յուշ լիցի.քեզ զի թշնամին նախա-
տեայ զաերդ. ժողովուրդ անզգամ
բարկացցց զանուն սուրբ .քո:
Ո՞ի մատներ գաղանաց զանձն որ խոս-
տովան առնի առ քեզ, և զանձինս առ
նանկաց .քոց մի մոռանար խսպա:
Զայեա յուխտ .քո, զի լցան տունք առի
շելոց յերկրի անիրաւութեամբ:
Ո՞ի գարձցի տնանկ ամաշեցեալ. այլ
աղբատն և տնանկ օրհնեացեն զանուն
սուրբ .քո:

Արի աստուած և գատեա զդատառ
տանս .քո. յիշեա զնախատինս որ յաւ
նըզդամեն զօրհանապազ:
Ո՞ի մուանար զձայն պաշտօնէից .քոց.
ամբարտաւանութիւն ատելեաց .քոց
վերասցի հանապազ:

Տառապ իւ, Գործառ իւ,

ՍԱՆՄՈՍ ՀԴ, ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐԴՅՈՒՆ
Խ խապարած. մի աղբանակը. ընդ օրենութեան. Ապան
յլուստ. երդ. առ լուրջապանեայս:

Խ սատովան եղիցուք առ քեզ ասա-
ուած, խոստովան եղիցուք և կարդառ
ցուք զանուն քո:
Պատմեցից զամենայն սրաննելիս .քո.
յորժամ ժամ առից ես ուղեղու գա-
տեցայց:

Մաշեցաւ երկիր և ամենայն բնակիչք
նորա, ես հաստատեցի զիւնս նորա:
Ըսացի անօրինաց թէ մի անօրինիք,
մեղաւորաց թէ մի բարձրացուցանեք
գեղջիւրս ձեր:

Ո՞ի համբառնայք ՚ի բարձունս զեղ-
ջիւրս ձեր, և մի խօսիք զաստուծոյ
անիրաւութիւն:

Զի ոչ յարեւելից և ոչ յարեւմոից և
ոչ յանապատէ լերանց, այլ աստուած
գատաւոր է:

Զայս խոնարհ առնէ և զսոյն բարձ-
րացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեւին տեառն
դինի լի անապակ արկեալ, և խոնար-
հեցուցանէ յայտմանէ յայս:

Ասկայն միուր նորա ոչ սպառեցի, և
արբցեն զնա ամենայն մեղաւորք երկրին
ևս ցնծացայց յաւատեան, սաղմոս աւ
սացից աստուծոյ յակովեայ :

Զամենայն եղիւրս մեղաւորաց փրշ-

րեսցես, և բարձր եղիցի եղիւրարդ արոյ:

Տունիք Ճ.

ՍԱՀՄՈՍ ՀԵ .

Ի խառըած. ընդ օրնութիւնն. մ' արդիաներ. Սուրբ յշապ.՝
Երգիւ առ Աստվածածոյն :

Յայտնի է 'ի հրէաստանի աստուած,
և յիսրայէլ մեծ է անուն նորա:
Եղեւ խաղաղութիւն տեղի նորա, և
բնակութիւն նորա սիովն :

Անդ խորտակեաց տէր զզօրութիւն
աղեղան, զզէն զսուր և զճակաստամարտ
Լուսատու ես դու սրանցելապէս լի-
րանցն յաւիտենից, խոռվեսցին ամե-
ներեան որ անմիտ են սրտիւք. ննջեցին
զքունս իւրեանց և ոչ ինչ ոչ գտին.
Ամենայն արք 'ի մեծութեան ձեռաց իւ-
րեանց. 'ի սաստէ քումմէ աստուած
յակովեայ ննջեցին, և ոյք հեծեալ էին
'ի ձիս :

Դու ահաւոր ես և ովկ կարէ կեալ ա-
ռաջի քո, որպէս երեւեցար դու յեր-
կնից յայտնի եղեւ բարկութիւն քո:
Երկիր երկեաւ և սարսեաց ընդ յառ-
նեն աստուծոյ 'ի գատաստան, ընդ ապ-
րեցուցանել զամենայն հեզս երկրի:
Խորհուրդք մարդկան խոստովան առ-
նին առ քեզ, և ծածկեալք իմաստու-
թեամբ օրհնեսցեն գքեզ:

Ուխսս գիք և կատարեցէք տեառն աս-
տուծոյ մերոյ, ամենեքեան որ շուրջ
էք զնովաւ :

Վատուցէք պատարագս ահաւորին. ո
քաղէ զոգիս իշխանաց, ահաւոր է նա
քան զամենայն թագաւորս երկրի :

Տունիք Ճ.

ՍԱՀՄՈՍ ՀԶ .

Ի խառըած. վան Երիւովնայ. Սուրբ յշապ.՝

Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի,
ձայնիւ իմով առ աստուած և նայե-
ցաւ առ իս :

Յաւուր նեղութեան իմոյ զաստուած
խնդրեցի ձեռոք իմովք, 'ի զիշերի ա-
ռաջի նորա՝ ոչ խաբեցայ :

Աչ կամեր միսիթարել անձն իմ. յիշեցի
զաստուած և ուրախ եղէ, հոգայի և
նուաղէր յիս հոգի իմ.
Ժամանեցին պահուց աչք իմ, խռո
վեցայ և ոչ խօսեցայ, խորհեցայ զա
ւուրսն զառաջնոն, և զամն յաւիտե
նից յիշեցի:

Խօսեցայ 'ի գիշերի ընդ սրտի իմում.
Հոգայի և տառապէր յիս հոգի իմ:
Վիթէ յաւիտենց մերժեսցէ զփս տէր,
և ոչ եւս յաւելուցու 'ի համել և ես:
Կամ խապան արգեցէ զողորմութիւն
իւր յինեն, կամ կատարեաց զբան
իւր ազգէ մինչեւ յազգ:
Կամ մոռասցի դժալ աստուած իմ և
եւս. կամ արգեցէ զգիթութիւն իւր

բարկութեամբ իւրով:

Եսացի՝ թէ այժմ սկսայ, այս է նորո
գումն աջոյն բարձրելց:

Յիշեցի զգործս տեսոն, 'ի սկզբանէ
յիշեցի զսբանշելիս նորա:

Խորհեցայ յամենայն գործս քո, 'ի ձե
ռագործս քո խորհեցայ:

Աստուած 'ի սրբութեան են ձանա
պարհք քո, ովէ աստուած մեծ որ-

ալ և զաստուած մեր, գու ես աստուած
որ առնես զբանշելիս:
Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրու
թիւն քո, փրկեցէր բազկաւ քով զժո
զովուրդս քո զորդխան յակովը եւ
յովսեվու:

Տեսին զքեզ ջուրը աստուած, տեսին
զքեզ ջուրը և երկեան, և խորը խոռ
վեցան 'ի ձայնէ ջուրց բազմաց:
Զայն ետուն ամսոք, քանզի և նետք
քո գնան 'ի ձայնէ որոտալց քո անուի:
Երեւեցան վայլատակունք քո տիեզե
րաց, խոռվեցաւ և գողաց երկիր:
Ի ծովու են ձանապարհք քո, շաւիգք
քո 'ի ջուրու բազումն, և հետք քո ոչ
եւս երեւին:

Եռածնորդեցէր որպէս խաչն ժողովրդ
գեան քո, 'ի ձեռն մնխէ սի և ահարովին
Տուաց ք, Գորդու լո.

ՍԱԴՄՈՍ ՀԵ.

Խամապահիւն յըստ:

Այեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ.
Խոնապհեցուցէր զունին ձեր 'ի բանս
բերանոյ իմոյ:

Հացից առակաւ զերանի իմ, խօսեցայց
զառակս ՚ի սկզբանէ :

Որպէս լուաք և ծանեաք զայս, եւ
հարքն մեր պատմեցին մեզ:

Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա՝ յազգ
յայլ պատմել զօրհնութիւնս տեառն,
զզօրութիւն և սքանչելիս իւր զոր արարու
հաստատեաց զվիզյութիւն իւր առ
յակովը, և օրէնս եղ ՚ի վերսց խօսայէլին
Որ ինչ միանդամ պատուիրեաց հարցն
մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւր
բեանց զի ծանիցեն յազգ յայլ:

Որդիք որ ծնանին՝ յարիցեն և պատ
մեացեն զայս որդւոց իւրեանց, զի գիշ
ցեն առ աստուած զյոյս իւրեանց
և մի մոռասցին զգործս աստուածոյ:

Զայատուիրանս նորա խնդրելով խըն
դրեսցեն, եւ մի եղիցին որպէս և
հարք իւրեանց:

Եղդ չար և գառնացող, ազգ որ ոչ ուղ
ղեաց զիիրտ իւր, և ոչ հաստատեաց
առ աստուած զողի իւր:

Որդիք եփումի լիածիգք և պնդաձիւ
զըք, յաւուր պատերազմի կապարճս
դարձուցին:

Ոչ կացին նորա յուխտի տեառն, և
ըստ իրաւանց նորա ոչ կամեցան գնալ:
Առուացան զերախտիս նորա, և զպանն
չելիսն զոր եցոյց նոցա:

Եռաջի հարց նոցա զոր արար զպանն
չելիս իւր, յերկիին եգիպտացւոց և
՚ի գաշտին տայանու:

Հերձ զծովն և անցյց զնոսա, կացոյց
զջուրսն որպէս ՚ի տիկս:

Եռաջնորդեաց նոցա ամպով ՚ի տուէ,
և զամենացն գիշեր ՚ի լոյս հրոյ:

Հերձ զվէմն յանապատի, և ետ ըմ
պել նոցա որպէս ՚ի խորոյ մեծէ:

Հան զջուրսն ՚ի վիմեն, և հոսեաց որ
պէս զգետս զջուրսն :

Վակայն յաւելին ՚ի մեզանչել, և եւս
բարկացուցին զբարձրեալն յանջրովի:

Փորձեցին զաստուած ՚ի սիրտս իւրեանց,
՚ի խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց:

Տրտնջեցին զաստուածոյ և ասացին, միւ
թէ կարող իցէ աստուած պատրաս-

տել սեզան յանապատի :

Քանզի հարկանէր զվէմն և հոսէին
ջուրը, և վասկէր խաղային ՚ի նմանէ:

Եցէ հաց եւս կարասցէ տալ նա մեզ:

կամ պատրաստեցի՞ սեղան ժողովրդ
դեան իւրոյ :

Վասն այսորիկ լուաւ զայս տէր և յա
պազեաց . հուր բորբոքեցաւ ՚ի յակովը,
բարկութիւն եւ ՚ի վերայ խրայէլի :
Ոչ հաւատացին յաստուած և ոչ յու
սացան ՚ի փրկութիւն նորա :

Հրաման ետ ամսոց ՚ի վերուատ , և
գրուն երկնից եբայ , և տեղաց ՚ի

նոստ մանահայ ՚ի կերակուր :
Զհայ երկնից ետ նոցա , զհայ հրեշ
տակայ կերան մարդիկ , և իջայ ՚ի նո
սա կերակուր ՚ի լիութիւն :

Հան զհողմն հարաւոյ և ած զօրու-
թեամբ իւրով զհիւսիսի :

Տեղաց ՚ի նոստ միս որպէս զհող , որպէս
զուաղ ծովու զթռչունո թեւաւորա
Արկ ՚ի մէջ բանակի նոցա , և շուրջ ըզէ
վրանօք նոցա :

Կերան և յագեցան յոյժ , զցանկու-
թիւն նոցա ետ նոցա , և ոչ ինչ կարօտ
եղեն ՚ի ցանկութենէ իւրեանց :

Ոինչդեռ կերակուրք ՚ի բերանս իւ-
րեանց էին , բարկութիւն յաստու-
ծոյ էջ ՚ի վերայ նոցա :

Վասն զըազումն ՚ի նոցանէ , և զընտիր
ընտիրս յիսրայէլ սատակիւաց :

Յայսմ ամենայնի մեղան և եւս , և ոչ
հաւատացին սքանչելիւաց նորա :

Պականցան յունայնութեան աւուրբ
նոցա , և ամբ նոցա փութապէս անցին :
Յօրժամ սպանանէր զնասա , խնկրէին
զնա , դառնային և առաւօտ առնելին
առ աստուած :

Յիշեցին զի աստուած օգնական երնոցա ,
աստուած բարձրեալ փրկիչ եր նոցա
Աիրեցին զնա բերանովք իւրեանց և լեշ
զու օք իւրեանց սաեցին նմա , սիրոք
նոցա ոչ էին ուղիղ ընդ նմա , և ոչ
հաւատացին ուղիսի նորա :

Ա. Նա ինքն գլւած էր , բաւեր ըզ-
մեզ նոցա և ոչ սպականէր :

Յաճախէր գարձուցանեւ զըարկու-
թիւն իւր , և ոչ բորբոքեաց զամենայն

սրտմտութիւն իւր :

Յիշեաց թէ մարմնն են նոքա , հո-
գի որ ելանէ՝ և ոչ եւս դառնայ :

Քանիցա անգամ դառնացուցին զնա
յանապատի , բարկացուցին զըարձրեա-
լըն յանջորի :

Դարձան և փորձեցին զաստուած, և
զսուրբն խօսյէլի զայրացուցին։
Աչ յիշեցին զձեւն նորա, յաւուր յու-
րում փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց նեղւ-
չաց նոցա։

Որպէս արար զնշանս և զարուեստս
իւր յերկրին եգիպտացւոց, և 'ի դաշ-
տին տայանու։

Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա, և զան-
ձեւս նոցա՝ զի մի արբցէն։

Առաքեաց 'ի նոսա շանաձանձ և եկեր
զնոսա, և գորտիւ ապականեաց զնոսա։
Ետ ժանդոյ զպտուղ նոցա, և զվաս-
տակս նոցա մարտախոյ։

Հար կարկտիւ զայդիս նոցա, և զթը-
զենիս նոցա եղեմամբ։

Վատնեաց 'ի կարկուտ զանասունս նոցա,
և զստացուածս նոցա հրով դատեցաւ։

Առաքեաց 'ի նոսա զստմտութիւն
բարկութեան իւրոյ, սրտմտութիւն
բարկութիւն և զնեղութիւն։

Առաքեաց 'ի նոսա տանջանս 'ի ձեռն
հրեշտակի չարի · գիմեցոյց 'ի նոսա ըզ-
սրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ։
Աչ անխոյեաց 'ի մահուանէ զանձինս

նոցա, և զանասունս նոցա 'ի մահ մատ-
նեաց։

Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպ-
տացւոց, զսկիզբն ամենայն վաստակոց
նոցա 'ի յարկս քամոյ։

Հորդան ետ որպէս խաչին ժողովը-
դեան իւրոյ, և եհան զնոսա որպէս
զհօտ յանապատ։

Մռաջնորդեաց նոցա յուտով և ոչ եր-
կեան, և զթշնամիս նոցա ծով ծածկիւաց.
Եհան զնոսա 'ի լեառն սրտութեան
իւրոյ, լեառն այն զոր ստացեալ եր
աջոյ նորա։

Վերժեաց յերեսաց նոցա զհեթանո-
սը . վիճակիցոյց 'ի նոսա զվիճակ ժա-
ռանդութեան իւրոյ, և բնակեցոյց 'ի
յարկս նորա զազդն իսրայէլի։

Փորձեցին դաւնացուցին զաստուած
բարձրեալն, և զվիճակութիւն նորա
ոչ պահեցին։

Դարձան խոտորեցան որպէս և հարք
իւրեանց · գարձան և եղեն որպէս զա-
ղեղն թիւր։

Դարձան բարկացուցին զնա 'ի բագինս
իւրեանց, եւ գրօշելովք իւրեանց

նախանձ արկին նմա :

Եռաւ աստուած և արհամարհեաց զնոսա, և անարգեաց յցժ զիսրայէլ։ Մերժեաց յիւրմէ զիսրանն ՚ի սելով խորան զօր բնակեցց յիմէջ մարդկան։ Մատնեաց ՚ի գերութիւն զգօրութիւն նոցա, և զգեղ նոցա ՚ի ձեռն թշնամեաց նոցա :

Մրգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր, և զժառանձութիւն խոր անաես արար։ Օերիսասապդս նոցա եկեր հուր, և վասն կուսանաց նոցա ոչ ոք սգացաւ։ Քահանայք նոցա անկան ՚ի սուր, և զայրիս նոցա ոչ ոք էր որ լայք։ Զարթեաւ որպէս ՚ի քնոյ տէր, որ պէս հզօր զի թափէ զզինի :

Եհարյեաս զժշնամիս իւր, նախատի նրա յաւիտենից արար զնոսա։ Մերժեաց նա զիսրանն յովաւիտ, և զազդն եփիւմի նա ոչ բնարեաց։

Եյլընարեաց նա զազդն յուղայ, լեա ուն սիովն զոր և սիրեաց :

Եինեաց որպէս միեղջերու զարբութիւն նորա, յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան։

Ենտրեաց զդասիթթ ծառայ իւր, և ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց, ՚ի վերջնի ծնելոցն ընկալաւ զնա։ Հովուել զյակովլե ծառայ իւր, և վերաբյել ժառանգութիւն իւր։ Երածէր զնոսա իմաստութեամբ սրտի իւրց . յանմեղութիւն ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նոցա :

Տաղակ հդ :

ՍԱԴՄՈՍ Հ. Ը.

Ապճառ Անադ :

Վստուած մտին հեթանոսք ՚ի ժառանձութիւն քո, պղծեցին զտաճար սուրբ քո :

Երարին զերուսաղէմ որպէս հիզս մըր դաստահաց, արկին զդիակունս ծառաւ յից քոց գեշ թաշնոց երկնից, և ըզ մարմիսս սրբոց քոց զաղանաց երկրի։ Հեղին զարիսն նոցա որպէս ջուր չուրջ զերուսաղէմաւ, և ոչ ոք էր որ թաղէր զնոսա :

Եզաք մեք նախատինք գրացեաց մերոց, ծաղք և այսին կատականաց այնոցիկ որ չուրջ էին զմեօք :

Ոինչեւ յերբ տէր բարկանաս դու իս
պառ . բողբոքեսցի որպէս հուը նա
խանձ քո :

Հեղ զբարկութիւն . քո ՚իմերայ ազ
գաց որ զքեղ ոչ ճանաշիցեն , ՚ի վերայ
թագաւորաց որ զանուն . քո ոչ կարդա
ցին , զի կերան զյակովը և զտեղի նո
րա աւերեցին :

Ո՞յ յիշեր զմեզս մեր զառաջինս . վաղ
վաղ եկեսցէ առ մեզ ողորմութիւն
քո տէր զի աղքատացաք յոյժ :

Օգնեա մեզ աստուած փրկիչ մեր ,
վասն փառաց անուան քո :

Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեզս
մեր վասն անուան քո :

Ո՞յ երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոս , թէ
ուր է աստուած նոցա :

Այլ յայտնի ինչ լիցի ՚ի վերայ հեթա
նոսաց առաջի աչաց մերոց , առ ՚ի խըն
դրել վլուժ արեանց ծառայից քոց
որ և հեղաւ :

Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կա
պելոց . բատ մեծութեան բազիլ . քո
շահեա դու զորդիս սպանելոց :
Ճաստ դրացեաց մերոց եօթնոպատիկ

՚ի ծոց նոցա , նախասոինս զոր նախաւ
տեցին զքեղ տէր :

Ո՞ք ժողովուրդք և խաչն արօտի . քոյ
խոստովան եղիցուք առ քեղ յաւեւ
տէրան , աղգէ յաղդ պատմեսցուք
զօրհնութիւնս քո :

Տունք ժդ :

ՍԱԴ.ՄՈՍ Հ.Յ.

Ի խառնոծ . ՚ի վերայ պատմեցն վեյցովիւն , Եպոնոյ
սաղըն ՚ի վերայ իշեռելուայ-ոյն :

Ո՞ր հովուեսդ խրացէլի նոյեաց , որ ա
ռաջնորդէս որպէս խաչն յովսեփու :

Որ նատիադ ՚ի քրովլէս յայտնեատուա
ջի եփեմի բենիսմենի և մանասէի :

Զարթո զզօրութիւն . քո , և եկ ՚ի կե
ցուցանել զմեզ :

Վստուած զօրութեանց գարձո զմեզ ,
երեւեցո զերեսա . քո ՚ի մեզ և կեց
ցուք :

Տէր աստուած զօրութեանց , մինչեւ
յերբ բարկանաս յաղօթս ծառայից
քոց :

Զամբեցեր մեզ հաց արտասուաց , և
արբույեր մեզ արտասուս չափով :

Երարեր զմեղ նախատինս դրացեաց մերոց, այսին կատականաց թշնամեաց
մերոց :

Կատուած զօրութեանց դարձո զմեղ,
երեւեցով զերեսս քո ՚ի մեղ և կեցցուք:
Այդի յեղի պատոսէ փոխեցեր. հաներ
զհեթանոսս և զնոսս անվեցեր, և
առաջնորդեցեր նմա :

Հաստատեցեր զարմասս նորա և ելից
զերիիր. ծածկեաց զերինս հովանի նոր
րա, և բարունակնորա զմայրս աստուծոյ.
Զգեաց զորթիւր մինչեւ ՚իծով, մինչեւ
՚ի գետս են շառաւեղը նորա:
Ոնդէր քակեցեր զցանի նորա, կմեն
զնա անցաւորը ճանապարհի :

Ապականեաց զնա խոզ անտառի, և եւ
բէվայրի արածեցաւ ՚ի նմա:
Կատուած զօրութեանց դարձ հայեաց
յերինից և տես. այց արա այգեւոյս
այսմիկ և դարման տար սմա զոր տըն-
կեաց աջ քո :

Դվերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօրացու-
ցեր զնա ՚ի քեղ. այրեցեալ ՚ի հուր
և աւերեալ ՚ի սաստէ քումմէ կորիցէ,
Ազիցի ձեռն քո ՚ի վերայ առն, աջ

քո ՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօ-
րացուցեր զնա ՚ի քեղ:
Ոչ եւս ՚ի բացեայ եղացուք մեր ՚ի քէն.
կեցուսցես գու զմեղ, և զանուն քո
տէր կարգացուք:
Կատուած զօրութեանց դարձո զմեղ, եւ
բեւեցով զերեսս քո ՚ի մեղ և կեցցուք:
Տունք ժը :

Ս Տ Ա Մ Ո Ս 2.

Ի կապարած. վասն հնայաց. Սաղնոյ լուսով. հնահերորդ լուսակուու:
Ծնծացէք առ աստուած օգնական է
մեր, աղաղակեցէք առ աստուած յա-
կովեայ :

Առէք սաղմոս և տուք օրհնութիւն.
սաղմոս ասացէք նմա ՚ի ձայն քաղցրու-
թեան :

Փող հարէք ՚ի գլուխս ամսոց, յաւուր
նշանաւորի տարեկանաց մերոց:
Հրաման է այս խարյշէլի, և իրաւունք
են աստուծոյ յակովեայ:
Վկայութիւնն յովին փու զոր եղ ընդ
նմա. որպէս ելանէր նա յերկրէն եւ
գիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր
լուաւ :

Ի բաց արար՝ ի բեռանց զթիկունս նուրս , և զձեռս նորա յարդ և ՚ի թի ծառայելոյ :

Ի նեղութեան կարգացեր առ իս եւ փրկեցի զքեզ լուայ քեզ ՚ի գաղտնութենէ մրրկին , և փորձեցի զքեզ ՚ի վերայ ջուրցն հակառակութեան :

Ի ուր ժողովորդ իմ և վիայեմ քեզ , և խրայէլ թէ լուիցես ինձ : Ոի եւս եղիցին քեզ աստուածք առ ժամայնք , և մի երկիրապատնիցես դու աստուծոյ օսարի :

Ես եմ տէր աստուած քո որ հանի ըզ քեզ յերկրէն եզիատացւոց . բաց ըզ բերան քո և լոից դդա :

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում ; և խրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ : Բարձի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց սրտից խրեանց , զի գնացին նորա բատ կամ սրտից խրեանց :

Օի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ երինձ , կամ խրայէլի զժանապարհս իմ գնացեալ եր :

Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ եր իմ զժշնամիս նորա , ՚ի վերայ նեղաց

նորա արկեալ եր զձեռն իմ : Թշնամիք տեառն սաւեցին նմա , եղի ցին ժամանակը նոցա յաշխարհի : Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտութենէ յորենոյ , ՚ի վիմէ մեղը յագեցոյց նոցա : Տանգ ժուկ :

Ա Ա Ա Ս Ո Ս Զ Ա .

Ասոմու յանու :

Կատուած եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց , և ՚ի միջի նոցա դատէր զնոսա : Ոինչև յերբ դատիք անիրաւութեամբ , և ակն առնուը մեղաւորաց : Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ իրաւունք արարէք տնանակին և խոնարհի : Եսպեցուցէք զադքասն և զտնանկ , ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա : Ոչ խմացան և ոչ ՚ի միտ առին , ՚ի խաւարի գնացին և շարժեցան ամենայն հմունք երկրի :

Ես ասացի թէ աստուածք լոիէք , կամ որդիք բարձրելոյ ամեներեան : Դուք աւադիկ որպէս մարդիկ մեռանիք , և որպէս զմի յիշխանոց անկանիք :

Արի աստուած և դատեա զէրկիր,
զի դու ժառանգեսցես զամենայն հե-
թանոս :

Տունքը ըւ գործաց ծլ :



ՍԱՀՄՈՍ 28.

ՕՐԻՆԱԿԻՆ ԱՅՆ ՅԱԿ :

Աստուած ոքեղ նմանիցէ . մի լուր
և մի դադարեր աստուած :
Օք ահա թշնամիք.քո դոչեցին, և ատե-
լիք.քո համբարձին զգլուխս իւրեանց:
Ի վերայ ժողովրդեան .քո խորամանգե-
ցին զգիտութիւն .խորհեցան ՚ի վերայ
սրբոց .քոց և ասացին :
Եկայ.ք սատովկեսցուք զնոսա յազդաց,
և մի յիշեսցի անուն խորայէլի և եւս :
Խորհեցան միաբանութեամբ ՚ի միասին,
վասն .քո ուխտ արարին :
Հանակ.ք եղովմայէցոց և խանայէլա-
ցիք, մովար և հագարացիք :
Վերադ, ամովի, ամաղէկ, և այլաղէիքն
ամենայն բնակչօքն հանդերձ ծուրաւ .

Նաև ասուր եկեալ եր ընդ նոսա . ա-
մենեքեան սորա զօրամիկն եին որ-
դւոցն զովայ :

Արա զնոսա որպէս մադիամ, որպէս
սխարա , որպէս զյարին ՚ի ծործորսն
կիսովին :

Աստակեցան նորա յականս դովբայ , և
եղեն որպէս զազը երկրի :

Արա զիշխանս նոցա որպէս զորէբն ,
զէբն, զզէբէէ , զսազմանա և զամենայն
իշխանս նոցա :

Ոյք ասացին, ժառանգեսուր ՚ի մեզ
զսրբութիւն աստուծոյ :

Աստուած իմ՝ արա զնոսա որպէս զա-
նիւ, որպէս զեղեգն առաջի հողմոյ :

Որպէս հուր զի սյրէ զանտառ, որպէս
բոց զի կիզու զերին :

Եյապէս հապածեսցես զնոսա մրրկաւ
.քո . և բարիութեամբ .քով խոռովշ-
ցուսցես զնոսա :

Եյց զէրեսս նոցա անարդանօք , եւ
խնդրեսցեն զննուն .քո տէր :

Եյաշեսցեն և խոռովշեցին յաւ-իսեանս
յաւիսենից , և ամօթալից կորիցէն :

Ծանիցէն զի անուն .քո տէրէ , և զո-

միայն բարձրեալ ես ՚ի վերայ ամենայն
երկրի :
Տաղաք Ժը:

ՍԱԿՄՈՍ ԶԴ :

Ի խոպարած . ձառն հնյառաց , որբառոցն Արդիաց Աստված :

Որպէս սիրելի են յարկը քո տէր զօ-
րութեանց , ցանկայ և փափաքէ անձն
իմ ՚ի գաւիթս քո :

Ոլրտ իմ և մարմին իմ ցնծասցէ առ
աստուած կենդանի :

Քանզի Ճնճղուկ եղիտ իւր տուն ,
տատրակ զբոյն՝ ուր դիցէ զձագս
իւր :

Աեղան քո տէր զօրութեանց , թագաւ
ռոր իմ և աստուած իմ :

Երանի ամենեցուն որ բնակեալ են ՚ի
տան տեառն . յաւիտեանս յաւիտե-
նից օրհնեսցեն զքեզ :

Երանեալ է այր որոյ օգնութիւն իւր
՚ի քէն է . ելս եդ ՚ի մտի իւրում ՚ի հռ
վիտս տրտմութեան , ՚ի տեղւոջ յո-
րում ուխտեաց :

Զօրհնովթիւն ստասցի որ զօրէնս դնէ .
դնասցէ նա ՚ի զօրութենէ ՚ի զօրու-

թիւն , և երեւեսցի աստուած հրեշ-
տակաց ՚ի սիտիվ :

Տէր աստուած զօրութեանց՝ լուր աղօ-
թից իմոց , ունկն դիր աստուած յա-
կովլայ :

Յնդունելի ես գու մեր . տես աստ-
ուած և նայեա յերեսս օծելց քո
վան զի լսւ է ինձ մի օր ՚ի գաւիթս
քո , քան զՀազարս :

Յնտրեցի ընդ աղը գալ ՚ի տան աստու-
ծոյ , առաւել քան բնականալ ՚ի յար-
կըս մեղաւորաց :

Զողորմութիւն և զՃշմարտութիւն
սիրէ տէր աստուած . զնորհս և ըզ-
փառս տացէ :

Տէր ոչ պակաս առնէ զողորմութիւն
իւր , յայնցաննէ որ գնան յանթծու-
թեան :

Տէր աստուած զօրութեանց . Երանեալ է
այր՝ որ յուսայ ՚ի քեզ :
Տաղաք Ժը:

ՍԱՀՄՈՍ 2Դ.

Ի հասրած . որդուցն իրինց Ասղնու :

Ճաճեցար տէր ընդ երկիր քռ , և գար-
ձուցեր զգերութիւնն յակովլեայ :
Յողեր զանիրաւութիւնն ժողովրդեան
քռ . ծածկեցեր զամենայն մեզս նոցա :
Լուեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս
քռ . դարձար 'ի բարկութենէ սրտ-
մտութեան քռ :

Դարձ առ մեզ աստուած փրկիչ մեր,
և գարձո զսրտմտութիւնն քռ 'ի մէնջ :
Ո՞ի յաւխտեան բարկանար մեզ տէր,
և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քռ ազգէ մին-
չեւ յազգ :

Հաստուած դու գարձեալ կեցուսցեսրզ
մեզ . ժողովուրդ քռ ուրախ եղիցի 'ի
քեզ :

Ճայց մեզ տէր զողորմութիւնն քռ ,
և զփրկութիւնն քռ տուր մեզ :
Լուաք զինչ խօսի տէր աստուած մեր .
խօսեսցիզ լազարութիւնն ժողովրդեան
իւրոյ , առ սուրբս իւր և առ այնո-
սիկ որ գարձեալ են առ նա սրտիւք :
Այսկայն մերձ է առ երկիւղածս իւր

փրկութիւն նորա . բնակիլ վառաց նո-
րա յերկրի մերում :
Ողորմութիւնն և ձմարտութիւն պա-
տահեցին . արդարութիւնն և խաղա-
ղութիւն համբուրեսցին :
Դշմարտութիւնն յերկրէ բուսաւ , ար-
դարութիւնն յերկնից երեւեցաւ :
Տէր տացէ զբաղլութիւնն , և երկիր
մեր տացէ զպտուղ իւր . արդարու-
թիւնն առաջի նորա գնասցէ , դիցէ 'ի
Ճանապարհի զինացս իւր :

Տանիք ժբ . Գործացն իւգ :

ՍԱՀՄՈՍ 2Ե.

Ասղնու 'ի Դաւիթ . Ալբե :

Վոնարհեցո տէր զունկն քռ և լուր
ինձ , զի ազքատ և տնանկ եմ ես .
Պահեա զանձն իմ՝ սուրբ տէր . փրը
կեա զծառայս քռ աստուած իմ՝ որ
'ի քեզ յուսացայ :
Ողորմեա ինձ տէր զի առ քեզ աղա-
ղակեցի զօրհանապաղ . ուրախ արա
զանձն ծառայի քռ , զի առ քեզ տէր
համբարձի զանձն իմ :

Զի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես, բա
զումողորմ առ ամեննեսեան որ կար
դան առ քեզ :

Աւնկն դիր տէր ազօթից իմոց, և նայ-
եա 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց :

Յաւուր նեղութեան իմոց կարդացի
առ քեզ և ըւարինձ :

Ոչ ոք է նման քեզ յաստուածս տէր,
և ոչ ոք է որպէս զգործս քո , կեցո
օամենայն ազգս զօր արարե՛ր եկեւ-
ցեն եւ երկիրպազցեն առաջի քո ,
փառաւոր արասցեն զանուն քո յա-
ւիտեան :

Վեծ ես դու տէր, և առնես պահ-
չելիս, և դու միայն ես աստուած :
Ծրածնորդեա ինձ 'ի ձանապարհի քում
և գնացից 'ի ձշմարտութեան քում, և
ուրախ եղիցի սիրտ իմ երկնչել յա-
նուանէ .քումմէ :

Խոստովան եղեց առ քեզ տէր ասաւ
ուած իմ բոլորով սրտիւ խովլ փառա-
ւոր արարից զանուն քո յաւիտեան :
Վեծ եղեւ 'ի վերայ իմ ողորմութիւն
քո , փրկեցեր զանձն իմ 'ի դժոխոց
ներքնոց :

Սատուած , անօրէնք յարեան 'ի վերայ
իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զան-
ձըն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ ասու
ուած առաջի խրեանց :

Այլ դու տէր աստուած իմ՝ զթած
ես և ողորմած, երկայնամիտ բազում
ողորմ և ձշմարիտ .նայեաց առ իս և
ողորմեա ինձ :

Տուր զօրութիւն ծառայի քո , կեցո
զօրդի աղախնոյ քո , և արա առ իս
նշան բարութեան :

Տեսցեն ատելիք իմ և ամսչեսցեն,
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և միսիթա-
րեցեր զիս :

Տունկ ժկ :

ՍԱՀՄՈՍ ՀՅ.

Ասունու օրնենութեան . որբացն Երիխոյ :

♦ Իմունք նորա 'ի լեառն սուրբ նորա .
սիրե տէր զգրունս սիռմին առաւել
քան զամենայն յարկսն յակովեայ :
Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո ,
ահաւադիլ քաղաքու աստուծոյ :
Յիշեցի զրահաբ և զքարելովն որ ճա-

նաշեն զիս . ահա այլազգիք և ծուր և
ժողովուրդը հնդկաց , սորա եղեն անդ .
Ախովնի ասի մայր և մարդ ծնաւ ՚ի
նմա , և ինքն հիմունս արկ ՚ի նմա
բարձրեալն :

Տէր պատմեսցէ գրովը ժողովրդեան ,
իշխանացս այսոցիկ որ եղեն անդ :
Որպէս զի ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամեւ
նեքեան . որոց բնակութիւն իւրեանց
՚ի քեն է :

Տառապ չ:

ՍԱՀՄՈՍ ԶԷ :

Ի խորարած վասն Անողելեայ ինսպոռութեան , վէ Եր պատութեանն
Աննա ինսպոռութեամբ :

Տէր աստուած փրկութեան խմոյ , ՚ի
առուէ կարդացի և գիշերի առաջն քո .
Ատցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր ,
խոնարհեացի ունկն քո ՚ի խնդրուածսիմ
՞ Զի լրաւ չարչարանօք անձն իմ , և
կեանք իմ ՚ի գժոխս մերձեցաւ . և հաւ
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ որ իջանեն
՚ի գուրք :

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնաւ
իրանի , և ՚ի մեռեալս ազատ :

Որպէս վիրաւորա որ ննջեն ՚ի գերեզ
մանս :

Օսր գուն ոչ միշեցեր , և նոքա ՚ի ձեւ
ուանէ քումմէ մերժեցան :

Եղին զիս ՚ի գրի ներբնումն , ՚ի խաւա
րի և ՚ի ստուերս մահու :

Յիս հաստատեցաւ սրտամութիւնքո ,
զամենայն զբանահաք ածեր ՚ի մերայ իմ
շեռի արարեր յինեն զծանօթմա իմ ,
և եղին զիս նշաւակ իւրեանց :

Պատնեցայ և ոչ ելանէի . աչք իմ տր
կարացան յազքատութենէ :

Եղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ , և
համբարձի առ քեզ զձեռոս իմ :

Ոիթէ մեռելոց առնկյես սքանչելիս ,
կամ բժիշկը յարուցանիցեն՝ խոսսո
վան առնիցին առ քեզ :

Ոիթէ պատմեսցէ որ երբեք ՚ի գերեզ
մանի զողօրմութիւնա քո , կամ զճըչ
մարտութիւնս քո ՚ի կորստեան :

Ոիթէ ճանաչցին ՚ի խաւարի սքան
չելիք քո , կամ արդ արութիւն քո յեր
կիր մոռացեալ :

Ես առ քեզ տէր աղաղակեցի . առաւո
առ աղօթք իմ ժամանեացեն առ քեզ :

Բնդէր տէր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն :
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի ման
կութենէ իմմէ, 'ի բարձրութենէ խո
նարհեցայ և ապշեցայ:

Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո .
արհաւարիք քո խոռովցուցին զիս :
Երջեցան զինեւ որպէս ջուր, զօր ամեւ
նայն պաշարեցին զիս 'ի միամին :
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ
և զջանօթս իմ, վասն թշուառութեան
իմոյ :

Տաղաք ի : Գործոց նրա :

ՍԱՐՄՈՍ ԶԷ.

Խմանութիւն Եմակայ յեւլոյեւացոյ :

Օռողորմութիւնս քո տէր յաւիտեան
օրհնեցից, ազգէ յազգ պատմեցից ըլլ
Ճշմարտութիւնս քո բերանով իմով:
Վսացեր թէ աշխարհս ողորմութեամբ
շննեացի, յերկինս պատրաստ եղիցի
Ճշմարտութիւն քո :
Եղի ուխտ ընտրելոց իմոց, երդուայ
դաւթի ծառայի իմոյ :

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակքո,
շննեցից ազգէ յազգ զամբոռ քո :
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելուաց
քոց տէր, և ճշմարտութիւն քո յեւ
կեղեցիս սրբոց:

Ովէ յամսս որ հաւասարէ քեզ, կամ
ովնանից տեառն յորդիս աստուծոյ:
Վաստած փառաւորեալ է 'ի խոր
հուրդս սրբոց իւրոց, մեծ և ահաւոր
'ի վիրայ այնոցիկ որ շուրջ են զնովաւ:
Տէր աստուծ զօրութեանց, ովնանէ
քեզ. հզօր ես դու տէր և ճշմարտու
թիւն քո շուրջ է զքեւ :

Դու տիրես զօրութեանց ծովու, ըզ
խոռովութիւն ալեւաց նորա դու ցա
ծուցանես :

Դու խոնարհեցուցանես որպէս վիրա
ւորս զամբարտաւանս . 'ի զօրութիւն
բազիք քո յրուեցեր զթշնամիս քո :
Քո են երկինք և քո է երկիր, զաշխար
հըս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր,
զիւսիս և զհարաւ դու արարեր, թա
փօր և հերմոն յանուն քո ցնծասցեն :
Քո է բազուկ և քո է զօրութիւն, զօ
րասցի աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո :

Յարդարութիւն և յիրաւունս հաս
տատեալ է աթոռ .քո .ողբանութիւն
և ճշմարտութիւն գնասցեն առաջի և
րեսայ .քոց :

Երանի ժողովրդեան որ գիտեն զօրհ-
նութիւնս .քո տէր .՚ի լոյս երեսաց .քոց
գնասցեն և յանուն քո ցնծասցեն զօր
հանասպազ և յարդարութեան քում
բարձր եղիցին :

Պարծանիք զօրութեանց մերոց գու ես
և ՚ի կամք .քո բարձր եղիցի եղիւր մեր :
Ի տեսանէ է օգնութիւն սրբոյն իս

բայցէլի թագաւորին մերոյ :

Յայնժամ խօսեցար աեւլեսմբ ընդ որ
դիս .քո և սասցեր .եղից զօդնութիւն
՚ի վերայ հզօրին , և բարձր արարից
զընորեալն ՚ի ժողովրդենէ իմնէ :

Դաի զդաւիթ ծառայ իմ , իւղով սրբ
բով իմով օծի զնա :

Զեռն իմ ընկալցի զնա , և բազուկ իմ
զօրացուսցէ զնա :

Ո՞ի մեղիցէ նմա թշնամի , և որդի անօ-
րէնութեան մի չարչարեացէ զնա :
Ճարից առաջի նորա զիթշնամիս նորա .և
զատելիս նորա ՚ի պարտութիւնանեցից :

Նշմարտութիւն և ողբանութիւն իմ
ընդ նմա , և յանուն իմ բարձր եղի-
ցի եղիւր նորա :

Եղից ՚ի ծովու զձեռն նորա , ՚ի վերայ
դետոց զաջ նորա :

Կա կարդացէ առ իս՝ հայր իմ ես գու ,
աստուած ընդունելի փրկութեան իմց :
Լս անդրանիկ արարից զնա , և բարձր
քան զամենայն թագաւորա երկրի :
Յաւիտեան պահեցից նմա զօրդրմու-
թիւն իմ , և ուխտ իմ հաւատարիմ
ընդ նմա :

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտե-
նից զզաւակ նորա , և զամդոռ նորա
որպէս զաւուրս երկնից :

Թէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ ,
և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալէ
Թէ զարդարութիւնա իմ անհրագեսցեն ,
և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն :
Ճարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս
նոցա , տանջանօր զանիրաւութիւնս
նոցա :

Շայց զըլօրմութիւն իմ ոչ արդելից ՚ի
նոցանէ . և ոչ նենդեցից ճշմարտու-
թեան իմում , և ոչ անարդեցից զուիու-

իմ, և ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ՝
զայն ոչ արհամարհեցից :

Ո՞ի անդամ երդուայ ՚ի սրբութիւն իմ,
թէ դաւթի ես ոչ ստեցից :

Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ , և
ամժոռ նորա որպէս արեգակն առաջի
իմ, որպէս լուսին զի հաստատեալ է
յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յեր-
կինս :

Իսկ արդ դու մերժեցեր և անարդե-
ցեր, և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո :
Դարձուցեր զուխտ ՚ի ծառայէ քում
մէ . պղծեցեր յերկիր զարբութիւն
նորա :

Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա ,
և եղիր զամուրս նորա ՚ի դողումն :
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանա-
պարհին . եղեւ նա նախատ դրացեաց
իւրոց :

Բարձր արարեր զաջ նեղաց նորա , և
ուրախ արարեր զամենայն թշնամիս
նորա :

Դարձուցեր զօգնութիւն ՚ի սրոյ նորա,
և ոչ ընկալար զնա ՚ի պատերազմի :
Ենարդեցեր զարբութիւն նորա , զա-

թոռ նորա յերկիր կործանեցեր :
Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց
նորա , և հեղեր զնովաւ զամօթ :
Մինչեւ յերբ դարձուցանես զերեսս
քո իսպառ . բորբոքեսցի որպէս հուր
բարկութիւն քո :

Իսկ արդ յիշեա տես՝ ովլէ իմ հան-
գիստ . միթէ ՚ի զուր ինչ ստեղծեր զա-
մենայն որդիս մարդկան :

Ովլէ մարդ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ ըզ-
մահ , կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի
ձեռաց գժոխոց :

Ուր են ողորմութիւնք քո տէր առա-
ջնիք , զոր երդուար դաւթի ճշմար-
տութեամիք քովլ :

Յիշեա զնախատիին ծառայի քո , զոր
ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց :

Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր ,
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո :

Օրհնեալ տէր աստուած յաւիտեամս

յաւիտենից . եղիցի եղիցի :

Տունք իլ :

Կամոնս Գորդոս է : Սազմոն ժշ ,
Տունք միլ :

Հայուն անուն անուն անուն անուն
Հայուն անուն անուն անուն անուն

ՕՐԵՆԻՄԻՒՆ ԽՍԱՅԵԱՑ ՄԱՅԳԱՐԵՒ

ԳՅԵՒ 12.

Կ պիշերաց կանխէ հոգի իմ, առաւօտ
առնել առ քեզ աստուած :

Վասն զի լցո են հրամանիք քո ՚ի վերաց
երկրի . ուսարութ զարդարութիւն
բնակիչք երկրի :

Կարկեցաւ ամարդրիշտն, և ոչ եւս ուս
ցի առնել յերկրի զարդարութիւն
ճշմարտութեան :

Բարձցի ամարդրիշտն յերկրէ, և մի տես
ցէ զիառս աստուծց :

Տէր բարձր ես և բաղուկ քո հզօր, և
նոքա ոչ դիտացին :

Ծանիցեն ամանչեսցեն և նախանձ անկ
ցի անխրատ ժողովրդեան . եւ արդ
սուր զթշնամիս քո կերիցէ :

Տէր աստուած մեր տուր մեզ զիալա
ղութիւն քո, զի լատ ամենայն դոր
ծոց մերոց հատուցաւ մեզ :

Տէր աստուած մեր ստացիր զմեզ, զի
բաց ՚ի քէն զայլ ոք ոչ դիտեմք, և զա
նուն քո անուանեմք զօրհանապազ
խակ արդ մեռեալք զկենդանութիւն

այլ ոչ տեսանիցեն, եւ ոչ բժիշկը
յարուցանիցեն :

Վասն այնորիկի ածեր հարեր սատակե
ցեր, ջնջեցեր զամենայն արու մա
նուկ նոցա :

Յաւել տէր զար ՚ի վերաց չարի նոցա,
և ած զար ՚ի վերաց անօրինաց երկրի :

Տէր ՚ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ զի
փոքր մի նեղութիւն է խրատ քո ՚ի
վերաց մեր :

Ուրպէս երկունք յուց զի հասեալ իւ
ցեն ժամանակ ծննդեան, և առ ցաւս
իւր ճշիցէ :

Եյնպէս եղեաք սիրելոց քում, յահ
և յերկիւղ քո յլացեալք երկնեցաք,
և ծնաք զնոգի փրկութեան քո :

Ոչ եւս կործանեսցութ մեք, այլ կոր
ծանեսցին բնակիչք երկրի :

Յարիցեն մեռեալք, կանգնեսցին ամեւ
ներեան որ եղեալ են ՚ի գերեզմանս,
օարթիցեն ցնծասցեն և ուրախ եղի
ցին դադարեալք յերկրի :

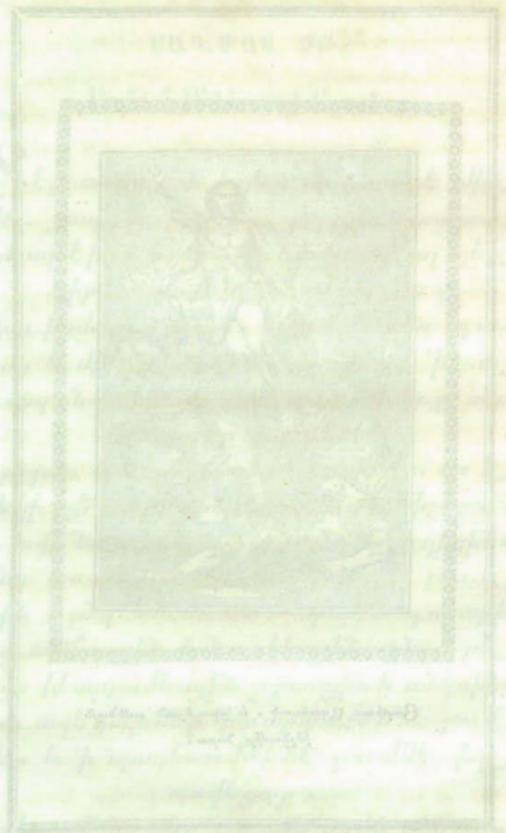
Վասն զի ցօղդ որ ցօղէ ՚ի քէն այդ
բժշկութիւն է նոցա, բայց երկիզն
ամարդրշտաց սատակեացի :

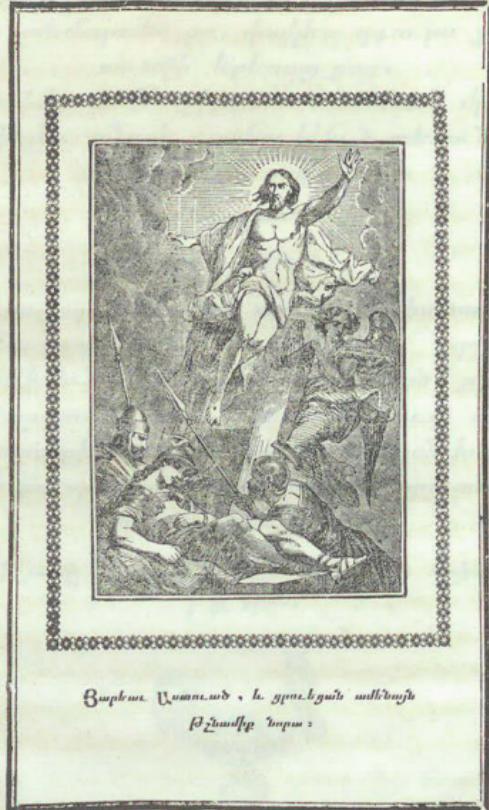
Խոյս տուր ժողովուրդ իմ, գնա մուտ
ի շոեմարանս քո, փակեա զդուրս քո
առաջի երեսաց քոց :
Փախիր և թաքիր առ ժամանակ մի,
մինչեւ անցցէ բարկութիւն տեառն :
Փառք հօր և որդւոյ և :

ՄԱՂԹԱՆ Ք

Խալազութեանց տուող քրիստոս,
զխազազութիւն և զերկնային ողոր
մութիւն քո պարգևեայարարածս քո :
Վարդասէր տէր վասն պրուհւոյ ա
նարատի մօր քո և կուսի, և վասն խալ
չի քո պատուականի ընկալ զաղաշանս
մեր և կեցո զմեզ :

Օ չարողն և զաղուն Դ վերջն Երանեալ իսկանդան Գոյշե
Դ 36 Երեսն :





ՍԱԴՄՈՍ ԶԹ :

Եղբակ ՚ Մոհկու յայրն Շպուծոյ :

Տեր ասպաւեն եղեր մեր ազգե մինչ
 չեւ յազգ . մինչեւ Երիմը հաստաւ
 տեալ էին , և մինչեւ ստեղծեալ զեր
 կիր և զամենայն տիեզերս :
 Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս գու
 ես , և մի դարձուցաներ զմնդր ՚ի տա
 ռասպանս , և ասայեր՝ դարձարուք առ
 խ որդիք մարդկան :

Հաղար ամ յաչս տեառն որպէս օր եւ
 րեկի զի անց , որպէս պահ մի զիշերոյ .
 և ամք նոյցա անարդութեամբ եղիցին :
 Ծնկ առաւօտս որպէս դալարի բուս-
 ցին , ընկ առաւօտս որպէս դալարի
 զրւարձացին և ծաղկեսցին . ընկ երե-
 կոյս ժարշամեսցին չորտացին և անկցին :
 Նուազեցաք մեք ՚ի բարկութենէ քում
 մէ , և ՚ի սրտմութենէ քումմէ իսր

ոռվեցաք :

Եղիր զմեզս մեր առաջի քո , և զիեանս
 մեր ՚ի լոյս երեսաց քոց :

Վմենայն աւուրք մեր նուազեցան, և
՚ի բարկութենէ քումմէ խովեցաք:
Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որ
պէս սարդի, եւ թիւ աւուրց ամաց
մերոց ՚ի նոսա եօթանասուն ամ:
Կարս թէ առաւել եւս ուժուուն ամ,
որ ինչ աւելի քան զայն՝ ցաւօք և հետ
ծութեամբ :

Վկն ՚ի վերայ մեր հեծութիւն և խը-
րատեցաք . խակ արդ ՞ գիտասցէ զզօ-
րութիւն բարկութեան քո, կամ յա-
հէ քումմէ զսրտմութիւն քո հա-
մարեսցի :

Ելապէս ցոյց ինձ զաջ քո, և որ խո-
նարհ են սրտիւք զիմաստութիւնս քո:
Դարձ տէր՝ մինչեւ յերբ, միսիթարեա
՚ի ծառայս քո:

Եցաք առաւօտու ողորմութեամբ քո,
ցնծացաք և ուրախ եղաք զամենայն
աւուրս կենաց մերոց :

Ուրախ եղաք գիտանակ աւուրցն որ
խոնարհ արարին զմեզ, և ամացն յորս
տեսաք զչարչարանս :

Հայեա տէր՝ ՚ի ծառայս քո և ՚ի գործս
ծեռաց քոց, և առաջերդեա որդւոց

նոցա . եղիցի լոյս տեսառն աստուծոյ
՚ի վերայ մեր :
Օգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ՚ի
մեղ տէր, զզործս ձեռաց մերոց յա-
ջողեա մեղ:
Տանիք ժլ :

ՍԱՀՄՈՍ Դ.

Օրէնութիւն Գովանեան ՚ի Դասին :

Ու ընակեալն է յօգնութիւն բարձ-
րելց, ընդ հովանեաւ աստուծոյ յեր-
կինս հանգիցի :
Եսասցէ տեառն՝ ընդունելի իմ ես, ա-
պաւէն իմ աստուած եես յուսամ՝ ինաւ:
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին,
և ՚ի բանից խոնովութենէ :

Իթիկնամեշան իւր ընկալի գ.քեզ, ՚ի
հովանի թեւոց նորա յուսացիս :
Որպէս զզէն շուրջ եղիցի զքեւ ճըշ-
մարտութիւն նորա :

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի,
և ոչ ՚ի նետէ որ թուչի ՚ի տուէ :
Յիդէ որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի գայյժակէ
զութենէ գիւի ՚ի հասարակ աւուր:
Ննկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք, և

բիւրք ընդ աջմէ քումմէ , որ առ
քեզ ինչ ոչ մերձեսցին :
Խայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու ,
զշատուցումն մեղաւորաց տեսցես ,
զի դու տէր յոյս իմ ես :
Օքտրձրեալն արարեր .քեզ ապաւեն .
ոչ հասցեն առ քեզ չափ , տանջանք
մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս .քո :
Ճրեշտակաց խրոց պատուիրեալ է
վասն .քո ՚ի պահել դքեզ յամենայն
ճանապարհս .քո :
Իքազուկս խրեանց ընկացլին զքեզ ,
զի մի՛ երբէք հարցես գքարի զոտն .քո :
Ի վերաց իմից և .քարբից զնասցես
դու .առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և
զիլիշապն :

Քանզի յիս յուսացաւ և փրկեցից զնա .
հովանիեղէցնմա , զիծանեաւ զանոնիմ
կարդասցէ առ յիս և ես լուսց նմա , և
առ նմա եղէց ՚ի նեզութեան :
Գրկեցից՝ փառաւոր արարից զնա , եր
կայն աւուրբք լուսցից , և ցուցից նը-
մա զփրկութիւն իմ :

Տաշք ժ.:

ՍԱՐՄՈՍ Դ.Ա .
Սալին օրնութեան , առուր լուսակաց ՚ի Դատիլ .
Բարի է խոստովան լինել տեշառն , սաղ
մոս ամել անուան քում քարձրեալ :
Պատմել առաւօտու զողորմութիւնն
քո , զշմարտութիւնն քո ՚ի գիշերի :
Տանեալքաւ սալինաարաննաւ , ՚ի ձայն
օրհնութեան զովել :

Աւրախս արարեր զիս տէր յարարածս
քո , և ՚ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց:
Որպէս զի մեծ են գործք .քո տէր ,
և յոյժ խոր են խորհուրդք .քո :
Նյոր անդդամ զայս ոչ ծանիցէ , և ան
միտն զայս ոչ առնու .՚ի միտ :
Ի բուսանել մեղաւորաց որպէս խոտ ,
՚ի ծաղկել այնոցիկ ոյք գործեն զանօ-
րէնութիւն :

Սատակեսցին յաւխտեանս յաւխտենից .
և դու բարձրեալ ես յաւխտեանս տէր :
Զի ահա թշնամիք .քո տէր , զի ահա
թշնամիք .քո կորիցեն . ցրուեսցին աշ
մենէքեան որ գործեն զանօրէնութիւն :
Բարձր եղիցի որպէս զմիե զջերուի եղ .
ջիւր իմ , և ծերութիւն իմ ՚ի ձեթ
պարտութեան :

Ասուս ակն իմ՝ ի թշնամիս իմ, որ
յարուցեալ են՝ ի վերայ իմ չարու-
թեամբ, ինսա ըստիցէ ունկն իմ։
Արդարք որպէս զարմաւենիս ծաղկես-
ցին, որպէս մայրը լիբանանու բա-
զումբ եղեցին։

Տնկեալը եղեցին՝ ի տան տեսաւն, ի
գաւիթս աստուծց մերց ծաղկեսցին։
Եւս և բազումբ եղեցին՝ ի ծերութիւն
պարարատութեան, գիրգը և փափուկը
եղեցին՝ ի պատմել, ուղիղ է աէր առ-
տուած մէր, և ոչ գոյ ինմա անիրա-
ւութիւն։

Տանը ժդ գործառ եաւ,

ՍԱԿՄՈՍ ԴԲ.

Յօն առաջն շբալու, յո հաստաբեցաւ երիբ. օհնաւին գովասթեան ի Դասին։

Sէր թագաւորեաց վայելութիւն
զգեցաւ, զգեցաւ տէր զօրութիւն
մնդ մէջ խւր ածաւ։
Հաստատեաց զաշնարհ՝ զի մի սասա-
նեսցի, պարասատ է ամժու քո ի ըս-
կըզանէ յաւիտեանս դու ես։

Ամբարձան դետք տէր, և համբազ-
ձին գետք զձայնս խւրեանց, յարիւ-
ցեն դետք ի գնացս խւրեանց։
Ի ձայնէ ջուրց բազմաց սրանչելի ե-
ղեն զլօսանկը ծովու։
Որոնչելի ես դու տէր ի բարձունա-
վկայութեանց քոց մէք յցժ հաւա-
տուցաք։
Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր,
մնդ երկիցին տւուրս։

Տանք աւ

ՍԱԿՄՈՍ ԴԲ.

Ասուն ի Դասին և ըստաշնանին։

Աստուած վրէժինդիք տէր, աստուած
վրէժինդիքիր յայտնեցար։
Բարձր լիր որ դասիս զերիիր, հասու-
զհասուցումն ամբարտաւնից։
Վիհչեւ յիրը մեղաւորք տէր, մինչ-
չեւ յիրը մեղաւորք պարծեացին։
Բարբառեալ խօսեացին զանիրաւու-
թիւն, խօսեացին ամեներեան որ գոր-
ծեն զանօրինութիւն։
Զժողովուրդ քո տէր խոնարհ արայ-
քին, և զժառանդութիւրոց չարչարեցին։

Օմյրին և զպանդուխտն սպանին, զորք
սըն կոտորեցին, և ասացին ոչ տեսանէ
զայս տէր, և ոչ ՚ի միտ առնու առ
տուած յակովը :

Խմացարտւք անզգամք ժողովլոց, և
անմիտք մինչեւ յե՞րբ ոչ առնուք ՚ի միտ
Որպէս զի թէ որ անկեաց զունին՝ ին
քըն ոչ լուիցէ, կամ որ ստեղծ զակն՝
ինքն ոչ տեսանիցէ,

Ո խրատէն զազինս, որպէս թէ ոչ
յանդիմանեցէ, ո ուսուցանէ մարդոց
զգիտութիւնն . տէր ձանաչէ զիսոր
հուրդս մարդկան զի են ընդունայն :
Երանի մարդոց զօր խրատես դու տէր,
և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նման
ջածուցանես դու նմա զաւուրսն չա
րութեան, մինչեւ փորեսցի խորխու
րատ մեղաւորի:

Ոչ մերժէ տէր զժողովուրդ իւր, և ըզ
ժառանգութիւնիւր ոչ առնէ անտես
Ոինչեւ դարձցին իսաւունք յարդա
րութիւնն, ընկացլին զնա ամենէքեան
որ ուղիղ են սրտիւր:
Ո յարիցէ ընդ իս ՚ի վերայ չափաց .
կամ ո հաւասարեսցէ ինձ ՚ի վերայ

այնոցիկ որ զործեն զանօրէնութիւնն
թէ ոչ տեսառն օգնեալ էր ինձ, փոքր մի
եւս և բնակեալ էր անձն իմ ՚ի գժոխսա
Եթէ ասէի թէ ահա սասանեցան ոտք
իմ, ողորմութիւն քո տէր օգնէր ինձ:
Շատ բազում ցաւոց սրտի իմոյ, միշտ
թարութիւնն քո ուրախ առնէր զանձնիմ
Ոի՞ հաւասարեսցէ քեզ աթոռ անօրէն
նութեան . ո պատճառէ զվաստակս

ընդդէմ հրամանի :

Որսացան զանձն արդարոց, և զարիւն
անբիծ պարտաւոր առնէին:
Եղեւ տէր ապաւէն իմ, աստուած
օգնական յուսոյ իմոյ :

Հատուսցէ նոյցա տէր ըստ անօրէնու
թեան նոյցա, ըստ չարութեան նոյցա
կործանեսցէ զնոսա տէր աստուած մեր:

Տանգ իս:

ՍԱՐՄՈՍ Զ.Դ.

Օրէնութեան Գովութեան ՚ի Դասին :

Եկայք ցնծացուք ՚ի տէր, աղաղակես
ցուք առ աստուած վրկիչ մեր :
Կանիսեսցուք առաջի նորա խոստվիս
նութեամբ, սաղմոսիւք աղաղակես
ցուք առ նա :

Աստուած մեծ է տէր, թագաւոր մեծ
՚ի վերայ ամենայն երկրի :

Ի ձեռք նորա են ամենայն տիեզերը
Երկրի, բարձրութիւնք լեռանց նորա են:
Նորա է ծով և նա արար վնաս, և զցա
մաք ձեռք նորա ստեղծին :

Եկայք երկիրապարցուք նմա, անկցուք և
լոցցուք առաջի տեառն արարչին մերոց:
Կա ինքն է տէր սասաւած մեր, մեր
ժողովուրդք ձեռին նորա, եւ խաշն
արօտի նորա:

Եյօր եթէ ձայնի նորա լոյցէք, մի
խատացուցանէք զայրաս ձեր որսպէս ՚ի
դառնութեան :

Յաւուրն փորձութեան յանապատի,
ուր փորձեցին զիս հարրն ձեր . քըն-
նեցին զիս և տեսին զգործս իմ զըս-
ուասուն ամ:

Զանացայ ընդ աղդին ընդ այնմիկ և
ասացի՝ միշտ մօլորեալ են սրտիւք, և
նորա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ:
Որպէս երդուայ ՚ի բարկութեան ի-
մում, թէ մոցեն ՚ի համեդիստ իմ:
Տանք ժը Գորզաց լը,

Սևատոս Դ. Ե.

Աղջու ՚ի Դասին. ՚ի ժամանակի վկանարկն վնացաւ :

(Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր.
օրհնեցէք զտէր ամենայն երկիր:
Օրհնեցէք զտէր, և օրհնեցէք զանուն
նորա . աւետարաննեցէք օր ըստ օրէ
զփրկութիւն նորա :

Պատուեցէք ՚ի հեթանոսս զփառս նորա,
յամենայն ժողովուրդ զըրանչելիս նորա:
Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ, ահար-
կու է նա ՚ի վերայ ամենայն կոոյ :
Ամենայն կուռք հեթանոսաց գեւրէ են,
և տէր զերկինս արար:

Խոստովանութիւն և վայելըութիւն է
առաջի նորա . սրբութիւն և մեծ-
վայելըութիւն է ՚ի սրբութեան նորա:
Վատուցէք տեառն տոհմք ազանց,
մատուցէք տեառն զփառս և զսատիւ,
մատուցէք տեառն զփառս անուան
նորա :

Եռէք պատարագս և մտէք ՚ի սրահս
նորա, երկիրապարէք տեառն ՚ի գա-
ւիթս սրբութեան նորա, և խոռովացի
յերեսաց նորա ամենայն երկիր :

Ասացէք ՚ի հեթանոսա՝ թէ տէր թա-
գաւորեաց, հաստատեաց զախարէ
զի մի սասանեսցի, եւ դատի զժողո-
վուրդս ուղղութեամբ :

Ուրախ եղիցին երկինք և ցնծասցէ-
երկիր, զուարձաացի ծոլլիւ իւրով.
ցնծասցենդաշտք և ամենայն որինոսա-
հայնժամ ցնծասցեն ամենայն ծառը
անտառի յերեաց տեառն զի դայ,

և դայ նա դատել զերկիր :

Դատի գտիեցրս իրաւամբը, և զժո-
ղովուրդս ամենայն ճշմարտութեամբ

իւրով :
Տանիք յու:

ՍԱՆՄՈՍ Պ.Զ.

Ասողո՞ն ՚ի Դատի ՚ի ծառանի չ երիբն հասպագեցա :

Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր .
ուրախ եղիցին կղզիք բարումք :
Եմա և մէգ շուրջ է զերովա . յիրա-
ւունս և յարգարութիւն ուղղեալ
է ամթու նորա :

Հուր առաջի նորա գնացէ, այրեսցէ
շուրջ զժշնամիս նորա :

Երեւեցան փայլատակունք նորա տիե-
զերաց . ետես և սասանեցաւ երկիր :

Երինք ողպէս մոմ հալեսցին յերեսաց
տեառն . յերեսաց տեառն ամենայն
երկիր :

Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւնն
նորա . տեսին ամենայն ժողովուրդք
զիառա նորա :

Վմաշեսցեն ամենեքեան որ երկիրսպա-
գանեն կոոց, և ոյք պարձին ՚ի գլ-
րօշեալն իւրեանց :

Երկիրսպագցեն նմա ամենայն հրեշտակը
նորա, զի լուաւ և ուրախ եղեւ սիոն,
և ցնծասցեն դսաերք յուգայ վասն ի-
րաւանց քոց տէր :

Զի գու բարձրեալ ես ՚ի վերայ ամե-
նայն երկիրի, յոյժ բարձրացար ՚ի վերայ
ամենայն կոոց :

Ոյք սիրէք զտէր ասեցէք զարութիւն.
պահէ տէր զանձինս սրբոց իւրոց, ՚ի
ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա :

Ես ծագեաց արդարոց, ուղղոց պտից
եղեւ ուրախութիւն :

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր, խոս
տովան եղերուք միշտակի պրու-
թեան նորա :

Տանիք յու:

ՍԱՂՄՈՍ ԴԵ.

Ապանս ՚ Դաւակին . օբնութիւն :

Օրհնեցէք զնուր յօրհնութիւն նոր,
զի սքանչելիս արար :
Փրկեաց զնա տջիւր, և բազուկ սուրբ
իւր :

Եցոյց տէր զիրկութիւն իւր, առաջի
ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր:
Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զյա-
կովը, ճշմարտութեամբ իւրով զառնեն
խրայէլի . և տեսին ամենայն ծաղք
երկիր զիրկութիւն աստուծոյ մերոյ:
Վզաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր,
օրհնեցէք ցնծացէք և սաղմաս ասացէք:
Վաղմաս ասացէք աստուծոյ մերում
օրհնութեամբ, օրհնութեամբ և ՚ի
ձայն սաղմասաց :

Ի ձայն օրհնութեան կուածոյ փողը՝
օրհնութեամբ ցնծութեամբ, եւ ՚ի
ձայն եղջեր փողը, և աղաղակեցէք ա-
ռաջի ժագաւորին տեառն :

Խոռվեսցի ծով լրիւ իւրով, տիեզերը
և ամենայն բնակիչը նորա, և գետք
ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ :

Երինք ցնծացէն առաջի տեառն զի
դայ, և հասեալէ տէր ՚ի դատելզերկիր:
Դատի զաշւարհս արդարութեամբ,
զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ :

Տանիք Ճ : Գործառ Ա :



ՍԱՂՄՈՍ ԴԵ.

Ապանս ՚ Դաւակին :

Տէր ժագաւորեաց՝ բարկացան ժո-
ղովուրդք . որ նստի ՚ի բրովբէս՝ սա-
սանեցաւ երկիր:

Տէր ՚ի սիովն մեծ է, և բարձր է ՚ի
վերայ ամենայն ժողովրդոց:
Խոսանվան եղիցուք անուան քում մե-
ծի, զի ահաւոր և սուրբ է, և պա-
տիւ ժագաւորի զիրաւունս սիրէ :
Դու սպարասաւցեր զուղղութիւն,
զիրաւունս և զարդարութիւն յա-
կովը դու արարեր :
Շարձր արարեք զուր աստուած մեր,
երկիրագեք պատուանդանի ցուից նո-
րա զի սուրբ է :
Վոլսէս և ահաւովն երիցունք նորա,

սամուել ընդ այնոսիկ որ կարդան
զանուն նորա :

կարդային առ տէր և նա լսէր նոցա ,
և ՚ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա :
Գահէին զվլայութիւն նորա , և զհըր
բամանս զոր ետ նոցա :

Տէր աստուած մեր գու լսէիր նոցա .
աստուած գու քաւիչ լինէիր , վրէժ
խնդիր ՚ի վերայ ամենայն գործոց նոցա :
Բարձր արարէք զտէր աստուած մեր .
երկիրապագէք ՚ի լեառն սուրբ նորա ,
զի սուրբ է տէր աստուած մեր :

Տաշիք Ժ :

ՍԱՀ ՄՈՍ Ղ.Թ.

Ասովնո խոսքովանութեան ՚ի Դատիի :

Վզալակեցէք առ տէր ամենայն երկիր ,
ծառայեցէք տեառն ուրախութեամբ :
Վտէք առաջնորա ցնծութեամբ , ծաւ
ներուք զի նա է տէր աստուած մեր :
Նա արար զմեզ և ոչ մեր էաք , մեր
ժողովուրդը և խաչն արօսի նորա :
Վտէք ընդ գրունս նորա խոստովա
նութեամբ , եւ օրհնութեամբ ՚ի
յարկա նորա :

Խոստովան եղերուք տեառն , և օրհն
նեցէք զանուն նորա :

Քաղցր է տէր՝ յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա . ազգէ մինչեւ յազդէ
ճշմարտութիւն նորա ,
Տաշիք Ղ :

ՍԱՀ ՄՈՍ Ճ .

Ասովնո ՚ի Դատիի :

Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհն
նեցից զքեզ տէր . սաղմոս ասացից
և ՚ի միտ առից :

Ճանապարհ անբիծ մինչեւ եկեսցէ
առ իս , զի գնայի ես յանբծութեան
սրտի իմոյ ՚ի մէջ տան իմոյ :
Ոչ եղի առաջի աշաց իմոց իրս անիրա
ւութեան . ոյք առնէին զուրացու
թիւն առեցի :

Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր
սրտիւ , խոտորել յինէն անզգամին և
ես ինչ ոչ փոյթ առնէի ,
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ , զնա
բացէ ՚ի բաց հալածէի :
Որ ամբարտաւան էրաչօք և աղահ սըր
տիւ , ընդ նմա և հաց ոչ ուտէի :

Աչք իմ՝ ի հաւատացեալս երկրի, զի
նստցին նորա ընդ իս:

Որ դնայր՝ ի ճանապարհ անբիծ, նա
պաշտէր զիս:

Ոչ բնակէր՝ ի մեջ տան իմոց՝ որ առներ
զամբարտաւանութիւնն. որ խօսէր զա
նիրաւութիւնն չէր աջողեալ նմա ա
ռաջի աջաց իմոց:

Ինդ առաւօսս սպանանեի զա մենայն
մեզաւորս երկրի, սպանակեցից՝ ի քազաւ
քի տեսաւն զամեննեաւան որ գործեն
զամորէնութիւնն:

Տանց ժ: Գործաց եւ:

ՍԱՀՄՈՍ ՃԱ.

Ազիւ ուրիշ. իրեւ յանձնացի՝ առաջի Տեսան սկզբային
վերընուծն իւր:

Sէր լուր ազօթից իմոց, ազաղակ իմ
առ քեզ եկեացէ, մի գարձուցաններ
զերեսս քո յինձնն:

Յաւուր նեզութեան իմոց խոնարհեւ
ցո առ իս զունին քո, յօրում աւուր
կարդամ առ քեզ վաղվաղակիլուր ինձ:
Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ:
և ոսկերք իմ որպէս խոխիւ չորսցան:

Հարաւ յիս որպէս խոտ և ցամաքեց
ցաւ սիրտ իմ. մուացայ ուտել զիաց
իմ՝ ի ճայնէ հեծութեան իմոյ:

Կցեցաւ ոսկի իմ՝ ի մարմին իմ: նմանեց
զի ես հաւաբան յանապատի:
Եղէ ես որպէս բու յաւերակի, արնեց
ցայ և եղէ որպէս ճնճղուկ միայն՝ ի
տամիս:

Վախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհաւ
նասպաղ, և գովիչը իմ ինեւ երդնութիւն
օմնիիր որպէս հաց կերայ, և զլմազելի
իմ արտասառոք խառնեցի:

Յերեսաց բարկութեան սրտմտու
թեան քո, զի զու բարձրացուցեր և
խոնարհեցուցեր զիս:

Աւուրք իմ որպէս հովանի մացին, և
ևս որպէս խոտ ցամաքեցայ:

Դու տէր յաւիսեան կաս, և յիշատակ
քոյ ազգէ մինչեւ յագի:

Դու յարուցեալ գթասցիս՝ ի վերայ սիւ
ովիի, ժամանակ գթալց նորա հասեալ
է ժամ:

Հաճեցան ծառացք քո ընդ բարինս
նորա, և ՚ի հող նորա գթասցեն:
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քում:

մէ , և ամենայն թագաւորք Երկրի 'ի
փառաց քոյ :

Ենէ տէր զսխովն , և Երեւեսցի փա-
ռօք իւրովք 'ի նմա :

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց , և
ոչ արհամարհեաց զիսնդրուածս նոցա :

Վրեսցի այս յազդ այլ ժողովուրդ զոր
ստացեալ է՝ օրհնեսցէ զսեր :

Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբութե-
նէ իւրմէ , տէր յԵրկնից յԵրկիր հայ-

եցաւ :

Խոել զհեծութիւն կապելոց , և ար-
ճակիւլ զրդիս մահապարտաց :

Պատմել ՚ի սխովն զանուն տեառն , և
զօրհնութիւնս նորա յերուսալէմ :

Ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին , և թա-
գաւորաց ծառայել տեառն :

Պատասխանի ետ նմա 'ի ճանապարհի
զօրութեան իւրոյ . զնուազութիւն

աւուրց իմոց ասա ինձ , և մի՛ հաներ
զիս 'ի կեռ աւուրց իմոց զի յազդէ յազդ

են ամք քո :

Ա սկզբանէ տէր զհիմունս Երկրի հառ-
տաստեցեր , և գործք ձեռաց քոյ Եր-

կինք են :

Նորտ անցանեն և գու կաս և մնաս
յաւիտեան :

Ոմեներեան որպէս ձորձս մաշեսցին ,
որպէս վերարկուս փոխեսցւս զնոսա
և փոխեսցին :

Բայց գու նոյն իսկ ես , և ամք քո ոչ
անցանեն . որդիք ծառայից քոյ բնա-
կեսցեն 'ի նմա , և զաւակին նորա յաւի-
տեան աջողեսցի :

Տաճք իւլ :

ՍԱԴՄՈՍ ՃԲ.

Ասման 'ի Գառիկ :

Օրհնեա անձն իմ զուէր , և ամենայն
ուկերը իմ զանուն սուրբ նորա :

Օրհնեա անձն իմ զուէր , և մի՛ մոռա-
նար զամենայն տուրս նորա :

Ոքաւէ զմեզմ քո , բժշկէ զամենայն
հիւանդութիւնս քո :

Ոփրկէ յապականութենէ զկեանս քո ,
պասկէ զքեզ ողորմութեամբ և գը-
թութեամբ :

Ո լու 'ի բարութենէ զցանկութիւն
քո , որպէս արծուի մանկութիւն քո :

Ունէ ողորմութիւնս տէր , և իրաւունս
ամենայն զրկելոց :

Եցոյց տէր զՃանապարհս իւր մովսէւսի, և որդւոցն խրայելի զկամն իւր զթած ողղումած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ:

Ոչ խսպառ բարկանայ տէր, և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս:

Ոչ ըստ մեզս մեր արար մեզ, և ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց մեզ: Այլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց տէր զողղումութիւն իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց: Որչափ հեռոփ են արեւելք յարեւմը, այնպէս հեռոփ արար ՚ի մենջ զանօրէնութիւնս մեր:

Որպէս գթայ հայր ՚ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս գթացաւ տէր յերկիւղածս իւր:

Զի նա զիտաց զտեղծուածս մեր, և յիշեաց թէ հող եմք:

Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուլը իւր, որպէս ծաղղեկ ՚ի վայրի այնպէս ծաղղեկ: Ծնչէ ՚ի նմա հողը և ոչ է, և ոչ եւս երեւի տեղի նորա:

Բայց ողղումութիւն տեառն յաւիւտեանս յաւիտենից ՚ի վերայ երկիւ-

ղածայ իւրոց, և արգարութիւննոր որդւոց մինչեւ յորդիս: Որ պահէն զուխսոս նորա, յիշեն ըզ պատուիրանս նորա և առնեն զնա: Տէր զերկինս պատրաստեաց աթոռ իւր, արքայութիւննորա ամենեցուն տիրէ:

Օրհնեցէք զտէր ամենայն հրեշտակէ նորա, հզօքք զօրութեամբ որ առնեք զբան նորա, լսել ձայնի պատգամաց նորա:

Օրհնեցէք զտէր ամենայն զօրութիւննորա, պաշտօնեայք և արարողք կամոց նորա:

Օրհնեցէք զտէր ամենայն գործք նորա, ընդ ամենայն տեղիս է տէրութիւննորա, օրհնեա անձն իմ զտէր:

Տաշոք իր, Գործաք իր,



ՍԱՐՄՈՍ ՃԳ:

Ասդու ՚ի Դասին. ՚ի վերայ աշխարհագործ արտածոց:

(Օ)րհնեա անձն իմ զտէր, տէր աստուած իմ մեծ եղեր յոյժ:



Խոստովանութիւն և մեծ վայելութիւն
զգեցար, արկար զլցս որպէս զօթոց,
ձգեցեր զերկինս որպէս խորան, և
յարկար ՚ի վերայ ջուրց զվերնայարկս
նորա :

Ո դնէ յամաս զգնացս իւր, և շրջի նա
՚ի վերայ թեւոց հողմոց,
Ո արար զշրեշտակս իւր հոգիս, և ըզ
պաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզելց:
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ հաստա
տութեան իւրց, մի սասանեսցի յաւ
ւիտեան :

Խորք որպէս զգեստ վերարկուէ նորա.
՚ի վերայ լերանց կացցեն ջուրբ :
Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, և ՚ի ճայնէ
որոտալց քումմէ սարսեսցեն :
Ելաննեն լրոնանան և իջաննեն գաշտա
նան, ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա:
Ասհման եղիր և ոչ անցանեն, և ոչ
եւս գառնան ՚ի ծածկել զերկիր:
Երաքեցեր զաղբիւրս ընդ ծործորս, ՚ի
մէջ լերանց գնասցեն ջուրբ :
Երբուցաննէ զամենայն գաղանս վայրի.
յադեսցին ցիոք ՚ի ծարաւս իւրեանց:
Ենդ թռչունք երկնից բոյնս գիցեն, և

՚ի միջոյ վիմաց տայեն զձայնս իւրեանց:
Երբուցաննէ զերինս ՚ի շտեմարանաց
իւրոց, ՚ի պայլց գործոց իւրոց լցցի
երկիր :

Բուտուցեր զնոս ՚ի լերինս, զդալարի ՚ի
ծառայութիւն մարդկան :
Հաներ զհաց յերկիրէ, զինի ուրախ առ
նէ, իւղ զուարթ, և հաց հաստատէ
զսիրտ մարդոց :
Յագեսցին ծառքն տեաւն, և մայրին
լիքանանու զորս գուն տնկեցեր :
Ենդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն,
և բոյն արագլի ապաւէն է նոցա :

Երկնիք բարձունք երկներուաց, և վեմք
ապաւէն նապատակաց :
Երարեր զուսին վասն ժամանակի . աւ
րեդակին ծանեաւ զժամմաննելցիւրոց,
Երարեր զիսաւար՝ և եղեւ գիշեր. ՚ի
նմա գնան ամենայն գաղանք անտարի :
Կորիւնք առիւծուց մոնշեն և յափշտա
կեն, և խնդրեն յաստուծոյ զկերա
կուր իւրեանց :

Ի ծագել արեւու ժողովին, և ՚ի մորիս
իւրեանց դադարեն :
Ելաննէ մարդ ՚ի գործս իւր, և ՚ի վաստա

կըս ձեռաց իւրց մինչեւ յերեկոյ :
 Արագէս զի մեծ են դործք քո տէր,
 զամենայն ինչ խաստութեամբ արա
 րեր, և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք :
 Այս ծով մեծ և անդոյրք, ՚ի սմա է սու
 զուն՝ որ ոչ գոյ թիւ, գաղանք մեծաւ
 մեծք և մանունք, ՚ի սմա և նաւք գնան,
 վիշապն զօր ստեղծեր խաղալ նովաւ :
 Վմենեքեան քեզ սպասեն, և դու տաս

կերակուր նոցա ՚ի ժամու :

Տաս դու նոցա և կերակրին, բանաս
 զձեռն քո՝ կերակրես զամենեսեան
 կամօք քովք :

Գարձուցանես գերեսս քո՝ ՚ի նոցանէ և
 խսովին, հանես զոզի ՚ի նոցանէն՝ պա
 կասին և ՚ի հող դառնան :

Եռաքես զոդի քո և ստանաս զնոսա,
 և նորոգես զերեսս երկրի :

Եղիցին փառք տեառն յաւիտեան, տէր
 ուրախ եղիցի յարարածս իւր :

Ո հայի յերկիր և տայ դովալ սմա,
 մերձի ՚ի լըրինս և ծխեսցին :

Օրհնեցից զտէր ՚ի կեանս իմ, սաղ
 մոս ասացից աստուծոյ իմց մինչեւ
 եմ ես :

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ, և
 ես ուրախ եղեց ՚ի տէր :
 Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, ամսպա
 րիշտ մինեւս գտցի ՚ի նմա օրհնեա անձն
 իմ զտէր,
Տունց լու:

ՍԱՀՄՈՍ ՃԴ.

Եկը-իս :

Խոստովան եղերուք տեառն և կար
 դացէք զանուն նորա, պատմեցէք ՚ի
 հեթանոսս զգործս նորա :

Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա .
 պատմեցէք զամենայն սքանչելիս նորա,
 և դովեցարուք յանուն սուրբ նորա :
 Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որ
 խնդրեն զտէր . խնդրեցէք զտէր և
 հզօրք եղերուք, խնդրեցէք զերեսս
 նորա յամենայն ժամ :

Յիշցէք զսքանչելիս նորա զօր արար,
 զարուեստս և զիրաւունս բերանոց
 նորա :

Զաւակն արբահամեան ծառայք նորա,
 որդիք յակովեայ ընտրեալք նորա :
 Կա ինքն է տէր աստուծո մեր . յա
 մենայն երկրի են իրաւունք նորա :

Յիշեաց յաւ-խտենից զուխտ իւր, և ըդ-
բանն զոր պատուիրեաց մինչ ՚ի հա-
զար ամ։

Օրուխտն զօր եղ ընդ արրահամու, և
զերդումն իւր ընդ սահակայ։
Հաստատեաց առ յակովը դհրաման
իւր, և առ խրայել զուխտ իւր յա-
փոտենից։

Ամէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու, զիլ-
ճակ ժառանգութեան ձերց։
Օյ եին նորա թուով սակաւ, նու-
աղք և պանդուխտք ՚ի ննա։

Մնցին նորա աղդէ յազդ, ՚ի թաղա-
ւորութենէ ՚ի ժողովուրդ յայլ։
Աչ եթող մարդկան մեզանչել նոցա,
կշտամբեաց զիժագաւորս վասն նոցա։
Ան մերձենայք ասէ յօծեալ իւր, և ՚ի
մարդարէս իմ մի մեզանչք։

Կոչեաց սովով յերկիր նոցա, զամենայն
զօրութիւնն հացի եբեկ։

Ըստքեաց առաջի նոցա այր, ՚ի ծառայ-
ութիւն վաճառեցաւ յուլսէ փի։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նո-
րա, և անց ընդ երկաթս անձն նորա։
Վինչեւ եկեսցէ քան նորա, և քան

տեառն փորձեաց զնա։
Ըստքեաց թագաւորն և ելցծ զնա,
իշխան ժողովրդեան եթող զնա։
Կացցց զնա տէր տան իւրոց, իշխան ՚ի
վերայ ամենայն ստացուածոց իւրոց։
Խոստել զիշխանս նոցա որպէս զինքն,
և զծերս նոցա իմաստունս արացց։
Եմուտ խրայել յեղիպտոս յակովը
պանդխտեցաւ յերկիր քամաց։

Մձեցց զժողովուրդ իւր յոյժ, և
զօրացց զնոտա քան զժշնամիս իւր։
Դարձցց զիկրտս նոցա ատել զժողո-
վուրդ իւր, և ՚ինենգել զծառացս իւր։
Ըստքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և զա-
հարովն ընտրեալ իւր։

Ետ նոցա զբան նշանաց իւրոց, և զար-
ուեսաս իւր յերկիր քամաց։

Ըստքեաց խաւար և խաւարեցոյց զնո-
տս, զի գառնացուցին զբան նորա։
Դարձցց յարիւն զգետս նոցա, և ըս-
տան զամենայն ձկունս նոցա։

Ըստց յերկիր նոցա գորտ, ՚ի շտեմա-
րանս թագաւորաց նոցա։
Ասաց և եկն շանաձանձ, և մժիխ ընդ-
ամենայն սահմանս նոցա։

Դարձոյց զանձրեւս նոցա 'ի կարկուտ,
և հուրյերկիր նոցա բորբոքեցաւ :
Եհար զայդիս և զմբղենիս նոցա, և փրչ-
րեաց զամենայն ծառս սահմանաց նոցա:
Անաց և եկն մարախ և խառնիճ, զի
'ոչ գոյր թիւ :

Եկեր զամենայն խոտ երկրի նոցա, ըս-
տառեաց զամենայն պտուղ նոցա:
Եհար զամենայն անդրանիկս եզիպ-
տացւոց, զակիզմն ամենայն վաստա-
կց նոցա :

Հան զնոսա ոսկետիլ և արծաթով, և
ոչ գոյր յազդի նոցա հիւանդ :

Ուրախ եղեւ եզիպտոս ընդ ելանել նո-
ցա, զի անկաւ ահ տեսան իվերաց նոցա:
Ախւեաց ամսի հովանի տունել նոցա 'ի
տուէ, և հրովրայստայր նոցա 'ի գիշերին
Խնդրեցին և եկն ըրամարդի, և հա-
ցիւ երկնից լոյց վնոսա :

Եհար զմբղին և բղխեցին ջուրք, և
գնացին գետք ընդ անջորդիս :

Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ ար-
րահամու ծառայի իւրում:

Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութեամբ,
և զընտրեալս իւր ուրախութեամբ :

Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց, 'ի
վաստակս ժողովորոց ժառանդեցաց
զնոսա :

Օի պահեսցեն զիլիսյութիւնս նորա,
և զօրէնս նորա խնդրեսցեն :

Տանգ իւր գուրզութիւն :

ՍԱԴ ՈՍ ՃԵ :

ՎՀԵ-ԻՄ :

Վաստովան եղերուք տեառն զի քաղ-
ցըրէ, զի յաւիտեան է ողօրմութիւնն
նորա :

Ո խօսեսցի զջօրութիւնս տեառն, ը-
սելի արասցէ զամենայն օրհնութիւնն
նորա :

Երանի ոյք պահեն զիբաւունս, և առ-
նեն զարդարութիւն յամենայն ժամ:
Յիշեաց զմեր տէր ընդ հաճոյս ժողո-
վորեան քո, և այց արա մեզ 'ի փրկու-
թեան քում :

Տեսցուք մէք զբաղցրութիւն ընտրե-
լոց քոց, ուրախ եղիցուք յուրախու-
թեան ազդի քո, և գովեսցուք մէք 'ի
ժառանդութեան քում :

Ուշագ մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեց
ցաք և յանցեաք :

Հարքն մեր յեղիպտոս ոչ խմացան զբս
քանչելիս քո, և ոչ յիշեցին զբազում
ողորմութիւնս քո :

Հարկացուցին զբեզ յանցանելն իւ-
րեանց ընդ ծով կարմիր, փրկեաց զնո-
սա վասն անուան իւրոյ զի ծանիցեն
զօրութիւնն նորա :

Սաստեաց 'ի ծով կարմիր և ցամաքեցաւ,
առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդս
որպէս ընդ անսապատ :

Կեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատելեաց նո-
ցա, և փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց թշնաւ
մեաց նոցա :

Ծածկեաց ծով զնեզիչս նոցա, և մի
'ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ :

Հաւատատացին 'ի բան նորա, և օրհնեցին
զօրհնութիւնս նորա :

Վաղվաղեցին և մուտացան զբործս նորա,
և ոչ անսացին խորհրդոյ նորա :

Յանկացան զցանկութիւն յանսապատի,
և փորձեցին զաստուած յանջրոդի :

Ետ նոցա զիսնդրուածս նոցա . առա-
քեաց զիսութիւն յանձինս նոցա :

Բարկացուցին զմովսէս 'ի բանակի, և
զահարգավես սուրբ տեառն :

Բացաւ երկիր և եկուլ զբադան, և
ծածկեաց զբանակս զաբիրոնի :

Հուր վասեցաւ 'ի ժողովս նոցա, և
բոց մաշեաց զմեզաւորա :

Արարին որթ 'ի քորեր, և երկիրպազին
պատկերի, և փոխեցին զիաւուիւրեանց

'ի նմանութիւնն որթու խոտակերի :

Պոռացան զաստուած կենարար իւ-
րեանց, որ արար զմեծամեծս իւր յե-
ղիպտոս, զբանչելիս իւր յերկիր քա-
մայ, և զահ իւր 'ի վերայ կարմիր ծո-
վուն :

Եսաց սատակել զնոսա, եթէ ոչ մով-
սէս ընտրեալ կայր առաջի նոցա :

Դարձաւ առ տէր և անցոյց զբարկու-
թիւն նորա, զի մի՛ սատակեացին նորա :

Եսարգեցին զերկիրն ցանկալի, և ոչ հա-
ւատացին բանի նորա :

Տրտիջեցին 'ի բանակս իւրեանց, և ոչ
լուան ձայնի տեառն :

Համբարձ զծեռն իւր 'ի վերայ նոցա,
հարկանել զնոսա յանսապատի :

Ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ հեթա-

նոսս , ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ
գաւառաւ :

Պղծեցան նոքա 'ի բէլբէդովը , կերան
զզոհեալ և զմեռելոտի :

Բարկացուցին զնա 'ի գործս իւրեանց ,
յաճախեաց 'ի վերսա նոցա բեկումն :
Էպա եկաց 'ի մէջ վենէէս , քաւեաց
և արգելաւ մահ . համարեցաւ նմա
յարդարութիւն ազգէ յազդ մինչեւ
յաւիտեան :

Բարկացուցին զնա 'ի ջուրան հակառա
կութեան . չարչարեցաւ մովսէս վասն
նոցա , զի դառնացուցին զոդի նորա :
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք , և ոչ սաւ
տակեցին զազգսն զոր ասաց նոցա տէր :
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս և ու-
սան զգործս նոցա , ծառայեցին կոոց
նոցա , և եղեւ նոցա 'ի գայթակղութիւնն
օգոհեցին զուսաերս և զգտուերս իւր-
եանց դիւաց , և հեղին արիւն անբիծ :
Երիւն ուստերաց և գստերաց իւր-
եանց , զոր զոհեցին կոոցն քանանու :
Եաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա , և
պղծեցաւ 'ի գործոյ նոցա , զի պոռն-
իեցան 'ի գնացս իւրեանց :

Դարկացաւ սրտմութեամբ տէր 'ի
վերայ ժողովրդեան իւրոյ , և գարշե-
ցոյց զժառ անդութիւն իւր յոյժ :
Մատնեաց զնոսա 'ի ձեռս հեթանո-
սաց , տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց
և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնո-
սա , և խոնարհ եղեն 'ի ներբոյ ձեռաց
նոցա :

Բաղում անդամ վրկեաց զնոսա և նո-
քա դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս
իւրեանց , և կորացան յանօրէնութեան
իւրեանց :

Հայեցաւ տէր 'ի նեղութիւնս նոցա ,
'ի լսել ձայնի աղօթից նոցա :
Յիշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ըստ
բազում ողորմութեան իւրում . ետ
զնոսա 'ի գթութիւնս առաջի ամենայն
գերչաց նոցա :

Փրկեա զմեղ տէր աստուած մեր , և
ժողովրեա զմեղ 'ի հեթանոսաց :
Խոստովան եղիցուք անուան քում
սրբոյ , և պարծեսցուք յօրհնութիւնս
քո :

Օրհնեալ տէր աստուած խրայէլի ,
յաւիտեանս յաւիտենից :

Եւ ասասցի՝ ամենայն ժողովուրդն, եւ
զիցի եղիցի:

Տաճք բգ. :
Կանա գործոց և : Ապահա մէ.
Տաճք յժք :

Առօթք Եջեկան Արքաց Հրեանեան, Ի ձաւա-
նակ Յորին Հիւսւուանեան, եւ Աւեան, Ի Հիւս-
ւութեան Իրան:

Ես յեայ ւը.

Սս ասոցի՝ ի վերանալ յինէն աւուրց
իմոց, թէ զնացի ես՝ ի դրունս գծոխց:
Թողի զամենայն յետին իմ, և ասացի՝
թէ ոյլ ոչ տեսից զիրկութիւն տեա-
ռն յերկիր կենդանեաց, և ոչ եւս
տեսից զմարդ բնակչօք իւրովէ հան-
գերձ:

Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ. այ-
սուհետեւ թողի լքի զամենայն ըզ-
կեանս իմ:

Եւ զնաց մեկնեաց յինէն հոգի իմ
որպէս զայն որ քակէ զտաղաւար, և
եղէ ես որպէս զտատայն սատարաց
մերձ՝ ի հատանել:

Յաւուրյայնմիկ մատնեցայ ես յառա-

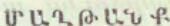
ւուի որպէս ի ձեռս առիւծու, այն
պէս խորտակիեաց մանրեաց զակիւրու
իմ, զի յառաւօտէ մինչ ի գիշեր մատ-
նեցայ:

Որպէս ծիծառն այնապէս ճշեցի, որպէս
աղաւնի այնապէս մնչեցի, զի նուա-
ղեցան աչք իմ՝ ի տեսանելքյ:
Ճայեցայ ի բարձունս առ տէր ասու-
ուած իմ որ փրկիւացն զիս, և փարա-
տեցցց յինէն զցաւս անձին իմոյ:
Ցէր՝ վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ.
Պարթուցեր զանձն իմ, գարձուցեր
զհոգի իմ, միսիթարեցայ և կեցի:
Եհա ի խաղաղութիւն գարձաւ գառ-
նութիւն իմ. փրկեցեր զանձն իմ զի
մի կորեցց, և ընկեցեր յետոյ զամե-
նացն զմեզս իմ:

Զի ոչ թէ որ ի գժոխս են խոստա-
վան առնին առ քեզ, և ոչ մեռեալք
օրհնեցեն զքեզ, և ոչ յուսացին ի
ճշմարտութիւն քո ամենելքան որ ի
ջանեն ի գժոխս:

Վ. Ա. կենդանիքս օրհնեացոք զքեզ
տէր, որպէս և եսս այսուհետեւ ման
կունա ծնայց՝ որ պատմեցեն զարդա-

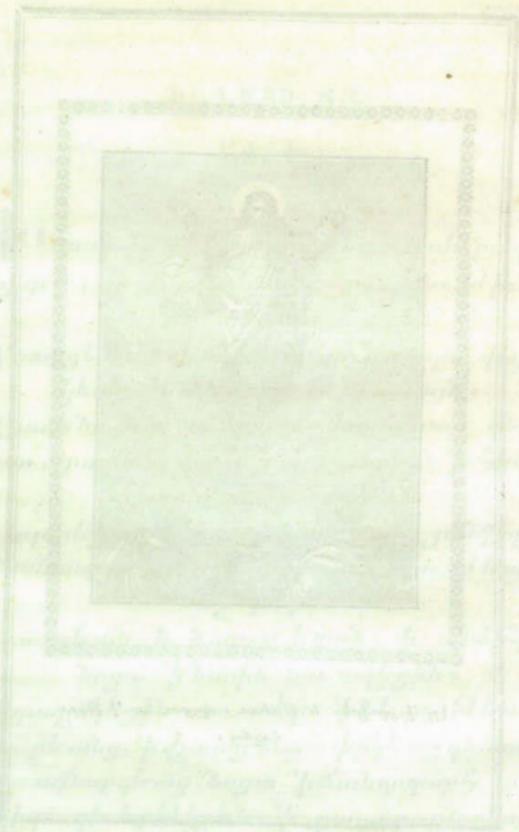
բութիւն .քո տէր փրկութեան իմոյ :
 Եւ ոչ եւս դադարեցից օրհնել զքեզ
 յօրհնութիւն նոր զամենայն աւու
 ըս կենաց իմոյ՝ յանդհման տառձաւ
 ըխտ պատուծոյ :
 Փառք հօր և որդւո և :

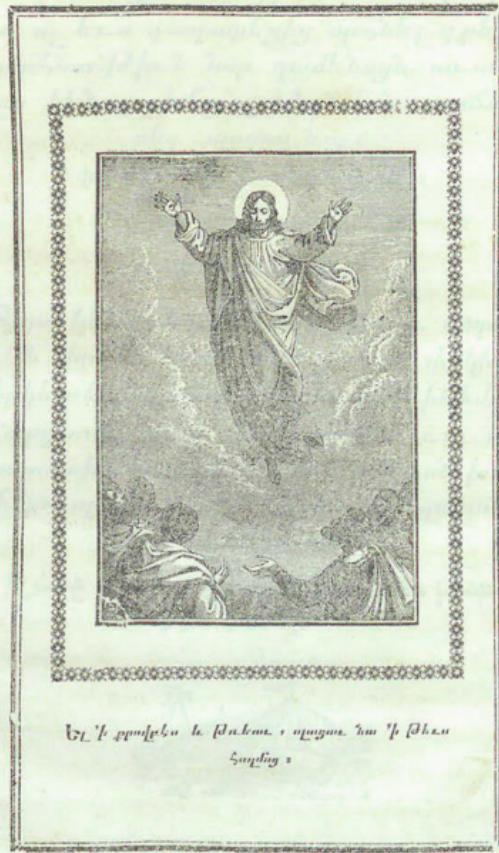


ՄԱԿԹԱՆՔ

Յօյս կենդանութեան , յոյս և ապա
 ւեն փրկութեան տէր յիառւս փրկիչ ,
 փրկեաև փարատեցողյաւսանձին իմոյ :
 Մարդատէր տէր վասն պրուհւոյ ա
 նարատի մօր քո և կուսի , և վասն խայ
 չի քո պատուականի ընկալ զազաշանս
 մեր և կեցո զմեզ :

Օ չորրո՞ն և շոշի՞ն ՚ մէջն Երկնաք պատմեն ի մասի՞ն
 Գոյցի՞ն ՚ 80 երես :





Նույն ժաման մայթը մայուսաւ
Տա արք առ առ առ առ առ առ զնամն

ՍԱԴ. ՄՈՍ Հ. Զ.

Ելեւ-

Վոստովան Եղերուք տեառն զի քաղ-
ցըր է, զի յաւխտեան է ողորմութիւն-
նորա :

Կասցեն փրկեալք տեառն, զսրս վար-
կեաց ՚ի ձեռաց թշնամոյն :
Յամենայն գաւառաց ժողովեաց զնու-
սա, յարեւելից և յարեւմափց, ՚ի հիւ-
սիսոյ և ՚ի ծովլ :

Ողորեցան նոքա յանապատի յանջրդի-
ճանապարհի, քաղաք բնակութեան
ոչ գտնի :

Քաղցեան և ծարաւեցան, և անձինք
նոցա ՚ի նոտին նուաղեցին :

Եղաղակեցին առ տէր ՚ի նեցութեան-
իւրեանց, ՚ի վշտաց նոցա փրկեաց զնոսա:
Ըոաջնորդեաց նոցա ՚ի ճանապարհ ու-
զիզ, զի Երթիցեն ՚ի քաղաք բնակու-
թեան իւրեանց :

իոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց նորա , սքանչելեաց նորա որդիք մարդկան :

Օ.ի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս և զանձինս կարօտեալս լի արար բարութեամբ :

Ո.յ.ք նստեին 'ի խաւարի և 'ի ստուերա մահու , կապեալեին յագքատութեան որպէս յերկաթս :

Օ.ի դառնացուցին զբանն աստուծոյ , եւ զիսորհուրդս բարձրելոյն բարկացուցին :

Խոնարհ եղեն 'ի ցաւոց սիրաք նոցա , տկարացան և ոչ ոք էր որ օդնէր նոցա : Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղութեան խրեանց , 'ի վշտաց նոցա եհան զնոսա : Փրկեաց զնոսա 'ի խաւարէ և 'ի ստուերաց մահու , և խղեաց զիապանս նոցա : Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց նորա , սքանչելեաց նորա որդիք մարդկան :

Օ.ի փշեաց զգուռնս սղնձիս , և զնիգուրկաթիս խարուսկեայ :

Օգնեաց նոցա 'ի ճանապարհի անօրէնութեան խրեանց , զի վասն մեղաց

խրեանց խոնարհ եղեն յոյժ : Յամենայն կերակրոց գարշէին սիրտը նոցա . մերձեցան մինչև 'ի գրունս մահու : Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղութեան խրեանց , 'ի վշտաց նոցա ապրեցոյց ըզնուա :

Եռաբեաց զբան խր և բժշկեաց զնուսա , և վիպիեաց զնոսա յագականութեանէ խրեանց :

Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց նորա , սքանչելեաց նորա որդիք մարդկան :

Վասուացէն նմա պատարագ օրհնութեան , և պատմենցէն զգործս նորա ցնծութեամբ :

Ո.յ.ք իջանէին 'ի ծով նաւովէր , և առնէին զգործս 'ի ջուրս բազում :

Նորա տեսին զգործս տեառն և զպանչելիս նորա 'ի խորա անդնդոց :

Սաաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ , և բարձրացան ալիք նորա :

Ելանէին յերկինս և իջանէին յանդուն դըս , և անձիկը նոցա յանձինս խրեանց մաշեցան :

Խոռովուցան ասանեցան որպէս արդեալք ,

և ամենայն խմաստութիւն նոցա ընկերու :

Վզավակեցին առ տէր՝ ՚ի նեղութեան իւրեանց, ՚ի վշտաց նոցա կեցոց զնոսա: Դարձոց զմբրիկն յօդ՝ և գագարեցին ալիք նորա, ուրախ եղեն զի գագարեցին, և առաջնորդեաց նոցա ՚ի նաւաշ:

Հանդիսա կամաց իւրեանց: Խոստովան եղիցին տեսուն ողորմութեանց նորա, պրանչելեաց նորա որ գիք մարդկան:

Դարձր արտացեն զնա ՚ի ժողովս ժողովաց, և յազօթս ծերոց օրհնեացեն զնա:

Ոյ գարձոց զգետս ՚ի ցամաք, և զգը նայս ջուրց յերկիր ծարաւուա:

Արար վերկիրն պաղարեր յաղուակուիս, վասն չարութեան բնակչաց նորա:

Արար զանապատն ՚ի մահիճո ջուրց, և զերկիրն ծարաւուա ՚ի գնացս ջուրց: Շնակեցոց ՚ի նմաքաղցեալս, և շնեցին քաղաք բնակութեան իւրեանց:

Վարեցին արտս և տնկեցին այլիս, և արեցին պատով արմտեաց իւրեանց:

Օրհնեաց զնոսա և բազմացան յոյժ, և անասուն նոցա ոչ նուազեցաւ: Կուազեցան նորա և չարաքեցան, ՚ի նեղութենէ չարեաց և ՚ի վշտաց: Եկն անարգութիւն ՚ի վերոց իշխանաց նոցա մողորեցոց զնոսա յանապատի և ոչ ՚ի ճանապարհի:

Օգնեաց տնանկին յաղբատութե, առաջնորդեաց որպէս խաչին ազգի նոցա: Ցեացեն ուղիղը և ուրախ եղիցին, և ամենայն անօրէն խցցէ զբերան իւր: Ո՞վ է խմաստուն որ պահեացէ զայս, և ՚ի միտ առցէ զողորմութիւնս տեսուն:

Տաշտ իր:

ՍԱՐՄԱՍ ՃԵ:

Օրհնեան, Սաշտ ՚ի Գաղին:

Պատրաստէ սիրտ իմ աստուած, պատրաստէ սիրտ իմ օրհնել և սազմնա ասել քեզ փառօք խմովք:

Զարթիք փառք իմ, զարթիք սազմնա սիրտ և օրհնեամք, և ես զարթեաց առաւոտոց:

Խոստովան եղեց քեզ ՚ի ժողովուրդս տէր, և սազմնա ասացից քեզ յաղինս և

Ա Ե ծ ե ղեւ մինչեւ յերկինս ողորմու-
թիւն քո, մինչեւ յամսս ճշմարտու-
թիւն քո :

Բ արձրեալ ես դու յերկինս աստուած,
յամենայն երկրի են փառք քո :

Ո րսկես փրկեցան սիրելիք քո, կեցո
աջով քով և լուր մեզ :

Վ աստուած խօսեցաւ ՚ի սրբութենէ
իւրմիւ, բարձր եղեց բաժանեցայց ըզ
սիւրեմ, և զհովիտան յարկաց շափեցից;
Իմ է գաղատ և իմ է մանասէ, եփա
րեմ հզօրիչ գլխոյ իմայ :

Չ ուղա թագաւոր իմ, մովաք աւաղան
յուսց իմայ :

Ց եղովմէ ուղղեցից զգնաց իմ, և ինձ
այլազգիք հնազանդ եղեն :

Ո սարցի զիս ՚ի քաղաք ամուր, կամ ո
առաջնորդեսցէ ինձ մինչեւ յեղովմէ:
Թէ ոչ գու աստուած որ մերժեցեր ըզ
մեզ, և ոչ ելեր աստուած ընդ զօրս մեր,
Տուր մեզ օգնութիւն ՚ի նեղութեան,
զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ:

Վ աստուծով արացուք զօրութիւն, և
նա յամօթ արացիք զթշնամիս մեր:

Տ ա մ ք Ժ դ :

Ա Ս Ա Ր Մ Ո Ս Ճ է :

Ի ստորած ։ Սաղու ՚ի Դասիի :

Վ աստուած օրհնութեան իմայ մի՛ լուեր,
զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենդա-
ւորի բացաւ ՚ի վերայ իմ:
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենդաւորաւ,
և բանիւ ատելութեան պաշտեցին զիս:
Մ արտեան ընդ իս ՚ի տարապարտուց.
Փոխանակ սիրոյ իմայ մատնէին զիս,
այլ ես յաղօթս կրցի :

Հ աստուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բար-
ւոյ, ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմցի:
Կացո ՚ի վերայ նորա մեղաւոր, սատա-
նայ կացյէ ընդ աջմէ նորա :

Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատապար-
տեալ, և աղօթք նորա ՚ի մեզս գարձցին:
Եղիցին աւուրք նորա նուազ, և զայցէ-
լութիւն նորա զայն այլ տարցի :

Եղիցին որդիք նորա որը և կին նորա
այրի, սահեւոցին փոխախեցին, որդիք
նորա մուրողք եղիցին և ելցեն ՚ի բը-
նակութենէ իւրեանց :

Ք ննեցիք փոխասու զամենայն ինչը
նորա, յափշտակեցին օտարք զվաս-
տակս նորա :

Ո՞ւ գոցի օղնական նմա, և մի՛ որ ողոր-
մեսցի ՚ի վերայ որբոց նորա :
Եզլիցին որդիք նորա ՚ի սատակումն, և
յազդէ ջնշեսցի անուն նորա :
Ծիչեսցին մեղք հօր նորա առաջի տեա-
որն, և մեղք մօր նորա մի՛ ջնշեսցին .
և եղիցին առաջի տեառն յամենայն
ժամ :

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նորա,
փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել զո-
ղորմութիւն :

Հայլածեաց զայր աղքատ և զանանի,
սպանանել զայն որ խօնարհ է սրախու :
Ոիրեաց զանեծս և ելցէ նմա, ոչ կամե-
ցաւ զօրհնութիւն, հեռի եղիցի ՚ի
նմանէ :

Զգեցաւ զանեծս որպէս հանդերձ,
մոցի որպէս ջուր ՚ի փոր նորա, որպէս
ձեթ ընդ ոսկերս նորա :

Եզլիցի նմա որպէս հանդերձ զի աղանի,
որպէս գօսի որ ածի հանապազ ընդ մեջ:
Եւս գործէ այնոցիկ որ չարախօս կային
զինէն առ տէր, և ցը խօսէին չար-
գանձնէ իմին :

Եյլդու տէր՝ տէր արտ ընդիւ ըստ

անու ան քում, զի քաղցր է ողորմու-
թիւն քու, և փրկեա զիս զի աղքատ
և տնանկ եմ ես :

Որտո իմ խոռովցաւ ՚ի փորի իմում, և
ես որպէս սատակ ՚ի խոռոսին ի-
մում սպականեցայ եւ թօթափեցայ
որպէս մարտիս :

Օտնիք իմ տկարացան ՚ի պահոց, և
մարմին իմ այլագունեաց յիւղոյ :
Եզլէ ես նախատ նոցա, տեսին զիս և
չարժեցին զգլուխս իւրեանց :

Օգնեա ինձ տէր տատուած իմ, եւ
փրկեա զիս ըստ ողորմութեան քում :
Օանիցեն զի ձեռն քու այս է, և զու-
տէր արաբեր զայր :

Նոքա անիմանիցեն և գու օրհնեսցես.
ոյք յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ ամօթ-
կրեսցեն, այլ ծառաց քու ուրախ եղի-
ցի ՚ի քեզ :

Զգեցցին զամօթ որ չարախօս կային
զանձնէ իմմի, և արկցեն որպէս կըրկէ-
նոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք :

Եւլես խոստավան եղէց առ տէր յցի-
քերանով իմով, ՚ի մէջ բաղմաց օրհա-
նեցից զքեզ :

Օ ի ե կաց նա ընդ աջմեւ տնանկիս, վրբ
կել զիս յայնցանեւ որ հալածեն զան
ձըն իմ։
Տունք իւ։

ՍԱՀ.ՄՈՍ ՃԹ.

Ի խառնած։ Ասղնու ՚ի ՚իսուին։

Վսաց տէր ցտէր իմ, նխատ ընդ աջմեւ
իմմեւ, մինչեւ եղից զմշնամիս քո
տպատուանեան ոտից քոց։
Գաւաղան զօրութեան առաքեսցէ
քեզ տէր ՚ի սիոմինէ, և ամիբեսցես դու
՚ի մէջ թշնամեաց քոց։
Ծնդ քեզ է ինձ սիկովն աւուրն զօրու
թեան։ ՚ի վայելութիւն սրբոց քոց
յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ
ծնայ զքեզ։

Երգուաւ տէր և ոչ եւս զպասցի,
թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ
կարգին մելքիսեգեկի, և տէր ընդ
աջմեւ քումմեւ։

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան
զմագաւորս, դասի զհեթանոսս, և
բազում առնեւ զհարուածս, և խորտա
կեսցէ զգլուիս բազմաց յերկրի։

Յուղիսս ՚ի ճանապարհի արբուսցէ,
վասն այսորիկ և բարձր արասցէ ըզ
գլուիս։

Տունք լ։ Գործացս իւ։

ՍԱՀ.ՄՈՍ ՃՃ.

Ելլուի։

Վստովան եղէց քեզ տէր բոլորով
սրտիւ խմով, ՚ի խորհուրդս ուղղոց ՚ի
ժողովուրդս մեծ են գործք տեառն,
և քննեալ են յամենայնի կամք նորա։
Խոստովանութիւն և վայելութիւն են
գործք նորա։ արդարութիւն նորա
մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։
Յիշատակ արար սրանչելեաց իւրոց
ուղղոց, ողորմած զմած է տէր, կեւ
բակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր, զզօ-
րութիւն գործոց իւրոց պատուիրեաց
ժողովուրդեան իւրում։

Տալնոցա ժառանգութիւն հեթանու-
սաց, և գործք ձեռաց նորա արդարու-
թիւն և իրաւունք են։
Հաւատարիմ են յամենայնի պատուի-

բանք նորա , Հաստատեալ են յաւի
տեսանա յաւիտենից , արարեալ են
Ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ :
Փրկութիւն առարեաց տէր ժողովը
դեսն իւրում . պատուիրեաց յաւի
տենից զուխտ իւր , սուրբ և ահեղ է
անուն նորա :

Ավելըն զգօնութեան երկիւղ տեսան
իմաստութիւն բարի ամենեցուն որ
առնեն զնա , և օրհնութիւն նորա մնայ
յաւիտեանս յաւիտենից :

Տունքը բ:

ՍԱՀՄՈՍ ՃԲՆ .

Ավելի . ՚ վերայ սորութեարութեան , Անդեայ Ե.Օ յանքից :
Երանեալ է այս որ երկիւղ ՚ի տեսանէ ,
զպաստուիրանս նորա նու կամի յցժ :
Ճզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա , և
ազգ ուղղոց օրհնեացի :

Փառք և մեծութիւն են ՚ի տան նորա ,
արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեաւ
նըս յաւիտենից :

Օազեաց ՚ի խաւարի ըստ ուղղոց . ո
զորմնծ զթած և արդար է տէր :
Քազզը այս ողորմի և տայ վախ , յօ

րինէ ղբան իւր ՚ի գատաստանի , ղի
յաւիտեան նա մի՛ սասանեսցի :
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի տրդար ,
՚ի համբաւէ չարէ նա մի՛ երկիցէ :
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ տա
աստուած :

Հաստատեալ է սիրտ նորա , և նա մի՛ եր
կիցէ մինչեւ տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր :
Սիմեոն և ետ աղքատաց . արդարու
թիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւի
տենից , և եղջիւր նորա բարձր եղիցի
փառօք :

Ոեզաւորն տեսցէ և բարկասցի , զա
տամունս իւր կրծտեսցէ և հալեսցի , և
ցանկութիւն մերզաւորաց կորիցէ :

Տունքը ճ:

ՍԱՀՄՈՍ ՃԲՆ .

Ավելի :

Օրհնեցէք մանկունք զտէր , և օրհնեցէք
զանուն տեառն :

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչեւ յաւիտեան :
Յարեւելց մինչեւ ՚ի մուտս արեւու
օրհնեալ է անուն տեառն :

Դարձր է՛ի վերայ ամենայն աղքաց տէր,
և յերկինս են փառք նորա :

Ով է որպէս տէր աստուած մեր՝ իբրար
ձունա բնակեալ, և զխտնաբհու տեսանէ
յերկինս և յերկիր :

Յարուցանէ զաղքասս յերկիրէ, և բար
ձըր առնէ զտառապեալս յազգեւաց:
Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխան
նըս ժողովրդեան իւրոյ :

Բնակեցուցանէ զամուշնի տան ուրա
խամփառ, որպէս մայր որդւոց բերկիրեալ
Տաղը բ.

ՍԱՀ. Մ Ո Ս Ճ. Գ. .

Ելեւի :

Ելանելն իսրայելի յեզիսատէ, տանն
յակովեայ՝ ի ժողովրդենէ այլազգեաց:
Նզե հրեաստան սրբութիւն նորա, և
իսրայէլ իշխանութիւն նորա :

Օով ետես և փախեաւ, և յորդանան
անդրէն դարձաւ :

Երինք յնծացեն որպէս խոյք, և բը-
րուք որպէս զառինք մարեաց:
Օօի է քեզ ծով, զո՞ւ տեսեր և փա-
խեար, կամ զու յորդանան զի՞ւ դար-
ձար անդրէն :

Երինք յնծացեք որպէս խոյք, և բը-
րուք որպէս զառինք մարեաց:
Երիւսաց տեսան սասանեցաւ երկիր,
յերեսաց տատուծոյ յակովիոց :

Ո դարձոյց զիլմն ՚ի վտակս ջուրց, և
զտառաւածն յազրերակունս :
Ոի մեզ տէր մի մեզ այլ անուան քում
տուր զիսասս, վասն ողորմութեան և
ճշմարտութեան քոյ :

Ոի երբէք տասացեն ՚ի հեթանոսս,
մէկ առ է աստուած նոցա :

Վաստուած մեր յերկինս և յերկիր,
զամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արագ:
Կուռուք հեթանոսաց տիի և արծաթն են,
ձեռապործք են որդւոց մարդկան :
Երբան ունին և ոչ խօսին, աշու ունին
և ոչ տեսանեն :

Վկանջա ունին և ոչ լան, ունչս ու-
նին և ոչ հոսանքն :

Զեռս ունին և ոչ շօշափեն, ուսա ու-
նին և ոչ գնուն, և ոչ դոյ բարբառ ՚ի
կոկորդս նոցա :

Վման նոցա եզիցին այք արարին զեսաս,
ամենելքեան որ յուսոցեալ են ՚ի նոսան
Տուն իորպայելի յուսոցաւ ՚ի տէր, օդ-

Նական ընդունելի է նոցա :
 Տուն ահարովի յուսացաւ ՚ի տէր ,
 օդնական ընկերելի է նոցա :
 Երկիւղածք տեառն յուսացան ՚ի տէր ,
 օգնական և փրկիչ է նոցա :
 Յիշեաց զմեզ տէր և օրհնեաց զմեզ .
 Օրհնեաց տէր զոտուն խայցելի , օրհ
 նեաց տէր զոտուն ահարովինի :
 Օրհնեաց տէր զերկիւղածն իւր , ըզ
 փորբկունս և զմեծամեծս :
 Յաւելքէ ՚ի ձեզ տէր , ՚ի ձեզ և յոր
 զիս ձեր :
 Օրհնեալ էք զուք . ՚ի տեառնէ , որ
 արար զերկինս և զերկիդր :
 Երկինք երկինց տեառն են , և զերկիրս
 ետ որդւոց մարդկան :
 Ոչ թէ մեռեալք օրհնեացեն զքեզ , և
 ոչ ամենեքեան որ իջանեն ՚ի գժոխս :
 Ա. կենդանիքս օրհնեացուք դուք ,
 յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան :

Տունիք իզ գորզաց ծք :

ՍԱԴՄՈՍ ՃԺԴ .

Եկըդի :

Սիրեցի զի լուիցէ տէր զայն աղօթից
 իմօց . խոնարհեցոյց ըունկն իւր առիս ,
 և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա :
 Երջեցան զինեւ երկուեց մահու , և
 վիշտք գժոխս գտին զիս :
 Զնեղութիւնն և զանձկութիւն գտի . և
 զանուն տե առն կարդացի :
 Ու տէր փրկեա զանձն իմ . ողորմած աստ
 ուած մեր , ողորմի և պահէ զորզայս տէրն
 իս խոնարհ եղէ և տէր կեցոց զիս .
 Պարծ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո , զի տէր
 օգնեաց ինձ :

Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ , զաչս
 իմ յարտասուաց , զոտս իմ ՚ի գայթակը .
 զութենէ հաճոյ եղէց առաջի տեառն
 յերկրին կենդանեաց :

Տունիք լ :

ՍԱԴՄՈՍ ՃԺԴ .

Եկըդի :

Հաւատացի զոր և խօսեցայ , և ես
 խոնարհ եղէ յոյժ :

Ես ասացի ՚ի զարմանալ խնում թե
ամենայն մարդ տուա է :

Օ ի՞նչ ասց արիստը տեաւն, ընդ ու
մենայնի զօր և ես ինձ :

Օ բաժակ փրկութեան ընկալայց, և
զանուն տեաւն կարդացից :

Օ ազօթս իմ տեաւն ասց, առաջի աւ
մենայն ժողովրդեան նորա :

Պատուական է առաջի տեաւն մահ
սրբոց խրաց. և աէք ես ծառայ քո
եմ; ծառայ և որդի արախնոց քոյ:
Համեր զիազանս իմ. քեզ մասացից
պատարագ օրհնութեան, և զանուն
տեաւն կարդացից :

Օ ազօթս իմ տեաւն ասց առաջի աւ
մենայն ժողովրդեան նորա, ՚ի գաւի
թըս առն տեաւն, և ՚ի մէջ քո եւ
բուսաղէմ:

Տաճար:

ՍԱՀ.Մ.ԱՅ Ճ.Զ.

Ըլլակ:

Օ բանեցէք զսէք ամենայն աղինք.
Քամեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք:
Օ օրացի սղորմութիւն նորա ՚ի վերաց

մեր, և ճշմարտութիւն տեաւն մնաս
ցէ յաւիտեան: Տաճար:

ՍԱՀ.Մ.ԱՅ Ճ.Զ.

Ըլլակ:

Վսոստովան եղերուք տեաւն զի բարի
է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Վսացէ տունն խօսյելի զիբարի է, զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Վսացէ տունն ահարովնի զի յաւիտեան
է ողորմութիւն նորա:

Վսացէն երկիւզածք տեաւն զի յաւ
իտեան է ողորմութիւն նորա:

Վնեղութեան կարդացի առ տէք, և
լուաւ ինձ յանդորք:

Տէք է իմ օգնական, և ես ոչ երկեացց
զի արասցէ ինձ մարդ:

Տէք է իմ օգնական, և ես աեսլից ՚ի
թշնամիս իմ:

Դարի է յուսալ ՚ի տէք քան յուսալ ՚ի
մարդիկ, բարի է յուսալ ՚ի տէք քան

յուսալ յիշաննա:

Վմենայն աղինք զթեցան զինեւ, և աւ
նուակ տեաւն յազմեցի նոյա:

ինձ, և եղեր ինձ՝ ի փրկութիւն։
Վէմն զոր անարդեցին շնողքն, նա
եղեւ զլուխ անկեան։
Դառառնէ եղեւ այս, և է սրանչելի
առաջի աշաց մերոց։
Այսօր է զոր արար տէր, եկայք ցըն
ծասյուք և ուրախ եղիցուք՝ ի ամա։
Ուտէր փրկեա, ուտէր առաջնորդեա։
օրհնեալ որ գալրցդ եսյանուն տեան։
և օրհնեցաք զբեզ ՚ի տանէ տեան։
Տէր աստուած մեր երեւեցաւ մեզ
արարէք տօնս ուրախութեան, կան
խաւ մինչեւ յանկիւնս սեզանց։
Ըստուած իմ ես գու խոստովան եղեց
քեզ, աստուած իմ ես գու և բարձր
արարից զբեզ։
Խոստովան եղեց քեզ աէր, զի լուար
ինձ, և եղեր ինձ՝ ի փրկութիւն։
Խոստովան եղերուք տեառն զի բարի է,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նօրա։

Երջելով շրջեցան զինեւ, և պաշարեցին զիս ՚ի միասին, և անուամբ տեաւ ուրն վանեցի զնոսա։
Երջեցան զինեւ որպէս մեզուք, վառեցան բորբոքեցան որպէս փուշը՝ ՚ի հուր, և անուամբ տեառն մերժեցի զնոսա։
Ի մերժեն զրդուեցայ և եղեւ մերձ՝ ՚ի գլորի և տէր ընկալաւ զիս։
Զօրութիւն իմ և օգնութիւն իմ տէր,
և եղեւ ինձ՝ ՚ի փրկութիւն։
Զայն ցնձութեան փրկութեան՝ ՚ի
յարկս արդարոց։
Աջ տեառն արար զօրութիւն, աջ
տեառն բարձր արար զիս, և աջ տեաւ
ուրն արար զօրութիւն։
Ոչ մեռայց, այլ կեցից և պատմեցից
զգործս տեառն։
Խրատելով խրատեաց զիս տէր, և ՚ի
մահ ոչ մատնեաց։
Հացէք ինձ զգբառնս արդարութեան,
զի մակց ընդ սյն և խոստովան եղեց
տեառն։
Այս գուռն տեառն է, և արդարք մը
տանեն ընդ սա,
Խոստովան եղեց քեզ տէր զի լուար

ՍԱՀԱՅՈՒՄ Ճ Ճ Յ.

Ե Ե Ը Ն Ի Ւ :

Երանեալ Են անբիծը ՚ի ճանապար
հի . և ոյք զնան յօթենս աետան :
Երանի ոյք քննեն զմիայութիւննորա,
բոլորալ սրտիւ իւրեանց խնդրեայն
պես :

Ու թէ ոյք գործեն զմնօրէնութիւն,
՚ի ճանապարհոն նորա զնացեն :

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս .քո
՚ի պահել ինձ յոյժ :

Ու թէ յաջողեալ Եին ինձ ճանապար
հըք իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարու-
թիւնս .քո :

Յայնժամ ես ոչ ամաչի . ՚ի զբոշա-
նալ ինձ ՚ի պատուիրանս .քո :

Խոսաւվան եղեց .քեզ աեր յուզզու-
թիւն սրտի իմց, սրտիս աւսաց զի-
րաւունս արգարութեան .քո :

Զ. իրաւունս .քո պահեցի, մի թողուր
զիս մինչ խաղաւ :

Իւ ուզզեցէ երիտասարդ զճանապար
հըք իւր, այլ ՚ի պահել զւանս .քո :

Յոլորալ սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ,
մի մերժեր զիս ՚ի պատուիրանաց .քո :
Իսրտի իմում թագուցի զքանս .քո ,
որպէս զի մի մեղաց քեզ :

Օրհնեալ ես գու աեր, ուսո ինձ զար-
գարութիւնս .քո :

Երժամիք իմովը պատմեցից զամեն-
նայն իրաւունս բերանց .քո :
Ի ճանապարհու վիայութեանց .քոց զի
ւարձացայ, որպէս յամենայն ՚ի մեծու-
թեան :

Խողասուիրանս .քո հոգացայ, և զգու-
շացայ ՚ի ճանապարհու .քո :

Զ. իրաւունս .քո խօսեցայ, և ոչ մոռա-
ցա զիանս .քո :

Հաստ ծառացի .քում, զի կեցից և
պահեցից զպանս .քո :

Զարթու զաշս իմ, և նայեցաց ՚ի ըս-
.քանչելիս օրինաց .քոց :

Պահեդուխտ եմ ես յերկրի, մի թաքու-
ցաներ յինեն զպատուիրանս .քո :

Փափաքեաց անձն իմ՝ ՚ի ցանկալ ինձ
միրաւունս .քո յամենայն ժամ :

Ասանցեր ամբարտաւանից, անիծեալ
ա.ք խոտորեցան ՚ի ողասուիրանաց .քոց :

Կրաց արա լինէն զնախատինս և զար
համարհանս , զի զվայութիւնս քո
խնդրեցի :
Քանզի նստան իշխանիք և չարախօսեին
զինէն . այլ ծառայ քո խորհեր յիրա
ւունս քո :

Զի վկայութիւնը քո խօսք իմէին , և
խորհուրդք իմ արգարութիւն քո :
Աերձեցաւ անձն իմ՝ ի հող , տէր կե
ցո զիս ըստ բանի քում :
Զանապարհս իմ պատմեցի քեզ և
լուար ինձ , ուստ ինձ զսրբարութիւ
նըս քո :

Դ ճանապարհս արգարութեանց քոց
խմաստուն արա զիս , և քննեցից զըս
քանչելիս քո :

Տ քննեցաւ անձն իմ առ ՚ի ճանձրանալ
հաստատեա զիս ՚ի բանս քո :

Զ Ճանապարհս մեզաց ՚ի բաց արա լի
նէն , և յօրէնս քո ովրմեաց ինձ :
Զ Ճանապարհս ճշմարտութեան քո
ընտրեցի , և զիրաւունս քո ես ոչ
մոռացայ :

Ա երձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո , տէր
մի յամօլդ առներ զիս :

Դ ճանապարհս պատութիւնաց քոց ըն
թացայ , զի անդորր արարեր պատի իմցի :
Օրէնսդէտ արա զիս տէր ՚ի ճանա
պարհս իրաւանց քոց , և խնդրեցից
զնա յամենացին ժամ :

Դ մաստուն պա զիս և քննեցից զօրէ
նըս քո , և պահեցից զնա բոլորով սըր
տիւ իմով :

Ե րաջնորդէա ինձ ՚ի շաւիզս պատուի
րանաց քոց , զի ընդ նոսա համեցայ :
Խոնարհեցո զիրաւ իմ՝ ՚ի վկայութիւնս
քո , և մի յագահութիւն :

Դ արձո զաս իմ . զի մի տեսից զնանքու
թիւն . ՚ի ճանապարհս քո կեցո զիս :
Հ աստատեա ծառայի քում զըան քո
յերկիւղ քո :

Հ ան լինէն զնախատինս զօր և կարծե
ցի , զի գատաստանիք քո . քաղցր են :

Ե հա յանեկացայ պատուիզանաց քոց ,
յարդ արութեան քում կեցո զիս :

Ե կեսցէ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն . քո
տէր , և փրկութիւն քո ըստ բանի . քում :

Տ աց պատամանի ցը նախատեն զիս
բանիւք , զի ես ՚ի բանս քո յաւսացայ :
Ո ՞ի բացէ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ

զբան ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ ,
զի յիրաւունս քո յուսացայ :
Գտհեցի զօրենս քո յամենայն ժամ յաւ
ւիսեան և յաւ-իսեանս յաւ-իսենից :
Գնայի ես յանդորրու , զի զպատուի
րանս քո իննդրեցի :

Խօսէի զիկայութիւնս քո առաջի թաւ
գաւորաց , և ոչ ամաչէի :

Կորհեցի 'ի պատուիրանս քոզորսիրեցին
Համբարձի ղձեռս իմ 'ի պատուիրանս
քո զօր սիրեցի , և խորհեցի յարդաւ
րութեան քում :

Յիշեա զբան ծառայի քո , յոր և յու
սացուցեր զիս :

Աս միմիթարեսցէ զիս 'ի խօսնաբհու
թեան իմում , զի բան քո կեցոյց զիս :
Դիմարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ ,
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոսորեցայ :
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւ-իսենից տէր ,
և միմիթարեցայ :

Տրտութեւն կրաւա զիս 'ի մեզաւու
րաց , և ոյր թողին զօրենս քո :

Գովելի են ինձ իրաւունք քո 'ի տեւ
զ-ոչ պամեդիսութեան իմց :
Յիշեցի 'ի զիշերի զանուն քո տէր , և

արահեցի զօրենս քո :
Այս եղեւ ինձ ճանապարհ 'ի կեանս ,
զի զարդարութիւնս քո իննդրեցի :
Տաշք ձու :

Անընդ :

Բաժին իմ ես զու տէր . ասացի պատ
հեւ ինձ զօրենս քո :

Եզաչեցի զերես քո բոլորով օրտիւ իւ
մով . սղորմեա ինձ ըստ բանի քում :
Խորհեցայ 'ի Ճանապարհս իմ , և զար
ձուցի զոտս իմ 'ի վիկայութիւնս քո :
Պատրաստեցայ և ոչ խուզվեցայ զի պա
հեցի զպատուիրանս քո :

Տուունք մեղաց պատեցան զինեւ .
այլ զօրենս քո ես ոչ մուացոյ :
Իմէ զիշերի յառնէի խոսուվան լինիլ
առ քեզ , վան իրաւանց և արդարու
թեան քո :

Հազորդ եի ես ամենայն երկիւզածաց
քոց . որոցպահեալէր զպատուիրանսքո
Ազորմաւթեամք տեսոն լի եղեւ եր
կիր . զարդարութիւնս քո ուսո ինձ :
Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քում տէր , ըստ բանի քում :

Օքաղցրութիւն զիսրատ և զգիտութիւն ուստի ինձ, զի ՚ի պատուիրանս թիւն ես հաւատացի:

Մինչեւ խոնարհեալ եի ես մեղայ, վասն այսորիկ զըանաքո պահեցի յոյժ: Քաղցր ես դու տէր, և քաղցրութեամբ քովուստի ինձ զարդարութիւնս քո:

Տաղմացան յիս անիրաւութիւնք ամշբարտաւանից, այլ ես բոլորովով սրտի իմով քննեցի զպատուիրանս քո:

Վածան որպէս իսթն սիրաք նոցա, այլ ես զօրէնս քո խօսեցա:

Տարի ե ինձ զի խոնարհ արագեր զիս, որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո: Տարի են ինձ օրէնք բերանց քո, քան զհաղպար ուկեց և արծալց:

Զեռք քո արարին և ստեղծին զիս, և մաստուն արտ զիս, և ուսայց զպատուիրանս քո:

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ եզիցին, զի ես ՚ի բանս քոյուսացայ: Ծանեայ տէր զի արդարութեամբ են զպատաստանք քո, յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս:

Եղիցի ոզորմութիւնքո ՚ի միսիթարել զիս, ըստ բանի քաւմ զծառայս քո: Ակեցցեն յիս գեծութիւնք քո և կեց ցից, զի օրէնք քո խօսք իմ եին: Վմաշնացեն ամերաբտաւանք որ ՚ի տաշրապարտաւց անկիւտեցան յիս, այլ ես հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո.

Խրատեացեն զիս երկիւղածք քո, եւ ոյք ճանաչեն զվիսայութիւնս քո: Եղիցի սիրու իմ անքիծ յարուարութերում, զի մի ամաշեցից:

Կարօտեցաւ անձն իմ ՚ի փրկութիւնս քո, զի ես ՚ի բանս քոյուսացայ:

Ապասեցին աչք իմ բանի քաւմ, ասացի Երբ միսիթարեսցէ զիս:

Եղէ ես որպէս տիկ ՚ի պարզի, զի զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռ ացայ: Քանի՞ ինչ են աւուրբ ծառայի քո, Երբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց:

Պատմեցին ինձ անօրէնք զիսորհուրդ գրս, այլ ոչ որպէս զօրէնս քո:

Վմենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են, ՚ի նաևից հալածեցին զիս, օգնեա ինձ: Փոքր մի եւս և կորուսանեին զիս յեր-

կրի, այլ ես ոչ թողի զպատութանա
քո :

Բաս ողորմութեան քում կեցո զիս, և
պահեցից զվիայութիւնս բերանոյ քո:
Յաւիտեան տէլ բան քո կայ յերինս,
ազգէ մինչեւ յազդ է ճշմարտութիւնն

քո :

Ճաստատեցեր զերիիր, կայ և մնայ:
Ճրամանի քում մնայ տիւ, զի ամենայն
ծառայ քո է :

Աթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կան
խաւ եւս արդեօք կորուսեալ էի ՚ի
խոնարհութեան խումբ:

Յաւիտեան ոչ մուացայ զպարտարու-
թիւնս քո, զի նորօք կեցուցեր զիս:
Քո եմ ես և կեցո զիս, զի զպար-
տութիւնս քո խնդրեցի:

Ինձ սպասեցին մեղաւորը ՚ի կորուսա-
նել, զի զվիայութիւնս քո ես ՚ի միտ
առի :

Ճամենայն կատարածի տեսի զիսի-
ճան, յայծ անդորր էին ինձ սպասուի-
րանք քո :

Որպէս սիրեցի զօրէնս քայ, զօրհանա-
պակ խօսք իմ էին :

Քան զմշնամիս իմ իմաստուն արարեր
զիս ՚ի սպասութիւնս քո, զի յաւիտեան
իմ էին :

Քան զամենայն ուսուցիչս իմ իմաս-
տուն եղէ, զի վկայութիւնիք քո խօսք
իմ էին :

Քան զծերս խմաստուն եղէ, զի ըլ-
պատութիւնս քո քննեցի:

Յամենայն ճանապարհաց չարաց ար-
գելի զոտս իմ, որպէս զի պահեցից
գրանս քո :

Յիբաւանց քայ ես ոչ խստորեցաց, զի
գու օրէնսպէտ արարեր զիս:

Որպէս զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք
քո, քան զմեզպ բերանոյ իմոյ:

Ի սպասութիւննաց քայ խմացեալ ատեցի
զամենայն ճանապարհաց չարաց, զի գու-
օրէնսպէտ արարեր զիս:

Որպէս բան քո սափոյ իմոյ, և ըստ առայ
շաւզաց իմոյ:

Յրդուայ և հաստատեցի, զի պահեց-
ից զամենայն իրաւունս արդարու-
թեան քո :

Խոնարհ եղէ մինչեւ յայծ անդ կեցո
զիս ըստ բանի քում:

Ինդ կամն բերանոյ իմոյ հաճեա տէր,
և զիրաւունս .քո ուստ ինձ :
Մնձն իմ 'իձեռա .քո է յամենայն ժամ, և
զօրէնս .քո ես ոչ մուացայ :
Եզին ինձ մեղաւորը որոգայթ , 'ի պատ
ու իրանաց .քոց ես ոչ մոլորեցայ :
Ժաւանեցի զվլայութիւնս .քո յաւի
տեան, զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ :
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զար
դարութիւնս .քո յաւիտեան վասն
հասուցման :

Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս .քո սիրեցի
Օդնական և վակիչ իմ ես դու, և ես
'իբանս քոյուացայ :
Իբաց եզերուք յինեն չարք, և քննե
ցից զպատուիրանս ատտուծոյ իմոյ :
Օդնեա ինձ սատ քանի .քում, և կեցո
զիս, և մի՛յամօթ առներ զիս 'ի յուաց
իմմէ :

Օդնեա ինձ և ապրեցո զիս, և խոր
հեցայց յիրաւունս .քո յամենայն ժամ:
Խնարդեցեր զամենեսեան՝ որ ապստամբ
եղեն յարդարութեանց .քոց, զի անի
բաւութեամբ էին խորհուրդք նոցա :
Յանցաւորս համարեցայ զամենայն մե-

ղաւորս երկրի, վասն այսորիկ սիրեցի
զպատուիրանս .քո :
Տեւեսեա ընդ երկիլուզ .քո զմարմին
իմ, զի 'իդաստատանաց .քոց երկեացց
յոյժ :
Տաշուց յու :
Ալլաւու :

Վարսի իրաւունս և արդարութիւն,
մի՛ մատներ զիս 'իձեռա նեզաց իմոց :
Խնկալ զծառ այս .քո 'իբարի, զի մի՛ ամ
բարստաւներ զզուեսցին զիս :
Սպանեցին աչք իմ փրկութեան .քում
տէր, և բանից արդարութեան .քո :
Վրա ընդ ծառայի .քում տէր ըստ ողբը
մութեան .քում. զօրդարութիւնս .քո
ուստ ինձ :

Օառայ .քո եմ ես խմաստուն արա զիս,
և ծանեաց զվլայութիւնս .քո :
Ժամ է պաշտել զուեր, խափանեցին
զօրէնս .քո :

Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
.քո, քան զամենայն ոսկի և զուպազիոնն
Վմենայն պատուիրանք .քո աջողեցան
ինձ, զի ատեցի զՃանապարհ չարաց :
Աքանչելի են վկայութիւնք .քո, վասն

այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոյ լուսաւոր
և խմատուն առներ զտղայս ։
Զըերան իմ բացի և առի զշօգի ։ ՚ի
պատութիան քո փափաքեաց անձն իմ։
Նայեաց առ իս, և ողորմեա ինձ ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քո։
ԶՃանապարհս իմ ողիղ արա ինձ ըստ
բանի քում, և մի՛ սիրեացեն ինձ ու
մենայն մեղք։
Գրկեա զիս ՚ի զրադարսութենէ մարդ
կան, և պահեցից զպատութիան քո։
Երեւեցո զերեսս քո ՚ի ծառայս քո,
ուստ ինձ զարդարութիւնս քո։
Վասկը ջուրց իջն յաջաց իմոց, զի
ոչ պահեցմն զօրէնս քո։
Երդար ես գու տէր, և ուղիղ են գու
տաստանիք քո։
Պտտութիւցեր զարդարութիւն վլաւ
յութեանց քոյ, և ճշմարիտ են յոյժ։
Մաշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան
քրանս քո թշնամիք իմ։
Բնարեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ
քո սիրեաց զսա։
Մանուկեմես և արհամարհեար և զսր

դարութիւնս քո ես ոչ մուոցայ։
Երդարութիւն քո արդարութիւն յաւ
ւիսենից, և օրէնք քո ճշմարիտ են։
Նեղութիւն և վիշտք գտին զիս, և որա
տութիանիք քո խօսք իմ էին։
Երդարութեամբ են վիշտք թիւնիք քո
յաւիտեան, խմատուն արա և կեց
ցո զիս։
Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իւ
մով. լուր ինձ տէր զի զարդարութիւն
քո խնդրեցի։
Եղաղակեցի առ քեզ և փրկեա զիս, և
պահեցից զիլայտ թիւնս քո։
Կանիւցի տարածամու աղաղակեցի, և
ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Կանիւցին աչք իմ առաւօտու ՚ի խօս
սել ինձ զւանս քո։
Զայնի խմում լուր տէր ըստ ողորմու
թեան քում, տէր յիրաւունս քո կեց
ցո զիս։
Երձեցուցին յիս հալածիչք իմ զաւ
նօրէնութիւն, զի յօրինաց քոյ հեսի
եղեն։
Երձ ես գու տէր, և ամենայն պատ
տութիւնիք քո ճշմարիտ են։

Ի սկզբանէ ծանեայ 'ի վլրայութեանց
քոց, զի յաւիտեան հաստատեցեր
զիոսա:

Տես զիոնարհութիւն իմ և փրկեա
զիս, զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:
Դատեա զդատատանս իմ և փրկեա
զիս, և ըստ բանի քում կեցո զիս:
Հետի է 'ի մեզաւորաց փրկութիւն,
զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին:
Վթութիւնք քո բազում են տէր, ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս:

Խաղում են որ հալածեն և նեզեն զիս,
'ի վիպութեց քոց ես ոչ խոռորեցայ:
Հայէի յանագործնա և մաշէի, զի ըդ
պատուիրանս քո ոչ պահեցին:

Տես զի զպատուիրանս քո սիրեցի, տէր
ողորմութեամբ քո կեցո զիս:

Ոկիզըն բանից քոց ճշմարտութիւն է.
յաւիտեան են ամենազյն իրաւունք ար
դարութեան քո:

Իշխանէր հալածեցին զիս 'ի նանիր, և
'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ,
ջնծացայ ես 'ի բանս քո, որպէս այն
որ զտանէ աւար բազում:
Օմեզս ատեցի և անարգեցի, և զօրէ

Նըս քո սիրեցի:
Եօմն անգամ յաւուր օրհնեցից զ.ք.բ.զ.
վասն իրաւանց և արդարութեան քո:
Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ որ
սիրեն զօրէնա քո, և ոչ դոյ 'ի նոսա գայ-
թիւնութիւն:

Սպասեցի փրկութեան քում տէր, և
զպատուիրանս քո սիրեցի:

Պահեայ անձն իմ զիկայութիւնս քո,
և սիրեաց զնոսա յցժ:

Պահեցի զպատուիրանս եւ զիկայու-
թիւնս քո, զի ամենայն Ճանապարհ.ք
իմ առաջի քո են:

Աերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո
տէր, ըստ բանի քում իմաստուն արա
զիս:

Աոցեն ազօմք իմ առաջի քո տէր, և
բանիւ քով փրկեա զիս:

Եզիւցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն
քո յօրժամ ուսուցես ինձ զարդարու-
թիւնս քո:

Խօսեցի լեզու իմ զպանս քո, զի ամե-
նայն պատուիրանք քո արդարութիւն
Եզիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս, զի
զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ վրկութեան քում տէր, և
օրէնքը քո խօսք իմ էին։
Կեցցէ անձն իմ օրհնեացէ զքեզ, և ի-
րաւունքը քո օգնեսցեն ինձ։
Վոլորեցայ ես որպէս զբժսար կորու-
մեալ, խնդրեա զծառաց քո, զի ըզ-
պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։
Տաշիր ծգ։
Կանան Գորգոս է Աստված Ժդ։
Տաշիր Հկ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՑԵԱՅ
ԿԱՑԱԱՎԱՄԱԲՈՒՐ ՍՈՒՐԲ ՄԱՐԴԱՐԵՒՆ

Եացից ԽԲ։

(Օրհնեցէք զաստուած յօրհնութի-
նոր, զի իշխանութիւն նորա ՚ի բար-
ձունս վաստաւորի։
Եւ անուն նորա վաստաւորեալ է ՚ի
ծագաց մինչ ՚ի ծագու երկրի։
Ո.յ.ք իշանելին ՚ի ծով նաւօք, կրզիք
և ամենայն բնակիչը նոցա ընդ նոսա։
Ուրախ եղիցի անապատն և ամենայն
բնակիչը իւր, ուրախ եղիցին բանա-
կը և բակը կեգարու, և ուրախ ե-
ղիցին բնակիչը վիմին։

Ի գլուց լերանց զուեսցեն ։ տայեն
զվատուս աստուծոյ ։ և զրաջութիւնն
նորա կղզիք պատմեսցեն։
Տէր աստուած զօրութեանց գիմեալ
և գոյ զարթուցանել զպատերազմյա-
րուցանել զնախանձ, փող հարկանել
զոչէլ ՚ի վերաց թշնամեաց իւրոց զօ-
րութեամբ բազմաւ։
Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ,
և ամնդք ցօղեսցեն զարդարութիւնն
Շղմուեցէ երկիր զողորմութիւնն առ
հասարակ բղմուեցէ։

ԱՐ.ՕԹ.Ք ՅՈՒՆԱՆՈՒ ՄԱՐԴԱՐԵՒՆ

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր
կարգացի, ըսւաւ աստուած յանդըն-
դոց գժոխոց ազազալի իմում։
Ետք տէր ձայնի իմում, զի ընկեցէր
զիս ՚ի խօսք ծովու, և շըանիք գետոց
պաշարեցին զիս։

Վմենայն զլօսանք քո և ալիք քո ան-
ցին ՚ի վերաց իմ, և ասացի թէ մեր-
ժեցայ ուրեմն յերեսաց աշաց քոց։
Երդ իցէ թէ յաւելից հայել ՚ի տա-

Ճար սուրբ.քո, զի հեղան զինեւ ջուրը
մինչեւ յանձն իմ, և անդունդը ան-

հեարինկ պաշարեցին զիս :

Եմուտ զլուխ իմ ընդ փապարս լեռ
լրանց, իմ ես 'ի խորս երկրի, տեսի
զիկս նորա զի էին որպէս աղլար յաւ
շիտենից. և ելքեն յապականութենե
կեանկ իմ :

Առ քեզ տէր աստուած իմ 'ի նուազ
գել անձին իմոյ կարդացի, և զքեզ
տէր յիշեցի, և մայեն աղօթք իմ 'ի
տաճար սուրբ.քո :

Զի ոյր պահէին զունայնութիւն եւ
զստութի, յողորմութենէ իւրեանց
մերժեցան :

Ես 'ի ձայն օրհնութեան խոստովան
եզեց քեզ, մատուցից պատարագս
տեառն, և կատարեցից զուխտս իմ
'ի փրկութիւն :

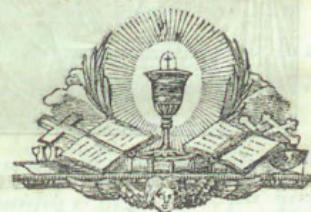
Փառք հօր և օրուեց և :

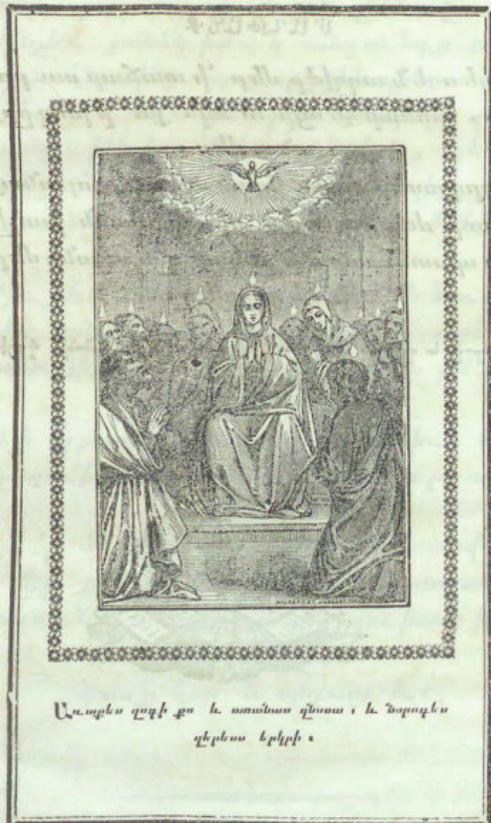
ՄԱՆԹԱՆՔ

Եկեստեն աղօթք մեր 'ի տաճար սուրբ.
քո. խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդըր-
ւածու մեր :

Ուրդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ անտ-
րասի մօր.քո և կուսի, և վասն խաչի
քո պատուականի ընկալ զաղաշանս մեր
և կեցո զմեղ :

Օքորն և զաւու Դ ԱՅՆ ՈՒԲ նախանձիր իւնոնին Գոյն
Դ 128 եւա :





ՍԱՀՄՈՍ ՃՃԹ.

ՕՌԱԿԱՆՆԵՐԻ ապրիմանց :

Ենեղութեան իմում ես առ տէր
կապուացի և լուաւ ինձ տեր , տէր
փրկեաց զանձն իմ ՚ի ըրժանց նենդա
ւորաց և ՚ի լեզուե շարէ :
Օյ տացի քեզ , կամ զի՞յաւելովի լե-
զու նենդաւոր :
Ովովէս նետք հզօրի , զի միմեալ են
կայծակամբ կաղնեւոյ :
Վայ ինձ՝ զի ընդ երկար եղեւ պան-
դըխտութիւն իմ : բնակեցի ես ՚ի վը-
րանս կեդարու :
Բազում անգամ բնակեաց անձն իմ
ընդ այնոսիկ , ոյք ատէին զսղչոյն :
Ես էի խոսկալարար . յորժամ խօսէի
մարտնչին ընդ իս :

Տանգի Ե

ՍԱՀԱՄՈՍ ՃԻ.

ՕՐԻՆԱԿ-ԲԻՆԱՏ ԱՊՈՒՅԱՆԱԳ :

* ամբարձի զաշս իմ՝ ի երինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։

Օգնութիւն ինձ՝ ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Ո՞վ տար՝ ի սասանութիւն զոտն քո, և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո։

Արպէս ոչ ննջէ, և ոչ՝ ի քուն երթայ պահապանն խրայելի։

Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկացի աջակ ձեռամբն իւրով։

Դրեգակն՝ ի տուե քեզ մի՛ մեղցէ, և մի՛ լուսին՝ ի գիշերի։

Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ, պահեսցէ տէր զանձն քո։

Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո, յայսմ հետէ մինչեւ յաւիսեան։

Տառապ լ։

ՍԱՀԱՄՈՍ ՃԻԱ.

ՕՐԻՆԱԿ-ԲԻՆԱՏ ԱՊՈՒՅԱՆԱԳ :

Ուրսին եղէ ես ոյք առեին յիս, ի տուն տեառն երթիցուք մեք։

Հասեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղեմ։

ԶԵրուսաղեմ շինեալ որպէս քաղաք, և բնակութիւն իւր չուրջ զնովաւ։ Անդ ելին աղդք աղդք տեառն, վլացութիւն իսրայելի խոստովան լինիլ անուան տեառն։

Անդ արկեալ են ամուք դատաստանի, ամուսուս արկեալ են՝ ի տան դաւաթիւն արցէք զողջունէ երուսաղեմի, և ուղինութենէ ոյք սիրէք զտէր։

Եղիցի խազաղութիւն՝ ի զօրութեան քում, և շինութիւն յաշտարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զիսաղաղութիւն, վասն քոյ և վասն տան տեառն աստուծոյ մերց խնդրեցաք զւարութիւն՝ ի քէն։

Տառապ լ։

ՍԱՀԱՄՈՍ ՃԻԱ.

ՕՐԻՆԱԿ-ԲԻՆԱՏ ԱՊՈՒՅԱՆԱԳ :

Եռ քեզ տէր համբարձի զաշս իմ, որ բնակեալք ես՝ ի յերկինս։

Որպէս աչք ծառայի ՚ի ձեռն տեառն
իւրոյ, և որպէս աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն
տիկնոջ իւրոյ :

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր
աստուած մեր, մինչեւ ողորմեացիս
՚ի վերայ մեր :

Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ, զի
բազում լցար արհամարհանօք :

Եւս առաւել լցան անձինք մեր նա
խատանօք, որ նախատեին զմեզ եւ
արհամարհանօք ամբարտաւանից :

Տաշը եւ

ՍԱԴՄՈՍ ՃԻԳ.

Երդ ասպիճակոյ :

Եթէ ոչ տէր եր առ մեզ ասասցէ
խրայէլ, եթէ ոչ տէր եր առ մեզ:
Ինդ յառնել մարդկան ՚ի վերայ մեր,
կենդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ:
Ի բարկանալ սրտմոռթեամբ նոցա ՚ի
վերայ մեր, ապա եւ ջուրը ուրեմն
ընկղմեցին զմեզ:

Ինդ ուղիս անցին անձինք մեր, անցին
անձինք մեր ընդ ուղիս անդադարտ:

Օրհնեալ է տէր՝ որ ոչ ետ զմեզ յորս
ատամանց նոցա :

Ննձինք մեր ապրեցան, որպէս ճընճ
զուկ յորոգայթէ որսողաց :

Որոգայթք նոցա փշրեցան, եւ մեք
ապրեցաք :

Օգնութիւն է մեզ յանուանել տեա
ուըն, որ արար զերկինս և զերկիր :

Տաշը եւ

ՍԱԴՄՈՍ ՃԻԳ.

Երդ ասպիճակոյ :

Ո՞ր յուսայ ՚ի տէր որպէս իւառն սիւ
ովն, մի սասանեսցի յաւիտեան որ
բնակեալն է յերուսաղէմ:

Երինք շուրջ են զնովաւ, տէր շուրջ
է զժողովրդեամբ իւրով յայսմհետե
մինչեւ յաւիտեան :

Ո՞չ թողու տէր զգաւազն մեղաւո
րաց ՚ի վիճակս արդարոց . և արդարք
մի ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօ
րէնութիւն :

Կարի առնե տէր բարեսոց, և այնոցիլ
ոյք ուղիզ են սրտիւք :

Օթիւրեալսն յափշտակութիւնմբ ,
տանի զնոսա տէր ընդ այնոսիկ ոյք
դործեն զանօրինութիւն . խաղաղու-
թիւն ՚ի վերայ խրայելի :
Տուար է՝ Գործաց է :

ՍԱՀՄՈՍ ՃԻԵ .

Երժ ապիճանաց :

Լդարձուցանելտեառն զգերութիւն
սիովնի , և եղեաք մեք միսիմարեալք :
Յայնժամ ցան բերանք մեր խնդու-
թիւնմբ , և լեզուք մեր ցնծութեամբ :
Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս , մեծ
արար տէր զառնելն ընդ նոսա . մեծ
արար տէր զառնել իւր ընդ մեզ , և
մեք եղեաք բերկրեալք :
Դարձուտէր զգերութիւնս մեր որպէս
զուղլսս ՚ի հարաւոյ , ոյք վարեին ար-
տասուօք ցնծութեամբ հնձեսցեն :
Կրթալով երթային և լային , ոյք բար-
ձեալ տանելին զաերմանիս իւրեանց :
Դարով եկեսցեն և ցնծասցեն , ոյք ա-
ռեալ բերիցեն զօրայս իւրեանց :
Տուար է :

ՍԱՀՄՈՍ ՃԻԵ .

Երժ ապիճանաց :

Եթէ ոչ աեր շինէ զտուն , ՚ի նանիր
վաստակին շինողք նորա :
Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաք , ընդու-
նայն աքնին պահապահէ նորա :
Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ , արդ
արիք մինչեւ էք ննջեցեալ , ոյք ու-
տէք զշաց ցաւոց :
Ի ժամանակի որպէս տացի քունսիրե-
լեաց իւրոց . ժառանգութիւն առն
որդիք են , որոյ վարձք իւր են , այն է
պտուղ որովայնի իւրոց :
Որպէս նետք ՚ի ձեռս հզօրի , այնպէս
են և որդիքն թոթափիելոց :
Երանի որ ելից ցանկութիւն իւր ՚ի
նոցանէ , մի ամաշեսցեն յորժամ խօսեա-
ցին թշնամիք նոցա ընդ նոսա առ դրան :
Տուար է :

ՍԱՀՄՈՍ ՃԻԵ .

Երժ ապիճանաց :

Երանի ամենեցուն որ երկնչին ՚ի
տեառնէ , և գնան ՚ի ձանսապարհս նորա :

Յաստակս ձեռաց քոց կերիցես , և
բանի է քեզ և բարի եղիցի :
Վին քո որպէս այդի վայելուչ յանկիւս
նըս տան քո . որդիք քո որպէս նորա
տունի ձիմենուց շուրջ զեղանալ . քո :
Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ որ
երկնչի ՚ի տեսառնէ . օրհնեսցէ զեղի
տէր ՚ի սիովնէ , և տեսցես զբարու
թիւնյերուսաղէմ զամենայն աւուրս
կենաց քոց :

Տեսցես դու զօրդիս որդւոց քոց , խաւ
զաղութիւն ՚ի վերաց խրայելի :
Տառիկ է :

ՍԱՀՄՈՍ ՃԻՒ .

[ԵՐԳ ասպիճանոց :

Հաղում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի
մանկութեննէ իմմիւ . ասասցէ խրայէլ,
բաղում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի
մանկութեննէ իմմիւ , և ինձ ոչ յաղշ
թեցին :

Զթիկունս իմ հարին մեղաւորք , ընդ
երկար արարին զանօրէնութիւնս իւ
րեանց :

Տէր արդար է , և խորտակէ զուշ մեւ
զաւորաց :

Եմաչեսցեն և յետո դարձցին ամենեւ
քեան ոյք ատեան զվորվեւ :
Եղիցին նորա որպէս զիսոտ տանեաց ,
որ մինչեւ ՚ի բուռն եկեալ չորացաւ =
Ուստի ոչ ելից զըուռն իւր հնձողն ,
և ոչ զգիրկս իւր որ զորայն ժողովէր ,
Ոչ ասացին ամենեքեան ոյք անցանէ
ին առ նորօք , ժժէ օրհնութիւն տեա
ուըն ընդ ձեզ , և օրհնեցաք զձեզ յան
ուաննէ տեառն :

Տառիկ է :

ՍԱՀՄՈՍ ՃԻԹ .

[ԵՐԳ ասպիճանոց :

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր տէր ,
լուր ձայնի իմում :

Եղիցին ականչը . քո ՚ի լսել զձայն աղօ
թից իմոց :

Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննես տէր
տէր , իսկ ՞ կարէ կալ առաջի քո , զի

՚ի քէն է քաւութիւն :

Վ ասն անուան քո համբերի տէր , համ
բեր անձն իմ բանի քում . յուսացաւ
անձն իմ ՚ի տէր :

Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յերեկոյ,
՚ի պահէ առաւօտու յուսացաւ խորա
յէլ ՚ի տէր։
Ի տեառնէ է ողբրմութիւն բազում,
՚ի նմանէ է փրկութիւն, և նա փրկ
կեաց զիսրայէլ յամենայն նեղութեց։

նորա:

Տաշք գւ.

ՍԱՂՄՈՍ Ճ. 1.

Երժ ասդիմանոց։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրո իմ, և ոչ
զըօսան աչք իմ։

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս, և ոչ
ընդ այնոսիկ ոյք սքանչելի էին քան զիս։
Բայց թէ խոնարհեցայ ես որպէս զման
նուկ սարտուցեալ ՚ի տաենէ մօր իւրոյ,
և դարձ նորա անդրէն ՚ի նոյն։

Այլ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ
այսպէս եղիցի հաստուցումն անձին իւ
մոյ, յուսացաւ խորայէլ ՚ի տէր յայսմ
հետէ մինչեւ յաւիտեան։

Տաշք գւ. Զարզացա խու

ՍԱՂՄՈՍ Ճ. 2.

Օրհնեալին Երժ ըսոց։

Յիշեա տէր զդաւիմ, և զամենայն
հեղութիւնն նորա։
Որպէս երգուաւ տէառն, և ուխտս
եղ աստուծոյ յակովլքայ։

Թէ ոչ մտից ՚ի յարկս տան իմոց, թէ
ելից յանկողինս մահճաց իմոց։

Թէ տաց քուն աչաց իմոց, կամ նինջ
արտեւանաց իմոց, կում հանգիստ իւ
բանաց իմոց։ մինչեւ գտից զուեղի
յարկի տէառն աստուծոյ յակովլքայ։
Եհա լուար զնմանէ յեփրաթայ, եւ
գտաք զնա՝ ՚ի դաշտս մայրեաց։

Մացուք մեք ՚ի յարկս նորա, երկիրպագ-
ցուք ՚ի տէր զեռջոջ ուր կացեալ են ոտք
նորա։

Երի տէր ՚ի հանգիստ քու գոււ և տաւ
պանակի կտակի սրբութեան քու։

Երիցունք քո զգեցցին զարդարութիւն
և սուրբք քո յնձարով յնձացեն։
Վասն դաւթի սիրելոյ քո, մի դար-
ձուցանէր զերեսս քո յօծելոյ քումմէ։
Երգուաւ տէր դաւթի ճշմարտու-

թեամբ և ոչ ստեաց նմա , ՚ի պտղոյ ո
բոլայնէ քումմէ նստուցից յաթու քո:
թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ ,
և զվկայութիւնս իմ զըր ուսուցից
նոցա :

Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յաւ
շիտենից յաթու քո :

Հաճեցաւ աէր ընդ սիովն , և ընտ
րեաց բնակիլ ՚ի նմա . ասէ այս է հանէ
գիտ իմ յաւիտեանս յաւիտենից , ՚ի
սմա բնակեցայց զի հաճեցայ ընդ սա:
Օորս սորա օրհնելով օրհնեցից , եւ

զաղքասս սորա լցուցից հացիւ :
Երիցանց սորա զգեցուցից զփրկութի ,
և սուրբք սորա ցնծալով ցնծացեն :
Ենդ ծառեցից զեղիւր ՚ի գաւիթ ,
պատրաստ արարից զձրագ օծելոյ իմցյ :
թշնամեաց նորա զգեցուցից զամօժ ,
և ՚ի վերայ նորա ծաղկեացի սրբու-
թիւն իմ :

Տանկ ժե :

ՍԱՆՄՈՍ ՃԼԲ .
Օրհնութիւն Երժ ը-ոյ :

Օ յ բարի կամ զի՞ վայելուչ զի բնու
կին եղբարք ՚ի միամին :
Որպէս իւղ զի իջանէ ՚ի գլուխ և ՚ի
մօրուսն ահարովնի . ՚ի մօրուաց իջանէ
՚ի գրապանս զգեւստու նորա :
Որպէս ցող զի ցողէ ՚ի հերմոնէ ՚ի վե-
րայ լերին սիովնիւ :
Տէր՝ անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն
և զիեանսն յաւիտենից :

Տանկ դ :

ՍԱՆՄՈՍ ՃԼԳ .

Օրհնութիւն Երժ ը-ոյ :

Վստ օրհնեցէք ամենայն ծառայք տեա-
ռըն զտէր , ո կայք ՚ի տուն տեառն և
՚ի գաւիթս աստուծոյ մերոյ :
Ի գիշերի համբարձէք զձեռու ձեր ՚ի
սրբութիւնն , և օրհնեցէք զտէր :
Օրհնեացէ զմեղ տէր ՚ի սիովնէ , որ
արար զերկինս և զերկիր :

Տանկ դ :

ՍԱՀԱՄՈՍ ՃԵՂ.
ՕՐՀՆԵՑԻՆ ԵՐԳ ՀԱՅ:

Օրհնեցէք զանուն տեառն . օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէք . ՚ կայք ՚ ի տուն տեառն ՚ ի դաւիթս այ մերց :
Օրհնեցէք զտէք զի բարի է , սաղմաս ասացէք անուան նորա զի քաղցր է :
ԶԱՅԼՈՎ ընտրեաց իւր տէք , և զիս լայէլ ժառանգութիւն իւր :

Ես ծանեայ զի մեծ է տէք , և տէք մեծ է քան զամենայն կուռաւ :
Զամենայն զրի ինչ կամեցաւ և արար տէք . յերկինս և յերկիրի , ՚ ի ծով և յամենայն խորս :

Հանէ զամալս ՚ ի ծագաց երկրի , զիսյ լսատակունս իւր յանձրեւս արար , և հանէ զհողմա ՚ ի շտեմարանայ իւրոց :
Եհար զամենայն անդրամեիկս եղիպտացոց , ՚ ի մարտոց մինչեւ յանասուն :
Ըռաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր ՚ ի մէջ քր եղիպտոս , ՚ ի փարաւովն և յամենայն զօրս իւր :

Եհար զազգս բազումս , և սպան ըզ ժագաւորս հզօրս :

Զանէհովն թագաւոր ամոլրհացւոց ,
զովդ թագաւոր բասանու , և զամենայն թագաւորութիս քանանացւոց :
Ետ զերկիր նոցա ՚ ի ժառանգութիւն ,
ժառանգութիւն խարայելի ժողովը գեան իւրոց :
Տէր անուն քր յաւիտեան , տէր յիշատակ քր ազգէ մինչեւ յաղդ :
Դատի տէր զժողովուրդ իւր , և ՚ ի ծառայս իւր մխիթարի :
Կուռոք հեթանոսաց ոսկի և արծաթեն , ձեռագործք են որդւոց մարդկան :
Եերան դոյ՝ և ոչ խօսին , աչք են և ոչ տեսանեն :

Վկանչք են և ոչ լսեն , և ոչ դոյ շունչ
՚ ի բերանս նոցա :
Նման նոցա եղիցին ոյք արարին զնոսա ,
ամեներեան որյուսացեալ են ՚ ի նոսա :
Տուն խարայելի օրհնեցէք զտէք , տուն
ահարովնի օրհնեցէք զտէք :
Տուն զեւեայ օրհնեցէք զտէք :
Օրհնեալ է տէր ՚ ի սիովնէ , որ բնակեալն է յերուսաղէմ :

Տառապ իւ գործաց իւգ :

ՍԱՀՄՈՍ ՃԵՆ,

ԱՅԾԱ-ԴԻ :

|| Սոստովան եղերուք տեառն, զի բարիէ
զի յաւիտեան է ողորմութիւնորա:
Խոստովան եղերուք աստուծոյն աս-
տուծոց, զի յաւիտեան է ողորմու-
թիւն նորա:

Խոստովան եղերուք տեառն տերանց,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Արար սրանը լիս մեծամեծս միայն, զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Զերկինս արար իմաստութեամբ իւ-
րով, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Հաստասեաց զերկիր ՚ի վերայ ջուրց,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Արար զլուսաւորս մեծամեծս միայն,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Զարեգակն արար իշխանական տուրն
չեան, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա:

Զլուսին և զատեզայ իշխանական դի-
շերց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա:

Եհար զերկիրն եղիապտացւոց անդ
րանկօք իւրովէ հանդերձ, զի յաւի-
տեան է ողորմութիւն նորա:

Եւ եհան զիարայէլ ՚ի միջոց նորա. զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ի ձեռն բարձր և ՚ի բազուկ հզօր, զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Եհերձ զծովի մեծ և բաժանեաց յեր-
կուս մասունս. զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա:

Եւ անցոյց զիարայէլ ընդ մեջ նորա,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ծնկզմեաց զիարաւովին և զզօրս իւր ՚ի
ծով կարմիր. զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա:

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ.
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Եհար զազգս մեծամեծս միայն, զի յա-
ւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Եւ սպան զժագաւորս հզօրս, զի յա-
ւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Զօեհովի թագաւոր ամովլհայցւոց զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Զովդ թագաւոր բասանու, զի յաւի-
տեան է ողորմութիւն նորա:

Ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն,
զիշաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ճառանգութիւն խրայելիծ առայի իւ-
րում, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա:

Յիշեաց զմեզ տէր ՚ի խոնսարհութեան
մերում, զի յաւիտեան է ողորմու-
թիւն նորա:

Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց Ծնամեաց
մերոց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա:

Ոտայ կերակուր ամենայն կենդանւոյ
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Խսատովան եզերուք աստուծոյ երկնա-
ւորի, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա:

Տունք իւ:

ՍԱՄՈՍ ՃԼԶ.

Ասողու ՚ի Դասեին. ՚ի յեան Երեմայի. աննշան յաբրայեցոց:

Առ գետս բաբելոսւոց անդ նատէաք
և ըստաք, որպէս յիշեցաք մեք անդ
զախովին:

Կմեջ ուռեաց նոցա կախեցաք զիտաւ
կարանս մեք:

Մեդ հարցանելին գերիչք մեր զբանս
օրհնութեան. գերեվարք մեր ստիպէ-
ին զմեզ և ասէին:

Օրհնեցէք զմեզ յօրհնութենէն սիով-
նի. իսկ զիանը երգեսուք զօրհնու-
թիւնս անառն յերկիր օտար:

Թէ մոռացայց դքեզ երուսաղէմ. մու-
ռասցի զիս աջ իմ:

Վցեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ, թէ ոչ
յիշեցից զքեզ, թէ ոչ նախ նուազե-
ցից զքեզ երուսաղէմ, ոկիզն ուրա-
խութեան իմոյ:

Յիշեա տէր զորդիսն եղովմայ՝ յաւուր-
սըն երուսաղէմի:

Ոյք ասէին քակեցէք քակեցէք, մին-
չեւ ՚ի հիմն հասուցէք:

Քուստր բաբելոսւոց թշուառական,
երանի որ հասոյց զհատուցումն քո
զոր գու մեզ հասուցէք:

Կասմի որ կարսւ զմանկունս քո, և եւ
հար զքարի:

Տունք ժ:

ՍԱՀԱՄՈՍ ՃԼԵՒ

Ասողնա ՚ի Դատավիլ :

Խոստովան եղեց քեզ տէր բոլորով
սրտիւ ՚ի մով, առաջի հրեշտակաց սաղը
մոս ասացից քեզ :

Օի լուար զբանս բերանոյ իմոյ, եր
կիւր պագից ՚ի տաճար սուրբ քո, և
խոստովան եղեց անուան քում վասն
ողորմութեան և ճշմարտութեան քո :
Ուծ արարեր յամենայնի զանուն սուրբ
քո, յորում աւուր կարդամ առ քեզ
վաղվազակի լուր ինձ, և բազում ա
րացես զօրութիւնս յանձն իմ :
Խոստովան եղիցին առ քեզ ամենայն
թագաւորը երկրի, զի լուան զբանս
բերանոյ քո, և օրհնեսոցեն զանաւ
պարհս քո :

Ուծ են վասոք տեառն, բարձրէ տէր,
զիսոնարհս տեսանէ, և զբարձունս ՚ի
հեռաստանէ ճանաչ :

Թէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղութեանց,
կեցուսցես զիս ՚ի բարկութենէ թըշ
նամեցին :

Զգեցեր զձեռն քո, և փրկեաց զիս աջ

քո, և տէր հասուսցէ ընդ իմ՝
Տէր ողորմութիւնն քո յաւ-խեանն, ըզ
դործո ձեռաց քոց մի անուես առնեց :

Տակը և Գորդոցն իոք :

ՍԱՀԱՄՈՍ ՃԼԵՒ

Ի կապարծ Ասողնա ՚ի Դատավիլ :

Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս
դու ծանեար զնասիւ իմ և զյառնեւ
իմ :

Ի միւս առեր վխորհուրդս իմ ՚ի հեւ
ոաստանէ, զաւիզս իմ և զիմակակա
իմ գու քննեցեր, և զամենայն ճանա
պարհս իմ յառաջադցն տեսեր զի ոչ
գոյ նենդութիւն ՚ի լեզուի իմում :
Եհա դու տէր ծանեար զյետին իմ
և զառաջին իմ, դու ստեզեր զիս և
եփիր զձեռն քո ՚ի վերայ իմ :
Աքանցելի եղեւ գիտութիւնն քո յի
նէն, զօրացաւ և ոչ հանդարանմ անա
զն երթաց ես յոդեց քումնէ, կամ
յերեսաց քոց ես յո փախեաց :
Թէ ելանեմ յերկինս դու անդ եսո թէ

իջանեմ 'ի դժոխս և անդ մօտ ես :
 թէ առլից զլթեւս իմ ընդ առաւօսու ,
 և բնակեցայց յեզերս ծովու :
 Աակայն և անդ ձեռն քո առաջնորդես
 ցէ ինձ , և աջ քո ընկացի զիս :
 Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք ծած
 կեաց զիս , կամ դիշեր փոխանակ լու-
 սոյ փափկութեան իմոյ :
 Խաւարն ՚ի քէն ոչ խաւարանսայ , և գի-
 շերն որպէս տիւ լուսուոր եղիցի , և
 խաւար նորա որպէս զըստ նորա :
 Դու սատացար զերիկամունս իմ , և ըն-
 կալար զիս յորդայնէ մօր իմոյ :
 Խոստովան եղէց քեզ տէր զի ահեղ
 և սրանչելի են դործք քո , և անձն իմ
 սիրեաց յոյժ :

Ոչ թարեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն զոր ա-
 րարեր ՚ի ծածուկ , և կար զօրութեան
 իմոյ ընդ սառորինս երկրի :
 Զանդործս իմ տեսին աչք քո , և ՚ի գի-
 րըս քո ամենեքեան զրեցան ,
 Ետուէ մոլորեցան , և ոչ ոք եր որ ա-
 ռաջնորդէր նոցա :

Ինձ յոյժ մեծարոյ եղէն բարեկամք քո
 ած , և յոյժ զօրացան իշխանք նոցա :

Թուեցի զնոսա և քան զաւազ բազմա-
 ցան . զարթեայ և արդ ընդ քեզ եմ :
 թէ սպանանես զմեղաւորս աստուած ,
 արք արեան ՚ի բաց եղերաւք յինէն :
 Եհակառակութիւն և ՚ի նախանձ , առ-
 ցեն ՚ի նանիր զբաղաբս քո :
 Զատելիս քո տէր ատեցի , և ՚ի վերայ
 թշնամեաց քոց մաշեցայ :
 Ստելութիւն կատարեալ ատեցի զնո-
 սա , և եղեն ինձ թշնամիք :
 Փորձեա զիս աստուած և ծանիր ըլ-
 սիրտ իմ . քննեա զիս և ծանիր զա-
 ւիզս իմ , և տես թէ իցէն անօրէ-
 նութիւնի ՚ի ճանապարհս իմ . առաջ
 նորդեա ինձ ՚ի ճանապարհս քո յաւի-
 տենից :

Տաշաք եր :

ՍԱՀԱՄՈՍ ՃՆԹ .

Ե իստործ . Ասովս ՚ի Դաւիթ :

Կապեցո զիս տէր ՚ի մարտոց շաբէ ,
 յառնէ անիրաւէ վրկեա զիս :
 Խորհեցան զանօրէնութիւն ՚ի սիրաս
 իւրեանց . զօր ամենայն պատրաստէ-
 ցան ՚ի պատերազմ :

Արեցին զիւզուս խւրեանց որպէս զօշ
ձի , և թշնք իմից ՚ի ներբռյ չըմանց
նոցա :

Պահեա զիս տէր ՚ի ձեռաց մեղաւորի ,
և ՚ի մարդոյ շարէ փրկեա զիս :
Խորհեցան խավանել զգնացս իմ , թաւ
քուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ :
Կարա ձկեցին որոգայթ ոտից խմոց ,
չուրջ զաւոքը խմովք եղին ինձ գայ .
թակղութիւն :

Եսացի տէր աստուած իմ ես զու ,
ունկնդիր տէր ձայնի աղօթից խմոց :
Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան իւ
մոց , հովանի գլուց խմոց յաւուր պաւ
տէրազմի :

Ո՞ի մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութիւն
մեղաւորաց , ոյք խորհեցան վասն իմ ,
մի՛ ընդ վայր հարկաներ զիս :

Զիր մի՛ երբէք բարձրացին և խոր-
հուրդք նց մի՛ կատարեացին . վահճան
կբատարածի նոցա վաստակ չըմանց
խւրեանց ծածկեցէ զնոսա :

Երկցես ՚ի վերայ նոցա կայծակունա
հրոյ և կործանեցես զնոսա , ՚ի տա-
ռապանաց մի՛ կարացեն կեալ :

Ասրդոյ լեզուանւոյ մի՛ յաջողեսցի ՚ի
վերայ երկրի . զայր մեղաւոր չարիք
իւր որասցեն ՚ի կորուտա :
Ծանեայ զի առնես տէր դատաստան
աղքատի և իրաւունս անանկի :
Երդարք գոհասցին զանուանէ քում
մէ , և բնակեցեն ուղիղք առաջի ե
րեսաց քոց :

Տաշք ժդ.

ՍԱՀՄՈՍ ՃԽ.

Ասման ՚ի Դատավի :

Տէր կարդացի առ քեզ և լուր ինձ .
նայեա ՚ի ձայն աղօթից խմոց ՚ի կար-
դալ խմում առ քեզ :

Ուղիղ յեղիցին աղօթիք իմ որպէս խունկ
առաջի քո տէր . համբաւնալ ձեռաց
խմոց պատարագ երեկոյի :

Դիր տէր պահապան բերանոյ խմոց և
դուռն ամուռ չըմանց խմոց , զի մի՛
խոտորեցի սիրո իմ բանիւ չարութեռ
՚ պատճառել զաբաժնառ մեղայ ընդ
մարդու ոյք գործեն զանօրէնութիւնն .
ոչ եղեց կցորդ ընտրելոց նոցա :

Կրաստեսցէ զիս արդարն ողօրմութք՝
և յանդիման արասցէ, իւղ մեղաւորի
մի օծցէ զգլուխ իմ այլ աղօթք իմ ՚ի
կամս նորա:

Վրդելան մերձ առ վիմին, դասաւորք
նոցա լուիցեն բանից իմոց և քաղց
բասցին:

Որպէս թանձրութիւն հողայ զի սըփ-
ռեալ է ՚ի վերայ երկրի. ցրուեսցին
ոսկերք նոյա մերձ ՚ի դժոխս:

Առ քեզ տէր տէր են աչք իմ, ՚ի քեզ
յուսացոյ, մի հաներ զշոգի յինէն:
Պահեա զիս յորոգայթէ որ էտաքու-
ցաւ ինձ, ՚ի գայթակութենէ գոր-
ծողին զահօրէնութիւն:

Ենկցին ՚ի ցանցս նորա մեղաւորք, մի-
այն եմ ես մինչեւ անցից:

Տառը ժ.

ՍԱՀՄՈՍ ՃԽԱ.

Ի մասութիւն ՚ի Դաստի. Աշենք, ՚ի ժամանակի վեց հա-
յոցի անդ:

Զայնիւ իմավ ես առ տէր կարդացի,
ձայնիւ իմավ զտէր աղաւեցի:

Ավուեցից առաջի տէառն զաղօթքս իմ,
զնեղուիս իմ առաջի նորա պատմեցից:

Ի նուազել յինէն հոգւոյ իմոյ դու-
տէր ծանեար զշաւիցս իմ, ՚ի հանա-
պարհ յոր և գնացի թաքուցաւ ինձ
որոտայթ:

Հայէի յաջմե աեսանէի և ոչ որ ճա-
նաշէր զիս, կորեաւ յինէն փախուստ
իմ և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ:
Եղաղակեցի առ քեզ տէր և ասացի,
դու ես յօյս և բաժին իմ յերկրին
կերպանեաց:

Կայեա տէր յաղօթքս իմ, զի ես խո-
նարհ եղէ յոյժ. ասպեցո զիս ՚ի հա-
լածաց իմոց զի հզօրացան քան զիս:
Տէր հան ՚ի բանեէ զանձն իմ, գոհա-
նամ զանուանէ քումին:

Քեզ սպասեն արդարք, մինչեւ հա-
տուացես:

Տառը ը. Գորդոյս ծդ:

ՍԱՀՄՈՍ ՃԽԲ.

Աւզնս ՚ի Դաստի. ՚ի ժամանակի վեց հաւածեր վեց Աբիսուլ
որդի նորը:

Տէր լուր աղօթից իմոց, ունկն զիի
խնդրուածաց իմոց ճշմարտութք քուլ:



Լուր ինձ արդարութեամբ քով, և մի
մասներ ՚ի գատաստան ընդ ծոռայի
քում, զի ոչ արդարանայ առաջ քո
ամենայն կենդանի :

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խո-
նարհ արար յերկիր զիեանս իմ. եւ
նատոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մե-
ռեալ յաւխտենից :
Զանձրացաւ յիս հոգի իմ, և սիրա իմ
խոռովցաւ յիս :

Յիշեցի զաւուրսն զաւաջինս, խոր
հեցայ յամենայն ՚ի գործս քո, յարա-
րածս ձեռաց քոյ խորհեցայ, և համ-
բարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Մին իմ որպէս երկիր ծարաւի և առ
քեզ, վաղլազակի լուր ինձ աէր, զի
նուաղեաց յինէն հոգի իմ:

Ո՞ի գարձուցաներ զերեսս քո յինէն,
նմանիցիմ այնոցիկ որ իջանեն ՚ի գուրբ:
Եսէլի արա ինձ առաւօսու զողորմու-
թիս քո, զի ես ՚ի քեզ աէր յուացայ:
Հօյց ինձ ճանասարհ յոր և գնացից,
զի առ քեզ աէր համբարձի զանձն իմ:
Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տեր,
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Աւսո ինձ առնել զիամա քո, զի գու-
ես աստուած իմ:

Հողի քո բարի առաջնորդեցյէ ինձ
յերկիր ուղիղ:

Վան անուան քո աէր կեցուացես զիս
արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նե-
ղութենէ զանձն իմ:

Ողորմութեամբ զիս քով սատակեցյէն ըղ
թշնամիս իմ, կորուացես զամենայն
նեղիչս անձին իմոց, զի ես ծառայ քո եմ:

Տաշը յդ:

ՍԱՐԱՍ ՃԵՐԻ.

Սամու ՚ի Դաստի . առ Գողկան :

Օրհնեալ տեր աստուած իմ, որ ու-
սոց զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, և զմա-
տունս իմ ՚ի ճակատամարտ:

Ողորմութիւն իմ և ապաւէն իմ, օվ-
նական իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ և
ես յուսամ ՚ի նա . ո հնազանդէ զժու-
զովուրդս ընդ ինեւ :

Տէր ոլ է մարդ զի յայտնեցար գու-
նմա, կամ որդի մարդոյ թէ համարիս
ինչ զնու :

Վարդ նանբութեան նմանեաց . և աւ
ւուրբ նորա որպէս հովանի անցին :
Տէր խոնարհեցո զերկինս և էջ , մեր
ձեա ՚ի լերինս և ծխեսցին :

Փայլատակեա զփայլատակունս քո և
խռովեա զնոսա , առաքեա զնետս քո
և ցրուեա զնոսա :

Առաքեա զձեռն քո ՚ի բարձանց և փրը
կեա զիս ՚ի չուրց բաղմաց , և ՚ի ձեռաց
որդւոց օտարաց :

Որոց բերանք խրեանց խօսեցան զնան
բութիւն , և աջ նոցա աջ է մեզաց :
Կատուած յօրհնութիւննոր օրհնեցից
զքեզ , տասնազեաւ սազմոսարանաւ
սազմոս սասացից քեզ :

Ո՛ տացէ զփրկութիւն թագաւորաց
մերոց , որ փրկելոցն իցէ զգաւիմթ ծա
ռայ խր ՚ի սրոյ շարէ :

Փրկեա զիս և ապրեցա զիս ՚ի ձեռաց
որդւոց օտարաց :

Որոց բերանք խրեանց խօսեցան լզ-
նանբութիւն , և աջ նոցա աջ է մեզաց :

Որոց ուստեբք խրեանց որպէս նորա
առունի հաստատուն են ՚ի մանկութե-
նէ խրեանց . դստերք նոցա զարդա-

րեալ և պաճուճեալ ՚ի նմանութիւն
տաճարի :

Չուեմարանք նոցա լի են և բղխեն ՚ի
միմեանս , խաշինք նոցա բաղմածինք
են և բազմանան ՚ի գնացս խրեանց , և
անդեայք նոցա պարարտք են :

Ոչ գոյ խրամատութիւն ցանկոց նոցա ,
և ոչ աղաղակ ՚ի հրապարակս նոցա :
Երդ երանեցից ժողովրդեան որոյ այս
այսպէս է . նամ երանի է ժողովրդեան
որոյ տէր աստուած է նոցա :

Տանց ժոյ :

ՍԱՀՄ ՈՍ ՃԽԴ .

Ասուն օբնութեանց ՚ի Դաւիթ :

Բարձր առնեմ զքեզ աստուած իմ՝
և թագաւոր իմ , և օրհնեմ զանուն
քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւի-
տենից :

Զօրհանապաղ օրհնեցից զքեզ , և գոյ
վեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւի-
տեանս յաւիտենից :

Ուծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ , և մե-
ծութեան նորա ոչ գոյ շափ :

Ազգք և ազգք գովիսցին զգործս քո .

և զգօրութիւնս .քո պատմեսցեն :
 Զմեծ վայելըութիւն փառաց սրբու-
 թեան .քո խօսեսցին , և զօրանչնիս .քո
 պատմեսցեն :
 Զ.զօրութիւն ահի .քո ասասցեն , և
 զմեծութիւնս .քո պատմեսցեն :
 Զ.յիշատակ բազում .քաղցրութեան
 .քո բղիւեսցեն , և արդարութեամբ .քո
 ցնծասցեն :
 Վթած սղորմած է տէր .երկայնամիս
 և բազումորմ :
 Քաղցր է տէր առ ամենեսեան , և դը-
 թութիւն նորա ՚ի վերայ ամենայն ա-
 րաբածոց իւրոց :
 Խօստովան եղիցին առ .քեզ տէր ամե-
 նայն գործք .քո . և սուրբք .քո օրհնեա-
 ցեն զբեզ :
 Զ.փառս արքայութեան .քո ասասցեն ,
 և զմեծութիւնս .քո պատմեսցեն :
 Քանաչել որդւոց մարդկան զգօրու-
 թիւնս .քո , և զփառս մեծվայելըու-
 թեան արքայութեան .քո :
 Ք.քրայութիւն .քո արքայութիւն ա-
 մենայն յաւիտենից , և տէրութիւն
 .քո ազդէ մինչեւ յազդ :

Հաւատարիմ է տէր յամենայն ՚ի բա-
 նըս իւր , և ազգար է յամենայն ՚ի գոր-
 ծըս իւր :
 Հաստատէ տէր զամենայն գայթակ-
 ղեալս , և կանդնէ զամենայն դլորեալս
 Ա.չը ամենեցուն ՚ի քեզ յուսան , և դու-
 տաս կերակուր նոցա ՚ի ժամու :
 Տառ դու նոցա և կերակրին . բանսա
 զձեռն .քո լցուցանես զամենեսեան
 բաղցրութեամբ կսմօք քովք :
 Երդար է տէր յամենայն ճանապարհո-
 իւր , և որ է յամենայն ՚ի գործս իւր :
 Վերձ է տէր առ ամենեսեան որ կար-
 դան առ նա , առ ամենեսեան ցը
 կարդան առ նա ճշմարտութեամբ :
 Զ.կամ երկիւղածաց իւրոց առնէ տէր .
 աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ ըզ-
 նոսա :
 Պահէ տէր զամենեսեան ցը սիրեն
 զնա , զնմ մեզաւորս սաստակէ տէր :
 Զ.օրհնութիւնս տեսառն խօսեսցի բե-
 րան իմ . օրհնեսցէ ամենայն կենդանի
 զանուն որ նորա , յաւիտեան և յաւի-
 տէ ամս յաւիտենից :
 Տանք իւր : Գորշաց ծբ :

ՍԱՀՄՈՍ ՃԽԵ.

Ելեւիս . Անդեա և Օպարիս:

(Օրհնեա անձն իմ զտէր օրհնեցից
զտէր ՚ի կեանս իմ , սաղմոս ասացից
աստուծոյ իմոյ մինչեւ եմ ես :
Ո՞յ յուասոյք յիշխանս յորդիս մարդ-
կան , զի ոչ գոյ փրկութիւն ՚ի նոսա:
Եցէ հոգի ՚ի նոյսանեւ և գարձին անդ-
րէն ՚ի հող , և յայնմ աւուր կորիցեն
ամենայն խորհուրդք նոցա :
Երանի ազգի որոյ տէր աստուծո յա-
կովբայ օգնական է նմա , և յոյս նորա
՚ի տէր աստուծո է :
Որ արար զերկինս և զերկիր , զծով և
զամենայն որ է ՚ի նոսա :
Ո պահէ զճմարտութիւն յանիանեան ,
և առնէ իրաւունս զրկելոց :
Տայ հաց քաղցելոց , և արձակէ զկա-
պեալս տէր :
Տէր բանայ զաշ կուրաց , և կանգնէ
զգըրեալս տէր :
Տէր սիրէ զարդ արս , տէր սպահէ զպան
դուխուս , զորբս և զայրիս լնդունի մոր , և
զճանապարհս ամպարշտաց կորւսանէ :

Օրհնեցէր տէր յաւիտեան , սա-
տուծք սիմվն ազգէ մինչեւ յազդ :
Տունք ւ .

ՍԱՀՄՈՍ ՃԽԵ.

Ելեւիս . Անդեա և Օպարիս:

(Օրհնեցէր զտէր զի բարի են սազ-
մուք , աստուծոյ մերոյ քալցր եղիցի
օրհնութիւն :
Ենէ զերուսաղէմ տէր , և զպուեալ
սըն խրայելի ժողովէ :
Բժշկէ զբեկեալ սիրսո , և պատէ զա-
մենայն վէրս նոցա :
Ո թուէ զբազմութիւն աստեզայ , և
զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ :
Ո՞նչ է տէր մեր և մեծ է զօրութիւն
նորա , իմաստութեն նորա ոչ գոյ բաւ :
Ծնդունի զհեզս տէր , և խոնարհ առ-
նէ զամբարտաւանս մինչեւ յերկիր :
Օրհնեցէր զաէր խոստովանութեամք ,
սաղմոս ասացէր նմա օրհնութեամք :
Ո զգեցոյց զերկինս ամպովը , պատ-
րաստ արար զանձրեւ իւր յերկիր :
Բուայց զլսուս ՚ի ընդինս , գալարի ՚ի
ծառայութիւն մաղուկան :

Ո տայ անասնոց կերակուր , ձագուց
ագուաւուց որ կարդան առ նա :
Ոչ թէ ընդ զօրութիւնս ձիոյ կամեւ
ցաւ տէր , եւ ոչ ընդ իրանս առն
սկայի հաճեցաւ :

Այլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս
իւր , և ընդ այնտափի՝ ոյք յուսան յո
զորմութիւն նորա :

Տակ ժ :

ՍԱԿԱՄՈՍ ՃԽԵ :

Աքլուտ . Անդիւյ և Օպարիս :

Դովիեա երտւսաղեմ զտէր :
Եւ օրհնեա զաստուած քո սիմին :
Օի զօրացոյց զնիգս գրանց քոց , եւ
օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ :
Ոեդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութիւն .
պարարտութեամբ ցորենոց լոյց զքեզ :
Առարե զքան իւր յերկիր , վաղվաղ
ընթանան պատգամբ նորա :
Դնէ զձիւն որպէս զար , և զմէդ որ
պէս փոխ ցանեաց :

Արկանէ զսան որպէս պատառս . ա-
ռաջի ցրտոյ նորա . ու կարե կեալ :

Առարե զքան իւր և հալե զնոսա . զն
չեսցեն հողմբ և զնացեն ջուրք :
Պատմէ զքան իւր յակովը , զարդա-
րութիւն և զիրաւունս խրայելի :
Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց
տէր , և զդատաստանս իւր ոչ յայտ-
նեաց նոյա :
Տակ ժ :

ՍԱԿԱՄՈՍ ՃԽԵ :

Աքլուտ . Անդիւյ և Օպարիս :

Օրհնեցեք զտէր յերկենից , օրհնե-
ցեք զնա ՚ի բարձանց :
Օրհնեցեք զնա ամենայն հրեշտակը
նորա , օրհնեցեք զնա ամենայն զօրու-
թիւնը նորա :

Օրհնեցեք զնա արեգակն և լուսին
օրհնեցեք զնա ամենայն աստեղք և լոյս :
Օրհնեցեք զնա երկինք երկինից , ջուրք
որ ՚ի վերոյ քան զերկինս օրհնեցեք
զանուն տեառն :

Օի նա ասաց և եղեն , հրամայեաց
և հաստատեցան .

կացոց զնոսա յաւիտեանս յաւիտեանց .
նից . սահման եղ որ ոչ անցանէ .
Օրհնեցէք զտէր յերկից , վիշապք և
ամենայն խորք :

Հուր և կարկուտ , ձիւն և սառն , հողմ
և մրրիկ , որ առնէք զլան նորա :
Երկինք և ամենայն բարձունիք , ծառք
պտղաբերք և ամենայն մայրք :
Գաղան և ամենայն անասուն , սողուն
և ամենայն թռչունք թեւաւորք :
Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց ,
իշխաններ և ամենայն գատաւորք երկրի :
Երիտասարդք և կուսանիք , ծերք և տը-
զայք օրհնեցէք զանուն տեառն :
Բարձր եղեւ անուն նորա միայն , խոս
տոլմանութիւնմա յերկինս և յերկրի :
Բարձր առնէք տէր զեղիւր ժողովքր-
դեան իւրոյ . օրհնութիւն նմա յաճե-
նայն սրբոց նորա , յորուեոցն խրայելի ,
ժողովուրդ որ մերձ է առ տէր :

ՍԱՀՄՈՍ Ճ Խ Թ .

Ելեւիտ . Եղիւր և Օպապիւր :

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր :

օրհնութիւն նմա յերկեզեցիս սրբոց .
Ուրախասացի խրայէլ յարարիչն իւր ,
որդիք սիոնիի ցնծասցեն ՚ի թագաւորն
իւրեանց :

Օրհնեցէն զանուն նորա օրհնութիւն ,
ապղմոնիւրք և օրհնութեամբ սաղմոս
երգեցէն նմա :

Համի տէր ընդ ժողովուրդ իւր առւրբ
և բարձր առնէք զհեզս ՚ի վրկութեան :
Պարծեսցին սուրբքն փառօք և ցնծաս-
ցեն ՚ի հանդիսա իւրեանց , և բարձր
արացեն զան բերանովք իւրեանց :
Սուր երկասյրի ետ ՚ի ձեռս նոցա , սու-
նուլ հասուցումն ՚ի հեթանոսաց ՚ի
յանդիմանութիւն ամենայն ժողովրդոց :
Կապեւ զթագաւորս նոցա կապանօք ,
զզրաւորս նոցա ձեւ ռակապօք երկա-
թեօք :

Երնել նոցա դասաստան ըստ գրոց . և
փառք այս են ամենայն սրբոց նորա .
Տանը ը .

ՍԱՀՄՈՍ Ճ Ծ .

Ելեւիտ . Եղիւր և Օպապիւր :

Օրհնեցէք զաստուած ՚ի սրբութեան

Նորա . օրհնեցէք զնա 'ի հաստատու
թեան 'ի զօրութեան նորա :

Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութեան նորա .
օրհնեցէք զնա 'ի բազում մեծութեան
նորա :

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութեան ,
օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնու
թեամբ :

Օրհնեցէք զնա յնծութեամբ , գովե
ցէք զնա ուրախութեամբ :

Օրհնեցէք զնա 'ի բանս բաղցունա , գո
վեցէք զնա 'ի բարբառ լսելի :

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութեան ,
ամենայն հոդիք օրհնեցէք զտէք :

Տանիք գ գորդաց իւ :

Կանոն միք շոր կանոն Տուր ոչիք ,
Միահամեռ Սալմոն Գորդաց ծ կ Սալմոն Հծ ,
Տուր ի սան անիք :

ԱՆՈԹՔ ԱՄԲԱԿՈՒՄԱՑ ՄԱՐԴԱՅԻ

Ամբակ . Դ .

Sէք զուրքու լուայ և երկեայ , տէք
հայեցայ 'ի գործու քու և զարհութեցայ :
Իմէջ երկուց կենդանեաց ծանիցիս դու

'ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս , 'ի
հասանել ժամանակին երեւեսցիս :
Ի խոռվել անձին իմոյ 'ի ժամանակի
բարկութե , զողորմութիւն յիշեսցես :
Աստուած 'ի հարաւոյ եկեսցէ , և սուր-

բըն 'ի փառան լեռնէ :

Յայտնեսցեն երկինք զվայելութիւն
փառաց նորա , և օրհնութեամբ նորա

լրան տիեզերք :

Շառագայթք որպէս 'ի լուսոյ հատան
'ի նմանէ , և եղիւըք 'ի ձեռին նորա
գտան . և անդ հաստատեցաւ զօրու
թիւն փառաց նորա :

Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք , և
զհետ շաւզաց նորա երթիցեն մեծա
մէծք 'ի թռչնոց :

Եկաց և շամեաց զերկիր . հայեցաւ
և դիմեաց զհեթանոս :

Երինք հալեսցին և անտառք վատ
նեսցին . ճանասպարհք որ յաւիտենից
'ի սկզբանեն էին՝ կուրասցին , և 'ի նը-
մանէ գողացէ ամենացն երկիր :

Տեսի զբանակս քուշացւոց . խոռվե
ցան բնակիչք վրանացն մադիամու .
Ոիթէ 'ի վերս գետոց բարկասցիս

գու տէր, կամ սրտմտութիւն քո 'ի
վերայ գետոց, կամ բարկութիւն քո
'ի վերայ ծովու։
Ելեր դու 'ի կառս քո, հեծելութիւն
քո փրկութիւն է յելանելը քո։
Օ արթեաւ աղեղն քո, և զնեաս կա-
պարճից քոց արբեցուցեր, զգեաս ցըր-
ուեցեր, զերկիր դողացուցեր 'ի սասա-
կութէ անձրեւի, որ անցանէ ընդ սա-
Անդունդք աղաղակեցին մեծապէս
բցս փայլումն արեգական արգելաւ,
և ծագումն լուսնի դադարեաց։
Որպէս 'ի նշոյլս սլաքաց քոյ գնացեն,
և որպէս 'ի լցս փայլատակման սրոյ քո,
Շարկութեամբ զարթիցես 'ի վերայ
երիրի, և դողութեամբ կացես զհե-
թանոսս։

Երեւեցար 'ի փրկութիւն ժողովը-
գեան քո, 'ի փրկել զընարեալ քո։
Նետաձիդ եղեր 'ի գլուխս մարդկան
ամբարտաւանից, մինչեւ յանդունդս
ծովու ընկղմեցան։
Խնդրեցեր զիրէ ժ զօրութեամբ քով
'ի զօրագլխացն մեզառորաց, որ յու-
սացեալ էին յանդգնութիս խրեանց,

զի կերան զաղքամն 'ի գաղտնիս։
Առաքեցեր 'ի վերայ ծովու զերիվարս
քո, խռովեցան յաղթ ջուրիք անդնդոց։
Կացի ես և գելան աղիք իմ 'ի ձայնե-
բերանոյ իմց, եմուտ զողումն յոս-
կերս իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ։
Զայս պահեացես յաւուր նեղութեան
ածել 'ի վերայ ազգի որ մարտնչեին
ընդ ժողովրդեան քում։
Թղենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և այ-
դուց բեր մի՛ գտցի, ձիթենի մնացի,
և երկիք մի՛ բուսուացէ դալարի։
Պակասեացին հօռք 'ի ճարակաց, և ե-
ղինք մի՛ գտցին առ մսուրս։
Ես 'ի տէր յուսացայ, ցնծացայց եւ-
ուրախ եղեց յաստուած փրկիչ իմ։
Տէր տէր ետ ինձ զօրութիւն, և կա-
ցոց զոտս իմ 'ի հաստատութեան,
'ի վերայ պարանոցի թշնամոյն կա-
ցոց զիս և հանգոյց զիս երագ երադ։
Փառք հօռ և որդւոյ և։

ՄԱՐԹԱՆՔ

Խուր մեղ տէր լուր մեղ ողորմու-
թեամբ, և գթութեամբ քո խնայեա-
յարարածս քո :

Վարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ ա-
նարատի մօր քոյ և կուսի, եւ վասն
խաչի քո պատուականի ընկալ զաղա-
չանս մեր և կեցո զմեղ :

Օջարողն և զաղըն Դ վէրը Ողորմեա խնանին Գոյեա Դ 169
Երես :

Այս Սաղմոն ինչնադիր Դաստի է արդաշը Առաջոց :
Ի ժամանակի վէ Ելնա նահատակի ընտրեմ Գողինիու-
սուաշը Սատուրուէ :

Փոքր էի ես յեղեարս իմ, և կրտսեր
՚ի տան հօր իմոյ, արածէի զխաշինս
հօր իմոյ :

Զեռք իմ արարին սաղմոնարան, և մա-
տունք իմ կազմեցին գործի օրհնու-
թեան :

Խսկ արդ ու պատմեսցէ զայս տեառն
իմում. ինքնին տէր ամենայնի լուիցէ
զամենայն :

Եւ առաքեաց տէր զհրեշտակ իւր և
համբարձ զիս ՚ի հօտէ խաշանց հօր իւ-
մոյ, և օծ զիս յօծումն իւղոյ իւրոյ :
Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք, և
ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա տէր :

Ելի ես ընդ առաջ այլազգւոյն, և նզո-
վեցի զկուսս նորա :
Հանի զսուսեր ՚ի նմանէ և հատի զգը
լուխ նորին . և բարձի զնախատինս
յորդւոյն խրայելի :

Փառք հօր և որդւոյ և :



ՕՐԴԻՆԱԹԻՒՆ ԵՐԻՑ ՄԱՍՆԱՅՑ

ԴՐԱՅԻ Դ.

(Ը) ըՀնեալ ես տէր աստուած հարցն
մերոց, օրհնեալ վաստաւորեալ անուն
քո յաւիտեան :

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամենայն
ընդ մեզ, արդար ես դու տէր և ամե-
նայն գործք քո ճշմարիտ են :

Կանապարհ.ք.քո ուղիղ են, և ամե-
նայն գատաստանիք քո արդար են :
Դատաստան արդարութեան ածեր ՚ի
վերայ մեր ըստ ամենայնի զօր ինչ տ-
ծեր ՚ի վերայ մեր, և քաղաքի սրբոյ
հարցն մերոց երուսաղեմի :

Ըրդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս
ամենայն ՚ի վերայ մեր վասն մեզաց
մերոց :

Մհօրինեցաք և յանցեաք ասկտամբ լի-
նիլ ՚ի քէն . մեղաք յամենայնի և ողա-
տուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք :

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք որպէս պա-
տուիրեցեր դու մեզ, զի բարիս դըտ-
ցուք մեր ՚ի քէն :

Ըրդ զամենայն զօր արարեր և զոր ինչ
ածեր ՚ի վերայ մեր, արդար դատա-
տանաւ արարեր :

Մասնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց
մերոց անօրինաց խստից և ապստամ-
բողաց :

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի
քան զամենայն երկիր, մասնեցեր զմեզ
Եւ արդ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զըե-
րանս մեր, զի յամօթ և նախատինք ե-

զաք ծառացից քոց և պաշտօնէից :

Ելլ մի մասներ զմեզ խսպառ վասն
անուան .քո . մի ցրեր զուխտ .քո, մի
՚ի բացէ ուռներ զողորմութիւն .քո ՚ի
մենջ :

Վասն արքահամու սիրելոյ քո, խսա-
հակայ ծառացի .քո, և խրացելի ընա-
րելոյ .քո :

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմա-
ցուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեզա
երկիրց բազմութեամբ, և որպէս զա-
տաղ առ եզր ծովու :

Եւ արդ աէր նուաղեցաք մեք .քան
զամենայն ազգս, և եմք տառապեալք
յամենայն երկրի այսօլ վն մեզաց մերոց

Ոչ դոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան,
մարգարե և առաջնորդ, ոչ ողջակեզք
պատարագաց, ոչ խունկը օրինաց և
ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոց
առաջի քո, և զողորմութիւն գտանել
՚ի քէն :

Այս անձամբք խոնարհեալ և հոգւովք
տառապանաց ընդունելի լիցուք մեք
որպէս զողջակեզս խոյոց և զուարա
կաց, և որպէս զբիւրաւորս գառանց
պարարտաց :

Եյնպէս ընդունելի լիցին պատարա
գըք մեր այսօր առաջի քո, զի կատա
րեալ գացուք զինի քո, և չէ յամօթ
յուսացիւրց ՚ի քէզ :

Եւ արդ գամիք զհետ քո ամենայն սըր
տիւք մերովք, և երկնչմիք ՚ի քէն, և
խնդրեմք զերես քո, տէր մի յամօթ
առներ զմեզ :

Այս արա առ մեզ ըստ հեզութեան
քում և ըստ բազում ողորմութեան
քում. փրկեա զմեզ վասն սքանչեւաց
քոց տէր. և փառաւորեացի անուն
քո յաւիտեան :

Յամօթ լիցին ամեներեան, որ շարչա-

րեն զծառաց քո, ամաչեցեալք լիցին
բռնութիւնք նոցա, և ամենայն զօ
րութիւնք նոցա խորտակիւսցին :

Եւ ծանիցէն զի դու ես տէր ասու
ուած միայն, որ փառաւորեալք ես
՚ի վերայ ամենայն տիեզերաց :

Օրհնեալ ես դու տէր աստուած հար
ցըն մերոց, գովեալ և առաւելքարձ
բայցեալ յաւիտեան :

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց
քոց, գովեալ և առաւելքարձբայցեալ
յաւիտեան :

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց սըր
բութեան քո, գովեալ և առաւ :

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ արքա
յութեան քո, գովեալ և առաւ :

Օրհնեալ ես որ նստիս ՚ի քրովքէս, և
հայիս յանդունդս. գովեալ և առաւ :

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ հաստատութե
երկնից. գովեալ և առաւ :

Օրհնեցէք ամենայն գործք տեառն ըզ
տէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք ըզ
նա յաւիտեան :

Օրհնեցէք երկինք զտէր. օրհնեցէք
և բարձր արարէք զնա յաւիտեան :

Օրհնեցէք հրեշտակը տեառն, և ջուրք
որ ՚ի վլրոյ երկինց զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք զօրութիւնը տեառն, ա
րեգակն և լուսին զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք աստեղը երկինց, անձրեւը
և յօդը զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք ամենայն հողմք, հուր և
ջեր զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք յուրա և տօժմ, յօդ և ձիւ-
նաբեր զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք սառն և պարզ, եղեամն և
ձիւն զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք սխոք և գիշերը, լյոս և
խաւար զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք ամնպք և փոյլաստակունք,
և երկիք զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք լիրինք և բլուրք, և ամե-
նայն բյուր երկրի զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք աղքիւրք, ծովք և գետք
զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք կէտք և ամենայն կայտառք
որ ՚ի ջուրս, և թռչունք երկինց ըզ-
տէր, օրհ։
Օրհնեցէք դաշնք և անասունք, և
որդիք մարդկան զտէր, օրհ։

Օրհնեցէ խրայէլ զտէր, օրհնեցէ
և բարձր արտացէ զնա յաւիտեան։
Օրհնեցէք քահանայք զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք անձինք, և շունչը արդա-
րոյ զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք սըր-
տիւք զտէր, օրհ։
Օրհնեցէք անհանիա աղարիա և միայէլ
զտէր, օրհ։

ՕՐՀՆԵՌԱԹԻՒՆ ՄԱՐԻԱՄՈՒ
ԱՍՏՈՒԾԱՅԱԿԱՆ

Դավիթ

Անձացուսցէ անձն իմ զտէր, և յըն-
ծացէ հողի իմ աստուծով վրկչաւ-
իմով։
Եց արար ՚ի վլրոյ խոնարհութեան
աղախնոյ խւրոյ, այսուհետեւ երանես-
ցեն ինձ ամենայն ազգքը։
Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն, և
սուրբք է անուն նորա։
Աղորմութիւն արար ազգաց յազգս եր-

իմաղածաց իւրոց . արար զօրութիւն
բազկաւ իւրով :
Յրուեաց զամբարտաւանս՝ իմաց սրբ
տից , և քակեաց զհզօրս աթոռոց :
Զխոնարհս բարձրացոյց , զկարուս եւ
լից բարութեամբ , և զմեծատունս
արձակեաց ունայնս :
Պաշտպանեաց խրայելի ծառայի իւրոց ,
յիշելով զողբմութիւն իւր :
Ուսպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր , ընդ
արբահամու . և զաւակի նորա յաւի
տեան :

ՕՐԴՆԱՌԹԻՒՆ ԶԱՅԲԱՔԻԱՅԻ ՀՕՐՆ
ՑԱՌՀԱՆԿԱՆ ՄԿՐՏՉԻՆ

Դ. Ա.

Օրհնեալ տէր աստուաճ խրայելի
որ յայց ել . և արար փրկութիւն ժո
զովլովեան իւրոց :
Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութիւն ՚ի տանէ
դաւթի ծառայի իւրոց , որպէս խօսեց
յաւ բերանովիք սրբոցն՝ որ յաւիտե
նից մարդարերն եին :

Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց , և
՚ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց :
Վոնել ողորմութիւն առ հարս մեր ,
և յիշել զկտակարսանս սրբութեան իւ
րոց :

Երդումն զոր երգուառ աբրահամու
հօր մերոց , տալ մեզ առանց երկիւզի
զիրկութիւն . ՚ի թշնամեաց մերոց :
Պաշտել զնա սրբութեամբ և արդա
րութեամբ առաջի նորա զամենայն ա
ւուրս կենաց մերոց :
Եւ դու մանուկ՝ մարդարե բարձրեւ
լոյն կոչեսջիր . զնասցես առաջի տեաւ
ուրն պատրաստել զմանապարհս նորան
Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողո
վորեան իւրոց , ՚ի թողութիւն ամեն
նայն մեզաց մերոց :

Վասն զթոյ ողորմութեան տեառն
աստուծոյ մերոց , որով երեւեցաւ մեզ
արեգակն ՚ի բարձանց՝ լուսաւոր առ
նել զիսաւար մեր :

Օստել լոյս ՚ի վերայ այսոցիկ որ նըս
տէաք ՚ի խաւարի և ՚ի սառերս մա
հու . ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապար
հըս խաղաղութեան :

ԱՆՕԹՔ ՍԻՄԵՈՎՆԻ ՃԵՐՈՒՆԻՈՑՆ

Դ. Բ.

Արդ արձակեա զծառայս քո տէր
ըստ բանի քում 'ի խաղաղութիւն, զի
տեսին աչք իմ զիրկութիւն քո զոր
պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժո
զովիրոյ:

Խոյս յայտնեցար հեթանոտաց, և փառք
ժողովորեան քում իսրայելի:

Աղջակա նուրան վատան առ
տօն պատ ու ուսումք ունաւու զոյ
ուսումք ու ուսումք ունաւու մոյ



Ճառան ճառ նուրան շնոր ճառ յ
քան այս ճառ նուրան ան յանու
ան յանու ան յանու ան յանու

ան յանու ան յանու ան յանու
ան յանու ան յանու ան յանու
ան յանու ան յանու ան յանու

ԱՆՕԹՔ ԱՊԱՇԽԵՐՈՒԹԵԱՆ
ՄԱՆԱՍԻ ԹԱԳԱԼՈՐԴ

Տէր ամենակալ ասատած արքահամաւ, ասհակայ,
յակովայ և զաւակի նոցա արքարաց ամենակալ տէր՝
թող զմեզս իմ: Որ արարեց զերկին և զամենայն զարդ
նոցա, ամենակալ տէր: Որ կապեցեր զծոյ բանի հրամանի քո, փակեցեր
զարդ, կնքեցեր ահաւոր և փառաւ որեալ անուանի
քով սրբով, ամե:

Որ ամենայն ինչ սարսի և գոլոց յերեսաց ահի զո
րութեան քո, ամե:

Եկու և մեծվայեցութիւն փառաց սրբութեան քո
սաստիկ և բարկութիւն սպասնակաց քոց կ վերաց
մեղաւորաց, անշամի և անքննին են ողբամութիւնք
աւետեաց քոց, ամե:

Դու տէր բարձրեալ գթած երիայնամիտ բազումն
զոր, և զջանաս կ վերաց չարեաց մարդկան, ամե:
Դու ասատած ոչ եգեր ապաշխարտութիւն վասն ար
դարացն արքահամաւ, ասհակայ և յակովայ, որք
ոչ մեզան քեզ, ամե:

Այլ եգեր ապաշխարտութիւն վասն իմ մեզաւորիս,
զի մեզա աւելի քան զաւազ ծովու, և բաղմացան
անօրէնութիւնը իմ, ամե:

Չեմ արքանի հայիլ և անանել զարձրութիւնն եր
կնից կ բազմութենէ անօրէնութեան իմց, ամե:
Կրացեալ եմ ես կ բռնութենէ կապանց երկա
թից, և ոչ գոյ ինձ հանգիստ, ամե:

Դարկացուցի զարձրութիւն և չար սաւաջի քո արաւ

Դուարեա տէր զիրմշտակ խորդագութեան քս , որ ե կեալ պահեցէց զմեղ անփառվան ին տուէ և ՚ի գիշերին Եւ մարդասիրաւթեամբ քայլ միշտակ զմեղ անփառվան ին տուէ :

Անդայ տէր մեզայ , և զանօրէնաւթիւնս իմ եւ ին ձեն գլուխեմ , ամեւ :

Եցածեմ և խնդրեմ ՚ի քեն թող ինձ , տէր թող ինձ և միկորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեան իմոյ . ամեւ :

Ան յաւ խանան բարկանար ինձ տէր և մի յիշեր զարի սկի բին և մի պարտաւորեր զիս ընդ իշեալըն ՚ի ներքոյ երկիլի չարեօք . ամեւ :

Օյ զու աստուած՝ աստուած տուալսարողաց ես , և յիս ցոց զեարեարարութիւնք քո որ անարժան եմ . ամեւ :

Կիցու սցես զիս ըստ բազում ողջրմութեանքում , և ես օրհնեցից զքեզ զամենայն աւուրս կենաց իմայ . ամեւ :

Օքեզ տէր օրհնեն ամենայն զաւարթունք երկինից , և քեն ին փառք յաւ խանան . ամեւ :

Փառք հօր և որդւոյ եւ Վյաժմ և միշտ եւ :

Եցածեմ և խնդրեմ ՚ի քեն տէր , թող ինձ զմեղ իմ Բազումովարմ տէր , սպարեա ինձ :

Աստուած՝ բաւեալ զիս զմեղաւոր ՚ի մեզայ և կեցու Երարիչ իմ եւ յայս աստուած , գթա յիս ՚ի մեզու ցեալ ծառայս , և ոզորմեա ինձ բազմամել զիս :

Եմենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կյոս աստուածամբն մարիսամ , բարեխօսեա առ տէր վասն իմ մեզաւորիս :

Եմենայն սուրբը աստուծոյ , բարեխօսեցէք առ հայր ՚ի յերկինս վասն մեր մեզաւորացո :

Քրիստոս որդի աստուծոյ անխակալ , ընկալ զարու չան մեր , զի ՚ի քեզ են ապաւ ինեալ անձինք մեր :

Յազմուղ զօրութեամբ՝ ուո րը և կենդ անարար և պատուական խաչի . քս տէր պահպանեալ զմեղ :

Ես մարդութիւնու իբրահիմակ յաշակու ալջիշն , զը արարեալ Ե Տիրուն Սերբի եղօրի Պիտրովի հայոց իմբուլիսիս :

Ազօթք հասարակաց քրիստոնէից մեծաց և փարունց , զոր պատին ու ասանել ամենելքեան՝ և ուսուցանել զիմեանս . քահանացք՝ զժողովարգո , հայք՝ զորդիս , մարք , զգասերս , և ընկեր զննեկերն իւր ։ Եւ աղօւթեան սովու յուուրըն հինգ անգամ՝ երկուաս սնե ծնրադրութեամբ . իւ ժամանն . այսինքն՝ յաւաւու տուն , իւ ճաշչուն , ՚ի հասարակ աւուրն , յերեկոյնն , և ՚ի հանգստեան : Վաս թէ պղերգ պք լինիցի և ծուլանայ զշինդ ժամացօթս կատարել ազօթեացէ չորս անգամ , կամ երեք անգամ , կամ երկու անգամ՝ կամ մի անգամ յաւուրն . որ միայն ճանաչի թէ քրիստոնէայ է , և զինքն ճանիցի թէ արարած եմ աստուծոյ և երկրաբառու նորա : Եւ թէ դամենայն բան աղօթիյն հեղուայ ու անիլ , (որը զսամանայտ կան երգս բազում փութով ու անին), ուսցի ըզկէս սորս , կամ այլ նուազ , զի թէ տունս երիս ու սանիցին ՚ի սմանէ , և աղօթեացեն երիս ծնրադրութեամբ ՚ի ժամանն . ընդունելի է առաջի աստուծոյ :

Վաս թէ պք ՚ի քրիստոնէից անփայթ անեն զայ յու ասնելոյ և յաղօթելոյ , յանդիմանեացի . . . ժողու

վայն սցլազգեաց , որը զալօթնն զար ու սցյ նոցա , ի պատուքազմաւնս պնդամ ոչ խափանն թող թէ ի խազազմաւթեան : Խակ մեր ժողովուրդը արարաց աւ զօմից աեղց ընաւ ոչ մէմն զանունն ասուուծց , զի ոչ ունին փոյթ ի կարգ ալօթից որպէս զասու ու անալաշտառյալ սիրեն գրասորմա : Եւ թէ երբեմն զան ունանը յալօթել առ քահանայիցն , կամ փակեալ բերանալ կանգնին , կամ զու ցարարութիւնս առնեն ընդ միմեանս . զի ոչ ինքնունք գիտեն զրտնա ալօթից և ոչքահանայից միտ գնեն սազմաց և պաշտամնց : Վ ան այսր պատ ձանի արարար զալօթն զայս պար և յասակ բաւ որի վասն տիմարաց զիւրահան մինեց , որ է առ կաւ լսու բանից տունս քանն և չըրս , լսու ժամուց տուրնչեան և գիշերոց , և լսու տասից սրբաւ բելցն , և զրտաւր լսու մասաց , զի զուրավադցն որե մըս ինդրուածաւց մերց որ յասաւծց՝ ունի ինն քեան . և առաջ մոլովդեան մերսւմ յուսունն , զի անենայն աննան քրիստոնէի ուստի զա , և ուր հանիբակացին ի ժամ ալօթիցն խանեսցին սովու ընդ ասաւծց թէ յեկեզեցոչ թէ ի ասն՝ թէ յան զի թէ ի գործ ինչ թէ ի ճանապարհի , և որք ու սանին զաս և ալօթեայն մոտքրութեամբ՝ չերմեա ու անեն պայտի և արասաւոք , ամենայն ինդրու ածք որ գրեալ են՝ ի սման՝ կատարեացին ի կենդանութե և յետ մահաւ : Խակ որք արհամարհնեն և ոչ ուսանին և ոչ ալօթեացին , ինքեամբ աեսցին զիմսա սննանց իւրեանց , մեր հատար ի մէջ զայսանաւան՝ առնեւ ընդ զալօթն զայս , զի մի այլ եւ այլ մինչ զին բանին , ոյլ հաւասար լցին ամենիքեան ու ը գրեացին : Եւ տիմարցն ի գիրս՝ ուղղ գործ զայն սացեն գրել , և քրիստոնէի փառք յան իսկամ նըս , ամեն :

կամք յալօթմա : Վ այց ճանիցեն այնպիսին , թէ սա տանայ ոչ անցափ ջանոյ զայլ լարեգործաւթիւնս մեր խափաննել որչափ զալօթմա , զի գիտէ որ յալօթմա միայն ներն հալութի ի մէջ , և ասուուած յը նակէ ի մէջ : Երգ՝ մեր ալաշեսցաւք գեարեբարին ասաւուած բանալ զայս մոսաց ձերոց , յօս արութեամբ ու ալօթմէլ զաս և ալօթմէլ , և ասուուած սիրելի մինել : Եւ յալօթմէլն զի յիգորութիւնս կամթութիւնս հայոց , և զի դրայնն նորս զի երսէս զալօթիցս յօրինող յիշեցէր ի քրիստոս : Եւ որք ընդօրինակէք ի զիրս զալօթն , գրեցէր և վերասական բանս զայսոսիկ և որք գրենի զամ գրեացին ի զ պրաւթիւն ի կենացն յաւ ւիսնից : Եւ որք ուսանին և ալօթեացին , սպորմա թիւն ընկապցին ի քրիստոսէ : և որք ուսանցանիցն զինիկերու , վարձս սային յասաւծց : Եւ որք գրենին մի ասաւելքան զօրինակն բան կամ զի իսունեւացին , և մի նուալ գրեցին , զի մի այլ և այլ մինչ զին բանին , ոյլ հաւասար լցին ամենիքեան ու ը գրեացին : Եւ տիմարցն ի գիրս՝ ուղղ գործ զայն սացեն գրել , և քրիստոնէի փառք յան իսկամ նըս :

ԱՐՕԹԱՔ ԻՒՐԱՔՆԵԶԻՒՐ ԱՆՁԻՆ

Ի ԳՐԻՍԱԾ

Ո յո արարէալ եւ սբոց գետառն Ավետիփ հայոց իւթուողիդուն : Հարաւագ ի արարէալ եւ երկրորդանեմքից , հայր և որդի և սուրբ հոգի , անեղ և անմահ բնութիւն , արարի հրեշտական և մարդկան և ամ և զի-

լոյց, ողբարձեա քո արտաքածոց, և ինձ բազմաւեղիս: Հաւասավ խոստվանմի՛ և երկիրագագաներ քեզ անբաժանելի լրջ, միասնական սուրբ երտորդութիւն և մի աստուածութիւն, արտաքիչ լրւոյ և հալածիչ խաւարի, հալածեա ի՞ հոգւոյ խմիշ զասւար մեզզոյ և անդիսութեան: և լուսաւորեա զմիսո իմ՝ ի՞ ժամաւ յայսմի աղօթել քեզ ի՞ հաճոց, և ընկունիդ ի՞ քեն զինդրուածո իմ, և ողբարձեա քո արտաքածոց

և ինձ բազմաւեղիս:

Նոյր երկնաւոր աստուած ձշմարիս, որ առաքեցեր դրդիդ քո սիրելի ի՞ խնդիր մեղրեալ ոչխարին, մեզ զայ յերինս և առաջի քո, ընկալ զիս որպէս զանաւակ որդին, և զգեցոյ ինձ զատամուշանն զառաջին:

զգր մերկացաց մեզօք, և ողբարձեա:

Արդի աստուած ձշմարիս, որ խնդարհեցար ի՞ հայրական ծայց՝ և առեր մարմին՝ ի՞ սրբոյ կուտան մարիսանց վասն մերոյ փրկութեան, խաչեցար, թաղէցար և յափեար ի՞ մեռելոց, և համբարձար փառօք առ հայր, մեզօք յերինս և առաջի քո, միշեա զիս որպէս զաւարակն յարման գաս արքացութեամբ քով, և ողբարձեա:

Հոգի աստուած աստուած ձշմարիս, որ իջեր ի՞ յոդանան և ի՞ վերնաստունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութեամբ սուրբ առաջին, մեզօք յերինս և առաջի քո, մաքրեա զիս վերսախն աստուածային հրթով քով՝ որպէս հրեզն լեզուաք սուրբ զասւարեալ անդ քու մ սրբոց, և ողբարձեա:

Վաեզ ընտթիւն, մեզօք քեզ մաօք իմովլ, հոգւով և մարմանվ իմովլ մի յիշեր զիս զու իմ զառաջին զարն անուանդ քու մ սրբոց, և ողբարձեա:

Տեսադ ամենայնի, մեզօք քեզ խորհրդով բանիւ և գործով, ջնջեա զգեստագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ՝ ի՞ գալրութեան ինաց, և ողբարձեա:

Վանու գաղոնեաց մեզօք քեզ կամաց և ականց

դիսութեամբ և անգիտութեամբ, թաղութիւն շարութեան, և բերանց իմոց՝ ոչ խօսիլ զատութիւն, և սրբի իմոց՝ ոչ խորհրդ զարտութիւն, և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիքասութիւն, և սախի իմոց՝ ոչ գործի անօրէնութեն, այլ ուղին զարդումն սոցապարհս անօրէնութեն, և միշեա միշտա ըստ պատութեանաց քոյ յամի, և ողբոր:

Ճուր կենդանի քրիստոս, զհուր սիրոյ քոյ զոր ալ-կեր յերկիր, բարբորքեայանձն իմ, զի այրեացէ զախտ հոգւոյ իմոց, և որբեացէ զիսիթ մասաց իմոց, և մաքրեացէ զինզ մարմանց իմոց, և վասեացէ զոյս գիւտեալեան իմոց, և ողբարձեա:

Խմաստութիւն հօր յիտու, տուր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհրդ և խօսիլ և գործել առաջի քոյ յամենացն յամ, ի՞ չար խորհրդոց ի՞ բանից և ի՞ գործոց փրկեա զիս, և ողբարձեա:

Կամեցող բարեաց ալ-ը կամարտ, մի թողուր զիս ի՞ կամա անձին իմոց զնալ, այլ առաջնորդեա ինձ իլնիլ միշտ ըստ կամաց քոյ բարեսիրաց, և ողբարձեա: Երբաց երկնաւոր, տուր ինձ զարբացութիւն քոյ

Հոր խառացար սիրելեաց քաց, և զօրացա զսիրո իմ
ատել զմել և սիրել զքեզ միացն, և առնել զկամն
քո, և սղորմեա :

Խնանազ արարածոց, պահեա նշանաւ խաչի քո ըգ-
հոգի և զմարմին իմ ի պատրանաց մեջաց, ի փոր-
ձութեանց դիւաց, և վամարդոց անվիրաւաց, և յա-
մենացն վասնկից հոգւց և մարմնոց. և ողբրմեա :
Պահապան ամենայնից բրիստու, աջ քո համանի լիցի
ի վերաց իմ ի տուել և ի գիշելը, ի նասիլ ի տոն,
ի գնալ ի ճանապարհ, ի ննջել և ի յառնել զի մի
երեք սասանեցաց, և սղորմեա :

Դուռած իմ, օր քանաս գլեւան քո և նրան զամե-
նացն արարածո ողբրմութեամբ քավ, քեզ յանձն
առնեմ զանձն իմ, գու հոգւ և պատրաստեա ըգ-
պէտա հոգւց և մարմնոց իմց յացան հետէ մինչեւ
յաւիտեան, և սղորմեա :

Դարձուցից մոլորեց, գարձա վի ի չոր սովորու-
թեանց իմց ի բարի սովորութիւն, և բեւեւեա
ի հոգի իմ զասփաթի օր մահուն, և զերկիւզ գեհե-
նին և զերե արրայութեանն, զի դղացաց ի մեջոց
և գործեցից զորդ արութիւն, և սղորմեա :

Վըբւր անմահութե, ազերեաց ի որտե իմին զարու-
առւ արաշխարութեան սրպէս պանին, զի լոււա-
ցեց զմեզս անձնն իմց յասաւը քանանին իմ յաշ-
խարհէս, և սղորմեա :

Պարեւելիք սղորմութեան, պարգեւեաս ինձ ուղա-
ժառ հաւասով և բարի գործով, և սուրբ մարմնոց
և արեան քո հաղորդութեամբ գալ առ քեզ, և ողբ-
րմբերար տէր, հրեշտակի բարւց յանձն արացես
զիս քաջրութեամբ առանդ եւ հոգի իմ և անխառ

անցուցանել ընդ չորութիւն սյուն որբ են ՚ի ներ-
քայ երկնից, և ողբրմեա :

Եղու ձշմորիս քրիստոս, արժանաւորեա զնոպի իմ
ուրախութիւն տեսանել զոյս փառաց քոց ՚ի հոման
աւուրին, և հանգչիլ յուսով բարեաց յօմեւանս ար-
դարոց մինչեւ յօր միծի գարման քո, և ողբրմեա :
Դաստուոր արդար, յորժամ գաս փառաօր հօր գա-
տել զիենց անիս և զմեւեանց, մի մտաներ ՚ի գատա-
տան ընդ ծառայի քում, այլ փրկեա զիս ՚ի յաւիտե-
նական հրցյն, և լսելի արս ինձ զերամանէտ կոչու-
մբն արդարոց յերկնից արքայութիւնդ, և ողբրմեա :
Վմենողարմ տէր, ողբրմեա ամենայն հաւատացեց
՚ի քեզ, իմոց և օտարաց, ծանօթից և անձանօթից,
կենդանեաց և մեռերց, չնորհւա և թշնամեաց ի-
մոց և ատելեաց զմօղութիւնն որ առ իս յանցա-
նաց, և գարձո զնաս ՚ի չարեանցն զօր ունին վասն
իմ, զի սղորմութեանդ քում արժանի ելիցին, և սղոր-
մառաւորեալ տէր, ընկալ զազալանն ծառայիս քո,
և կատարեա ՚ի բարի զմնդրուածս իմ բարեխօսու-
թեամբ սրբուհւց աստուածածնին և յովշաննու-
մբրուն և պրոյն ստեփաննոր նախալիպին և սղո-
րմանց գրիգորի մերց լուստորչն, և սրբոց առաքե-
լոց, մարդարէից, վարդապէտաց, մարտիրոսաց,
հայրապէտաց, ճպնաւորաց, կուսանաց, և ամենայն
սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց : Եւ քեզ
փառք և երկրպագութիւնն անբաժանելի սուրբ եր-
րորդութեանդ յաւիտեանս յաւիտենից, ամեն :

ՄԱՐԹՈՆԻ ԶՕՐԱԿԱՐՈՒԹ ԵՐԵՎԱՆԻ ԳԻՏԵՐԱՅՆԻՑ

Արքայն ԳՐԻԳՈՐԻ ՀԱՅՐԵԼՎԱՐԴ ԱՊԱՐԵԼ:

ԲԱՆ Ժ.Բ.

Ի նկատ քաղցրութեամբ՝, աէր ասսուած հզօր, ընդ գուանացովս զարպանան, մասիր գթութեամբ առ պատկառեալ դիմօր, փարատեա ամենապարզեւ, զամօթական տիրութիւնն, բարձ յինէն ազգամած, զանըմերելի ծանրութիւնն, անջունուեա հնարաւոր, զիսհանցու կրթութիւնն, առարեա միշտ յաղէ թաղ, զիաբողին հաճութիւնն, բացադրեա վերնացն, զինկըցն մառափուղ, կնքեա կեցացիչ, զիորուացն ընթայմանն, յորուեա ծանրկառեն, զմինանողն չար գտնուն, խորութեա անքնին, զմարտոցն դիմեցիւնն ։ Տեսանագրեա քա անուանից ըդուանացոյ երդ յարկիս, պարփակեա քս ձեռամբդ դառաստոլ տօնմորիս, զծագրեա քս օրեամբեզ ըդուան աեմնյ սենեկիս կերպաց զքս նշանի ՚ի հետո ելից մաղթաղիս, ամրաց քս աջովիդ զշանգառեանս խցոր, մաքրեցիս ՚ի յաղըլից զծանրան անկրպնյա, պահեացես քս կամբրդ զտառապեալ անձն ոգււոյ, անփարգախարասցես զքս չնորհեալ շունչ մարմնոցն ։ կացաւցես շրջափակ զպար զօրուգ երկնայնյ. կար գեսցես ՚ի դիմի ընդդէմ զիւտցն դասու ։ Տաւր հանգիստ բերկրութեան մահահանգ յնի նիրհման ՚ի խորութեան գիշերիս բարեխօսութեամբ հայցուած սրբայ առաջ առաջ աստուածանիդ և ամենայն ընտրելոց ։ Վմիկեալ պարերեա զպատոհան տեսութեանց զգայրանաց խմանից անզարհուրելի զիսեզմանք ՚ի ծփական խոսլութեանց, կենցաղական զւաղմանց,

անրժական երազոց, խողականաց յնորից, մշտակառ քոյուսոյդ անվնասելի պաշտպանեալ, կը ամբափեալ վերասին ՚ի ննջմանէ ծանրութեան ամենազգաստ արթնութեամբ, հոգենորոգ գուարթութեամբ ՚ի քեզ արձանացեալ զայր ձայն մաղթանայ բաւ բամակը հաւասար քեզ ամենօրհնեալ թագաւոր փառաց անձակից, փառաբանողաց երկնակամ մար խմբից երգակցեալ յերկինս առարել ։ Օի յու փառաւուրեալ ես յամենայն պարագաց յաւ խնեան յաւ խունից, ամեն :

Ա. ՕԹ. Ք. ԵՐԵՎԱՆԻ

Արքայն ԳՐԻԳՈՐԻ :

ԲԱՆ Պ. Դ.

Ա ստուած յաւ խնեական ։ բարեասր և ամենակալ ստեղծիչ լուսոյ, և յօրինիչ գիշերոյ, կեանք ՚ի մահանու, և լոր ՚ի խաւարի ։ յօյս ակն ունողաց և երկայնմասութիւն տարակուսելոց, Որ ամենապրեսու իւ մասսութեամբ ք գարձուցանես յայդ զտուերս մահու, անուալ ծագութիւն և անմանա արեգակն ։ քանիզ ոչ զօրէ ծածկել զիսառաս տէրութեան քոյխաւար զիշերոյ, որում կրկնի ծուներ երկրպագութեան ամենայն եղեց երկնաւորաց և երկրաւորաց և ասեղ գարամետականաց, որ լսես զշեծութիւն կատելոց, և հայիս յաղօձմ խմառհանց, և լնդունիս զինդըր ուածն նոյս, աստուած իմ և թագաւոր իմ ։ կեանք իմ և ապաւէն իմ ։ յօյս իմ և վասահութիւն իմ ։ յի իմ և ապաւէն իմ ։ յօյս իմ և վասահութիւն իմ ։ յի սուս քրիստոս աստուածդ ամենայնի, սու ըրդ հան-

գուցեալ՝ ի հոգիս պրոց + միսիթաբութիւն վշտաց +
և քառարաս մեզուցեարց . Այ դիտես զամենայն յա-
ռաջ քան զինիլ նոցա , առաքեա զպահպանողա
կան զօրութիւն աջց քո , և փրկեա զիս յերիխուղէ
դիշերի և ի դիւէ չըորէ : Որպէս զի զիշատակ սու-
կալի և սուրբ քո տնուանդ՝ միշտ համբութեալ շրջ-
թամբ հոգւց ը րշտութեան չեցա , կեցից պահպա-
նեալ ընդ ոյնասիկ որ կարդան դքեզ ի բարոր որտէ :
Եւ ի գրօշմէ խափ քցց նշանից , զոր ասաւ ածա-
յին արեամբ քո ներիկի ալ նորոգեցեր , և ի նոյն նորոյ
որդեք դրութեան զմեզ մկրտչեցեր , և ի փառա պատ-
կերի քո նկարեալ յօրինեցեր այսու պարզեւոք առ-
տու ածականոր ամանչ սուսանայ , քափանցին մե-
քենայքն , բարձցին որոգայթքն , պարտեացին մար-
տուցեալքն , պակասեացին զէնցն սայրասուրք , մեր-
ժենոյի մէկն , փարատեացի խաւարն , մէկնեացի մո-
ռափառն , հայուղէ քո հավանացի , և աջքո կըքնու-
ցէ , վասն զի դթած ես և ողջուած , և անուն քո կո-
չեցեալ է ի վերաց ծառացից քոց : Եւ քեզ ընդ զօր
և հոգւոց պրոց փառք և իշխանութիւն յաւիտեա-
լու նըս յաւիտենից , ամէն :

ԱՐ.ՕԹ.Ք ԶՕԲԱՆ.ԱՐ
Երին սրբոյն Գրիգորի :
ԲԱՆ ԽԱ :

Որդի ասաուծոյ կենդանւոյ , օր հնեալ յամենայնի
հօրդ ահաւորի ալքննին ծնունդ , որ ակարանայ առ-
իքէն և ոչ ինչ . որ ի ծագել անսառւեր նշուլց
ողորմութեան քո փառաց հալին մեղք , համծին
գեւք , ջնջին յանցանկ , խղին կապանք , խորսակին
չզմայք , կենդանածնին մահացեալք , բժշկին հար-
ուածք , ողջանան վլրը , բառնին ասպահանութիւննք ,
անզի տան տիրութիւնք , նահանջին հեծութիւննք ,
փաննան խաւարն , մեկնի մէզն , մերմի մառափու-
ղքն , փարատի մասպին , սպառի աղջամուղն , վերա-
նայ մութն , գնաց գիշերն , տարսագրի տագնասնն ,
չքանան չըրիլն , հալածին յուսահասութիւննին :
և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար , քաւիշտ ամեն-
այնի : Այ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս ,
այլ կեցուցանել . թող ինձ զանթիւ չըրին իմբա-
զում ողբաժնութեամբդ , զի գու միայն ես յերինի
անձառ . և յերիրի անզննին , ի տարր գոյի , և յեզե-
րը ծաբաց աշխարհն , սկիզբն ամենայնի և յամե-
նայնի ամենայն լուսնք , օր հնեալ ի բարձունս . և
քեզ ընդ հօր և հոգւոց պրոց փառք յաւիտեանս .
ամէն :

Վեզայ ամենասուրբ Խրորդութեանն չօր և Արդար և Հոգուցին պրոյ ։ Վեզացեալ եմ Վասուծոյ ։ Խաստալմիմ առաջի Վասուծոյ և պրուհուց Վասուածածնին, և առաջի քո հայր սուրբ՝ զամենայն մեղս զրո գործեալ էմ ։ Քանիզի մեղայ խորհրդով բանիւ և գործով ։ կամայ և ակամայ, գիտութեամբ և անգիտութեամբ, մեղս Վասուծոյ ։ Վեզայ հոգւով և զօրութեամբ սորա ։ մոօրս և շարժմանը սորա, մարմնավա և զգայութեամբ սորա ։ Վեզայ զօրութեամբ հոգւոյ ։ խաստանկութեամբ, անգդամութեամբ, յանդգնութեամբ, և երկուսութեամբ, չայլրութեամբ և ժշտութեամբ, գեղասութեամբ և անիբաւութեամբ, չարահաւ անութեամբ, յուսահասութեամբ, և թերամիութեամբ, մեղս Վասուծոյ ։ Վեզայ չար խորհրդով մոսոյ ։ նենիութեամբ, մասնելութեամբ, խեթիւ, մախանօր, յաջազանօր, թուլութեամբ, սրանիկական խորհրդով, արուական, իրական, անասնական, ՚ի գիշերի և ՚ի առննչեան, երազական զիհութեամբ, և անրջական զարչ աղաւելութեամբ մեղս Վասուծոյ ։ Վեզայ ցանկութեամբ մարմնոյ ։ Հեշտութեամբ, պրերգութեամբ, յօրանձմանիք քննոյ, շարժութեամբ մարմնոյ ։ և զարացագործութեամբ ՚ի ոկտէպէս ախտութեամբ, սովորութեամբ և անդամնելու մեջու ։ Այսուհետեւ մեղս Վասուծոյ ։ Վեզայ ցանկութեամբ մարմնոյ ։ Հեշտութեամբ, պրերգութեամբ, յօրանձմանիք քննոյ, շարժութեամբ մարմնոյ ։ և զարացագործութեամբ ՚ի ոկտէպէս ախտութեամբ, սովորութեամբ և անդամնելու մեջու ։ Այսուհետեւ մեղս Վասուծոյ ։ Վեզայ չար խորհրդով մոսոյ ։ նենիութեամբ, մասնելութեամբ, խեթիւ, մախանօր, յաջազանօր, թուլութեամբ, սրանիկական խորհրդով, յանդգնութեամբ, յուսահասութեամբ, և թերամիութեամբ, մասնամիք նորին ։ Նախանձու և մասամիք նորին, բարկութեամբ և մասամիք նորին ։ Տալութեամբ և մասամիք նորին, և մասամիք նորին, առաջանական, անասնական, ՚ի գիշերի և ՚ի առննչեան, երազական զիհութեամբ, մասնամիք նորին, և մասամիք նորին, մեղս Վասուծոյ ։ Վ. Ա. և մեղս ամենայն պատուիրանայն Վասուծոյ ։ յանձնասնյեացն և հրամարելեացն, զի ոչ զյանձնառական կատարեցի, և ոչ ՚ի հրամարելեացն հեռացայ ։ Օքէնս առի և յօրինացն հեղդացայ ։ ՚ի կարգս քրիստոնէութեամ հրամիրեցայ և զործով մասարման գատայ, զիսելով զափն կամաւ կրուցայ, և ՚ի բարեաց զործոց ևս բնձնն հեռացայ, փի բնձն, փոյ բնձ, փոյ բնձ ։ Օքնն առեմ, կոմ զըն խասութեամիմ, զի անթիւ ևն յանցանք իմ, անասնելի են ա-

զուիս ։ սուախոսութեամբ, սուա երգմանիմ, երդ և մինարդանցութեամբ, հակառակութեամբ, վիճականութեամբ, բանարկութեամբ, շորժագութեամբ, քառականութեամբ, գտարկիրանութեամբ, և ծաղու զարանութեամբ, և անիթաբանութեամբ, արտենիկելով, զմբունիկելով, բամբասելով, ե հայհոյելով, մեղս Վասուծոյ ։ Վեզայ գոզութեամբ, հարկանելով, զարկանելով, սոր, նոնիխով, և ընդ գարց ածերով, մեղս Վասուծոյ ։ Վեզայ ամենայն յօդուածովիք շնուռածցո և ամենա անդամօք մորմնոյ ։ ՚նեգեակ զգայաբանօր, և վեցեցի ի չարմանմբ, մերաբարձ սանահարութեամբ, և վայրաքարչ մեղիութեամբ, յաջ և յահնեակ խառնրելով, զառաջնացն մեղմնչելով, և վերջնուցն չոր նըշուակ զորմի, մեղս Վասուծոյ ։ Վ. Ա. և մեղս եօթենցոյ յանցանաքը մահացու մեղս ։ հարկանութեամբ և մասամիք նորին, բարկութեամբ և մասամիք նորին, մեղս Վասուծոյ ։ Վ. Ա. և մեղս ամենայն պատուիրանայն Վասուծոյ ։ յանձնասնյեացն և հրամարելեացն, զի ոչ զյանձնառական կատարեցի, և ոչ ՚ի հրամարելեացն հեռացայ ։ Օքէնս առի և յօրինացն հեղդացայ ։ ՚ի կարգս քրիստոնէութեամ հրամիրեցայ և զործով մասարման գատայ, զիսելով զափն կամաւ կրուցայ, և ՚ի բարեաց զործոց ևս բնձնն հեռացայ, փի բնձն, փոյ բնձ, փոյ բնձ ։ Օքնն առեմ, կոմ զըն խասութեամիմ, զի անթիւ ևն յանցանք իմ, անասնելի են ա-

Նորէնութիւնը իմ. աններելի են ցաւը իմ, և անքաշկելի են վերը իմ, մեզայ լոսուծոյ:

Հայր տուբը՝ զքեղ ունիմ միջնորդ հաշուութեան և բարեխօս առ միաձին Որդին լոսուծոյ, զի իշխանութեամբ որ տուեալ է քեզ, արձակեցնես զի կապից մեզաց իմոց, աղաւմը՝ զքեզ:

Աղաւմութեալ:

Պարմանցի քեզ մարդասէրն լոսուուած, և թուաւթիւն նորհենցէ ամենայն յանցանաց քաց, խոսուանեցեցըգ և մոռացեցըգ: Եւ ես կարգաւս քահանայական իշխանութեան, և հրամանաւն լոսուուածային թէ զօր արձակիցէք յերկիք, եղիցի արձակեալ յերկինս, նովին բանիւն արձակեմ զքեղ յամենայն մասնակցութենէն մեզաց քաց, ի խորհրդոց՝ ի բանից՝ և ի գործոց, յանուն չօր և Որդւոց և Հոգւոցն սրբոց: Եւ գարձեալ տամ զքեղ ի խորհրդաց սուրբ եկեղեցւոց, զի զօր ինչ գործիցէս բարիս, եղիցի քեզ ի բարեգործութեան և ի փառականութեալ իշխանութեալ ամէն:



ՏԱՐԿ ՍՈՂՄՈՍՅՑ

ԻԱՏ ԿԱՐԳԻ ԱՑԲՈՒԲԵՆԸՑ

Աղաւմութեալ առ ան ամես իմ քարձը առնեմ զքեղ աստ: Ֆիզ: Աղաւմութեալ առ ամեր ամես զիմ: Քարձը առնեմ զ ընդ ամեր: իմ: Աղաւմութեալ զիմ ամեր, զի նուաւ ժամ: Քարձուուն միր իմ զազոս: իտ: Աղաւմութեալ զիմ ամեր ի մարդոց: Տիմ: Գոհանացը զ քեն ամեր բար: թ: Առ գիւտս բարեցուոց անդ նիլը: Գովեաւ երաւաղին զակեր: մին: Առ քեզ ամեր կորդացի անդ: ին: Դրաս արա ինձ աստուած: իր: Առ քեզ ամեր համբարձի զան: ին: Դրաս արա ինձ ամեր: զի ես: իմ: Առ քեզ ամեր համբարձի զան: ին: Դրաս արա ամեր զամբարձի ոյր: լու: Առ անդուած ի որսի իւ: միւ: Եմէ ոչ ամեր եր առ մեզ: միզ: Առաց անդուած ի որսի իւ: ծր: Եմէ ոչ ամեր շնչ զառան: միզ: Առաց ամեր ցաւեր իմ նկու: միզ: Եկոյցը շնծացուոց ի ամեր: լու: Եսոյցի թէ պահնցից յան: լու: Եսունկու եռ ամբիքը: ի: միզ: Առ անդուած ի մեղնուաւ: միզ: Եսունկու եռ ամբիքը: ի: միզ: Առանուած աստուած իմ: այս: Եսունկու որ խորդ զարան: ի: մ: Առանուած աստուած ամեր: իմ: Եսանի ուս ամբութեան: լու: Առանուած եկոյց ի մարդուած: մա: Եկոյցից պատճեն զվաս: միզ: Առանուած զիրաւուած քառ: հա: Եկոյցի զիրաւուած քառ: հա: Առանուած մերժեցի և ամե: միզ: Զարդուն թիւն քա ամեր: միզ: Առանուած մանի հնիթուոր: միզ: Եսանի բութիցն հնիթանցը բա: Առանուած յանուած քառ միզ: միզ: Եսանի մերժեցի պատճեած: հա: Առանուած յացնել ինձ ոսց: իմ: ման արգարեւ զարդ պար թիւն ծէ: Առանուած ուղարմա մեզ և: իմ: Երբէւ զի բարի ե խորցիք: հա: Առանուած ու քեզ յանցիցի: միզ: ի գարձաւանել առաւան: միզ: Առանուած զի մինցիցի: իմ: միզ: ի նորոց կորդացի առ քեզ: միզ: Առանուած օրինութեալ մա: միզ: ի կորդացի ի մարդուած: լու: Առանուած օրինութեալ մա: միզ: ի մեր յուսացաւ ընդունաց: ա: մ: Բացից մանաւ առաւու ծց հաս: կու: ի քեզ ամեր յուսացաւ մի ամս: հ: Բացից իմց աննիկի ամեր: ի: ի քեզ ամեր յուսացաւ մի ամս: հ: Բացից ի կոստավանինիւն առ անզաւ կու որուր դասացաւ մակնայն: իր:

Հունից քեզ աեր յառար ։ մի ։ Արպես փափազի եղջերու ։ խու ։
Հուր ասուած ազըլից իւ ։ կի ։ Անդուզիր ասուած ազըլից ։ զի ։
Հուր ասուած ազըլից իւնց ։ կի ։ Բւրսի եկի եւ ցը անձն ։ ճիւ ։
Հուր աեր արքաթուն եւնան ։ զի ։ Պահես վիս ասուած իւ ։ մի ։
Խոստից է եկր զւանի քո ։ մի ։ Պարագան է միր իւ ասու ։ մի ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Սիրու զի բարչ աեր ։ մի ։ մի ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Սիրու զի բարչ աեր զորս ։ մի ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Տեսան է երկր լցի իւրով ։ լու ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Տեր առուեն երկր միր ։ մի ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Տեր ասուած իւ փ քեզ ։ կի ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Տեր ասուած փրկութեան ։ մի ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Տեր զի լուզում եղին մեջ իւ գու ։ զի ։
Խոստից է զերու անձն ։ մի ։ Տեր թագուարուց բարեցուն զու ։
Ճան հարեր անձն իւ ։ իւ ։ Տեր թագուարուց վցէցուն զու ։
Կի զի պատուած զի համ ։ կի ։ Տեր թագուարուց շնչաց զու ։ զի ։
Համեցար աեր ընդ երկիր ։ մի ։ Տեր ի զորս մէկան քուն ։ ի ։
Համեցար աեր ընդ ի լուր երկիր ։ մի ։ Տեր լուր ի իմեն իւն եւ իւ ։
Համեցար լուր համերի անձն ։ ի ։ Տեր լուր ազօթից իւն ։ մի ։
Համեցար լուր համերի անձն ։ ի ։ Տեր լուր ազօթից իւն ։ մի ։
Հիմնեն նոր եւ ման իւն ։ մի ։ Տեր կորպաց առ քեզ և մ ։ մի ։
Համեն իւն եւ մա աեր ։ կի ։ Տեր հայտեցէ զիս և բնա ։ ի ։
Համեն իւն եւ մա աեր ։ մի ։ Տեր մի սրանութեաթ յուն ։ զի ։
Մասուցէ մեռան որդիր ։ ի ։ Տեր մի սրանութեաթ յուն ։ ի ։
Մին և աեր և օրնեալ և ի ։ Տեր ու բար զի սրանէի ։ լ ։
Մին և օրնեալ բար զի սրանէի ։ լ ։ Տեր ժորմացէ զիս և ծա ։ մի ։
Եսունի է ի հրեասուն աս ։ մի ։ Տեր ժորմացէ զիս և ծա ։ մի ։
Եսունի ստուած և զուս և կի ։ Ենձաւէր առօտք ի աեր ։ ի ։
Ելունին խոյսից մէկի ։ մի ։ Ենձաւէր առօտք ի աեր ։ ի ։
Ենձաւէր զի անթի ։ և զու մի ։ Քերեմ զիս ի թշնամոց ի ։ ծր ։
Եղորմաւթիւն և յիրաւան ։ մի ։ Քեզ զուի օրնութիւն ։ կի ։
Եղորմաւթիւն և յիրաւան ։ մի ։ Օրնուան անձն իւ զուր ։ մի ։
Եղորմաւթիւն ասուած զի ։ մի ։ Օրնուան անձն իւ զուր ։ մի ։
Եղորմաւթիւն ասուած զու ։ մ ։ Օրնուան անձն իւ զուր ։ մի ։
Այսու ի աեր զուր ։ մի ։ Օրնուան զանուն անձն ի ։ մ ։
Այր բնակիցն է յացն մին ։ զ ։ Օրնուան զանուն անձն ի ։ մ ։
Այր համեւ այրեցի նոյ ։ հի ։ Օրնուան զանուն անձն ի ։ մ ։
Այր համեւ այրեցի նոյ ։ հի ։ Օրնուան զանուն անձն ի ։ մ ։

Օրնուան զանուն յերկիլց ։ մի ։ Տեր զուր քո լու այ և եր ։ 342
Օրնուան զանուն յերկիլց իւն վե ։ Տեր ամենախալ ասուած ։ 343
Օրնուան զանուն յորհնու ։ զի ։ Փարր էի ևս յերգարան իմ ։ 343
Օրնուան զանուն յորհնու ։ մի ։ Օրնուալ ևս աեր ասուած ։ 348
Օրնուան զանուն զանուն ։ մի ։ Օրնուալ աեր ասուած ։ 354
Օրնուան զանուն յորհնու ։ լ ։ Օրնուալ այն ասուած ։ 358
Օրնուան զանուն յորհնու ։ զի փ փա ։ 358
Օրնուան զանուն յորհնու ։ յոր ։ Օրնուան զանուն ասուած Յոր ։ 298

ՕՐԴՆԱՅԻՆԾԻՒՆՔ

Եզն Առանք Արաւարութիւն ։

Արդ արմակեա զօտառոյս ։ 536
Ես ասուի ի միրանալ մինէն ։ 256
Զի հուր ըորրաքշու ի ։ 121
Ի զիւլու արմիս հոսի իմ ։ 216
Լուզուան բնան ասու ։ 299
Համաստացաւ սիրո իմ ի ։ 167
Միրացուաց ման իւ զուր ։ 355
Նորց կարգացի առ քեզ ։ մինէն
Կայշեարաք երիմից և իու ։ 76
Տեր լուր ազօթից իւն ։ մի ։



512
513
514
515
516
517
518
519

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

520
521
522
523
524
525
526
527



Ճ 414



